

AHMED HULÛSİ

İNSAN ve SIRLARI - 1

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

AHMED HULÛSİ

İNSAN ve SIRLARI - 1

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-30-2

1. Baskı: 1986
23. Baskı: 2015

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

İNSAN ve SIRLARI - 1

www.ahmedhulusi.org

Bu kitabı, Dünya'nın her yerindeki, Gerçeğe eren ve O'nu yaşayan kardeşlerime ithaf ediyorum.

Ahmed HULÛSİ

SORU İLMİN YARISIDIR.

Hz. MUHAMMED (a.s.)

“...De ki: ‘Rabbim ilmimi arttır.’”

(20.Tâhâ: 114)

“...Hâlâ tefekkür etmiyor musunuz?”

(6.En’am: 50)

Hz. Âli'ye hitaben:
"...Sen Allâh'a aklın ile yakın ol!.."

(Hadîs-î Şerîf)

Gözüyle yaşayan mahlûkattan değil,
Basîretle yaklaşan Ehl-i Kemâlâttan ol!

Ahmed HULÛSİ

Bu kitap, düşünebilen beyinler için kaleme alınmıştır.

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

SUNU

Dinin temelindeki bilimsel gerçekler nelerdir?..

Din niçin gelmiştir?..

Ölüm ötesine niçin inanmak zorundayız?..

İnsan denilen varlık nedir?.. Nasıl oluşmuştur?.. Hangi tesirlerin hükmü altındadır?.. Neleri meydana getirebilme özelliklerine sahiptir?..

Dinle emrolunan bir kısım fiillerin ardındaki gerçekler nelerdir?..

Evet, bunlar gibi nice soruların cevaplarını açıklamak gayesiyle hazırlanmış bir kitaptır elinizdeki.

Evren, insan, ölüm ötesi yaşam!..

İnsan nereden geldi? Neden geldi? Nasıl geldi? Nereye gidiyor?..

İnsan denilen varlığın sahip olduğu eşsiz hazine BEYİN!.. Beyne verilmiş, hayalimizden bile geçiremediğimiz sayısız özellikler!..

Bugüne kadar, gerek okuma, gerekse dinleme yoluyla edindiğiniz bilgilerden çok çok değişik bakış açılarını sizlere bu kitap ile ulaştırmaya çalışacağız.

Esasen bu kitap iki ana bakış açısını izah etmektedir:

a. ZÂHİR yönüyle, dinin dayandığı gerçekler.

b. BÂTIN yönüyle, dinin insana idrak ettirmek istediği HAKİKATİ.

Büyük bir kısmı 1984 yılı içinde banda alınan sohbetlerimizin çözümüyle oluşan bu kitabın, konuları itibarıyla düzeyini oldukça yüksek tutmak mecburiyetinde kaldık. Belki bazı bölümlerini birkaç defa okumak gerekecek konuya adapte olabilmek için. Zira genelde, hakkında pek az konuşulan konular bunlar... Düşünen, düşünmek isteyen beyinlere hitap etmek üzere hazırladık!..

Taklit yoluyla meseleyi kabul edip, o kadarıyla yetinmek isteyenlere söyleyecek hiçbir sözümüz yok!.. Seslenişimiz TAHKİK ehlinedir!..

"İnsanın şerefi aklıyladır" hükmünce, akıl sahiplerine hitap etmeye çalışıyoruz.

23 senelik maddi-manevî araştırmalarımızın neticesinde Cenâb-ı Hakk'ın lütfetmiş olduğu ilmi sizlere takdim ediyoruz. Bu çalışmalarımızın zâhir yönü itibarıyla derinliklerinde öncelikle başta **Kütübi Sitte** diye bilinen hadis kitapları ile, bunların dışındaki bir kısım hadis külliyatları; ileri gelen tasavvuf büyüklerinin görüşleri, temel teşkil etmektedir. Bâtını itibarıyla ise Cenâb-ı Hakk'ın indînden ihsan ettiği kadarıyla bir ilim; müşahede, sayısız mânâlar...

Kul kusursuz olmaz, hükmünce yanılmış olduğumuz hususlar olabilir. Ama şurası kesinlikle bilinmelidir ki, yapılmış olan bütün çalışma, günümüz ilminden de yararlanılarak, Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın işaret ettiği, açıkladığı gerçekleri anlama gayesine oturmuştur. Şayet siz, bizim anlattığımızı bir âyet ve hadise ters düşüyor şeklinde anlarsanız, hemen sözümüzü bir yana bırakın ve o

âyet veya hadis ile amel edin. Zira, kim olursak olalım, istisnasız hepimiz sadece **Allâh Rasûlü**'ne tâbi olmak ile mükellefiz!.. Ölüm ötesi yaşamda bundan sorulacağız.

Şunu da ilave edelim ki...

Astrolojinin din içindeki yeri, **KADER** konusuyla yakın alâkası dolayısı ile bu hususlara oldukça önemli yer verdik.

Astroloji, insanın yapısını tanıması için günümüzde oldukça önemlidir.

Geleceğe dönük hükümler çıkartmak, falcılıkta bulunmak yönüyle ise bâtıl!..

Zira bu hususta öylesine çok geniş kompozisyonlar söz konusudur ki, bilgisayarlarla bile işin içinden çıkmak mümkün değildir.

İmam Gazâli'nin **"İhya-u Ulûmid'din"** adlı eserinde, ashabın âlimlerinden olarak bilinen **İbni Abbas** (radıyallâhu anh)'ın şöyle dediği yazılıdır:

"'O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) **onların ARALARINDAN sürekli-kesintisiz inzâl olur!..'** (65.Talâk: 12) **âyeti celilesinin tefsirini yapacak olsam, beni taşa tutardınız."**

Bir başka nakilde de: **"Beni tekfir ederdiniz!.."**

Gene aynı yerde **Rasûl-ü Ekrem**'in çok yakınındakilerden biri olan **Ebu Hureyre** (radıyallâhu anh) şöyle dediği kayıtlıdır:

"Rasûlullâh Efendimiz'den iki kap ilim aldım, birini dağıttım. Eğer diğerinin ağzını açsam, bu kelleyi uçururdunuz!.."

Ashabtan önde gelen ve âlim sayılan bu zâtların anlayışsızlar tarafından **"tekfir"** edilmesine, ya da boğazının kesilmesine kadar yol açacak **"SIRLAR"** acaba nelerdir?..

Şunu kesinlikle bilelim ki...

Din, bugün çoğunluğun sandığı gibi yüzeysel emirler-yasaklar bütünü değildir!..

Dinde öyle **"SIRLAR"** vardır ki, bunlara muttali olan bir kişinin, bütün hayatı değerlendiriş şekli mutlaka değişir!.. Ve bunlar ancak yüksek tefekkür gücüne sahip olarak yaratılmış beyinlere has ilimlerdir!..

Öyle ise, bizler de artık beyinlerimizi çalıştırıp, beş duyuyla kayıtlı mahlûklar olarak yaşama seviyesinden; Allâhû Teâlâ'nın kendisine **"HALİFE"** olarak meydana getirdiği, **"en şerefli"** olma mertebesine ulaşalım!..

Unutmayalım ki, dünyaya bir daha geri dönüş söz konusu değildir... Şu anda neler elde edebilirsek, ebedî bir yaşam boyunca onlarla yetinmek zorunda kalacağız.

Allâh hepimize hakikati idrak ettirecek ilmi ve onun ile hâl sahibi olmayı nasip etsin!..

Ahmed HULÛSİ
17.10.1986
Şehremini - İSTANBUL

3. BASKI İÇİN ÖNSÖZ

Günümüzde konuşulmayan, anlatılmayan ve kitaplarda bulunmayan birçok hususu, düşünebilen beyinler için bu kitapta açıklamıştık. Tamamen **Kur'ân-ı Kerîm ve hadîs-î şerîf**'lere dayanan bu gerçekleri, sadece şartlanmalarına uymadığı için, hiçbir delilleri olmadığı hâlde reddeden tefekkür kabiliyeti noksan kişiler haricinde çok büyük ilgi gördü. Başarımız Allâh'ın lütfundandır.

Bu arada bazı soruların cevaplarını bilvesile kısa kısa burada vermek istiyorum;

1. Gayem kişisel şöhret, isim yapmak olmadığı için kitaplarımda sadece ilk iki adımı kullanıp, soyadımı yazmıyorum.

Allâh dilemişse, bundan sonra Hakk'ın ihsan ettiği ilmi gene kitaplar vasıtası ile halkımıza sunacağız.

2. Allâh ilminin dünyalık elde etmek için kullanılmasını tasvip etmiyoruz.

Bu ilmin telif hakkı bizim görüşümüze göre kesinlikle olmaz. Çünkü **"Buhari"**deki bir hadise göre;

“Karşısındakine Kur’ân okumasını öğreten kişinin, hediye olarak Allâh yolunda savaşta kullanmak üzere bir yay almasına Hz. Rasûlullâh karşı çıkmış ve alınırsa bu yayın kıyamette ateşten bir yay olarak, alan kişinin boynuna geçeceği” belirtilmiştir.

Bu sebeple din ilminin ne şekilde olursa olsun karşılıksız verilmesi düşüncesindeyiz.

Bu sebeple diyoruz ki; dileyen herkes kitaplarımızı orijinaline uygun olarak, hiçbir değişiklik yapmamak kaydıyla, dilediği kadar bastırıp dağıtabilir ve satabilir.

3. Güneş’in gelip Dünya’yı kuşatacağı ve Dünya’nın içinde bir su damlası gibi buhar olacağı; hadiste belirtildiği hâlde, sırf bugüne kadar bu gerçeği duymadığı için reddeden, haset ehline ne cevap verelim bilemiyoruz.

“Güneş’in nûrunun alınması” âyeti ise, daha sonraki safhada Güneş’in büzülüp nötron yıldızı hâline gelmesine işaret etmektedir.

Unutulmamalıdır ki, bütün bu safhalar milyonlarla sene alacaktır. Sadece “Sırat” denilen Dünya’dan ruhların kaçış süreci bir hadise göre üç bin senelik yoldur.

4. Hazmedilemeyen bir gerçek **KADERİN hakikati!..** İşte âyetler ve hadîs-î şerîfler!.. Eğer bütün bu anlatılanlar hâlâ gerçeği idrak ettiremiyorsa, artık bizim de ilave edecek sözümüz yok.

Ahmed HULÛSİ
20.5.1988
ANTALYA

11. BASKI

Allâh'a sonsuz şükürler olsun ki, büyük rağbet sonucu, bu baskıya da erdik ve ümit ediyorum ki çok daha ilerilere de gideceğiz...

İslâm'ın zâhirinden, açıklanabilecek en derinliklerine kadar, bir sistem hâlinde DİN olgusunu anlatabilen bu kitabı bize bağışlaması dolayısıyla, Rabbime ne kadar şükretsem bir hiçtir.

Umarım zaman içinde bu kitabın değeri çok daha iyi anlaşılacaktır. Zira şu andaki din eğitimi, henüz bu konuları hakkıyla kavrayabilecek bir eğitim verememektedir.

Temennim, **İslâm**'ın küll olarak ve bir sistem şeklinde anlaşılması; körlerin fili tanımak için organlarına yapışması gibi; branşlar şeklinde ele alınmaktan vazgeçilmesidir. Tıpkı Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın yaşamakta olduğu devirdeki gibi...

Allâh cümlemize insaf, izan ve hazım ihsan eylesin.

Ahmed HULÛSİ
20.2.1995
ANTALYA

1

İSLÂM'IN BAZI TEMEL ŞARTLARININ ARDINDAKİ BİLİMSEL GERÇEKLER

İslâm Dini, Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'a inanmak ile başlar!..

Çünkü bizler, **"O'nun bildirmiş olduğu Allâh"**a iman etmek ile mükellefiz!.. Yoksa, herkesin kendi kafasına göre kabullenip, manevî mânâda şekillendirdiği **"Tanrı"** asla **"ALLÂH"** kelimesiyle anlatılan mânâ ile birleşmez!..

Esasen çevrenizde bir araştırma yaparsanız, göreceksiniz ki, herkesin **"Allâh"** kelimesinden anladığı başka bir şeydir!.. Her ne kadar şartlanma yollu edinilmiş ortak noktalar söz konusu ise de, birbirinden oldukça farklı öyle hususlar da bu isim içinde mütalaa edilir ki, şaşar kalırsınız!..

Bu sebeple bizim ilk inanmamız gereken şey Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın;

"Ben Rasûlullâh'ım!.." tebliğidir.

Kendi yaşadığı devirden, kıyamete kadar bütün insanlara geçerli olmak üzere **Allâh**'tan aldığı bilgileri tebliğ eden ve kendisinin tanıttığı **"Allâh"**a iman edilmesini talep eden Hz. **Rasûl-ü Ekrem**'e, kayıtsız şartsız inandığımız takdirde **"İMAN"** dairesine girmiş oluruz. Ancak burada çok dikkat edilmesi gerekli bir husus söz konusudur.

Allâh Rasûlü'nün getirdiklerinden hiçbirinin yanlış olduğunu düşünmemek kaydı ile!.. Getirdiklerinin, bildirdiklerinin bir kısmını doğru, bir kısmını yanlış bulmak, **O**'na inanmamak olur ki, bunun zararını mutlaka çekeriz.

Evet bundan sonra sıra gelir İslâm'ın beş ana farzı olarak bilinen şartların ardındaki bilimsel gerçeklere...

Bu beş şart, insanlar imtihan olsun diye keyfî olarak konmuş beş ayrı fiil türü müdür? Yoksa bunlar birtakım fizik, kimyasal zorunlu sebeplere mi dayanmaktadır?..

İnsan kelimesiyle kastedilen varlık, bilindiği üzere, az çok düşünen ve bu düşüncelerine göre birtakım fiilleri ortaya koyan bir varlıktır. Dolayısıyla ondan birtakım şeyler yapması istenecek ise, o şeyleri yapmasının sebebi de ona izah edilmelidir, ki o şeylere aklı yatsın ve gereğini tatbik etsin.

İnsanın hiç bilgisinin olmadığı bir konuya ilişkin bir fiil ortaya koyması düşünülemez. Önce bilgi, sonra da o bilginin değerlendirilmesi düzeyine göre fiil!..

İslâm'ın beş farzının yerine getirilmesi için Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) bize özetle ve meâlen şunları söylüyor:

"Dünya içindekilerle birlikte kıyamette cehenneme atılacaktır!.. Siz ise ölümü tadacak ve ölüm ile birlikte yok olmayarak, ebedî bir şekilde yaşamınıza devam edeceksiniz!.. Öldükten sonra bir daha dünyaya geri gelmeniz de söz konusu değildir!..

Şayet gerekli bildirimleri nazarı dikkate alıp, ölüm ötesi ebedî yaşama kendinizi hazırlarsanız, Allâh'ın rahmeti ile cennete

ulaşırsınız. Şayet şu dünya hayatı sırasında ölüm ötesi yaşama hazırlanmaz da; zamanınızı tümüyle bu dünyada bırakacağınız şeyler için harcarsanız, bu takdirde âkıbetiniz Dünya ile beraber cehenneme gitmektir!.. Cehennemlik olursanız ebedî olarak orada kalır ve bir daha asla oradan çıkamazsınız. Cennete gidenler için de bir daha cehenneme gitme korkusu yoktur. Allâh'ın bu uyarısını dikkate almayıp, sadece dünya için yaşayanlar yarın mutlaka pişman olacaklardır; ama ne var ki iş işten geçmiştir!..

Ölenler için dünyaya bir daha geri gelmek ve yapmadıklarını telâfi etmek kesinlikle olanak dışıdır!..

Ayrıca, ölüm ötesi yaşama ancak ve sadece Dünya'da iken hazırlanmak mümkündür. Ölüm tadıldıktan sonra yapılacak hiçbir iş kalmaz. Öyle ise Allâh'a ve bu gerçeğe iman et!"

Bu anlama gelen uyarıdan sonra da asgari şartlar olarak bize teklif edilen fiiller şunlar:

Günlük beş vakitte toplam on yedi rekât namaz.

Senede bir defa Ramazan ayında oruçlu olmak.

Hacca gitmek; hiç değilse hayatında bir defa gücün yetiyorsa.

Zekât vermek.

2

DÜNYA'NIN ÂKIBETİ GÜNEŞ'E YOLCULUK

Güneş'ten bir milyon üç yüz üç bin defa küçük olan; çapı yaklaşık 12.500 kilometrelik Dünya üzerinde yaşıyoruz. Güneş'ten şu andaki uzaklığımız yaklaşık 150 milyon kilometre.

Çevresinde saatte 108.000 kilometrelik hızla dönmekte olduğumuz Güneş'in şu anda yüzeyinden yükselen alevler 800 bin kilometreye kadar ulaşmakta. Güneş'in yüzey ısısı da son tespitlere göre 6000 santigrat derece!.. Yani, bir diğer anlatım tarzı ile, 60 tane Dünya'yı üst üste dizip Güneş'in yüzeyine oturtursanız, Güneş'in yüzeyinden yükselen alevlerin boyunu bunların hepsini içine almış olarak görürsünüz.

Güneş'in yüzey harareti olarak verilen 6000 derece ne demektir?..

Şöyle bir misalle o derece hararetin ne olduğunu anlatmaya çalışalım.

Dünya üzerinde ısıya en dayanıklı maden, bildiğimiz kadarıyla "kadmiyum"dur. 6000 derecede sıvı hâle dönüşür. Yani, şayet Dünya

ve üzerinde bulunanların tamamı "kadmiyum" madeninden meydana gelmiş bir kütle olsaydı, 6000 derecelik hararette sıvı hâle gelecek idi. Ve de akabinde buhar olup gidecekti!..

Bir an, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın şu işaretine kulak verelim:

"Dünya'nız, içindekilerle beraber cehenneme atıldığı zaman, bir su damlası gibi buharlaşıp yok olacaktır!"

Evet, şu anda Dünya'dan 1.303.000 defa büyük olup, merkezinde sıcaklık 15 milyon derece olan Güneş... Şu anki hâli itibarıyla, hayat vesilemiz olan Güneş... Güneş nereden nereye geldi ve nereye gidiyor?..

Modern kurama göre Güneş Sistemi belirli bir biçime sahip olmayan bir gaz kütlesiydi. Gerçek bir Güneş ve nükleer enerji yoktu. Mevcut gaz bulutu hidrojenden ibaretti. Yani suyun ana maddesinin üçte ikisi.

Zaman geçtikçe bu gaz kütlesi biçim almaya başladı ve sıcaklıkta belirgin bir artış ortaya çıktı. Buna rağmen henüz Güneş ortalarda belirginleşmemişti. Daha sonra gaz bulutu sıkışmasını sürdürdü. Çekimin etkisi altında kalan en yoğun kısım merkezi oluşturmaya başladı. İşte bu, merkezde toplanıp ışınım yaymaya başlayan kısım Güneş cevheri idi.

Güneş'in parlaklığı arttıkça gaz bulutunun homojenliği kaybolmaya başladı ve sıkışma iç kısımlarda devam etti. Çevresindeki maddeleri toplayarak gezegenleri oluşturmaya başladı. Çevrede oluşan proto gezegenlerin boyutları büyüyüp kütleleri arttıkça çekim güçleri de yükseldi ve çevrelerindeki maddelerden ve bulutsulardan daha fazla madde toplamaya başladılar.

Güneş bulutsusu sıkıştıkça gezegenler daha fazla madde soğurdu. Bu arada Güneş'teki ışınım da artıyordu. Güneş Sistemi hâlâ belirgin bir hâl almamıştı. Ana proto gezegenler gitgide büyüyor ve

kendilerinde oluşan yüksek çekim güçleri ile daha fazla maddeyi kendilerine çekiyordu. Böylece proto gezegen sayısı iyice azalıp merkez büyümeye, belirgin bir hâl almaya başlıyordu. Bu arada Güneş de artık termonükleer tepkimelere girmeye başlamıştı. Uzun bir proto gezegen oluşumu devresinden sonra Güneş Sistemi bugünkü hâlini aldı ve Güneş şu andaki durgun düzeye girdi.

Her yıldızın kendi kaderi, ya da bir diğer ifade ile akış çizgisi gereği doğumu, gençliği, büyümesi, olgun hâle gelişi ve ölümü söz konusudur.

Güneş de bir yıldız olarak bugünkü hâlinden sonraki devresinde, hidrojenini yakarak helyuma dönüşecek ve yapısı değişmeye başlayacaktır. Çekirdek sıkışacak, yüzey büyük ölçüde genişlemeye başlayacaktır.

Güneş artık bir kızıl yıldıza dönmeye başlamıştır!.. Hacmi genişlemeye başlamış ve enerjideki toplam artış dolayısıyla yakın gezegenleri yok etmeye yönelmiştir!..

Çekirdek sıcaklığının daha da artması ile Güneş, helyumunu yakmaya başlamış hem sıcaklıkta hem de boyutta son derece büyük artışlar meydana gelmiştir.

Güneş'in artan hacmi ve ısısı Dünya'yı yutmuş ve Dünya yok olmuştur!..

Güneş artık durgunluğunu tamamıyla yitirmiş, **Dünya'dan 400 milyon defa daha büyük** yanar bir kütle hâline gelmiştir. Böyle bir şeyi tasavvur ve tahayyül son derece güçtür.

Güneş'in içindeki çeşitli tepkimeler çekirdek ısısını daha da artırmıştır ki, bu yüzden artık sistem içindeki yıldızların bildiğimiz şekilde varlıklarını devam ettirme imkânı büyük ölçüde yitirilmiştir.

Güneş içindeki nükleer enerjinin tümü kullanıldıktan sonra, Güneş birdenbire büzülmeye başlayacak ve bir **"cüce yıldız"** durumuna

gelecektir. Ancak buna rağmen bir süre daha parlamasını sürdürebilecektir.

Evet... İşte 1980'lerdeki son bilimsel verilere göre Güneş'in kaderi.

3

ALLÂH RASÛLÜ DİYOR Kİ: "GÜNEŞ DÜNYA'YI KUŞATACAK!"

Sahihi Müslim'de kıyamet gününün sıfatî bâbında; **Tırmızî**'de kıyamet gününün sıcaklığı hakkındaki bölümünde, Mikdâd bin Esved (radıyallâhu anh)'dan nakledilir:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

− Kıyamet günü GÜNEŞ halka yaklaştırılır da nihayet insanlara yakınlığı bir mil kadar olur!.. Güneş onları âdeta eritecek ve amellerinin miktarına göre ter içinde kalacaklardır. Onlardan kimi topuklarına kadar, kimi diz kapaklarına kadar, kimi beline kadar, kimi de gemlenene kadar tere batacaktır!

Bu hadisi nakleden zât Süleyman Bin Amir şunu ilave ediyor:

− Bilemiyorum mil kelimesiyle mesafe anlamına gelen "mil" mi kastedildi, yoksa göze sürme çekmede kullanılan "mil" mi kastedildi...

Esasen hangisi kastedilmiş olursa olsun bizce değişen hiçbir şey yoktur!..

Mucizedir bu!..

1400 sene öncesinin ve Mekke halkının ilim düzeyini düşünün. Genelde insanlık, Dünya'nın düz bir tepsi gibi olduğunu düşünürken, Güneş ve yapısı hakkında hiçbir şey bilinmezken; Hz. **Rasûlullâh** ortaya çıkıyor ve:

"Kıyamette Güneş Dünya'ya gelip saracak, öyle ki bir mil mesafeye yaklaşacak" diyor!

Bugün dahi, insanlığın pek çoğunun haberi olmayan bir konuda!..

Buyurun **Beyhakî** isimli hadis kitabından ikinci bir hadisi **Rasûlullâh**'ın:

İbni Mesûd (radıyallâhu anh) naklediyor:

"İnsanlar haşrolunduklarında, 40 yıl gözleri semâya dikili olarak beklerler. Kendilerine kimse tek bir kelime söylemez. Bu esnada, GÜNEŞ başlarının ucunda, kendilerini yakar!.. İyi-kötü herkes ter boğazlarına çıkasıya bu hâlde beklerler."

Kıyamette yıldızların düşeceğini, Güneş'in kararacağını söyleyenlere yanıldıklarını gösteren hadistir bu. Güneş'in kararması, çok daha uzun yıllar sonra, dev kızıl yıldız olduktan sonra, büzülmeye başlayıp, nötron yıldızı olma süreci sırasındadır.

Güneş'in büyük patlama, genişleme devresinde gelip Dünya'yı içine alacağı gerçeğine bu hadis ile işaret ediliyor.

Ve biz hâlâ **ötelerde bir cehennem** arıyoruz!!!

4

CEHENNEM NEDİR?

Cehennem nedir?..

Nasıl izah ediliyor?..

Cehennemin kıyamet denilen zamanda gelip Dünya'yı kuşatması ve yutması şöyle anlatılıyor...

Abdullah ibni Mesûd'dan naklolmuştur:

Rasûlullâh şöyle buyurdu:

"O gün cehennem getirilecek!.. Onun yetmiş bin bağı olacak ve her bağ ile beraber cehennemi çeken yetmiş bin melek olacak."

Evet, böylece gelip Dünya'yı kuşatan cehennemin ateşinin yani radyasyonunun içinden istisnasız bütün insanlar geçecektir.

"SİZDEN CEHENNEME UĞRAMAYACAK HİÇ KİMSE YOKTUR! BU RABBİNİN KESİNLEŞMİŞ BİR HÜKMÜDÜR. SONRA KORUNANLARI (korunmanın getirisi, nûrânî kuvve sahiplerini) **KURTARIRIZ; NEFSİNE ZULMEDENLERİ DE DİZÜSTÜ ORADA BIRAKIRIZ."** (19.Meryem: 71-72)

"KESİNLİKLE CEHENNEM GÜZERGÂH OLMUŞTUR (herkes oradan geçer)**!"** (78.Nebe': 21)

"(İşte) **O SÜREÇTE, CEHENNEM DE GETİRİLİR** (Dünya'yı kuşatır)**!"** (89.Fecr: 23)

Gelip Dünya'yı kuşatan ve alevleri içinden istisnasız herkesin geçmek zorunda kalacağı bu **CEHENNEM** ne yapıyor şimdi?..

Kendi kendini yiyor!..

Hayır, espri yapmıyorum!.. Gerçeği anlatıyorum!.. Buyurun önce bu olayı Hz. **Rasûl-ü Ekrem**'in ağzından mecazî şekilde açıklanan ifadesini okuyalım...

Ebu Hureyre (radıyallâhu anh) anlatıyor...

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) buyurdu:

"Cehennem Rabbine şikâyette bulunarak: 'Yâ Rabbi kısımlarım birbirini yedi!..' dedi! Bunun üzerine Allâh ona iki nefes vermesi için izin verdi. İşte bulduğunuz şiddetli soğuk (kışın) cehennemin ZEMHERİR'inden; bulduğunuz yakıcı sıcak da onun SEMUM'undandır!.."

Evet, 1400 yıl öncesinin şartları içinde ancak bu kadar dile getirilebilir böylesine muazzam bir gerçek!..

Cennete girenler cehennemden geçip oradaki gerçeği gördükten sonra aralarında konuşurlarken, cehennem ateşini şöyle tarif ederler:

"Allâh bize lütfetti ve bizi (cehennem ateşi) **Semum'un** (insan bedeninin gözeneklerinden geçen zehirleyici dumansız ateş; mikrodalga radyasyon) **azabından korudu!"** (52.Tûr: 27)

Şimdi önce birinci hususu anlamaya çalışalım.

"Cehennem kendi kendini yedi" tâbiri neyi anlatmak istiyor?.. Güneş, tümüyle hidrojen gazından ibaret merkeze sahiptir ve burada 15 milyon derece civarında bir hararet mevcuttur!.. Bu hararet dolayısıyla sürekli nükleer tepkimeler olmakta ve hidrojen atomları kendi kendini yiyerek helyuma dönüşmektedir. Bu arada yediklerinden artanı(!) da dışarıya atmaktadır. Bu atıklar ise tâ Dünya'ya, bizlere kadar ulaşmaktadır.

"Güneş'in", pardon, **"Cehennemin"** yediklerinin artıkları nedir?..

"SEMUM!.."

Nedir **"nârı SEMUM"?..**

Arapçada **"SEMUM"** kelimesi iki mânâya gelir. Birincisi: **"Gözeneklere (mesamat) işleyen ışın".** İkincisi: **"Zehirleyici"** ateş yani radyasyon!..

Termonükleer tepkime içinde olan GÜNEŞ'in, bu tepkime sonucu yaydığı çeşitli radyasyonlar, ışınlar acaba bundan daha başka nasıl anlatılabilirdi 1400 küsur yıl önce?..

Evet, **Rasûlullâh**, tamamıyla bilimsel gerçeklere dayanan din olgusunu en mükemmel şekilde açıklamıştır. Ne var ki, insanlar dine ilimle değil, şartlanmaların hükmü altındaki ön yargı ile baktıkları için bu gerçekleri görmekten mahrum kalmışlardır.

Esasen Dünya'nın ve içindekilerin âkıbeti, son derece açık seçik basîret sahiplerinin idrakları önüne serilmiştir!.. Ancak ne var ki, çeşitli vesilelerle ortaya atılmış bulunan bu gerçekler, yüksek akıl sahipleri tarafından derlenip toparlanıp, sayısız mozaiklerden oluşan ana sistem olarak, bir resim gibi gözler önüne serilmemiştir!.. İşte bu mümkün olmamıştır geçmişte, bilimin yeterli düzeyde olmaması sebebiyle...

Günümüzde ise ilâhî lütuf ve merhamet, bizlerin bu gerçeği öğrenmesine yol açmaktadır. Öyle ise aklımızı son zerresine kadar

değerlendirip, 1400 sene öncesinden işaret edilen bu gerçekleri çok iyi idrak etmeye çalışalım.

Dünya, tüm üzerindekilerle birlikte, neticede büyüyecek olan "Güneş'in" yani bir diğer ifade ile "cehennemin" içine girecektir!..

İnsan ise **"ruh"** beden ya da diğer bir ifade ile **"holografik dalga"** bedeninin elde ettiği enerji durumuna göre ya Dünya üzerinden kaçıp sayısız yıldızların boyutsal derinliklerindeki üst yaşam boyutlarına yani cennetlere gidecek; ya da Dünya'nın ve hemen sonrasında da Güneş'in manyetik çekim alanından kendini kurtaramayarak; neticede, ebedî olarak cehennemin içinde yani Güneş'in içinde kalacaktır!..

Zaten ilk anda kendilerini kurtaramayanların daha sonraki devirlerinde Güneş'in içinden çıkmaları gittikçe artan yoğunluk sebebiyle ebediyen mümkün değildir.

İşte bu yüzden cehenneme girip de oradan kaçamayanlar ebedî olarak orada kalıcıdırlar; cennetlere girenler de ebedî olarak orada kalıcıdırlar, denilmiştir!..

Acaba niye, **"Güneş'in cehennem"** olduğu açık açık anlatılmamış da, sadece bir iki hadiste bu noktaya işaret edilip geçilmiştir?..

Üzerinde açık açık durulmamıştır. Çünkü, içinde bulunulan toplum zaten taşa toprağa, Ay'a, Güneş'e tapan bir toplumdur!.. Zaten insanlar, yıllar yılı Ay'a, Güneş'e, yıldızlara tapagelmişlerdir!..

Bir de buna üstlük Hz. **Rasûlullâh, "cehennemin Güneş"** olduğunu sarih bir şekilde açıklasa idi, gene insanların Güneş'e tapınmaya başlayıp, ondan medet dilenmeleri; **"*Aman Güneş sen yücesin, ulusun bizi yakma!*"** diye secdelere kapanmaları doğal olarak devam edecekti!.. Düşünün ki, bugün dahi Güneş'i bayrak edinip, ona tapan; Güneş'in oğluna âdeta ibadet eden toplumlar yaşıyor Dünya üzerinde.

Esasen şu gerçeği de gözlerden uzak tutmayalım...

İnsanlığın içinden sivrilen çok ender beyinler dolayısıyla teknolojik bir sıçrama olmuş ve Ay'a gidilmiş, Plüton'a uzanan uydular atılmış ise de; gerçekte, genel seviyesi itibarıyla toplumlar hâlâ yüzyıllarca mazide yaşamaktadırlar. İster Amerikan toplumu için olsun, ister Sovyet toplumu için olsun, ister Japon toplumu için olsun, bu böyledir!..

Yiyen, içen, zevk aldığı şeyler peşinde koşan, seks yapan, daha fazlasına sahip olmak için elinden geleni ardına koymayan, korktuğundan kaçıp sevdiğine erişmek için didinen; toplumun şartlanma yollu güttüğü insan!.. Asırlar ve asırlardır bu böyle süregeliyor!..

Bu süregelen gerçeklere insanın hakikati ve gideceği yer itibarıyla işaret etmiş olan son derece yüce insan Hz. **İsa** (aleyhisselâm)!.. Allâh bize değerini idrak ettirsin. Ama ne çare ki iki bin senedir geçen milyonlar içinde, hesaba ve kıyasa girmeyecek kadar az sayıda insan **O**'nu anlayabilmiş!.. Sözlerine kulak vermiş! Milyarlık Hristiyan kütlesinden söz ediliyor günümüzde, oysa Hristiyanların hiçbirisi Hz. **İsa**'ya kulak vermiş değil!.. **O**'nun ne dediğini anlamış değil!..

Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın bildirdiği üzere, kendisi hâlen yaşamakta olduğu âlemden geri dönecek, bir süre aramızda yaşayacak, halkın yanlış anladığı gerçeklerin doğrusunu açıklayacaktır.

Ve insanlığa **O**'nun gelişini müjdelediği, zirvedeki insan:

Hz. **Muhammed Mustafa** sallâllâhu aleyhi vesellem!..

Olağanüstü bir beyin kapasitesi ile yaratılmış... İlâhî lütuf ile insanların ve Dünya'nın gelecek aşamaları kendisine seyrettirilmiş... **Mi'râc olayı ile boyut sıçraması yapıp**, cennet ve cehennem yaşamlarını müşahede etmiş... Ve nihayet tüm yaşamını, insanların

gelecekte karşılaşacakları olaylara karşı almaları icap eden tedbirleri anlatmakla değerlendirmiş bir Zât!..

Geçmiş sayısız **Nebi ve Rasûller** insanlara özetle şunu vermeye çalışmışlar:

"Sayısız putlara ve hayalî TANRILARA tapınarak ömrünüzü boş ve faydasız şeyler ile harcamayın; âlemlerin, kâinatın, yerlerin ve göklerin yaratıcısı olan ALLÂH'a ibadet edin. Kimseye kötülük yapmayın, elinizden geldiğince insanlara hizmet edin. ALLÂH'ın ne olduğunu tanımaya çalışın ki, O'nun halifesi olan kendinizde mevcut olan sayısız cevherleri değerlendirebilesiniz."

İşte bu tema, Hz. **İsa** (aleyhisselâm)'da son haddine varmış ve şöyle ifade olunmuş:

"Göklerin krallığına inanıyorsan, benimle beraber olmak istiyorsan, her şeyini terk et ve benimle gel!.."

Göklerin, yani ölüm ötesi ebedî yaşamın krallığından söz eden Hz. **İsa** (aleyhisselâm), özellikle Dünya krallığı peşinde koşan ve sadece yahudi asaletine inanan ilkel beyinler tarafından kabul edilmemiş; sayısız çilelere katlanmış ve nihayet mucizevî bir olayla dünyadan ayrılmıştır.

Ve O'nun gelişini müjdelediği Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)!..

Dünya'ya ve ölüm ötesine dair hiçbir gerçeğin eksik bırakılmadığı bir kitabı, insanlığa sunan Zât!..

Gerçek yaşamın dünya hayatı değil, ölüm ötesi ebedî yaşam olduğunu bütün yönleri ile açıklayan; ölüm ötesi yaşamın bütün aşamalarını teferruatıyla tarif eden eşsiz insan!..

Allâh'ın hükmü ve takdiri sonucu 1400 sene öncesinin çöl toplumu içinde dünyaya geliyor ve onlara hitap etme mecburiyeti içine, insanlığa gerçeğin mesajını ulaştırma görevini yükleniyor.

İlâhî seçim ve takdir sonucu, geleceğin getireceği tüm gerçekleri göreceksiniz ve geleceğin sayısız tehlikelerine karşı insanlığı uyarmak görevini yükleneceksiniz. Ne yazık ki insanlık sizi anlama basîretinden son derece uzak olacak!..

Gerçekleri anlatmaya kalksanız, akıllar-hafsalalar sizi değerlendiremeyecek ve sizi inkâra gidecekler!..

Anlatmaya çalıştınız!.. Akılları reddetmesin, hafsalaları isyan edip mahrum olmasınlar diye meselelere ancak misal yollu, mecaz yollu, benzetme yollu yaklaşıp, geleceğin tehlikelerinden söz edeceksiniz!.. Ve buna rağmen inkâr edileceksiniz!..

Mecnun, deli diyecekler!..

Büyücü diyecekler!..

Cinler zaptetmiş, onlar konuşturuyor diyecekler!..

Siz insanlığın içine gitmekte olduğu ateşi görüp, onların kendilerini, tedbir almayarak ateşe atmalarından büyük üzüntü duyacaksınız; onlar ise sizinle alay edecekler!..

Acaba kim katlanabilir böyle bir olaya...

Ve bırakın o günküleri bir yana...

Acaba bizler, fark edebildik mi gerçekleri 2000 yılının eşiğinde?

İlmin tüm verilerine rağmen!.. **Rasûl-ü Ekrem**'in 1400 yıl öncesinden bizi uyarmak için elinden geleni yapmasına rağmen!..

Bizim anlayışımıza göre, insanlık 2000 yılının eşiğinde olmasına rağmen, el an, Hz. **Muhammed**'den önceki, gerçekleri görememe devrini yaşamaktadır.

Din nedir?..

Din niyedir?..

Allâh Rasûlü'nün ortaya koyduğu, uyulması gerekli, ya da zorunlu kuralların sebebi nedir?

Din sadece bir inanç olayı mıdır?..

Dinin bilimsel bir temeli var mıdır?..

İnsanlık niçin dini tatbik mecburiyetindedir?..

Evet, şimdi, İslâm Dini'nin temelinde yatan bir kısım bilimsel gerçekleri; ve **"Niçin Din?"** sorusunun cevabını dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışalım.

5

İNSANIN ÂKIBETİNİN BİLİMSEL İZAHI

Daha sonraki bölümlerde de bilvesile değineceğimiz bir biçimde, insan ruhu; 120. günden itibaren beynin ürettiği bir tür dalgalardan oluşan holografik beden şeklinde, insan yaşadıkça gelişir.

Nihayet kişi, bulûğa erme denen östrojen ve androjen hormonlarının üst düzey faaliyete geçişiyle birlikte mesûliyet devresine girer. Bu, şu demektir. Beyin, bu hormonların kimyasal etkisiyle birlikte yanlış zihinsel faaliyetlerini negatif yük olarak ruha kaydetmeye başlar!.. Yani günah olarak!.. İki omuzundaki iki melek tarafından!.. Ayrıca gene bu beyin faaliyetleri, pozitif ve negatif yük esasıyla ve her beynin kendine has şifresiyle boşluğa yayın yapar.

Şayet 120. günde beyin cevheri oluşurken, burada bir devreyi açacak olan ışın (melek) beyne isâbet etmiş ise, bu takdirde beyin bir tür antiçekim dalgasını ruha yükleyecek ve neticede, bu enerji ile **"ruh"** ya da **"dalga beden"** Dünya'nın manyetik çekim alanına karşı güç ile Dünya'dan ve cehennemden kendini kurtarıp, cennete yani sayısız yıldızların boyutsal derinliklerine gidebilecektir.

Aksine, beyinde bu devre açılmamış ve dolayısıyla da bu antiçekim dalgası **"ruha"** yüklenmemiş ise, bu defa o **"ruh"** da

kendini Dünya'nın ve daha sonra da Güneş'in yani cehennemin manyetik çekim alanından kurtaramayacak ve neticede ebedî olarak orada kalacaktır!..

Bu arada hemen şu durumdan da söz edelim: Müminler, günahları kadar cehennemde yanacaklar ve sonra oradan kurtulup cennete gidecekler, şeklinde izah edilen olay nasıl gerçekleşecektir?.. Cehenneme düşen oradan kaçmayı başaramazsa bir daha oradan kendini ebediyen kurtaramayacağına göre bu nasıl olacaktır?..

Bu anlatılan olaya sebebiyet veren şey, kişinin günahlarının fazlalığı ya da sevaplarının eksikliğidir. Yani **"ruh"**a yüklenen **"enerji dalgasının"** gücüdür. Ve henüz cehennem yani Güneş, tümüyle Dünya'yı yutmadan evvel kaçış sırasında, yani Sırat geçilirken yaşanacak bir olaydır!..

"Cehennem gelip her yanından Dünya'yı sardığı zaman..."

Şeklindeki tarifte olduğu üzere, bu devrede bütün insanlara, Dünya üzerinde toplanma imkânı oluşacaktır.

"Mahşer" kelimesiyle anlatılan bu toplantı anında;

"O SÜREÇTE ARZ (beden)**, BAŞKA ARZA** (bedene) **DÖNÜŞTÜRÜLÜR, SEMÂLAR DA** (bilinçler de başka bir algılayışa)**!.."** (14.İbrahiym: 48)

Âyetinde işaret edildiği gibi, değişik bir ortam ve yaşam şekli içinde bu gerçekleşir. O sırada Dünya, gelmiş geçmiş bütün insanların üzerinde toplandığı bir ovaymış gibi olur!..

SIRAT ise bir kaçış yoludur!.. Kaba mânâda anlaşıldığı üzere taştan-betondan bir köprü değil, bir tür hava köprüsü!.. Bir tür kaçış yolu...

Ve bütün bunlar, bugünkü zaman şartlanması içinde anlaşılacak bir olay da değidir!.. Zira o günün şartları içinde bir günün uzunluğu;

"MELEKLER VE RUH, MİKTARI (size) **ELLİ BİN SENE GİBİ OLAN BİR SÜREÇ İÇİNDE URÛC EDERLER** (hakikatlerindeki Allâh'a ermek için yöneliş süreci) **O'NA."** (70.Me'aric: 4)

Âyetinde belirtilen süredir. Yani, şu anda aklımızın kavrayamayacağı kadar uzun süreçte!..

Ölümü tadışla birlikte, bildiğimiz tüm zaman ölçüleri altüst olur!.. Fizik bedenin yitirilişi ve Dünya'nın gece-gündüz şartlarının dışına çıkışı ile birlikte, kişinin zaman mefhumu tümüyle kalkar!..

Esasen, evrensel zaman boyutlarını şu anda bizim hafsalamızın almasına imkân yoktur. Bir Güneş senesi, şu andaki anlayışımıza göre 255 milyon senedir. Acaba bu rakamın ne demek olduğunun farkında mıyız?.. Dünya'nın varoluşundan bu yana milyarlarla seneler geçmiştir. İlk insanın yeryüzünde görülmesinden bu yana geçen senelerin sayısı yüz milyonlarla ölçülmektedir.

Okuduğumuz zaman, sanki birkaç saatin içinde olup bitiverecekmiş gibi gelen mahşer yeri yani sırat kaçışı devresi bugünkü zaman ölçülerimizle belki de yüz binlerle yıl sürecektir. Bunun bilincinde miyiz?..

Yahudilerin, Tevrat'tan naklen uydurduğu 7000 sene meselesi esasen son derece kısıtlı kafaların uydurup, bizlerin de üzerinde hiç düşünmeden kabul ettiğimiz rakamlardır ki, bunların hiçbir gerçekle alâkası yoktur!..

Ölüm ötesi yaşam zamanını **"1 gün = 50 bin sene"** boyutları ile anlamaya çalışmak asgari şarttır.

Keza çeşitli hadîs-î şerîflerde belirtilen ölüm ötesi ile ilgili zaman birimlerini dahi gene asgari bu şartlar içinde değerlendirmek gerekir.

Yeryüzü ve semâların oluşumu ile alâkalı olarak bahsedilen **"Altı gün", "Yedinci gün"** gibi tâbirlerdeki her bir gün kavramını dahi, evren boyutlarından **"GÜN"**ler olarak değerlendirip, **"ALLÂH**

indîndeki günler” olarak anlayıp, bunların bizim şu andaki zaman anlayışımıza göre milyarlarla seneyi içine alacağına özel bir dikkat göstermek mecburiyetindeyiz.

Esasen şu anlattığım rakamları, belli bir eğitim ve kültürü olmayanların kabul etmesi son derece güçtür!.. İnkârları çok mümkündür. Hele bu milyarlık **“GÜN”**lerden 1400 sene evvel bahsolmuş olsaydı!!!

Gerçek boyutlardan, gerçek olaylardan, yaşanacak şartların gerçeklerinden sadece “minyatürize” ölçülerde, misal yollu bahsetmesine rağmen, O muhteşem insan Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) hakkında **“mecnun”** tâbirini kullanan akıl mahrumları, acaba bir de olayın milyarlarla senelere dayanan gerçek yanını duysalardı ne yaparlardı?..

Uzağa gitmeye, 1400 sene öncesine gitmeye gerek yok!.. Siz ya da çevrenizdekilerin kaçı yüz milyonlar ya da milyarlarca sene sürecek zaman boyutunu hafsalanıza sığdırabiliyorsunuz?..

Evet, belki, yarın kopacak kıyamet; belki de milyar sene sonra!.. Ama şu gerçeği kesinlikle kafamızdan çıkartmayalım!..

Zaman, asla bizim şu anda anladığımız gibi bir şey değildir. Uyuyup da rüyada geçirdiğiniz zamanı asla anlayamazsınız. Rüyada gördüğünüz olay, bazen seneleri kaplar; ama şu zaman anlayışımıza göre en uzun rüyanın iki dakikaya yaklaştığı bilimsel olarak tespit edilmiştir!.. Rüya görmediğiniz anda geçen zamanın ise asla farkında değilsinizdir!.. Bazı saatler vardır, saniye gibi geçer; bazı dakikalar vardır, günler gibi gelir!.. **“Gecenin uzunluğunu hastaya sor”** sözü meşhurdur. Ölüm ötesi yaşamın on binlerce senesi, bu Dünya itibarıyla, sanki saatlermişcesine geçecektir.

Dolayısıyla bu arada şunu belirtmek isterim...

Ölümü tadış ile birlikte içine girilecek zaman boyutu, bildiğimiz gün ölçüleri değildir. Hele, kabirde hapis kalacak insanlar için zaman boyutu son derece farklı bir biçimde geçecektir.

Bütün bunlar insanların akıllarının alamayacağı ölçülerde olduğu için de son derece minyatürize boyutlarda konuşulmuş ve anlatılmıştır!.. Aslı öyle olduğu için değil!.. Akıllar kavrayamadığını reddedip de, geleceğin gerçeklerinden mahrum kalmasınlar diye... Nitekim:

"İnsanlara akılları ölçüsünde konuşunuz!.."

Uyarısı da, yapılan konuşmaların niye böylesine minyatürize boyutlarda gerçekleştiğini izaha yeterlidir.

6

DÜNYA'DA EN ÖNEMLİ ÇALIŞMA: ZİKİR

Zikrin önemi konusunda âyetler ve hadîs-î şerîfler sıralamak gerekirse, bu başlı başına bir kitap olur. Biz burada bunu yapmayacağız, zira bu konuyu geniş bir şekilde **"DUA ve ZİKİR"** isimli kitabımızda anlattık.

Dua ve namaz, zikrin bir çeşididir, keza Kur'ân okumak ya da salâvat dahi.

Zikir, dinde yer alan **en büyük ibadet** olarak nitelendirilmiştir. Niçin?..

Astroloji ile ilgili bölümde, yaklaşık 15 milyar hücreden oluşan insan beyninin ancak çok cüz'i bir kısmının doğum sırasında aldığı ışınlarla faaliyete girdiğini; bundan sonra da yeni tesirlerle yeni açılımlara kavuşmasının imkânsız olduğunu dilimiz döndüğünce anlatmaya çalıştık.

Evet, beyin doğum anından sonra, dışarıdan gelen ışın etkileri ile yeni hücre gruplarını devreye sokamaz. Ancak beyindeki devreye

girmemiş kapasite ilelebed âtıl durmak için var edilmiştir demek değildir bu!..

Beynin ilk anda açılmamış hücre gruplarının bazı çalışmalar ile devreye girmesi, kapasite genişlemesi, yeni kabiliyetlerin elde edilmesi mümkündür!..

Esasen **din** dediğimiz olayın temeli de **beynin yeni bölümlerinin devreye girmesi** ve bu bölümlerin çalışması suretiyle elde edilecek yeni güçler gerçeğine dayanır.

Zikir dediğimiz **"Allâh"**a ait bir mânânın beyindeki tekrarı olayı nedir?..

"Allâh" ismini dilinizle söylediğinizi kabul edelim. Dilde söylenen bu kelime bilindiği gibi, öncelikle beyinde hazırlanacak, sonra da dile uzanan sinirle dil hareket ettirilerek düşünülen mânânın ses şeklinde dışarıya ulaşması sağlanacaktır.

"Allâh" kelimesinin beyinde hatırlanması demek; bu kelimenin mânâsını oluşturan hücre grupları arasında bir biyoelektiriğin akışı demektir.

Esasen beyindeki tüm fonksiyonlar, beyin hücreleri arasındaki bir biyoelektrik faaliyetinden başka bir şey değildir!.. Her mânâya göre beyinde değişik hücre grupları arasında bir biyoelektrik akış söz konusudur. Bu akış neticesinde devreye giren hücre grubuna göre ortaya sayısız mânâlar çıkmaktadır.

Beynin tüm fonksiyonları hep bu hücre gruplarının oluşturduğu sayısız kromozomlar neticesinde gelişmektedir. 15 milyar nöron ve her bir nöronun 16 bin nöronla bağlantısı!.. Ve bunların sayısız işlevi!..

Fetebarekallâhû ahsenül hâlıkiyn!..

Hormonların bu alandaki fonksiyonları ise bilebildiğimiz kadarıyla, hücrelerin kimyasal yapısını etkileyerek, biyoelektriğin akış

hızını ve yönünü kanalize ederek değişik anlamlar taktığımız oluşumları meydana getirmesi!..

Her an sayısız takımyıldızlardan gelen değişik frekanslı ışınlar, değişen açılar dolayısıyla beyin üzerinde meydana gelen sürekli değişik kozmik etki ve bunun sonucu biyoelektrik akış, mevcut potansiyelin her an yeni gelenler istikametinde sürekli yeni mânâlar oluşturacak şekilde faaliyeti...

Esasen beyin için uyku diye bir olay söz konusu değil!.. Beyin, anlattığımız istikamette sürekli olarak çalışmada ve sürekli olarak tesir almada...

Ruhta oluştuğu iddia edilen tüm hâller, aslında ruhta değil beyinde oluşmada!..

"Ruh"; beynin tüm hâsılasını her an yüklemekte olduğu holografik yapılı **"dalga beden".**

Evet, konudan uzaklaşmayıp, tekrar **"zikrin"** olayına gelelim...

"Zikir" yaptığınız zaman, yani **"Allâh"**a ait olarak bilinen bir mânâyı tekrar ettiğiniz zaman, beyinde, ilgili hücre grubunda bir biyoelektrik akım meydana geliyor ve bu, bir tür enerji şeklinde dalga bedene yükleniyor!..

Aynı zamanda siz bu mânâyı yani bu kelimeyi tekrara devam ederseniz; bu defa, bu kelimenin tekrarından oluşan biyoelektrik enerji daha güçlenerek yeni hücre birimlerini devreye sokuyor ve bir kapasite genişlemesi söz konusu oluyor.

Bu tekrara daha uzun bir süre devam ettiğimizde ise, devreye giren yeni hücre grupları dolayısıyla, beyninizde yeni mânâlar oluşmaya başlıyor. Tekrarladığınız kelimelerin işaret ettiği mânâ istikametinde yeni anlamlar beyninizde açığa çıkmaya başlıyor ve siz:

"Ben zikre başladıktan sonra kafam değişmeye başladı, huylarım değişmeye başladı. Birtakım şeyleri daha iyi anlamaya başladım" gibisinden şeyler söylemek durumunda kalıyorsunuz!..

Ayrıca bu tekrarlardan oluşan hem mânâ, hem de enerji, dalga bedeninize yüklendiği için, fizik beden ötesi yaşamınız daha farklı bir düzeye erişiyor!..

"Kim bu dünyada âmâ (hakikati göremeyen) **ise o, gelecek sonsuz yaşamda da âmâdır** (kördür)**!.."** (17.İsra': 72)

Âyeti kerîmesinde işaret edilen gerçek, anladığımız kadarıyla bu noktayı bize fark ettirmeye çalışmaktadır.

Zira, **beyin** ne düzeyde açılır, ne düzeyde gerçekleri görmeye geçerse; o **açılımı** aynen **bir tür holografik ışınsal bedene** yani **ruha yükleyeceği için** ve **ruh** da **beynini yitirdikten sonra** asla **yeni bir kayıt alamayacağı için**; Dünya'da açılmayan beyinlerin meydana getirdiği **ruhlar için, ölüm ötesi yaşamda asla açılma imkânı yoktur**, denmek istenmiştir.

Bir an düşünün... Milyarlar ve milyarlar sürecek ebedî denen bir yaşam!.. Ve siz bu yaşam için gerekli olan potansiyeli ancak şu son derece kısıtlı olan dünya hayatında beyninizi değerlendirebildiğiniz oranda elde edebileceksiniz!..

Şayet bunun ne demek olduğunu düşünemiyorsanız... Elbette ki size söyleyecek başkaca bir sözümüz yok!..

Evet, zikrin birinci yönünden bahsederken, beynin ürettiği biyoelektrik enerjinin, bir tür dalga enerji biçiminde ruha yüklenmesidir, dedik!..

Şimdi gelelim zikrin ikinci tür yararına...

Kur'ân-ı Kerîm bir âyeti kerîmesinde insanın varoluşuyla ilgili olarak şöyle der:

"Rabbin meleklere: 'Ben arzda (bedende) **bir halife** (Esmâ mertebesinin farkındalığıyla yaşayan şuur sahibi) **meydana getireceğim' dedi..."** (2.Bakara: 30)

İşte bu **"halife"** sözcüğü, **Allâh**'ın tüm isimlerinin mânâlarının insan beyninde aşikâre çıkabileceğine, beynin, bu kapasiteye sahip olarak meydana getirildiğine işaret eder!..

Siz hangi ismin mânâsına dönük olarak **"zikir"** yaparsanız; yani **Allâh**'ın **"Esmâ ül Hüsnâ"**sı tâbiriyle işaret edilen **Allâh**'ın hangi ismini tekrar ederseniz, beyninizde o mânâ yönünden bir kapasite genişlemesi söz konusu olur. Bu bahse ilerde tekrar geleceğim için, burada fazla genişletmiyorum ve işin başka bir teknik yanına girmek istiyorum.

Varlık tümüyle **Allâh**'ın varlığı ve **Allâh**'ın mânâlarının aşikâre çıkma mahalli olduğu için... Ve varlıktaki sayısız **"şey"**ler hep **O**'nun çeşitli mânâlarının sanki yoğunlaşmış hâli olduğu için; sayısız takımyıldızlardan gelen sayısız ışınım, hep, bize **O**'nun sonu gelmez isimlerinin mânâlarını ulaştırmaktadır.

Bunu şöyle bir misal ile açıklayalım...

Bulunduğunuz odada sayısız radyo ve televizyon dalgası yayını mevcut. Oysa sizin radyonuz belli sınırda dalga boyunu alma kapasitesinde, televizyonunuz sadece "VHF" bandına sahip!..

Şimdi düşünün bitişik evdeki komşunuz Avrupa'daki gibi 18-20 kanaldan çeşit çeşit yayın alıyor. Ya da Amerika'da olduğu gibi 100 kanaldan türlü renkli yayın alıyor, siz ise tek kanallı siyah-beyaz televizyona sahipsiniz!.. Hele bir de böyle bir imkânı ömür boyu elde edemeyecekseniz ve bunu biliyorsanız!!?

Evet, beyninizin alıcı kapasitesini arttırmak sizin elinizdedir.

Esasen beyin on iki burçtan, sayısız yıldızdan gelen sayısız ışınımı değerlendirebilecek kapasiteye sahiptir!.. Ancak ne var ki, kişinin bu kapasiteyi genişletmesi önemlidir. Elinize, size sonsuz yarar sağlayacak bir sermaye, bir kapasite verilmiş; siz ise bunu oyun oynayıp boşa harcamakla tüketiyorsunuz!..

"Cennet ehlinin çoğunluğunu BÜHL kimseler teşkil eder" buyruluyor.

“Bühl” kelimesi Arapçada **“saf”** kişiler anlamında kullanıldığı gibi **“ahmak”** anlamına da gelebiliyor.

Nitekim Hz. **İsa** (aleyhisselâm)’a ait olduğu söylenen şu sözde bu mânâ çok açık görülmektedir:

“Allâh devası olmayan tek dert yaratmıştır, o da “BÜHL”lüktür!..” yani, **“ahmak”**lıktır!..

Evet, cennete girenlerin çoğunluğunu **“saf”** vatandaşlar teşkil edecektir!.. Amenna ve saddakna!.. Niye bu böyle?..

Çünkü cennet ehlinin çoğunluğunda ilâhî rahmete nail olma neticesinde, beyinlerinde Dünya’nın manyetik çekim alanına karşı koyacak olan “antiçekim dalgalarını” üreten devre açılmış ve cennete gidebilecek güce nail olmuşlardır. Ancak ne var ki, oralardaki sonsuz ve sayısız nimetleri değerlendirebilecek üst düzey kapasiteye ulaşabilmek için yeterli çalışmayı yapmamışlardır!.. Cennette, Dünya’dan bildikleri sayısız zevkler ve bunların daha değişik türleri içinde ebedî bir yaşam süreceklerdir.

Oysa **Allâh**’a yakınlık kazanmışların (**mukarreblerin**) cennetteki yaşamlarını normal beyinlerin tahayyül bile etmesine imkân yoktur!..

Bunu basit bir misal ile açıklamaya çalışayım...

Bir insan tüm yaşamı boyunca düşünüyor, taşınıyor, araştırıyor her şeyini feda ediyor ve sonunda bir anda ömrünü feda ettiği konu kendisine açılıyor ve o şeyi keşfediyor!.. Bir yaşamı harcadıktan sonra keşfedilen o şeyin değerini ve o kişinin sevincini gözlerinizin önüne getirmeye çalışın!..

Şimdi düşünün ki beyni üst düzeyde çalışma kapasitesine erişmiş biri... Sayısız yepyeni mânâlara yol açan ışınları değerlendirebilecek bir düzeye erişmiş; sürekli yeni yıldızlarla, ya da bir diğer ifade ile bu yıldızlardaki meleklerle rezonansa girebilen bir beyne sahip!.. Her an yepyeni şeyler alıp bunları değerlendiriyor ve sonsuza dek sürekli artan bir biçimde bu gelişmeyi tadıyor!..

Bilmem anlatabiliyor muyum?..

Evet, **beyninizde, Allâh'ın sayısız isimlerinin mânâlarını anlayıp aşikâre çıkartabilecek bir kapasite, bunları yaşayabilecek bir özellik mevcut...**

Ve siz bunları, **ne kadar zikrederseniz, o düzeyde Allâh'a yaklaşabilecek** yani **O**'ndaki mânâları tanıyabileceksiniz. Ve bunun anahtarı da zikirdir!..

Şimdi siz, ister bu anahtarı kullanın, ister kullanmayın denize atın; isterseniz de ne güzel oyuncak diyerek anahtarın dişlerini taşa sürte sürte eğlenip hoşça vakit geçirin!!!

Bugün Dünya üzerinde hangi kişide normal ya da olağanüstü diye nitelendirilen ne tür fiil görüyorsanız, biliniz ki bunların hepsi de beynin değişik değerlendirilişlerinden başka bir şey değildir.

Kimde aşikâre çıkan hangi özellik varsa, o özellik aynıyla gerçekte sizde de mevcuttur. Ne var ki onun beyninde açılmış bulunan o devre, sizin beyninizde açılmamıştır!..

Beden tümüyle, beyne hizmet edip ona gerekli olan biyoelektrik enerjiyi temin için yaratılmış bir yapıdır. Aynı zamanda beyindeki sayısız alıcı güçlere bir nümûne olması itibarıyla da bazı basit alıcı organlar bu bedene yerleştirilmiştir ki; beyni sadece bunların kapasitesiyle sınırlı saymak insanlığın en büyük gafletidir!..

Makrokozmos evrendir...

Mikrokozmos ise beyin!..

Evren, esas yapısı itibarıyla, tümüyle sayısız manyetik dalgalardan oluşmuş bir kütledir ve her dalga boyunun kendine has orjinal bir mânâsı vardır. Beyin ise orijini itibarıyla bu dalga boylarındaki mânâları değerlendirecek bir alıcı, bir değerlendirici ve sayısız yeni mânâlar oluşturucu bir cihaz gibidir!.. Ve bu beyin, elde ettiği tüm hâsılayı, ürettiği ruha yani **holografik dalga bedene** yüklemektedir!..

Kişinin ölüm ötesi kapasitesi, bir diğer ifade ile mertebesi, derecesi, Dünya'da iken geliştirebildiği son beyin kapasitesi kadardır.

Öldükten sonra herkes, kim ve ne derecede olursa olsun, değerlendiremediklerini fark ederek, bundan dolayı büyük bir pişmanlık duyacaktır!.. Ne çare ki, iş işten geçmiştir.

Şimdi de zikrin iki türünden bahsedelim...

Enerji türü zikir!..

İlim türü zikir!..

Enerji türü zikir nedir?..

"Genel zikir" diye de adlandırabileceğimiz bu zikir türü, ruhtaki **kudret** sıfatına taalluk eden, ruhun sayısız işler başarmasını, ulaşım gücünü sağlayan enerji toplamaya yönelik zikirlerdir.

"Allâh"...

"Lâ ilâhe illâllâh"...

"Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" ve bu gibi genel zikirlerdir.

Ayrıca yapılan iyiliklerden ya da size kötülük yapıp dedikodunuzla, gıybetinizle meşgûl olan kişilerden akan pozitif enerji yani sevaplar da bu enerji türündendir.

Öbür taraftan bir ikinci zikir türü daha vardır ki, bunu da **"özel zikir"** olarak mütalaa edebiliriz.

Özel zikirler, kişiye has, **Allâh'ın isimlerinden** ibaret olan zikirlerdir. İlerde ilgili bahiste anlattığımız üzere, **Allâh**'ın çeşitli isimleri, değişik kuvvetlerde, ayrı ayrı, kişiye has formüllerle beyinlerde açılımlar oluşturmuştur.

Siz **genel zikir** klasmanında bir **zikir** yaptığınız zaman, **her ismin mânâsı eşit kuvvetle** tesir alır ve **hepsi de aynı oranda gelişme gösterir.**

Oysa, mesela **"MÜRİYD"** isminin mânâsı diğerlerine göre daha az nispette aşikâre çıkmış ve bundan dolayı da iradesi zayıf olan, bildiğini tatbik edemeyen bir beyin söz konusu olduğunda; siz genel zikirlerle olaya yaklaşırsanız, hepsi aynı nispeti koruyarak güçleneceğinden, bu ismin mânâsı yönünden kolay kolay netice alamazsınız!..

Ama buna karşılık, siz direkt olarak **"MÜRİYD"** zikriyle olayın üstüne gittiğiniz zaman; kısa sürede görürsünüz ki, kişi **"irade"** yönünden, yani bildiğini tatbik etme yönünden büyük mesafeler alır.

Bu irade konusunda olduğu gibi, cimrilik konusunda, yumuşaklık konusunda, ilim konusunda, kısacası hemen her konuda böyledir. Ancak bunun için de bu zikri veren kişinin, karşısındakinin beyin yapısını çok iyi bilmesi gerekir.

Yani, o kişinin genel beyin programında hangi burçların ve hangi planetlerin pozisyonu nelerdir; hangi isimlerin mânâları bu şekilde hangi nispetlerle açılmıştır; istidadı hangi konulardadır gibi soruların cevaplarını bilip, bunlara göre kişiye özel zikrin verilmesi gerekir[1]!..

Zikir deyince, sadece bunlarla da kayıtlanmamak gerekir ayrıca. Namazda okunan bütün âyetler, dualar ve tespihler hep zikir cümlesindendir.

Namaz ise mümkün olduğunca dış dünyadan soyutlanarak tam bir konsantrasyon içinde okunan mânâları ruha yükleme yöntemidir.

Namazı bir jimnastik gibi anlamak, tümüyle cahillikten ve meselenin içyüzünü görememekten kaynaklanan ilkel bir görüştür!..

Namaz esasen, tamamıyla öze; özünde **mevcut olan Allâh**'a yönelme olayıdır!.. Bundan mahrum olanlar ise, bu çalışma neticesinde kendilerinde ortaya çıkabilecek o kadar değerli şeylerden

---

[1] "DUA ve ZİKİR" isimli kitabımızda bu hususta gerekli olan bütün bilgileri açıkladık.

kendilerini yoksun bırakmaktadırlar ki bunun dille anlatılması asla yeterli olamaz!..

Namazın edâ edilmemesi, kişinin kendisi ile **Allâh** arasındaki bağın bir çeşit kopartılmasıdır ki, bunun mânâsını şöyle anlatmaya çalışalım. Kendini et-kemik, yaşamı da bu Dünya'dan ibaret sanan insan, ölüm ötesini bilmediği için hiçbir çalışma yapmaz!.. Bu yapmayış dolayısı ile de, varlığına konulmuş bulunan **"Halife"**lik hazinesi sandığının kapağını açmaz ve içindeki eşsiz defineyi çıkartıp kullanmaz ve nihayet sefalet içinde ölür gider.[2]

Düşünün bir insanı; kendisindeki sayısız özellikleri ortaya çıkartacak olan nesneyi değerlendirmekten mahrumdur... Oysa ölüm ötesi yaşamda tüm sermayesi bu **"halife"**lik sandığının içine konulmuş bulunan definedir. Bu kişinin ölüm ötesindeki pişmanlık hâlini nasıl anlatmak mümkün olabilir ki?..

Şurasını kesin olarak bilelim ki; **"ibadet" adı altında yapılan tüm fiiller tamamıyla kişinin ölüm ötesi yaşantısı için kendisinin ihtiyaç duyacağı ve oradan da temin edemeyeceği şeylerle alâkalıdır.** Yoksa, yüz milyonlar kere yüz milyonlarca Güneş'in yer aldığı kâinatın **"Mutlak Mutasarrıf"**ına karşı, birimin varlığı tek kelime ile **"HİÇ"**tir. Sen iman üzerine olup, doğumdan ölüme secdede olsan, **O**'na ne ekleyebilirsin?.. Ya da tüm yaşamın boyunca tepetaklak durup devamlı tükürsen ne olur?.. Ne olacak, tükürdüğün kendi yüzünü yıkar!..

---

2 "Namaz" konusunu ve sırlarını detaylı bir şekilde "İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI" adlı kitabımızda okuyabilirsiniz.

7

ABDEST TEMİZLİK İÇİN Mİ?

Abdest nedir, nedendir?..

Bu soruya hemen herkesin vereceği cevap bellidir.

"Temizlik için!.."

Ya..? Öyle mi?..

Eski deyişle "beş paralık aklı" olan biri, abdest almak, **temizlik** gayesi ile getirilmiş bir hüküm olsa idi **"Elini toprağa sür de sonra topraklı elinle suratını, kollarını sıvazla"** der miydi?..

Gaye temizlik ise...

Siz karşınızdakine, **"elini toprağa bula da sonra suratını sıvazla"** der misiniz?..

Cevabınız elbette ki tek bir kelime değil mi?.. "Hayır!"

Peki öyle ise şimdi gene soralım... Gaye temizlik değil ise, ne?..

Nefesinizi tutun ve saatinize bakın. Kaç saniye soluk almadan durabileceksiniz?.. Bir iki dakikaya kadar uzanabiliyorsunuz değil mi?.. Peki denizin içine girip de nefesinizi tutarak kaç saniye

durabiliyorsunuz suyun altında. 15-25 saniye civarında!.. Peki bu aradaki fark neden?.. Çünkü, suyun dışında iken bedeninizin tüm yüzey hücreleri lokal oksijen alımı içinde de ondan. Oysa, suyun içinde iken bu yol kapanıyor ve sadece ciğerinizdeki oksijen ile baş başa kalıyorsunuz.

İşte bu oksijen alımı meselesinde olduğu üzere, kolunuzu ya da yüzünüzü su ile sıvazladığınız zaman, sıvazlanan hücrelerden vücuda belli bir ölçüde elektrik takviyesi mevcuttur. Yani beyin, çalışması için gerekli elektriği kısa ve kolay yoldan bu şekilde temin etmiş olur. Bunun için de şarıl şarıl akan suya hiç ihtiyaç yoktur!.. Zira önemli olan o organlardaki hücrelerin suyla temas etmesidir. Fazlası zaten akar gider!..

Gaye yıkanmak ise, kirden paklanmak ise fazla suya da ihtiyaç vardır. Ama abdest için, yüzey hücrelerin ıslanması yeterli miktardır.

Evet, suyla abdest böyle, ya teyemmüm?.. Yani elini toprağa sürüp sonra yüzüne ve sonra gene toprağa sürüp, önce sağ ve sonra da sol koluna avucunu sürme?.. Üstelik elinin iç yarısını kolunun bir yanına sürerken, öbür yarısıyla kolunun dış yarısını sıvazlama... Yani aynı yerin üstünden geçmeme!..

Bu defa ben söylemeden siz cevabı açıklayıvereceksiniz:

"Topraktan elektrik alma!.. Elektriği su yoluyla bulamadığın anda topraktaki elektrik ile beyne yardımcı olma. Bünyedeki statik elektriği topraklama vs. vs."

Evet, görülüyor ki, **abdest olayında gaye temizlik değil, beynin elektrik ihtiyacının karşılanması** söz konusu. Zaten, zaman zaman **Rasûl-ü Ekrem**'in **bir bardak miktarı su** ile bile abdest aldığından söz edilir ki, bu dahi olayın esasının temizlik gayesine matuf olmadığını işaret etmeye yeter.

Ben sık sık yıkanıyorum, abdest almaya ihtiyacım yok, ya da böylece elektrik alıyorum bu bana yeter; diyebileceklere...

Arabaya benzini doldurdunuz ve olduğunuz yerde çalıştırıyorsunuz!.. Böylece nereye varırsınız ki?.. Elektriği yani enerjiyi beyne verdiniz; peki bu enerjiyi ne yönde ve nasıl kullanıyorsunuz?.. Beyni, ruha ve ölüm ötesine dönük bir şekilde enerji üretmesi için elektrikle takviye etmek de mümkün. Aldığınız bu elektriği tamamıyla geçici dünya zevkleri için tüketip, öbür yanda bu enerjiye en çok ihtiyaç duyacağınız yerde şaşa kalmak ve pişmanlık içinde azap çekmek de mümkün!..

Elde ettiğiniz enerjiyi nasıl ve ne yöne dönük olarak kullanıyorsunuz?..

8

ORUÇTAKİ SIR NE?

İslâm'ın bir zaruri farzı da oruç ile alâkalı...

Oruç nedir?.. Açın hâlinden anlamak!..

Oruç nedir?.. Nefsi terbiye!..

Oruç nedir?.. Mideyi dinlendirme!..

Bunların hepsi de doğru. Ama bu kadar mı?.. Sadece bunlar mı gerekçe?..

Beyin, kendi ihtiyacı olan ve bedenin diğer organlarının ihtiyacı olan tüm enerjiyi bildiğimiz gibi katı-sıvı çeşitli yiyeceklerden elde eder.

Bedendeki tüm hücrelerin hayatiyeti ise beynin yaydığı biyoelektrik ile kaîmdir. Yani beyin bir yandan, ruha dönük ve dışa dönük çeşitli dalgaları sürekli yayarken; diğer yandan da kendi yaşamına yardımcı, destek olan çeşitli organların ihtiyacı olan enerjiyi onlara göndermekle yükümlüdür.

Üstüne üstlük bir de bütün bunların ihtiyacı olan enerjiyi temin için, dışarıdan giren katı-sıvı hammaddeyi yani yiyecek ve içecekleri

kendisine ve organlara dönük bir enerji biçimine çevirmek için enerji tüketir.

Oysa beyin bunlara dönük bir biçimde o enerjiyi harcamayı, ruha yükleme ya da Dünya üzerine çeşitli dalga boylarında yayın yapma şeklinde de değerlendirebilme imkânına sahiptir.

İşte bunun için, **hiç değilse senede bir aylık oruç** süresi getirilmiştir. Oruçlu iken elinden geldiğince daha fazla ibadet yani zikir yaparsın!.. Böylece, bu çalışmaların daha güçlü olarak ruha yüklenir. Böylece beynin daha yüksek enerji kapasitesiyle üretim yapar!..

9

İSRAF, YENEN Mİ YİYEN Mİ YÖNÜNDEN?

"Çok yemek israftır" buyruğuna gelince...

Buradaki israf sanıldığı gibi fazladan yenen nesne yönünden olmayıp; **yiyen yönündendir!..**

Çünkü beynin belli bir enerji ihtiyacı vardır, diğer organların belirli bir enerji ihtiyacı vardır. Fazlası hiçbir işe yaramaz!.. Üstelik bu fazlalığın tüketilmesi için de gene beyin enerjisi boşa harcanacaktır. Ayrıca bunların bedende birikimi, beyin enerjisini israf yönünden ekstra bir "delik" meydana getirecektir.

Fazla kilolu kişinin kendi beynine verdiği zararı kolay kolay başkası veremez!..

Oruçlu iken yapılan zikrin, normal şartlarda yapılana göre getirdiği enerji o kadar fazladır ki, bu yüzden oruç, Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) tarafından çok çok övülmüş ve genellikle de kendisi tarafından sık sık tutulmuştur.

Kiloların fazlasının beyne verdiği zarar deyince hemen burada akla içki ve sigara da geliyor...

10

SİGARA ve İÇKİNİN BEYNE ZARARI

İçki ve sigara hakkında da birkaç hususu açıklamaya çalışalım...

İnsanın ölüm ötesi ebedî hayattaki mertebesi, derecesi, şu andaki, dünyadaki beyin kapasitesine bağlıdır dedik. Ne kadar yüksek kapasitede beyin hücrelerini çalıştırır, ne kadar bu yolla "ruhuna" yani "dalga bedenine" enerji ve ilim depo ederse, ölüm ötesi yaşamda sermayesi o kadardır, dedik.

Peki... İçki ve sigara beyinde ne tesir oluşturuyor?..

Beyin hücrelerini uyuşturuyor!..

Beyin hücreleri arasındaki bağlantıları (snapsları) tıkıyor!.. Bunlar arasındaki biyoelektrik akışını engelliyor!..

Neticede siz, kendi elinizle, hapsolduğunuz hücreden çıkmak için verilmiş olan anahtarın dişlerini günden güne mahvederek, kendi kendinize en büyük kötülüğü yapmış oluyorsunuz.

Tam bir noktaya geliyorsunuz, işin püf noktasını kavramak ve ona göre kendinize yön vermek durumundasınız. Pat diyor kafanız duruyor!.. Ne yapsanız boş!.. Çünkü o olayı çözümlemek için

beyninizin ilgili hücrelerini devreye sokacak snapslar, içtiğiniz sigaranın içindeki birtakım maddeler yüzünden tıkanmış!..

Ya da o hücreler aldığınız alkol dolayısıyla iş göremez hâle gelmiş!.. Üstelik **beyin hücreleri yenilenmez de!..**

Çok kısa süreli zevkler için, milyarlarca sene sürecek yaşantınızın sermayesi olan beyninizi harcayıp durmak!..

Eline geçen bir torba altını, çıkardığı ses hoşuna gittiği için denize atan kişi gibi yaşamak!..

Şayet akıllılık bu ise, buyurun devam edin!.. Ama unutmayın ki, bunun zararını gelecekte asla telâfi edemeyeceğiniz bir biçimde çekeceksiniz!..

11

HAC OLAYINDAKİ İKİ BÜYÜK SIR

HAC olayının altında yatan sır gerçekten hafsalaların kolay kolay alabileceği bir şey değildir. Haccın bir kişi için ne kadar önemli ve değerli bir ibadet, bir eylem olduğuna geçmeden önce bu konuda **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın üç ana noktaya işaret eden buyruklarından söz edelim:

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurdu, diyor Hazreti **Âli** kerremallâhu veche:

"Beytullâh"a ulaştıracak azık ve binek hayvanına mâlik olup da, hac etmeyen kişinin Yahudi veya Hristiyan olarak ölmesinin kendisince ne önemi vardır. İşte Allâh kitabında şöyle diyor:

"...Gitmeye imkânı olan herkese Beyt'i hac etmek, insanlar üzerindeki Allâh hakkıdır." (3.Âl-u İmran: 97)

***

İbn Ömer (radıyallâhu anh)'dan rivayet edilmiştir:

Bir adam **Rasûlullâh**’a gelerek sordu:

− Haccı farz kılan nedir yâ **Rasûlullâh?..**

Rasûl-ü Ekrem sallâllâhu aleyhi vesellem cevap verdi:

− **Azık ve binektir!** (yani hac yolculuğunu yapacağın bineğin ve yolculukta yiyeceğin kadar azığın) (Tırmızî)

***

“Umre, kendisi ile öbür umre arasındaki zaman içinde işlenen günahlara kefarettir. Haccı Mebrurun cennetten başka karşılığı yoktur!” (Müslim)

***

Ebu Hureyre (radıyallâhu anh)’dan...

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurdu:

− **Her kim şu beyte gelir, kadına yaklaşmaz, fısk işlemezse, o kimse anasından doğduğu gibi döner!** (Müslim)

***

Abdurrahman bin Yâ’mar ed Dîlî (radıyallâhu anh) şöyle demiştir:

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem Arafat’ta vakfe hâlinde iken, ben **O**’nun yanında hazır bulundum. O esnada Necid halkından birkaç kişi **O**’nun yanına gelerek:

− **Yâ Rasûlullâh, hac nasıldır? (Haccın hâli nedir?)**

Rasûlullâh buyurdu:

− **HAC ARAFAT’TIR! Kim cem gecesi sabah namazından önce gelirse haccı tamamlar. Mina günleri üçtür. Artık kim iki günde acele ederse onun üzerinde bir günah yoktur. Kim de gecikir ise ona da günah yoktur.**

Sonra bunun arkasından bir adam yolladı ve bu hükümleri yüksek sesle halka duyurdu. (İbni Mâce, Tırmızî, Ebu Davud, Nesâi)

***

Abbas bin Mirdâs es-selemî (radıyallâhu anh) şöyle buyurmuştur:

Hz. Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem, ümmeti için Arefe günü akşamı (Arafat'ta) mağfiret duasında bulundu. O'na şöyle cevap verildi:

− Zâlim müstesna, onları bağışlarım!.. Çünkü ben mazlumun hakkını zâlimden şüphesiz alırım!

Hz. Rasûlullâh (aleyhisselâm):

− Ey Rabbim, eğer dilersen mazluma (hakkını) cennetten verir ve zâlimi bağışlarsın... diye dua etti.

Fakat o akşam bu duası kabul olunmadı. Sonra Rasûl-ü Ekrem (ertesi sabah) Müzdelife'de sabahlayınca anılan duayı tekrarladı ve duası kabul olundu.

Abbas bin Mirdâs:

Sonra Rasûlullâh güldü. Bunun üzerine Ebu Bekir ve Ömer:

− Babam anam sana feda olsun! Bu saatte gülmezdin! Seni güldüren şey nedir?.. Allâh seni sevindirsin.

Rasûlü Ekrem:

− Allâh düşmanı İblis, Allâh Azze ve Celle'nin benim duamı kabul edip ümmetimi bağışladığını bilince toprağı alıp başına dökmeye ve "Mahvoldum, helâk oldum" diye bağırmaya başladı. Gördüğüm onun bu sabırsızlığı ve üzüntüsü beni güldürdü... buyurdu. (İbni Mâce)

***

Evet **Hac** konusundaki bazı hadîs-î şerîfler de bunlar...

Şimdi olayın bilimsel izah yönüne geçelim...

"HAC ARAFAT'TIR" işareti meselenin ana kilit noktasıdır.

Zira, **Beytullâh** yani **Kâbe-i Muazzama** yılın her vaktinde ziyaret edilebilir ki buna **"Umre"** denilir. Bundan elde edilen ecir, sevap çok büyüktür ancak **"Hac"** gibi olmaz.

Niçin?..

"HAC"da ne gibi bir sır yatmaktadır ki, **Rasûlullâh, "Gidecek binek ve azığı olup da, gitmeyen Yahudi veya Hristiyan gibi ölür"** mânâsına gelen son derece ağır uyarıyı yapmak mecburiyetinde kalmıştır.

"Ev bark, araba al, çocuğunu, torununu büyüt, kızını gelin et, yaşlan, dünyadan elini eteğini çek de ondan sonra hacıya gidersin..." şeklindeki halkın son derece cahilane şartlanmasının yanlışlığını vurgulanıp; çok büyük bir gerçeği fark ettirmeye çalışıyor!

Hacca gidecek bir bineği ve azığı temin ettiğin anda senin üzerine HAC farz olmuştur; bu yeterli imkândır; buna rağmen gitmezsen ve gitmeden ölürsen, Yahudi ya da Hristiyan gibi ölmüş olursun anlamına gelen son derece ağır ve önemli bir uyarıda bulunuyor.

12

KÂBE ve ARAFAT SIRLARI

Bizim müşahedemize, Cenâb-ı **Hakk**'ın bizde izhar etmiş olduğu ilme göre...

İnsan bedenini saran sinir sisteminde akmakta olan biyoelektrik gibi, Dünya'nın yüzeyi altında da akan **"negatif"** ve **"pozitif"** radyasyon akımları, kanalları mevcuttur.

Şayet sizin kurmuş olduğunuz ev ya da iş yeri veya çiftlik, negatif radyasyon akım kanallarından birisi üzerine isâbet ederse, o evde başınız hastalık ve sıkıntıdan kurtulmaz. İş yerinizde daima işler ters gider. Çiftliğinizde kaza-belâ eksik olmaz, hayvanlarınız barınmaz vesaire...

Aynı şekilde şayet eviniz, iş yeriniz ya da çiftliğiniz pozitif radyasyon akım kanallarından biri üzerine isâbet ederse... Bu defa da eviniz son derece huzurlu olur. Dışardan çoğu zaman evinize kaçarsınız. İş yeriniz son derece verimli, bereketli olur. Çiftliğiniz, hayvanlarınız keza öyle.

İşte bu anlattığımız akım kanallarına batıda, özellikle İngiltere'de **"ley"** hatları deniliyor. **"Negatif"** olanlarına da **"kara akım hatları"** tâbiri kullanılıyor.

İşte Dünya'nın bedeni içindeki, **"pozitif"** enerji hatlarının kesişip sanki bir enerji santralı gibi yayın yaptığı en önemli merkez, **Mekke**'de bulunan **Kâbe-i Muazzama**'nın altıdır ve bunun uzantısı da **Arafat Dağı**'nın altıdır!

Keşif sahiplerinin keşif yoluyla gördüğü bu gerçeğe Seyyid **Abdülaziz Ed Debbağ** da **"El İbrîz"** isimli eserinde değinmiş ve **Kâbe**'den göğe yükselmekte olan bir **"nûr"** sütunundan, adı geçen eserinde bahsetmiştir!

Bu noktadaki çok güçlü pozitif enerji dolayısıyla **Harem-i Şerîf**'teki tüm insanların beyinleri öylesine etkilenip, öylesine güçlü bir faaliyet içine girmektedirler ki bunu anlatabilmemiz mümkün değildir.

Nitekim bu gerçek dolayısıyla **Kâbe** çevresinde kılınan namaz için **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurmuştur:

"Kâbe'de kılınan iki rekât namaz, Dünya'nın başka mescitlerinde kılınan namazdan 100 bin defa daha sevaplıdır!"

Zira **Kâbe** çevresinde yapılan her ibadet sırasında, yeraltından yayılan **"celâl nûrları"** yani çok yüksek frekanslı dalgalar dolayısıyla, beyin katbekat güçlü dalga üretimi yapmakta; hem bunu ruha güçlü olarak yüklemekte; hem de dışa dönük bir biçimde yayınlamaktadır.

Gene bir başka hadîs-î şerîf'te **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem:

"Başka yerlerde sadece fiillerinizden mesûlsünüz, Kâbe'de ise düşüncelerinizden de mesûl olursunuz" buyurmuştur.

Bunun da gene sebebi, beynin aldığı güçlü enerji dolayısıyla düşünceleri dahi "fiil" düzeyindeki bir güçle ruha yüklemesindedir.

13

"ZEMZEM"İN SIRRI

Bu arada hemen **ZEMZEM SUYU**'ndaki sırra işaret edelim.

Zemzem suyu **Kâbe**'nin altında bulunan, bir tür jeneratör gibi yayın yapan bu **pozitif radyasyon kaynağından geçerek kuyuda** toplanmaktadır.

Hemen hatırlayın yakın tarihteki **"Çernobil nükleer santralındaki"** kaza dolayısı ile yayılan menfi radyasyonu ve bunun suları nasıl zehirlediğini... Siz bu sulardaki zehirlenmeyi asla fark edemezsiniz, ama bu sular sizi öyle bir zehirler ki hiç de anlayamazsınız!.. Ve sular yıllar yılı da radyasyonunu kaybetmez!.. Olayın önemini bilen batıdaki paniğin sebebi de budur.

İşte bunun tam zıddı bir biçimde, **ZEMZEM** suyu da **Kâbe'nin altındaki pozitif radyasyon kaynağının içinden geçmekte** ve bu suyu içenlerde sayısız faydalar oluşturmaktadır. Bunu oraya gidip de o sudan içenler, abdest alanlar fark ederler.

Gene **Kâbe-i şerîf** altındaki bu radyasyonun beyinlere yüklediği güç dolayısı ile, tavaf sırasında kabiliyetli beyin sahiplerinde çeşitli **olağanüstü yaşamlar** gerçekleşmektedir.

Peki **Kâbe** böylesine muazzam enerji merkezi, ya da bir diğer ifade ile **“nûr menbâı”**dır da; **Hac** niçin **Arafat**’ta olmaktadır?.. **Hac niçin Arafat’tır?..** Arafat’taki olay nedir?..

Kâbe-i Muazzama’nın altında bulunan son derece güçlü müspet radyasyon kanalının bir uzantısı da Arafat tepesinin altında ikinci bir düğüm meydana getirmektedir, demiştik az evvel.

İşte **Arafat tepesi** ve civarında toplanan yüz binlerle, milyonlarca insan, yerden aldıkları son derece güçlü radyasyon ile beyinlerinden tek bir mânâda yayın yapmaktadırlar.

“Vakfe” denen olay, insanların bu tek mânâ üzere toplu **“yönlendirilmiş dalga”** yayınına yönelişleridir.

“ALLÂHIM BİZİ AFFET!..”

Yüz binlerle, milyonlarca insan beyni; sanki laser ışını gibi, tek bir anlamdaki dalga boyundan yayın yapmakta; ve bu dalga boyundan oluşan dev bir manyetik bulut tüm **Arafat** bölgesini kaplamaktadır!

Şimdi hemen hatırlamaya çalışın...

Üzerine herhangi bir görüntü çekilmiş video bandını, çalışırken video cihazının üzerinde unutursanız ne olur?.. Video cihazının yaydığı manyetik alan, bandın üzerindeki kaydı siler! İsterseniz siz buna, görünmeyen eller bandı siler de diyebilirsiniz!

Evet... İşte misal yollu anlatmaya çalıştığım gibi...

Siz orada **“ALLÂHIM GEÇMİŞ GÜNAHLARIMDAN DOLAYI BENİ AFFET”** dediğiniz anda hem bu tür bir dalga oluşturmuşsunuzdur; hem de beyninizi bu mânâdaki dalgalara açmışsınızdır! Ve açılan bu kanaldan, o güçlü manyetik alan bir anda beyninizi etkiler ve o an’a kadar ruhunuza negatif yükle beyniniz tarafından kaydedilmiş tüm yazımlar siliniverir!

Ve siz anadan doğmuşcasına günahsız olarak o an’a kadar ruhunuza yüklenmiş olan tüm negatif yüklerden arınmış olarak **Arafat**’tan dönersiniz.

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem buyuruyor ki;

"Arafat'tan dönüp de, acaba benim günahlarım affoldu mu, diyen kişi en büyük günahkârdır!"

Çünkü olay böylesine kesin bir olaydır!

Allâh, günahlarından arındırmayı murat ettiği kuluna nasip eder oraya gitmeyi; ve orada da böyle bir sistem içinde arınmayı bahşeder!

14

HACCIN İKİNCİ YÖNÜ

Evet, Hac olayında birinci önemli husus tüm geçmiş günahlarından arınma... Peki, bu kadar mı **HAC**da olup bitenler?..

“HACCI MEBRUR’UN KARŞILIĞI ANCAK CENNETTİR.”

Günahlarınız affoldu! Tüm negatif yükünüz sıfırlandı! Ama yeniden kazanmanız çok kolay!.. Hem de eskisinden bile daha fazlasını!..

Ve yaptığınız bazı fiiller üzere dünyanızı değişmek suretiyle, ebedî olarak cehennemde kalanlardan bile olabilmeniz, **“hacca gitmenize”** rağmen mümkün.

Ama birinci yön olan **“affolma işlemi”** ile birlikte bir de **“ikinci yönü”** gerçekleştirebilmiş iseniz... **“HACCI MEBRUR”**a ulaşmış iseniz... Yani orada yapmış olduğunuz çalışmalar ile; beyninizde, orada elde edilen yüksek değerdeki enerji potansiyeli ile, bazı yeni bölümler devreye girmiş ise... Bu takdirde, sizde öyle bir idrak açılması oluşur ki... Siz artık yaşam doğrultunuzu, rotanızı tamamıyla

bildirilmiş bulunan ölüm ötesi değerler ve gerçekler istikametine düzeltirsiniz!

Böylece artık sizde, dünyevî değerlere tamah etmek yüzünden, ölüm ötesi yaşam değerlerini terk etmek hâli oluşmaz! Tamamıyla **"uhrevî"** yani ölüm ötesi gerçeklerin gerektirdiği bir biçimde hayat sürmeye başlarsınız... Hırs, tamah, haset, kin, dedikodu, aldatma, dünyevî menfaatler için insanları istismar etme gibi sayısız negatif yük getirici, sizi günaha sokucu hâllerden kaçınırsınız.

Ve... **"HACCI MEBRUR"** karşılığı olarak cennet ile mükâfatlanırsınız! Bu arada çokça sorulan bir sorunun cevabını da verelim.

Hacca gidip geldikten sonra birçok insanın çok olumlu çalışmalar içinde olmasına karşılık, önemsenmeyecek bir çoğunlukta da maalesef yanlış davranışlar; hatta gitmeden öncekinden çok daha beter fiiller görülebiliyor! Bunun sebebi nedir?..

Az önce de değindiğimiz gibi, **Kâbe**'nin altında bulunan yüksek güçteki pozitif radyasyon, beyinlerde çok yüksek ölçüde bir çalışma temposu meydana getirmektedir.

Kişi, **hac** sırasında tüm negatif yüklerinden tümüyle arınmasına karşılık, beynin genel açılım düzeyi istikametinde ise neredeyse bire yüz bin oranında güç yüklenimi alır. Bu alınan güç ise beyni, genel açılımı istikametinde çok daha güçlü bir çalışma ortamına iter.

İşte, işin püf noktası buraya dayanmaktadır. Kişinin beyni şayet, tamamıyla dünyevî değerler, bedenî istekler yönünde güçlü bir açılımla programlanmışsa, orada almış olduğu güçlü tesirler de bu istekleri büsbütün arttıracak ve neticede bu kişi hacdan geldikten sonra yapısının doğrultusunda çok daha cüretkârane davranışlarda bulunacaktır.

Bunun aksi ise **"haccı mebrur"**u oluşturacaktır.

Demek ki Hacda belli şartlara riayet eden her kişi bütün günahlarından arınmış, sıfırlanmış olarak dönüyor.

Bazı kişiler de ayrıca "HACCI MEBRUR"a yani ana gayesine ulaşmış olarak geri dönüyor. Ki bu gaye de, az yukarıda açıkladığımız bir biçimde; beyni ölüm ötesi yaşamın gerçeklerini idrak edecek şekilde, yüksek enerji potansiyeli ile açılıma kavuşturmak... Böylece **Allâh** haccını kabul etmiş oluyor...

Unutmayalım ki Cenâb-ı Hak her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Her şey bir sistem içinde, kendine has sistem, kanun, nizam içinde oluşmaktadır.

Esasen varlık çarkı öylesine bir sisteme bağlanmıştır ki, bu yüzden akıllar bir noktada büyük şaşkınlığa düşmede ve "*kâinat mükemmel bir cihaz gibi çalışmaktadır, idare edeni yoktur*" gibi yanlış fikirlere saplanmaktadır.

İnsan bedeninden kozmosa kadar her şey kendi sistemiyle ana sistem içindedir.

İşte Din, tamamıyla bu fizik, tabiat ya da **"ilâhî kanunlar"** diye bildiğimiz kanunlara dayanan sistemdir.

Ne yaparsan mutlaka karşılığını alacaksın!

Dilediğini yap neticesine katlanacaksın...

"CEZA" kelimesi Arapça'da, Türkçe'de anladığımız mânâya gelmez. **Kur'ân-ı Kerîm**'de **"karşılık"** anlamına gelen bu kelime **"iyiliğin cezası, iyiliktir"** tarzında kullanılmaktadır.

Yani "yapılan fiilin sonucu" anlamına gelir.

Dinî kurallar ve teklifler; tamamıyla bilimsel gerçekler ve yaşamın esası üzerine bina edilmiş, yapılması insanın geleceği yönünden gerekli fiiller bütünüdür. Asla havadan gelmiş rastgele hükümler bütünü değildir! Bu sebeple de hangi çalışmayı ihmâl ederseniz, bu ihmâlinizin karşılığını mutlaka ve kesinlikle ödersiniz.

İş böyle olunca...

Ölüm ötesi yaşamda, dünyaya bağlı kalmanıza yol açacak ruhunuza yüklenmiş günahlar yani negatif yükler ile yaşayıp, bunlardan arınmamak ve de ebedî hayatınızı azaplı bir zindanda geçirmek akıl kârı mıdır?..

Ne zaman bu bedeni terk edeceğiniz belli değil iken... Ve de **"HAC"** görevini yerine getirip, geçmiş tüm negatif yüklerinizden yani günahlarınızdan kurtulmak imkânı mevcutken...

Allâh insana böylesine büyük bir kolaylık yolu açmış iken...

Rasûlullâh (aleyhisselâm) size;

"<u>Böyle bir imkâna sahip olduğun hâlde değerlendirmezsen, ister Yahudi gibi ister Hristiyan gibi ölürsün!</u>"

Diyerek uyandırıp, gerçeğin gereğini tatbik ettirmek isterken...

Kişi gene de kendi bildiğinde ısrar edip, bu imkândan istifâde etmek istemezse ne denir?..

Dilediğin gibi yaşa, neticesi gelir başa!

Unutmayalım ki sahip olduğumuz her şeyi bırakıp, tek başımıza gideceğimiz bir ebedî yaşam söz konusu! Orada değerli olan tek şey de, oranın şartlarına göre şu dünya hayatında hazırlanmak!

Bizim birtakım gerçekleri idrak ettikten sonra, onların gereğini yapmamanın kendimize vereceği zararı, hiç kimse veremez!

Rasûlullâh (aleyhisselâm), ölüm ötesi yaşamda bizim zarar görmememiz için ne kadar alınması gerekli tedbir varsa hepsini anlatmıştır. Ama biz anlamaya çalışmazsak, bu ikazlara kulak vermezsek zararını kim çeker?

DİNDE ZORLAMA YOKTUR!.. Kişilere gerçekler anlatılır, idrak ettirilmeye gayret edilir. Artık ondan sonrası kişiye kalmıştır.

Diler kabul eder tatbik eder. Dilerse etmez!.. Ama neticede, her hâlükârda yaptıklarının neticesine kendisi katlanır!

Peki, borçlarınızı neyle ödediğinizin bilincinde misiniz?..

15

KUL HAKKI ve GIYBET OLAYINA GELİNCE

İslâm toplumu arasında bir **"kul hakkı"** sözüdür sürer gider. **"Hakkımı aldın", "Hakkım kaldı"** gibisinden sözleri çeşitli vesilelerle söyler dururuz. Nedir bu kul hakkı?..

"Gıybet" kelimesiyle işaret edilen bir mânâ gene sürekli konuşulur**. "Gıybet etme!"** denir, ama gene de bir türlü kolay kolay vazgeçemeyiz **"DEDİKODU"**dan...

Evet, Arapça'daki **"GIYBET"** kelimesini Türkçe'ye çevirmek gerekirse, aşağı yukarı bunun Türkçe'deki en yakın karşılığı **"DEDİKODU"**dur!.. Nedir dedikodunun sınırları?.. Niye suçtur?.. Niye **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) bu mevzuda bu kadar şiddetli konuşmuş da şöyle buyurmuştur:

"GIYBET ZİNADAN OTUZ ALTI DEFA DAHA ŞİDDETLİDİR."

Câbir ve Ebu Said (radıyallâhu anh) naklediyor:

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurdu**:**

− Gıybetten sakınınız!.. Zira gıybet zinadan daha şiddetlidir!.. Çünkü zina eden kimse tövbe eder, Allâh da affeder. Fakat gıybet eden, gıybeti yapılan affedinceye kadar, affedilmez!.. (Gazâli; İhya-u Ulûmid'din)

Ve Kur'ân-ı Kerîm'de niçin son derece tiksindirici bir misal kullanılmıştır **dedikodu** için?.. Şöyle ki:

"Ey iman edenler! Zannın çoğundan (doğruluğundan emin olmadığınız konuda fikir yürütmekten) **kaçının! Muhakkak ki bazı zanlar suçtur** (şirk anlayışından kaynaklanır)**! Tecessüs etmeyin** (merakla başkalarının özel yaşantısını araştırmayın)**! Kiminiz de kiminizin gıybetini yapmasın! Biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Bundan tiksindiniz! Allâh'tan korunun! Muhakkak ki Allâh Tevvab'dır, Rahıym'dir."** (49.Hucurat: 12)

Hz. Aişe (radıyallâhu anh) anlatıyor:

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem'e:

− Safiyye'nin şu kusurları, boyunun kısa olması sana yeter!.. dedim.

Rasûl-ü Ekrem:

− Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa, denizi bulandırır ve kokuturdu!.. buyurdu.

Rasûl-ü Ekrem'e gene bir insandan bahsetmiştim. Bana şöyle dedi:

− Bana dünyalıktan birçok şey verilse de, kimseyi kötülükle anmayı sevmem!.. (Ebu Davud, Tırmızî)

Ebu Hureyre (radıyallâhu anh) naklediyor:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem)'e sordular:

– Gıybet nedir biliyor musunuz?..

Ashab cevapladı:

– Kardeşini hoşuna gitmeyen şeyle anmandır!..

Birisi sordu**:**

– Dediğim şeyler kardeşimde varsa, ne buyurursun?..

Rasûlullâh (aleyhisselâm):

– Söylediğin şayet onda varsa, onu gıybet etmiş bulunursun!.. Ve eğer onda yoksa ona iftira etmiş olursun!.. (Müslim)

Amr ibn-ül As (radıyallâhu anh)'dan nakledilmiştir**:**

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) ölü bir katırın yanından geçerken ashabından bazılarına şöyle buyurmuştur**:**

– Kişinin karnını doyuruncaya kadar şu (leşden) yemesi, elbette müslüman bir kişinin etini yemesinden (dedikodusunu yapmasından) daha hayırlıdır. (İbn-i Hibbân)

Evet, **Kur'ân** ifadesi ile, deyişi ile, **kişinin dedikodusunu yapmak, ölü kardeşinin etini yemek** kadar **"tiksindirici"** bir fiildir!..

Niçin?..

Başta da çeşitli vesileler ile anlattığımız üzere siz birtakım çalışmalar yapıyorsunuz, zikir yapıyorsunuz, oruç tutuyorsunuz, zekât, sadaka veriyorsunuz, hatta yoldan bir taşı, bir çöpü kaldırıyorsunuz ve bu yaptığınız yararlı fiiler ile sevap, yani size ölüm ötesi yaşamda gerekli olan enerjiyi topluyorsunuz.

Sonra?..

Falanca kişi dile geliyor ve başlıyorsunuz, duyduğu takdirde hoşnut kalmayacağı bir biçimde onun hakkında konuşmaya, dedikodusuna... İşte o anda olan oluyor!..

O kişiden söz etmeye başladığınız anda, beyniniz ile o kişinin beyni arasında sizin bilinciniz dışında bir devre, bir bağlantı kuruluyor ve onun hakkında ne kadar hoşlanmayacağı bir biçimde konuşmuş iseniz; konuşmanızdan dolayı onun hoşnutsuzluğunu giderecek düzeyde sizin pozitif enerjiniz yani sevaplarınız onun beynine anında transfer oluveriyor!..

Nice emeklerle, nice gayretlerle ne kadar zamanınızı harcayarak elde ettiğiniz o pozitif enerjiniz, o sevaplarınız, bir anda **dedikodusunu yaptığınız kişiye bağışlanıp gidiveriyor!..**

Oysa siz, o pozitif enerjinizle milyonlarla yıl neler elde edebilecektiniz!..

Ya da bundan daha kötüsü!..

Verecek birikmiş pozitif enerjiniz yok! İşte bu defa aynı kanalda tersine bir akış başlıyor ve onun eş değerdeki negatifleri bir anda sizin beyninize boşalıp, oradan da dalga bedeninize anında yüklemesi yapılıveriyor!..

Dilinizi tutamayıp, bir anlık geçici zevk için dünyanın en kıymetli cevheri beyninizi yerinde kullanmayıp boş şeylere harcamanızın **"neticesinde"** oluşan bir olay!.. Kendi kendinize verdiğiniz bir ceza!..

Nice insanlar vardır; hayır hasenat yaparlar, namaz kılarlar, oruç tutarlar, zekât verirler... Ve âhirete **"dolgun"** gittiklerini sanırlar!.. Oysa tamtakır, tamamıyla müflis yani iflâs etmiş bir şekilde oraya varmaktadırlar, bundan hiç haberleri yoktur**.**

"KİŞİYE GÜNAH OLARAK SADECE DİLİ YETER!"

Hadîs-î şerîfinde anlatıldığı üzere, başkalarının dedikodusunu yapması, zan üzere başkaları hakkında konuşması, iftiralara alet ve aracı olması yüzünden tüm sevaplarını yani müspet enerjisini onlara dağıtmaktan başka, bir de onların günahlarını yani negatif yüklerini yüklenmiştir; üstelik bunun farkında bile değildir!..

İşte şu **Tırmızî**'deki **hadîs-î Rasûlullâh**'ı, beraberce okuyalım:

Ebu Hureyre, **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem)'den nakletmiştir:

– **MÜFLİS kimdir biliyor musunuz?..** diye sordu **Rasûlullâh.**

Ashab:

– **Bizce müflis, parası ve malı olmayandır yâ Rasûlullâh!..**

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu**:**

– **Benim ümmetimin müflisi o kişidir ki, kıyamet günü namaz, oruç, zekât getirecek. Fakat, buna zina isnad etmiş, bunun malını yemiş, bunun kanını akıtmış, bunu dövmüştür!..**

Sonra oturacak; kısas olarak bu onun sevaplarından alacak, o da bunu sevaplarından verecektir. Şayet, sevapları üzerinde bulunan hataların karşılığı ödenmeden tükenirse bu defa, onun hatalarından (doğan günah) alınıp buna yüklenecek ve sonra da ateşe atılacaktır!..

Karşımızdakilere geçen haklar burada mı, orada mı ödeniyor?..

Olayın Cenâb-ı Hak tarafından bize açılan yönü şu:

"ALLÂH SERİY'UL HİSAB'dır!.."

Yani, **hesabı anında görendir Allâh!..**

Kim kime ne değerde ne verir de aynı değerden ondan maddi karşılığını almaz ise ve verdiğine karşılık hakkını da ona bağışlamaz ise; o şeyin karşılığı karşısındaki tarafından anında kendisine **"enerji olarak"** ödenmektedir!..

Bazı ufak değerler için, bu ödenti anında kapanmakta, fakat büyük haklar için ise bağışlama alana, ya da ölene kadar o ödeme devam

etmektedir!.. Bu yüzden büyük haklar kişinin cehenneme gitmesinde rol oynayan büyük faktörler olmaktadır!..

İslâm'daki alınan bir hediyenin bile eş değerde bir hediye ile karşılanması şeklindeki teamülün altında yatan sebep de budur. Zira bunu ilk başlatan da **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'dı.

Maddi şeylerin karşılığı, iyiliklerin karşılığı böyledir.

16

İLMİN DEĞERİ NEDİR?

Ya ilmin?..

Kişinin ölüm ötesi yaşamını değerlendireceği ilmi!..

Allâh için ilmini insanlara dağıtıp, onların ölüm ötesi yaşamlarını kurtarmaları için gerekli sermayeyi bağışlayanların ilminin hakkı nedir?..

İşte bu konuda Hz. **Âli** kerremallâhu veche'den nakledilen hüküm:

"Bana bir kelime öğretenin kırk yıl kölesi olurum!.."

Her ilmin değeri, onun sana sağlayacağı menfaat kadardır!..

Bu sebeple ölüm ötesi yaşama dönük ilmin değeri de, aynen ölüm ötesi yaşam gibi sonsuzdur!..

Ölüm ötesi yaşamın gerçeklerini bildirip o konuda bizi sakındıran ve hazırlanmamıza vesile olan ilmi bize ulaştıran Hz. **Rasûlullâh'ın hakkını** tüm yaşamımız boyunca onun için dua etmekle geçirsek asla ödeyemeyiz!..

Böylesine değerli olan ilmi, sırf dünyevî menfaatler için öğrenip öğretmek hakkında **Rasûl-ü Ekrem**, şöyle bir uyarıda bulunmuştur.

Kâ'b bin Mâlik (radıyallâhu anh)'dan rivayet edilmiştir:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) buyurdu:

"İlim adamlarıyla boy ölçüşmek veya ayaktakımı ile mücadele etmek, halkın teveccühünü kendine çevirmek için ilim tahsil eden kişiyi, Allâh cehennemine sokacaktır!"

Çünkü sonsuz değer taşıyan ilmi, çok az bir dünya değerine değişmiştir!..

Dinî bilgileri ezberleyip başkalarına ulaştıran mı?.. Onları alıp, bunlardaki işaretleri anlayıp, yeni yeni bağlantılar kurarak işin yeni yönlerini çıkartan mı?..

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) ne buyuruyor:

"Bizden bir hadis işiten ve onu hafızasında tutan adamı Allâh aydınlatsın!.. Çünkü bir ilim yüklenen insan bazen kendisinden daha dirayetli birine (ulaştırır) ve çoğu zaman da bir ilim yüklenen insanın kendisi dirayeti olmaz!.." (Tırmizî - İlim)

Nice insanlar vardır ki, ilmi ezberlerler ve naklederler. Zekidirler!.. Ama onları anlayıp yeni yeni şeyleri bulmak **zekâ** değil, **akıl** ister. Zira genelde **zeki** insan, **akıllılardan** çok çok fazladır!.. **Zekâ**, günlük olaylar içersinde kişinin menfaatine dönük en iyi çözümleri bulmaya yarar. Akıl ise ileriye dönük ve derinliği olan konularda geniş boyutlarda düşünmeyi ve bunun neticesinde yeni şeyler bulmaya yarar. Dolayısıyla bu husus **"dirayet"** kelimesiyle anlatılmak istenmiştir.

Evet, sırası gelmişken ilmin, ölüm ötesi yaşamı insana kazandıran ilmin değeri hakkında açıklamalarda bulunan birkaç hadîs-î şerîfi de buraya alalım:

"Allâh kime hayır dilerse, dinde anlayış verir."

"Her kime öğrendiği bir ilim sorulur da ilmi saklarsa, kıyamet günü ateşten bir gem vurulur."

"Bir âlimin ibadetle meşgûl olana üstünlüğü, benim en aşağı mertebede olanınıza karşı üstünlüğüm gibidir. Allâh, melekleri, göklerin ve yerin halkı, hatta yuvalarındaki karıncalar ve hatta balıklar, insanlara hayır öğreten kişiye dua ederler!"

"Kim ilim yolunu tutarsa, Allâh ona cennet yolunu tutturur!.. Ve melekler ilim öğrencisinin rızası için kanatlarını indirirler. Aynı zamanda bir âlim için göklerde ve yeryüzünde bulunanlar ve hatta sulardaki balıklar istiğfar ederler. Âlimin abidden üstünlüğü, Ay'ın parlaklığının sair yıldızlara olan parlaklığı gibidir!.. Nebi ve Rasûller miras olarak ne dinar ne dirhem bırakmışlardır; ancak miras olarak ilim bırakmışlardır. Kim ilmi almış olursa (mirastan) bol pay almış olur."

"İki kişiden gayrına haset (gıpta) edilmez. Allâh'ın mal verdiği kişi, ki malını hak üzere Allâh yolunda kullanır; Allâh'ın hikmet verdiği kişi, ki onunla hükmedip öğretmededir." (Buhari)

17

BU İZAHLARDAN SONRA GERÇEKLERİ İDRAK EDEBİLİYOR MUYUZ?

Evet, din hükümlerinin havadan getirilmiş mesnetsiz, keyfî hükümler olmayıp, tamamıyla **Allâh** tarafından yoktan var edilen varlığın, gerekleri, oluşumu, kanunları dolayısıyla getirilmiş, tatbiki zorunlu şeyler olduğunu elimizden geldiğince açıklamaya çalıştık.

Bu anlattıklarımızla, bu iş bu kadardır demek istemiyoruz. Ancak bu hükümlerin altında, bu gerçekler de yatmaktadır, diyoruz. Zira, her bir hükmün altında o kadar daha değişik gerekçeler yatmaktadır ki, bunların her birisi başlı başına bir kitap yapmamızı zorunlu kılar. O da bize bildirileniyle!..

İşin bu bilimsel yönünü niye açıklamak durumundayız?..

Çünkü din, bugüne kadar anlatıldığı şekliyle, sanki boş gezen çöl insanını temizliğe, iyiliğe çekip onlara bir çekidüzen vermek için gelmiş havasında yeni nesile aktarılmaya çalışılıp, gerçekler örtülmektedir de ondan!..

Ayrıca şunu belirtmek için işin bu yönünü açıkladık...

İslâm'ın her hükmü, tamamıyla fizik, kimya, elektromanyetik ve kozmik birtakım gerçeklere dayanmaktadır!.. Kim bunları anlayıp kavrayıp gereğini tatbik ederse, yararını gene ölüm ötesi yaşamda kendisi görecektir. Kim de bunlarla ilgilenmek gereğini duymaz bu konuda beynini çalıştırmaz ise, bir daha telâfi edemeyeceği bir biçimde zararını kendisi çekecektir.

Esasen biz bu kitabı, her şeyin içyüzünü araştıran, taklitçilikten uzak, hikmete yönelik bir yapıdaki yeni nesil ve batı için yazdık!..

Henüz bu kitapta açmadığımız daha nice konu vardır ki, bunlar dahi İslâm'daki, tasavvuftaki sayısız işaretlerin dayandığı bilimsel gerçeklerdir. Dileriz ki bunlara da yönelinir ve bütün bunların içyüzleri araştırılır, anlaşılır ve gereklerini uygulayarak kişi kendisini daha iyi bir duruma getirir.

Eskilerden kendisine naklolmuş mecazî, misalî bilgileri olduğu gibi şartlanma yollu kabul etmiş kişilere, belki de bu anlatmaya çalıştığımız şeyler çok zor, çok ağır; anlayamadıkları için inanılması çok güç şeyler gibi gelecektir!.. Varsın, anlayamadıklarına inanmasınlar!.. Eğer temel mânâda yapılması gerekenleri yapıyorlarsa, kendilerine bu kadarını yeter görüyorlarsa, bu da yeter. Elbette ki yaptıkları zâyi olmayacak ve karşılığını alacaklardır.

Cenâb-ı Hak Teâlâ ve tekaddes hazretlerinin bize ihsan etmiş olduğu bu ilmin temelinde **Kur'ân-ı Kerîm ve tartışılmayan altı hadis külliyatında** mevcut olan hadîs-î şerîfler yatmaktadır. Esasen dindeki bütün hükümler dahi aynı kaynaklara dayanmaktadır.

Şayet, bizim müşahedemizi geçersiz kılacak bir **âyet** ya da **Rasûlullâh** buyruğu ile karşılaşırsak, elbette ki biz o konudaki müşahedemizi terk eder ve henüz mahiyetini anlayamasak bile o hükmü kabul ederiz.

Çünkü her bir işaretin altında sayısız hikmetler yatmaktadır.

Şayet bütün iyi niyet ve araştırmalarımıza rağmen yanılmış olduğumuz hususlar mevcut ise, inşâAllâh onların da gerçeğini bize ve size şu dünya yaşamı sırasında bildirsin Cenâb-ı Hak.

18

“ALLÂH”IN AZAMETİ ve EVREN’DEKİ YERİMİZ

Son derece sınırlı (kesitsel) algılama araçlarına (beş duyu) mahkûm insan yapısı için, çözümü en güç sırlardan olan evrenin sırrı konusunda bugüne kadar bilinebilenleri satır başlarıyla sıralamadan önce, mesafelerden kısaca söz edelim.

Belli bir zaman içinde, ne kadar yol alabilme kabiliyetimizi biliyorsak, ne kadar uzaklıkta bulunan bir hedefe, hangi zaman zarfında varabileceğimizi hesaplayabiliriz.

Mesela saatte 100 kilometre ortalama hızla yol alan bir araca binersek, Ankara’ya tahmini olarak 4-5 saat içinde varırız, deriz. Bu bize Ankara’nın aracımıza göre uzaklığını kavratır. Yahut İstanbul’a 1000 kilometre uzaklıktaki bir şehri misal alıp Dünya’nın çevresi ekvatorda bunun 40 katıdır diyebilir ve bunu da göz önüne getirebiliriz. Hatta Ay’ı görüp, aramızda Dünya’nın çevresinin 10 katı kadar mesafe var da diyebiliriz. Ancak bir Güneş’i gösterip de aramızda bir buçuk milyon kilometre mesafe var, desem bu bir buçuk milyon kilometrelik mesafeyi göz önüne getirebilmemiz imkânsız

olur. İnsanın yapısına nispetle kavranamayacak ölçüde büyük olan bir buçuk milyon kilometrelik mesafeden ise evrensel ölçüler içinde söz etmek, etle tırnak arasındaki mesafeden söz etmek gibi kalacaktır.

Evet, evrensel ölçülere yaklaşalım...

“Samanyolu” derdik eskilerde, şimdi ise **“Galaksi”** veya **“Gökada”** tâbiri kullanılıyor.

Bir galakside, Güneş ve sistemi gibi yaklaşık 400 milyar yıldız tespit edilebilmiş!.. Bu 400 milyar yıldızlık galaksimiz ise diğerleri arasında orta boy bir galaksi sayılıyor. Bunun çok daha büyükleri de mevcut. Bizim Güneş Sistemi ise bu galaksinin merkezinden yaklaşık 32.000 ışık yılı uzaklıkta.

Galaksimiz; Andromeda ve Güney üçgeni sarmalları ile daha 30 kadar galaksiyi beraberine alarak yerel galaksiler takımını meydana getirir.

Başak kümesi ise, yerel kümeden sonra en önemli yıldız kümesidir. Başak merkez kesiminde üç binin üzerinde galaksi kümelenmiştir. Bu galaksilerin her birinde milyarlarca yıldız bulunduğu, bu yıldızların büyük ihtimalle uydu ve gezegenlerden oluşan büyük sistemlerin merkezi olduğu da düşünülürse, neticede aklın kolay kolay kavrayamayacağı ölçülerde bir büyüklükle karşılaşılmış olur.

Gökkürenin Ay kadar görünen bir parçasında ortalama 400 galaksi bulunduğu hesaplanmış ve bugüne kadar 1 milyar civarında galaksinin fotoğrafı çekilebilmiştir.

Şimdi bir toparlama yapalım. Hacmi Dünya’nın 1 milyon 303 bin katı olan Güneş adını verdiğimiz yıldız... Oysa bu yıldız gibi ve çoğu da bundan katbekat büyük, 400 milyar yıldızdan oluşan galaksimiz veya eski deyişle Samanyolumuz... Ve nihayet şu ana kadar tespit edilebilmiş galaksimiz gibi 1 milyar galaksi... Evrende Dünya’nın yeri?..

Ya da bir benzetme yapmak gerekirse, Güneş'in hacmi yanında bir virüsün hacmi?..

Evet, her biri yüz milyarlarca Güneş'ten oluşan sayılabilmiş 1 milyar Samanyolu'nu kapsayan bir kâinatı vareden...

Hz. **Muhammed**, bu kâinatı vareden Zât'ın ismini **"ALLÂH"** kelimesiyle bildirmiş bize. Bir başkası, ya da başka dillerdeki adları ise hayli değişik. Tao'dan Nirvana'ya dek...

19

GÜNEŞ ve SİSTEMİ

1.303.800 adet Dünya'yı bir araya topladığımız zaman ortaya çıkacak hacim, Güneş adını verdiğimiz yıldızın hacmine eşittir.

Güneş'in çapı 1.392.000 km'dir. Yüzeyinde 6000 santigrat olan hararet, derinliklerde 15 milyon santigrata yükselmekte olup; yüzeyden boşluğa yükselen alev dilimleri 800.000 kilometre civarında olmaktadır. Yani Dünya'nın ekvatordaki çevresinin açılmış hâlinin 20 katı!..

Güneş'teki püskürmeler ise kısa süreli olur ve kısa dalga ışınımı ile tanecik akımı yayar. Bu püskürmeler de Dünya'yı etkileyerek manyetik fırtınalara ya da radyo iletişimini ve pusulaları bozan manyetik alan değişikliklerine yol açar.

Güneş enerjisinin kaynağı nükleer dönüşümlerdir. Temel bileşen olan **hidrojen** atomu, ısı ve basıncın çok yüksek olduğu çekirdeğe yakın yerlerde nükleer füzyon yoluyla ikinci en hafif element olan **helyum** atomunu oluşturur. Bu arada az miktarda kütle, büyük enerjiye dönüşerek yok olur. Böylece açığa çıkan enerji de Güneş'in sürekli ışımasını sağlar. Güneş'in bu yoldan saniyedeki kütle kaybı 4 milyon tondur.

İçinde bulunduğu Samanyolu'nun merkezinden 32.000 ışık yılı mesafede bulunan Güneş, merkez çevresindeki yörüngesini 225 milyon yılda tamamlar.

Evet, bahsimiz olan bu Güneş...

Düz bir Dünya'nın çevresinde dönen basit ateş top (!).

Bugün dahi, teyp-robot bileşimi hâlinde yaşayıp insan adını almış; sadece eskilerden duydukları mecazları olduğu gibi kabullenen, tefekkür yeteneğinden yoksun ilkel birimlerin altı bin sene evvel yaratılmış düz bir Dünya'nın çevresinde dönen gökler, Güneş ve nihayet tüm âlemler anlayışı sürüp gitmede...

Ya **Dünya?..**

Hani düz olup da altı bin küsur sene(!) evvel yaratıldığı iddia edilen Dünya!!!

Radyoaktif yöntemler sonucu Dünya'nın 4.6 milyar yaşında olduğu bugün tespit edilmiş durumda. Dünya'nın ağır ve içinde çok miktarda **demir** bulunan çekirdeği önemli bir manyetik alan meydana getirmektedir. Canlıların oluşmasını sağlayan **atmosfer** tabakası ise uzaydan gelen ve canlıların ölümüne sebep olacak kısa dalga ışınımları durdurmaktadır. Hayatın oluşmasına vesile olan bir başka etken de Güneş'ten olan uzaklıktır.

Dünya, Güneş'ten 149.596 bin kilometre uzaklıkta olup, çapı ekvatorda 12.756 kilometredir. Kendi etrafındaki dönme süresi 23 saat 56 dakikadır. Kaçış hızı saniyede 11,2 kilometre olup, Güneş çevresinde 365,2 günde devrini tamamlamaktadır.

Ya sistemin diğer üyeleri...

Merkür: Güneş'ten 58 milyon kilometre mesafede bulunuyor. Çapı 4.880 kilometre ve 58,7 günde kendi çevresinde turunu tamamlıyor. Güneş çevresindeki dönüşü ise 88 gün sürüyor. Kütlesi Dünya'nın 0,05'i kadar. Saniyede 4,2 kilometrelik kaçış hızına sahip.

Venüs: Güneş'ten 108 milyon 200 bin kilometre uzaklıkta. Çapı 12.700 kilometre ve saniyede 10,36 kilometrelik kaçış hızına sahip. Kendi çevresinde 243 günde, Güneş çevresinde de 224,7 günde devrini tamamlıyor. Yüzey çekimi Dünya'nın 0,90'ı nispetinde.

Mars: Güneş'ten uzaklığı 227.940 bin kilometre. Çapı 6.790 km. olup, kendi çevresinde 24 saat 37 dakika 23 saniyede bir dönmekte. Güneş çevresindeki turunu ise 686,89 günde tamamlamakta. Kütlesi Dünya'nın 0,11'i kadar.

Jüpiter: Güneş'ten hayli uzak sayılıyor diğerlerine nispetle. Tam 778 milyon kilometre mesafede. Çapı 143.000 kilometre ve buna rağmen kendi çevresinde dönüş hızı da hayli yüksek. 9 saat 51 dakika. Kaçış hızı saniyede 60,22 kilometre olan Jüpiter Güneş çevresinde ise 11,86 yılda turunu tamamlıyor. Kütlesi ise Dünya'nın tam 318 katı.

Satürn: Güneş'ten 1.427 milyon kilometre mesafedeki Satürn'ün kütlesi, Dünya'nın 95 katı ve çapı da 120.000 kilometre. Kaçış hızı saniyede 36 kilometre olan Satürn kendi çevresinde 10 saat 14 dakikada dönmekte. Güneş çevresindeki turunu tamamlaması ise 29,46 yılı almakta.

Uranüs: Güneş'ten 2 milyar 869 milyon 600 bin kilometre uzaklıkta. Güneş çevresinde 84 yıllık bir süre içinde turunu tamamlamakta.

Neptün: Güneş'ten uzaklığı 4.497 milyon kilometre, Güneş çevresinde 164,8 yılda turunu tamamlıyor.

Plüton: Güneş çevresinde en dış gezegen. 5.900 milyon kilometre mesafede. Güneş çevresindeki turu ise 248,5 yıl.

20

IŞINLARDAN İBARET EVREN ve BURÇLAR

Burçlar olarak nitelendirilen takımyıldızlar eski çağda Babilliler tarafından tespit edilmiş ve tasnife sokulmuştur. **12 Burç** olarak tasnif edilen takımyıldızların bu durumuna ait bilgi bazı kaynaklarda o çağda yaşadığı ileri sürülen **İdris Nebi**'nin mucizesi olarak da belirtilmiş ve bu ilmin kaynağının adı geçen Zât olduğu öne sürülmüştür.

Daha sonra bu ilim Yunanlılara, Mısırlılara ve İslâm âlemine intikâl etmiştir. Burçlar denilince, Dünya ve üzerindekileri etkileyen 12 büyük takımyıldızdan söz edilir. Bunlar sırasıyla şöyledir:

Koç, Boğa, İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazi, Akrep, Yay, Oğlak, Kova, Balık.

Eski inanışa göre yeryüzündeki olayları burçlar adı verilen kümelerdeki yıldızlar meydana getirirdi. Güneş sistemindeki gezegenler de bu kümelerdeki yıldızlarla birlikte insan kaderi üzerinde rol oynardı. İnsanların bu iddiaları kuvvetlendirecek bazı deliller de elde etmesi üzerine artık **"YILDIZLARA TAPINMA"** devri açılmış

oldu. Bu devirlerde insanlar sanıyorlardı ki, her burç birer ilâh ve insanlar hakkındaki hükümler onlardan çıkıyor. Böylece de tarihte, yıldızda oturan tanrılı inanç sistemi doğdu.

Buna karşılık, gelen çeşitli **Nebi ve Rasûller** ise âlemde bütün varlıklar üzerinde hâkim ve mutasarrıf olan tek **ALLÂH** esasını insanlara idrak ettirmeye çaba sarf ettiler.

Burçların insanlar üzerinde etkisi var mıdır?..

Burçlar ile kaderin bağlantısı söz konusu olabilir mi?.. Burçların etkileri var ise; buna inanmak müslüman için dinî bakımdan bir mahzur teşkil eder mi?..

Burçlar insanı nasıl ve ne şekilde etkiler?..

Burçlar hakkında **Kur'ân-ı Kerîm** ve Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) ne buyurmaktadır?..

Din âlimlerinin bu konuda görüşleri var mıdır?..

İşte bu gibi soruların cevaplarını şimdi teker teker cevaplamaya çalışalım.

21

BİLİM GÖZÜNDE ÂLEMİN VARLIĞI HAYALDEDİR!..

Ünlü batılı düşünür George Berkeley 1750'lerde düşüncesini şöyle dile getiriyordu:

"Kâinatın muazzam yapısını meydana getiren cisimlerin, onu değerlendirecek bir zihin olmadığı sürece bir cevher olmasına imkân yoktur. Bütün bunlar benim veya başka bir yaratılmışın zihnine hitap etmediği sürece mevcudiyetinden söz edilemez; ya da Ebedî Ruh'un zihninde mevcuttur denebilir."

Berkeley'den sonra yapılan araştırmalar özellikle son yüzyıl içindekiler insanlara çok değişik fikirleri kabul ettirmek durumuna geldi. Son yüzyılın araştırma ve bulguları âlemin yapısı hakkında özetle şu neticeyi ortaya koyuyordu:

Madde moleküllerden, moleküller atomdan, atomlar da elektromanyetik dalgalardan meydana gelmiştir...

Öyle ise âlem, elektromanyetik dalgalardan ibaret bir tek kütledir. Kâinat kısacası tek bir enerji kütlesidir. Çok kaba bir

tâbirle, dalgalar âleminde gerçek, mutlak somut madde varlıktan söz edilemez.

İnsan açısından bakılınca ise...

İnsanın görme sınırı; morötesi ışınların dalga boyunun başladığı 0,0004 cm. ile kırmızı ışınların dalga boyunun başladığı 0,0007 cm. arasında dalgalar... Bu dalgalar âleminden bilebildiklerimizi sıralayalım şimdi de:

1- Köpek kulağının değerlendirdiği dalgalar,

2- İnsan kulağının değerlendirdiği dalgalar,

3- Kedi kulağının değerlendirdiği dalgalar,

4- Ultrasonik dalgalar,

5- Radyo dalgaları (Uzun, Orta, Kısa, Çok kısa). Bunları radyo denilen adaptörün kulağımıza adapte etmesiyle algılayabiliriz.

6- Televizyon dalgaları (VHF, UHF, SHF, EHF), bu dalgaları da gözümüze televizyon denilen aracın adaptesiyle değerlendirebiliriz.

7- Radar dalgaları,

8- Şerare dalgaları,

9- Hareket dalgaları,

10- Kırmızı - Morötesi arası gözün görebildiği dalgalar,

11- Morötesi ışınlar,

12- Röntgen (X-Ray) ışınlar,

13- Kozmik ışınlar (10^{-12} m. dalga boyundan kısa dalgalar),

14- Henüz bilimin tespit edemediği MEÇHUL IŞINLAR.

Evet, insan beş duyusunun, tefekkür gücünün ve bunlarla meydana getirdiği araçların sayesinde yukarıda sayabildiğimiz kadar dalgaları yani ışınları bulabilmiştir. Ya bulamadıkları?..

İnsan denilen varlık, elindeki algılama araçları nispetinde, ancak, bu dalgaları ve bu dalgaların meydana getirdiği evreni, tespit edebilmiştir. Ancak araçların kapasitesi değişik olsaydı... Mesela göz sadece kırmızı ile morötesi arası ışınları değerlendirecek sûrette olmayıp da, röntgen dediğimiz X-Ray ışınlarını da değerlendirecek kapasitede olsaydı, bugünkü şekillerden ibaret bir Dünya'da ve böyle bir evren kavramında iddialı olmaya devam edebilecek miydi? Elbette ki kesinlikle hayır!..

Ve eğer ki tüm dalgalara açık bir algılama aracımız olsaydı, belki de beynimiz âleme tek bir kütle olarak bakacak ve bu bakışla değerlendirmelere gidecekti.

Evet, biz gene dönelim dalgalara... Radyasyonlara...

Dünya üzerinde bilebildiğimiz kadarıyla yukarıda saydığımız dalgalar; bilemediğimiz kadarıyla da bunun sayısız misli dalgalar her an çeşitli etkiler meydana getirmektedir.

Hiç olmazsa en azından, Güneş radyasyonunun Dünya ve canlılar üzerinde pek çok tesirini artık kesinlikle bilebilmekteyiz. Bundan kıyasla, sistem dışındaki tüm güneşlerin de sayısız tesirleri olduğu ortaya çıkar. Ayrıca bilimin henüz tespit edemediği, Güneş'in çok daha değişik tesirleri olduğu gibi, diğer yıldızların dahi pek çok değişik tesirleri söz konusu olmaktadır. Madde kendi kanunları içersinde yaşamını yürütürken, maddeler üzerindeki tesirleriyle kozmik ışınımda da kendi oluş prensipleri ve kanunları içersinde tesirlerini ortaya koymaktadırlar. Kâinatı meydana getiren yüce kudret ise, bize nispetle her an, kendine nispetle tek bir an içinde tüm varlıkta hükmünü icra etmektedir.

Gaz kütlesinden, enerjinin türlü dönüşümleriyle meydana gelen madde dünyamıza kadar olan bütün safhalar nasıl dalga

hareketleriyse, Dünya üzerinde meydana gelen tüm aksiyon ve olaylar dahi aynı biçimde dalga hareketleri sonucudur.

Bu takdirde, dalgaları değerlendirme merkezi olan beynin, sadece algılama araçlarıyla (beş duyu) kayıtlı bir değerlendirme merkezi olmayıp; belki de, kullanılabilmesine bağlı olmak kaydıyla, pek çok dalgaları değerlendirebilecek kapasitede, insanlığın bugünkü idrakının fevkinde bir yapı olduğu ortaya çıkar.

22

ZAMAN ÖTESİ YAŞAM GERÇEĞİ

Gerçekte, zamanın ve mekânın olmadığı bir âlemin içinde yaşamaktayız da, bunun bilincinde değiliz!.. Ve belki de şartlanmalarımız o kadar ağır basmakta ki; idrakımızın önünde olan bu gerçeği gene yapımız ve şartlanmalarımız sebebiyle inkâra kalkışmaktayız.

Evrensel boyutlarda meseleye bakarsak sürekli bir oluşum ve dönüşüm söz konusudur. Bu oluşum ve dönüşüm sırasında insan; algılama araçlarına nispetle, o günün cehli içinde bir aydınlık devreyi bir karanlığın takip etmesini bir gün olarak kabullenmiş ve bunu da o günkü anlayış içinde Güneş'in doğup batmasına bağlamıştır.

Düz tepsi gibi bir Dünya ve bir yandan doğup bir yandan batan, sonra Dünya'nın altından dolaşıp yine öbür taraftan yükselen Güneş'e bağlı olarak oluşan bir gün!..

Sonra bir başka grup çıkmış ve Ay'ın doğup kayboluşu esasına nispetle 28 günlük ayları ve bunun 12 defa tekrarlanmasından ibaret olan yılı kabullenmiş...

Bir başka topluluk Güneş'in dönümü esasına dayanarak 360 günlük seneyi ve 12'ye bölümü olan ayları kabul etmiş. Ve böylece Dünya üzerinde yaşayan bedenlerin çevrelerinde dönen Ay ve Güneş'e izafetle kabullendikleri zaman birimleri oluşmuş...

Oysa bilimsel açıdan ya da felsefi açıdan ve hatta dinin tefekkür yanı olan tasavvuf açısından meseleye bakılırsa, tek bir varlık ve nesne olan âlem yönünden zaman parçalarından söz etmek mümkün değildir. Her nesneye göre, ya o nesnenin yapısı bakımından izafî zamanlar söz konusudur, ya da evrensel tek bir an söz konusudur. Bu açıdan da devam edilince, zaman denilen şeyin olayların birbiri ardınca sıralanması olduğu ortaya çıkar.

Evet, tefekkürü itibarıyla zamanın, idrakı itibarıyla da mekânın söz konusu olmadığı bir evrende yaşamını sürdüren insan, ne hikmettir ki, gerek şartlanmaları ve gerekse de kendisi sandığı bedeni vasıtasıyla, zaman ve mekân kayıtları ötesinde, evrende idrakı kadar yer kaplamaktadır.

İnsan; gerçek algılama aracına yani tefekkür kabiliyetine göre bilinen boyutların çok ötesinde bir yaşam şekline geçebilme imkânına sahip olduğu hâlde, acaba neden ve ne şekilde kendini madde kayıtları içinde, **"dünya zindanı"**nda yaşamak zorunda bulmaktadır ki?..

İnsan ve dünyası nasıl kurulmuştur?

Bu noktaya gelmeden önce, Burçlar ve Güneş sisteminin gezegenleri hakkında, müslüman çevrelerce evliyanın önde gelenlerinden kabul edilen **Muhyiddini Arabî, Erzurumlu İbrahim Hakkı, İmam Azîz Nesefî** gibi zevâtın bu konulardaki bazı görüşlerini nakledelim...

23

"BURÇLAR" HAKKINDA TASAVVUF EHLİNİN GÖRÜŞLERİ

Önce tasavvufun en önde gelen sîmalarından **Muhyiddini Arabî**'nin âlemin ve burçların oluşu hakkındaki görüşlerini dinleyelim özetle **"Fütûhat-ı Mekkiye"** isimli eserinden; **MUHYİDDİNİ ARABÎ diyor ki:**

"***Hak Teâlâ, kendinde bir şey yok iken, mevcudiyet sıfatıyla sıfatlanmıştır. Diyebilirim ki, Hak Teâlâ, mevcudiyetin ta kendisidir.***

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem Efendimiz:

"Allâh vardı ve onunla beraber hiçbir şey yoktu."

Buyurmuşlardı.

Hak Teâlâ kendi nefsi ve hüviyeti yönünden bilinmez; bu bilinmezlik ve görünmezlik keyfiyetine de İLİM denmiştir.

Hak Teâlâ'nın evvelki şekli, buluta benzer bir duman şeklinde olmasıdır. Burada âlem Bâtın hükmüyle mevcuttu. Bâtınî hükümden ise âlemin zuhuru imkânsızdır.

İşte bu ilk duman da Rahmân’ın Zâhir adı olmuştur. Bu durumda kendi nefsini görerek ilmî ve özel bir tecelli ile ruhî şekillerden birini seçmiştir. Bundan sonra Zâtıyla nefsine bakınca nefsini sayısız sıfatlarla muttasıf olarak buldu. İşte bu buluşu meydana getiren ilk bakış İLİM’di.

İlimde mevcut olan bu sıfatlara da makûlât dendi. Aynı zamanda “Akl-ı evvel” adını bu bakışı yapması hasebi ile aldı. Bu akıl, âlemlerin duman ve bulut içinde gizli olan sıfatlar olduğunu, bunun da kendi nefsi olduğunu seyreyledi. Ve bu sanki gölge olan aklın zâtından uzanan varlık o tecellinin nûrundan oluştu.

Buna da “Levhi Mahfuz” veya “Zâtî Tabiat” denildi. Bununla beraber bu boyutta bunun tümüne Hayat, İlim, İrade, Kelâm denildi.

Rükünler boyutunda ateş-hava-su-toprak; cisimler âleminde sıcaklık, rutubet, soğukluk, kuruluk; canlılar düzeyinde de kan, safra, sevda, balgam denilir.

Bundan sonra “Akl-ı evvel” çehresini o dumana çevirerek, kendisinden neler kaldığını görmek istedi. Fakat bu sıfatların varlığının dışında hiçbir şey göremedi. İşte bütün âlemin sûret ve şekilleri bu zulmet ve gizlilik içinde bulunmaktadır. Hak Teâlâ’nın ARŞI da bu zulmet içindedir. Arşın etrafında da kürsü, felekler, cennetler, semâlar, rükünler ve doğurucular vardır. Bu varlığın babası Akıldır, anası Nefs.

Şunu da bil ki, Hak Teâlâ daha evvelce anlattığımız kürsü içinde şeffaf dairevî bir cisim yaratmıştır. Bunu da 12 eşit parçaya ayırmış ve bu parçalara BURÇLAR adını vermiştir.

Bu burçlar toprak, su, hava, ateş gibi unsurlardan olup, tıpkı Dünya ehlinin unsurlarına benzer.

Hak Teâlâ her bir burçta cennet ehlinden bir melâikeyi orada iskân ettirir. İşte bu burçlardan cennetlerde tekevvün edecek şeyler

tekevvün eder. Değişiklikler ve karışıklıkların tümü bu burçların değişmesiyle ve kurulan düzenin bozulmasıyla olur.

Gerçek olarak âlemimizin öncülüğünü bu 12 burçta bulunan 12 melâike yapmaktadır. Böylelikle bu 12 burç, âlemlerimizin gerçek olarak imamlığını yapmaktadır. Arşın esası 4 kâide üzerine oturtulduğundan, bu burçlar 12 olmasına rağmen, 4 mertebe üzerine bulunurlar.

Konaklar üçtür: Dünya, Berzah, Âhiret. Bu konaklardan her bir konağın dört menzili vardır. Bu konaklarda bunların hükmü geçer. Üç konağı dört menzile çarparsak 12 eder bu da 12 burca delalet eder.

Şu anda bize cennet gibi gelen Dünya'mız âhiret günü itibarıyla ateşe döneceği için Berzah da bu dört menzilin hükmü altındadır. Cennet de bu dördün etkisindedir.

Bunlardan Koç, Aslan, Yay aynı mizaç ve mertebededir.

Boğa, Başak ve Oğlak başka mertebede ve aynı mizaçtadır.

İkizler, Terazi ve Kova başka mertebe ve aynı mizaçtadır.

Nihayet Yengeç, Akrep ve Balık başka mertebede ve aynı mizaçtadır. Bunlar dört hâkim vali olarak bir menzilde bulunurlar.

Dünya'nınki ise Yengeç burcudur.

Berzah âlemi ise Başak burcunun hüküm ve etkisi altındadır. Ayrıca bir de Dünya'nın ateşe dönmesi durumunda sahibi Yengeç Burcu olmaktan çıkar ve Terazi burcunun hükmüne girer. Cehennem ateşine düşenlerin azabı sona erdiğinde ise İkizler burcu Dünya'yı teslim almış olur.

Cenâb-ı Hak Teâlâ on iki burcun mümessili olan her bir melâikeye otuz ilim hazinesi vermiştir. Bu burçlardaki melâikeler kâinatta lüzumlu olan şeyleri bu ilim dolabı olan burçlardan olarak indirirler ve bir sene ile yüz sene arasında Dünya'da bırakırlar.

Cennet ve Cehennem ehline nezaret hakkı da bu 12 burca verilmiştir. Cennetteki hükümler hep bu 12 burçtan çıkar.

Cennetlerdeki meydana getirişlerden tutun da; yemek ve içmek, nikâh ve hareket, değişiklik ve şehvet gibi şeyler hepsi o hazinelerden inen 12 burcun temsilcileri eliyle ve Allâh'ın izniyle olur. Adn cenneti hariç, diğer cennetleri bu 12 burcun mümessilleri bina etmişlerdir.

İnsanın âhiret neşeti berzah neşeti gibidir. İnsanın bâtını kendisine göre bir hayaldir.

Mükevkep felek; cennetin tabanı, atlas felek de cennetin semâsıdır. Hava âlemin hayatıdır. Bu nemli sıcak bir havadır. Hava içindeki nispetler ve dereceler yükseldi mi buna ateş adı verilmiş olur. Hararet ve rutubet derecesi düştüğünde ise su adını almış olur. Havadan gayrı süratle değişecek bir şey yoktur.

En azametli burçlar da hava tabiatlı İkizler, Terazi ve Kova burçlarıdır.

Dünya ve Dünya semâsı içindeki Ay'dan sonra ikinci semâda Merkür, üçüncü semâda Venüs, dördüncü semâda Güneş, beşinci semâda Mars, altıncı semâda Jüpiter, yedinci semâda da Satürn vardır.

Bu gezegenlerin her biri meydana geldikten sonraki zaman içinde, burçlardaki hazineler bu gezegenlere melâikeler tarafından indirildiler ve bütün bu uydulardaki rükünlere tesir etmeye başladılar.

Zaman, tümüyle izafî bir şey olup gerçek varlığı yoktur. Güneş'in görünmesiyle gündüz ve kaybolmasıyla gece olur ki bu izafî hükümlerden aylar, mevsimler, seneler doğar.

Allâh her semâyı imar edecek ruh âlemleri ve melâikeler yaratmıştır.

İnsanlardan evvel, Allâh yeryüzünde ateşten yaratılmış olan cinleri var kılmıştı.

Dünyadan ayrıldıktan sonra, artık uyku diye bir şey yoktur. Çünkü kıyamet günüdür.

<u>Mükevkep felek ateşe döndüğünde, bu feleğin içi Mukaar yani sonsuz ateş derinliği olduğundan cehennem adını almıştır.</u>

Sırat ise, arzımızın üstünden mükevkep felek doğrultusunda ve belirli bir yükseklikte cennet surları dışındaki geniş ve çimenli alana doğru kurulur.

<u>Dünya'da insan bir hayaldir.</u>

***Bugün evi denen bu yerler kıyamet günü Cehennem evi hâline gelecektir.*”**

Evet, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın getirdiği İslâm Dini'ni en iyi anlayanlardan biri olan **Muhyiddini Arabî**'den bu konuda size naklettiğimiz cümleler şimdilik bu kadar...

Zamanın **Gavs-ı Â'zâmı ve Kutb-ul Aktabı** olarak bilinen büyük âlim, mütefekkir ve mutasavvıf **İbrahim Hakkı Erzurumî** de burçlar ve tesirleri hakkında bakın neler demiş... **İBRAHİM HAKKI ERZURUMÎ diyor ki:**

“*Zuhal (Satürn) yıldızın tabiatı gayet soğuk ve kurudur. Erkek olup, gündüze nispet edilmiştir. Nahs-ı ekber, denilmiştir. Buna bakmak gam ve keder getirir.*

Buna karşılık Zühre (Venüs) gezegenine bakmak da surûr ve safâ getirir demişlerdir.

Zuhal yıldızına ahmaklık, cehalet, korkaklık, cimrilik, kin, yalan, levm, tembellik ve geç anlama gibi huylar izafe edilmiştir. Bu yıldız rahimlere vâki olan nutfelere tali olsa, bu yıldızın tabiatı ve vasıfları Allâhû Teâlâ'nın izni ile sirâyet edip, o cibiliyetle doğumdan sonra bu vasıfların meydana çıktığı tecrübe olunmuştur.

***Zuhal Çarşamba gecesine ve Cumartesi gününe hâkim bulunmuştur.*”**

Bu gibi bilgileri her gezegen için anlatan **İbrahim Hakkı Erzurumî**, bu arada çeşitli hadislerde geçen **“beş yüz yıllık yol”** tâbiri için de şu izahı yapmaktadır:

“*Heyeti İslâm’da göklerin ve yerlerin büyüklük ve uzaklıklarını beşer yüz yıllık yol ile tarif etmekten maksat büyüklüklerinde mübalağadan kinayedir, yoksa bu esas ölçüleri değildir.*”

Dünya üzerindeki oluşumların sebeplerinin yıldızlar olduğunu, ancak bu sebepleri meydana getirenin de Allâhû Teâlâ olduğunu böylece tespit eden **Erzurumî**, Ay’ın tesirleri hakkında da özetle şunları söylemekte:

“*Denizlerdeki med-cezir olaylarında Ay, baş müsebbibdir.*

Ay’ın ilk on beş gününde sıcaklık ve rutubet çok olduğundan damarlar kan ile dolup insan ve hayvan bedenleri kuvvet bulur.

Dolunaydan sonra soğuk ve kuruluğun ağır basmasıyla ihtilatı erba bedenin derinliklerinde bulunmakla damarlarda kan azalıp, büyüme ve gelişme az olur. İnsan ve hayvan bedenleri zayıflar.

Arabî ayların ilk yarısında hastalanan kolay kurtulurken, ikinci yarıda hastalananlar güç sıhhat bulurlar.

Ay’ın ilk yarısında canlıların beyin dokuları ziyade olup, ikinci yarısında azalma olur.

Mehtapda insan Ay’a karşı uyusa veya çok otursa, bedenine gevşeklik ve tembellik gelip, baş ağrısı ve nezle olabilir.

Mehtapda hayvan eti kalsa az zamanda tadı ve kokusu değişir.

İlk yarıda balıklar su yüzüne yakın olup yağlı ve güçlü iken, ikinci yarıda dibe kaçıp güçleri ve yağları azalır.

İlk yarıda haşerat yeryüzünde daha çoğalır ve yırtıcılar canlıları yemeye daha heveskâr olur. İkinci yarıda bunun tersi olur.

***Ay'ın ilk yarısında dikilen ağaçlar çabuk büyür ve çok gelişir; ikinci yarıda ise dikilen ağaçlar zayıf olur veya kurur.*"**

Ay'ın çeşitli burçlarda doğuşunun hangi sahalarda getireceği faydalar hakkında da özetle şunları söylemekte **"MARİFETNAME"** sahibi **Hakkı:**

"*Ay;*

Koç burcunda doğduğunda her işe başlamayı güzel say;

Boğa'da olduğunda evlen, ticaret yap, bina yap;

İkizler'de doğduğunda gayrımenkûl al, ilim oku;

Yengeç'te iken haberleşmeye değer ver, müshil kullan, seyahate çık;

Aslan'da iken ihtiyaçlarını, giderecek kişiye arz et, ziraat, tamir ve hacamat yap;

Başak'ta iken yeni giy, dostlarla sohbet et ve ibadete ağırlık ver;

Terazi'de iken alış-veriş yap, sohbet eyle, Kur'ân dinle, devâlı nesneleri iç;

Akrep burcunda iken, temizlen, arın, yanlızlığa çekil, sükût edip iç âlemine dön;

Yay burcunda iken kan aldır, hamam ve traşı iyi say;

Oğlak burcunda iken kuyu kaz, toprakla uğraş, alış-verişi iyi say;

Kova burcuna geldiğinde vasıtalı olarak seyahate çık güzel yerleri gez;

***Balık burcunda iken de deniz seyahati iyidir, ortaklık ticareti iyi olur.*"**

“Marifetname”de, gezegenlerin tesirinin hakikati bahsinde beşinci nevi’nde özetle şöyle demektedir **İbrahim Hakkı Hazretleri:**

“*Yıldızlar meleklerin elinde mecbur ve muztardır. Melekler de Hak Teâlâ’nın emrinde boyun eğerler, itaat ederler. Hepsi onun iradesi ile ve kudreti ile harekette ve hareketsizliktedir.*

Güneş, sıcak ve kurudur. Ay, soğuk ve rutubetlidir. Yıldızlar bu keyfiyetleri ile âlemde mutasarrıftır. Müneccim -astrolog- bu sözleri ile doğruyu söylemektedir. Ancak bütün işleri, yıldızlara bağlaması doğru değildir. Yıldızlar ancak Hak Teâlâ’nın izni ile bu tasarruflara yetmişlerdir. Yıldızlar ve tabiatların tesir ve tasarrufta rolleri vardır.

***On iki burçta on iki melek vardır, yedi gezegen gece gündüz o burçların kapılarında dolaşıp hizmet ederler!*”**

Bu konuyu daha detaylı olarak anlatan **İbrahim Hakkı**, konuları geniş boyutlu görmek gerektiğini de belirterek tek bir bilimle çözülemeyeceğine işaret ederek şöyle der:

“*Bu hakikati bu şekilde idrak etmek ne tıp ilmiyle, ne Hikmeti tabii ile ve ne de ahkâm-ı nücum -astroloji hükümleri- ile hâsıl olur. Ancak nübüvvet ilmiyle bilinir!..*”

Günün hangi saatlerinde hangi işlerin yapılmasının uygun olacağını dahi astrolojik tesirlere bağlı olarak açıklayan **Erzurumlu İbrahim Hakkı**, bu konuda da şöyle der:

“*Otuz beyt içinde nahs ve sa’d -menfi ve müspet saatleri- beyan ettim*

İki âlemde bir bildim müessir zât-ı Mevlâyı

Fakat sebeplere bağlamış ednâyı hem a’lâyı

Eğer bilmek dilersen olduğun saat ne saattir

Hangi yıldız hükmeder ol dem nuhûset ya saadettir.”

Bu arada günün hangi saatine hangi yıldızın radyasyonu güçlüdür bunun hesabının nasıl yapılacağını öğreten beyitleri yazan **Hakkı** daha sonra şöyle der:

“Saat zamanlarını bir bir yedi gezegene ver gel

Olduğun vakte hangi gezegen gelirse hâkim onu bil

Zuhaldir -Satürn- nahs-ı ekber saati hem ağır olurmuş

Yeri yedinci felektir bina yap başlama hiç iş

Mübarek müşteridir -Jüpiter- sa’d-ı ekber saatini hoş bil

Bey ve şira, tezvic edip her şuğle ol mâil

Cihan Merihe -Mars- mahkûm olduğu saat hiç iş etme

Çünkü nahs-ı asgardır kan aldır kimseye gitme

Mübarek Şems -Güneş- hükmünde, taleb kıl cümle yârânı

Yeri dördüncü felektir ziyaret eyle sultanı

Zühre -Venüs- sa’d-ı asgardır o saat içtima eyle

Sohbet ve tatlı söz et güzel ses istima eyle

Utarid -Merkür- mümtezictir o zaman yaz nüsha hem mektup

Kitap oku ve okut, nakş et, hesab etmek olur mergub

Kamer -Ay- sa’d oldu bu gökte o saatte sefer hoştur

Ticaret, şirket, haber ve mektup göndermek hoştur

Yedi seyyare ahkâmı bu tertib üzere kanundur

Gel ey Hakkı bil o Hakk’ı ki, cümle hüküm O’nundur.”

Bedenin terkibi bahsinin ikinci fasıl, üçüncü nevi’nde ise **Erzurumlu İbrahim Hakkı** Hazretleri şu görüşü anlatır:

"Allâhû Teâlâ'nın kudreti ile, ulvî ecramın -planetlerin ve burçların- süflî cisimlerde -maddi yapılarda- çeşit çeşit tesirleri daimî olduğundan, bütün halkın şekil, hâl, ahlâk ve tavrı henüz ana rahminde nutfe iken rast gelen baht ve talileri tesirlerinden meydana gelmiştir.

Ana rahmine nutfe vâki olduğu saatte, baba ve ananın talileri hangi işte ise, o, nutfenin zâtına tesirle nakş-bend, yani işlenmiş olur.

Mesela saadeti, şekaveti, anlayışlı, ahmak, bahil cömert, korkak, yiğit, sevgi, düşmanlık, hırs, kanaat, himmet ve alçaklık, fakirlik ve zenginlik, rahat ve rahatsızlık, yaşama ve yaşamama, cemâl ve kemâl, kelâl ve melâl her ne hâl üzere ise, o nutfenin zâtına tali olur.

Çünkü o nutfe ceninin cisminin levhi mahfuzudur. Levhi mahfuz ise bu âlemin mazharı, aynasıdır.

O hâlde saîd olan, o saadetini annesi karnında bulmuştur. Şakî olan da şekavetini anası karnından almıştır.

Nitekim Habib-i Ekrem (s.a.s) hazretleri şöyle buyurmuştur:

"Saîd o kimsedir ki, annesi karnında saîd olmuş; şakî o kimsedir ki, annesi karnında şakî olmuştur!.."

Herkesin talinin tesirini remiz ve işaret ile duyurmuştur.

Halkın bütün şekil, sıfat ve mizaçları felekî vaziyetler gereğince rahimlerde ayrı olunca, eceli müsemmaları da mizaçlarına göre, orada muhtelif takdir olunmuştur."

Aslına sadık kalarak günümüz Türkçesine **"Marifetname"**yi kazandıran **Bedir Kitabevi**'nin basmış olduğu nüshalarda nakletmiş olduğumuz bölümleri daha detaylı olarak okuyabilir, inceleyebilirsiniz. Diğer kitabevleri ise maalesef bu bahislerin önemini anlayamadıklarından, **günümüzde lüzumsuz sanarak bazı bölümleri, türkçeleştirdikleri metinlere almamışlardır.**

Mevzuyu daha fazla uzatmamak gayesiyle, muhterem **İmam Azîz bin Muhammed Nesefî** hazretlerinin yazmış olduğu **"Zübdetül Hakaik"** adlı eserinden alıntılar yapmayacağım. Esasen gününün şartları içinde bu konuları açıklamaya çalışan bu değerli din âlimi **"Mebde ve Meâd"** adlı eserinde çok teferruatlı olarak çeşitli hususları açıklamış, burçların ve Güneş sistemi içindeki yıldızların insanlar üzerindeki tesirlerini anlatmış, ölüm ötesine dair çeşitli hâllerden söz etmiştir. Çok geniş olan bu eseri daha sonra **"Zübdetül Hakaik"** adlı eserinde de özetlemiştir. Arzu edenler günümüz Türkçesine çevrilmiş olan bu kitabı da tetkik edebilirler.

İnşâAllâh **Muhyiddini Arabî** Hazretlerinin **"Fütûhat-ı Mekkiye"** adlı eseri de orijinaline sadık kalınarak Türkçeye kazandırılabilse; bu takdirde görülecektir ki, henüz günümüz insanınca anlaşılamamış ve idrak edilememiş pek çok gerçek, geçmişte yaşamış çok değerli âlimlerimiz tarafından tespit edilmiş, ancak günün şartları dolayısıyla ilmî olarak izah edilememiştir.

Gelelim şimdi ASTROLOJİ ilmine... İnsanın yapısı ile bağlantısına ve insanlar üzerinde tesir şekline...

24

BURÇLARIN BEYİN ÜZERİNDEKİ TESİRLERİ

Eskilerin **"BURÇ"** kelimesiyle adlandırdığı takımyıldızlar yaklaşık 500-600 milyon ile milyarı geçen sayılarda bir araya gelmiş Güneş benzeri yıldızlardan oluşmuştur. Ve bunlar, evrene, kendi yapılarına uygun bir biçimde çeşitli kozmik ışınlar yayarlar.

Bunların yaydıkları **ışınlar** ise Güneş çevresinde dönmekte olan **Dünya'yı ve üzerindekileri**, tüm sistemle birlikte **sürekli bombardıman** altında tutarlar.

Güneş sistemindeki Plüton, Neptün, Uranüs, Satürn, Jüpiter, Mars, Dünya, Venüs ve Merkür isimli planetler sürekli olarak bunlardan gelen tesirleri alırlar ve bir tür yansıtıcı görevi görerek **insan beyinlerini** daimî olarak **etki altında tutarlar.**

Beynin bu ışınsal etkilerle belli açılımları kazanması üç ana devrede mütalaa edilebilir...

A- Sperm - yumurta bileşiminin 120. günü.

B- Yedinci - dokuzuncu ay süreci.

C- Doğum anı.

120. GÜN OLAYI

Cenin 120. güne ulaştığında henüz yeni oluşmaya başlayan beyin, ilk kozmik ışınsal tesirleri değerlendirebilecek düzeye ulaşır. Ve bu ilk aldığı tesirle birlikte gen yapısında bir değişiklik meydana getirecek **"ruhunu"** oluşturacak bir biçimde holografik ışınlar yaymaya başlar!..

Diğer yandan, daha önceden tüm hücreleri bir arada tutan ve sinir sistemi aracılığıyla yayılan biyoelektrik ise, tüm hücreleri bir tür elektromıknatıs durumuna sokmuş olduğu için, bu beynin oluşturduğu **"holografik yapılı dalga beden"** yani **"RUH"**, bütün bedene bağlı olarak sürekli beynin yaydığı dalgalar ile gelişmeye başlar.

Beynin bu 120. günde aldığı tesir neticesinde **"Ruh"**unu meydana getirmesi yanı sıra; ikinci olarak da bu ışınlar, geliş gücü, mahiyeti ve açıları itibarıyla, beyinde mevcut olan ikinci bir devreyi açar ise, bu defa bu beyin, yerkürenin manyetik çekim alanına karşı koyacak türden bir antiçekim dalgası üretip bunu da **"Ruh"**a yüklemeye başlar. Bu konuyu **"İnsan Ruhu Üzerine Açıklamalar"** bölümünde detaylı açıkladık.

Şayet bu devre o günde açılmaz ise, bu defa bu varlığın büyüme devresinde de beyin, Dünya çekim alanına karşı koyma gücünü sağlayan bu enerjiyi **"ruh"**a yükleyemez. İşte bu husus **"Saîd"**lik ve **"Şakî"**lik hâli diye tanımlanmıştır.

Üçüncü olarak bu anda alınan tesirler kişinin beyninde belli bir ömür devresine müsaade eden bir tür kontak meydana getirir. Diyelim ki 45 sene açık kalarak hayata yol açacak bir geri sayım devresi...

Şayet bir kaza durumu söz konusu olmaz ise, o sürenin sonunda Mars'ın, Plüton ve Ay'la beyin haritasındaki ölüm noktasında bir sert açı meydana getirerek oluşturduğu ışınım bu beyindeki kontağı kapatır ve beyin bir anda durur!.. İşte sapasağlam iken, sebep yokken, "bir anda öldü" denen olay bundandır!.. Yani bu üçüncü tesir de kişinin **"ecelini"** meydana getirir ki, bu sürenin uzaması mümkün değildir.

Nihayet bir de dördüncü tesir alır beyin bu 120. günde... O da daha sonraki yaşamında ne kadar açılım sağlayabileceğini sağlayan ana devre açılım kapasitesini meydana getirir. Bir diğer ifade ile **"rızık"** durumunu.

İşte bu anlattığımız olay 1400 sene evvel Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın ağzından şöyle dile gelmiştir:

"Sizin birinizin ana - baba maddeleri 40 gün anasının karnında toplanır. Sonra o maddeler o kadar zaman içinde (ikinci kırk yani 80 gün) katı bir kan pıhtısı hâlini alır. Sonra yine o kadar zaman (üçüncü kırk) içinde mudge yani bir çiğnem ete tahavvül eder. (120 gün böylece tamam olduğunda) Allâh bir melek gönderir. Ve tekâmül eden mudgeye dört kelime emrolunur ki; onun işini, rızkını, ecelini, saîd veya şakî olduğunu yaz!.. denilir.

Sonra ona ruh nefholur. İmdî, sizden bir kişi iyi iş işler de hatta kendisi ile cennet arasında birkaç kulaç mesafe kalır. Bu sırada yazı gelir, o kişiyi önler. Bu defa o cehennemliklerin işini işler!..

Sizden bir kişi de kötü iş işler. Hatta kendisi ile cehennem arasında ancak bir kulaç mesafe kalır. Bu sırada kitabı gelir onu önler. Bu defa o kişi, ehli cennetin işini işler (ve cennete gider)." (Buhari)

Evet, demek ki 120. günde ilk beyin cevheri, kozmik ışın etkileri ile, yukarıda mecazî bir ifade ile açıklanan hususları kayda alarak ve bunları diğer yandan da **"Ruh"** üzerine yükleme yaparak faaliyete başlıyor!

Beyin dedik...

Olgun insan beyninde son bilimsel verilere göre, yaklaşık 15 milyar sinir hücresi yani nöron mevcut bulunuyor. Ve her bir hücrenin 16 bin ayrı hücre ile bağlantılı olarak faaliyet gösterebildiği ifade ediliyor.

Gene bu sahada çalışan değerli bilim adamlarının bulgularına göre, normal düzeydeki bir insan, bu 15 milyar beyin hücresinden oluşan beyin kapasitesinin ancak % 5-7 arasındaki bir bölümünü; bilim adamları, düşünürler gibi daha fazla beyin çalışması yapanlarda da bu kapasitenin % 10-12'ye kadar yükselebilen bir kısmı değerlendiriyorlar.

Beyin hücrelerindeki biyoelektrik enerji diğer hücrelerle bağlantı kuruyor ve beynin biyoelektrik gücü ve bu gücün içine aldığı hücre grubu kapsamı nispetinde de yüksek düzeyde beyin faaliyeti olarak meydana geliyor.

İşte 120. günde beyin cevherinin almış olduğu bu ilk kozmik tesirler, o kişinin dinî tâbirle **"Ayânı sâbitesi"**dir!.. Yani, sâbitleşmiş ana programı!.. Öyle ki, artık bu ana programda asla bir değişiklik söz konusu olmaz!..

7. – 9. AY SÜRECİ

Daha sonra özellikle 7. ay başlarından itibaren gelişen beyin, istidadını oluşturacak bir biçimde, içinden geçtiği burçlardan giderek artan bir biçimde aldığı ışın tesirlerini değerlendirmeye başlar. Bu

aylarda alınan tesirler ise kişinin ilerde düşünme gücünü ve kapasitesini oluşturacaktır.

Nihayet beyin 9. ayda ve doğumdan hemen önceki bir iki gecede en verimli şekilde gelen tesirleri değerlendirir. Ve doğum durumuna girer. Bu an'a kadar alınan tesirler kişinin sadece, az önce de belirttiğimiz gibi düşünce dünyasını oluşturan tesirlerdir.

DOĞUM ANI

Beyin bundan sonra en güçlü ışın etkilerini ise doğum anında annenin rahminden dünyaya geldiği anda alır.

"Yükselen burç"-"Ascendant" tâbir edilen bu kozmik etkiler, annenin koruyucu manyetik perdesinden dünyaya çıkan bebeğin beynini en güçlü şekilde etkiler!.. Bu etkiler ise, o kişinin mizacını, karakterini, çevresiyle ilişkilerini ve olaylar içinde ne tür bir yaşam süreceğini programlar.

Hemen burada akla gelecek şu sualin cevabını verelim.

Genetik (irsiyet) diye bir olay var! Genlerin ne olduğunu biliyoruz. Bu yolla gelen ana bilgilerin kişideki rolü nedir?..

Genler kanalıyla gelen tüm bilgiler, şayet o kişinin beyninde kendilerini gösterebilecekleri uygun açıklıklar bulabilirlerse ortaya çıkarlar. Yok eğer o beyin, genleri kanalıyla sahip olduğu bilgileri, ortaya koyabileceği bir biçimde uygun açılımı burçlardan almamışsa, onları aynen kapalı olarak muhafaza eder ve kendisinden sonrakilere iletir. Tâ ki genlerdeki bilgilerin ortaya çıkmasına uygun açılımda bir beyin bulana kadar bu böylece devam eder.

Esasen başlı başına bir kitapta izah etmemiz gereken bilgileri burada daha fazla açarak okurlarımızı sıkmak istemiyoruz. Bu sebeple konuyu ana çizgileriyle anlatıp, sistemi gözler önüne sermeye

çalışacağız. İlâhî nizamı, işleyiş şeklini elimizden geldiğince anlatmaya çalışacağız.

İşte bu andan sonra, sanki ıslak alçının kalıpta suyunu yitirdikten sonra yeni bir form almaması gibi, beyin de yeni açılım tesirleri almaz olur. Ve hangi tür tesirler ile oluşmuş ise, o kişinin düşünce, duygu, tasavvur, vehim, hayal gibi beyin fonksiyonları o düzeyde ölene kadar devam eder. Nitekim bu yeni tesirlerle açılım olmayışı da; "Yedisinde neyse yetmişinde odur; can çıkmadıkça huy çıkmaz" gibi halk deyişleriyle anlatılmaya çalışılmıştır.

Gerçekten bu böyle midir?..

Astroloji doğru mudur?..

25

ASTROLOJİNİN İSPATI KENDİNİZDEDİR

Astroloji yıldız falı mıdır, yoksa bir gerçek ilim mi?..

Bize sorarsanız...

İnsanlığın oluş düzeni ve sistemi, Astroloji ilminde mevcuttur. Nitekim **Muhyiddini Arabî** de bu yüzden burçların tesirleri hakkında:

"Dünya'da ve cennetlerde oluşan her şey burçların tesirleriyle meydana gelir" ifadesiyle konuya işaret etmiştir.

Bu tesirleri fark edip, ancak genel ilâhî nizam içindeki yerini değerlendiremeyen insanlar, geçmişte Ay'a, Güneş'e ve diğer yıldızlara tapınma durumuna girdikleri için, daha sonraki devrelerde bu konu kapatılmaya çalışılmıştır...

Oysa... **İlâhî düzen içinde yağmurun, rüzgârın, yenen yemeğin yeri ne ise, bu takımyıldızların ve onların ışınımlarının yeri de odur!.. Her biri ne görev için var edilmiş ise, o görevi yerine getirmektedirler. Onların bu tesirleri dahi ilâhî irade içinde kudreti ilâhî ile meydana gelmektedir.**

Nasıl, yediğimiz yemek, içtiğimiz su belli bir enerjiyi oluşturup bedenimize yararlı oluyor diye bunlara tapınmak gerekmiyorsa ve tapınılmıyor ise; aynı şekilde beyinlerimizin çalışma düzeni üzerinde **ilâhî takdir ve tedbir gereği olarak tesirli olan bu burçlara ve planetlere de asla tapınılmaz ve onlar ilâh düzeyinde mütalaa edilemez!..** Hâlbuki, bu gerçeğe rağmen Dünya üzerinde bugün hâlen Güneş'in oğluna tapıp, bayrak edinenler mevcuttur.

KENDİNİZDE DENEYİN!

Gelelim konumuzun ispatına...

Söylediklerimizin ispatı için önce iki bilgiye ihtiyaç vardır...

1- Kesin doğum tarihimiz: Senesi, ayı ve günü. Mesela 1945-01-21 gibi...

2- Doğum saati: Günün hangi saatinde doğmuş olduğunuz; 02:45 gibi...

Şimdi bu iki bilgiye sahipseniz...

"A'dan Z'ye ASTROLOJİ" kitabını bulunuz ve oradan doğum tarihinize göre asıl burcunuz ile doğum saatiniz itibarıyla yükselen burcunuzu bulunuz ve okuyunuz. Yüzde 40-50 arasında özelliklerinizi **"esas burcunuzda"**; yüzde 50-60 arasındaki özelliklerinizi de **"yükselen burcunuzda"** bulacaksınız. Duygularınızı görmek için de doğduğunuz saatte **Ay'ın hangi burçta** olduğunu öğrenip, okuyarak çözebilirsiniz.

Şayet kendi doğum tarihinizi veya saatinizi bilemiyorsanız, bildiğiniz bir yakınınız için de aynı çalışmayı yaparak sözlerimizin gerçek olduğunu görebilirsiniz.

Biz Cenâb-ı Hakk'ın mânâ yoluyla ihsan ettiği bu tür sayısız bilgiyi bilfiil kişiler üzerinde araştırma yaparak kesin hâle getirdik. Dilediğimiz sizlerin de aynı araştırmayı yaparak ilâhî düzenin nasıl işlediğine dair kesin bilgilere kavuşmanızdır...

Zira daha ileride anlatacağımız birtakım hususların, beynin bu işleyiş düzeni ile son derece yakından alâkalı olduğunu göreceksiniz. Onun için öncelikle bu bölümün çok iyi bir biçimde anlaşılması gerekmektedir. Esasen kişinin yüzde 90'lara varan bir biçimde, tüm özelliklerini dahi okuyabilmek ehli için mümkündür.

Bunun için gök günlüğü denen **"Ephemeris"** adlı bir kitap ile **"Dalton's tables of houses"** adlı ikinci bir kitaba ihtiyaç vardır. Birinci kitapta, sizin doğduğunuz günde Güneş sistemindeki tüm planetlerin, hangi burçların kaç derecesinde olduğu bilgisayarlarca hesaplanarak yazılmıştır. İkinci kitapta ise hangi burçların doğduğunuz saatte kaçar derecelik açılarla beyninizi etkilediği hesaplanır. İşte çıkan netice, sizin **"alın yazınız"**dır!..

Bu kader değişir mi, değişmez mi; ne yönleri ile değişir veya değişmez; gerçekleşirse ne düzeyde ve nasıl olur, bunları ilerde **"KADERE İMAN"** bölümünde âyet ve hadislerin ışığında izaha çalışacağız. Şimdi gene konumuza devam edelim.

İşte beyin... Bir beyin astroloji haritası çizildikten sonra, planetlerin düştükleri burçlara, birbirleriyle aralarında oluşturdukları açılara göre kişinin çeşitli yönleriyle kabiliyetleri, huyları, karakteri, mizacı hakkında oldukça fazla şey söylenebilir. Velev ki o kişiyi hiç görmediniz!.. Ancak burada çok önemli bir husus söz konusu; tarih ve doğum saatinin kesin gerçek olması...

Peki bu gaybı bilmeyi iddia etmek, ya da gaybı bilmek değil midir?..

Siz şayet bir otomobil fabrikasının çıkardığı modelleri ve bu modellerin özelliklerini, bunların teknik niteliklerini, motor devrini, turunu, sair inceliklerini kataloglardan öğrenmişseniz; ve sonra da biri gelip falanca şu marka ve model bir araba almış derse; sonra da siz o arabanın özelliklerini sayarsanız bu gaybı bilmek midir?.. Asla!..

Demek istediğim şudur... Şayet bir planetin hangi burçta iken ne tür özellikler oluşturduğunu bilgi ya da tecrübe yollu öğrenmişseniz, genel hatları itibarıyla bir insanın da birçok yönlerini, onu görmeden

tanıyabilirsiniz. Bu **asla gaybı bilmek olmayıp, ilâhî düzen içindeki ilimlerden bir ilimdir.**

Peki bu ilim bize ne getirir?..

Bu ilmi bilmek lüzumlu mudur?..

Bu ilmin insan için ne gibi yararlarından söz edilebilir?..

Evet bu suallerin cevabını şöyle sıralayalım...

Astroloji ilminin deneylerinizle bir gerçeğe dayandığını gördükten sonra ister istemez bazı suallerin cevaplarını aramak zorunda kalacaksınız, şayet düşünen bir beyne sahip iseniz!..

Eğer sizin sayısız özellikleriniz, sizin hiçbir katkınız söz konusu olmadan daha doğduğunuz zaman programlanmışsa, ben dediğiniz varlık nedir?.. Elinizden gelenler nelerdir ve nereye kadardır?.. Neden varsınız?.. Varlığınızı değiştirebilir misiniz?.. Nereye kadar?.. Nasıl?.. vs.vs...

Şimdi biraz astrolojik bilgileri sıralayalım. Sonra ana konumuza bağlanalım.

26

BURÇLARIN OLUŞTURDUĞU 16 GRUP

Burçların yaymış olduğu ışın türleri esas olarak dörte ayrılır. Bu türler eskiden yapılan tasnifte, şu isimlerle belirtilmiştir:

Ateş; Koç - Aslan - Yay

Hava; İkizler - Terazi - Kova

Su; Yengeç - Akrep - Balık

Toprak; Boğa - Başak - Oğlak

Şimdi önce bu dört gruptan söz edelim...

"Ateş" grubunun en bariz özelliği, bu gruptan olan kişilerin kendini beğenmiş, gururlu, dediğim dedik bir yapıda olmalarıdır. Daima çevrelerine hükmetmek isterler. Hep zirveye tâliptirler.

"Hava" grubunun özelliği ise havaî bir tip olmalarıdır. Sebatkâr olmazlar. Her konuya dönüktürler. Fakat bir süre sonra o konudan bıkıp başka bir konuya merak sararlar. Fedakâr ve çevreyi düşünen tiplerdir.

“Su” grubunun ortak özelliği ise son derece duygusal bir kafa yapısına sahip olmalarıdır.

“Toprak” grubu insanların ortak özelliği ise sâbit fikirli ve genelde maddeye dönük, paraya bağlı olmalarıdır.

Ancak...

Dikkate alınması gerekli en önemli husus...

Dedik ki az önce... Esas itibarıyla herkesin iki ana burcu vardır.

A- “Ana” ya da **“İç”** burcu.

B- “**Yükselen”** ya da **“Dış”** burcu.

Biz daima karşımızdaki kişide, onun **“dış burcundan”** yani **“yükselen”** burcundan gelen özellikleri görürüz. Ve kişi daha büyük çoğunlukla dış burcunun getirdiği özellikler istikametinde yaşar. İnsanların çok büyük çoğunluğunda **“iç”** burç ile **“dış”** burç farklıdır. Bundan dolayı da siz kendinizin veya karşınızdaki kişinin sadece “iç” burç özelliklerine vâkıf olursanız, çoğunlukla o kişide bunları göremezsiniz!.. Zira önce de yazdığımız gibi, kişinin davranışları, mizacı tamamıyla “dış” burcunun yani “yükselen” burcunun etkisi altındadır.

Ve günümüzde insanların burçlar konusunda şöyle uzaktan bir bakıp sonra da inanmadan geçmelerinin ana sebebi bu “dış” burç ya da “yükselen” burç konusunda bilgilerinin olmayışında yatar.

Bize lütfedilen ilme göre, vâkıf olmuşuzdur ki, kişi 35-40 yaşlarından sonra iyice **“yükselen”** burcun kapsamına girmekte ve bu kişinin kişiliği yüzde 70-75’e varan nispetlerde **“dış”** burcuna dönüşmektedir.

Bu sebeple karşımızdaki kişiyi, doğduğu tarih itibarıyla edindiği **“iç”** burç yönünden ziyade, doğduğu saat itibarıyla edindiği **“dış”** burç yönünden tanımak zarureti söz konusudur.

Bir kişinin iç ve dış burçları şöyle çaprazlaşabilir...

İç burcu	**Dış burcu**
Ateş	Ateş
Ateş	Hava
Ateş	Su
Ateş	Toprak

İç ve dış ateş grubundan olan kişi son derece bencil, yaşamdan önce kendisini düşünen, dünyanın kendi çevresinde dönmesini isteyen, istekleri olmayınca da sadece kendi menfaatinin gerektirdiği biçimde bir yaşamı tercih eden kişi olacaktır.

İç ateşe dış Hava gelir ise, bu defa yukarıdakine benzer düşüncelere sahip olmasına rağmen, bu kişi yaşamında havaî meşrebi olacak, kolay kolay âdetlere bağlı kalmayacak; çevresine yararlı faaliyetlerde, kendini fazla düşünmeden, birtakım davranışları ortaya koyabilecektir.

Ateş içe su dış burçlara gelince, yani **Koç** veya **Aslan** yahut da **Yay** gibi bir iç burca sahip olmasına rağmen, dışarıya bir **Yengeç** ya da **Akrep** veya **Balık** düşmesi hâli. Hayatı sıkıntı ve huzursuzluğa namzet bir kişi geliyor demektir. Zira içteki ateş kaynaklı yapı dıştaki su nitelikli kapayıcı yapı yüzünden sürekli bastırılır. Bu da kişide büyük oranda birtakım iç sıkıntıları meydana getirir. Bu tesirler bazen çok artar, bazen de nispeten geriler.

Ateş içe rast gelen **toprak dış** da gene nispeten yukarıda saydığımız gibidir; ancak üsttekinde görülen şiddetli sıkıntılar ve bunalımlar bunlarda daha azdır. Kafada cömert olan bu kişi fiiliyatta kolaylıkla para harcayamaz. Çevrenizde gördüğünüz bildiğiniz zenginlerin yüzde doksana yakınının dış burcu toprak grubundan olan **Boğa** veya **Oğlak**'tır. Ya da haritasında toprak grubu burçlarında birkaç güçlü planet mevcuttur. Veya 2. evinde para getiren güçler mevcuttur.

Esasen burada konuya sadece bazı örnekler vermek istediğimiz için detaylara fazla girmeyeceğiz. Gelelim Hava içe düşen dışlara.

İç burcu	**Dış burcu**
Hava	Ateş
Hava	Hava
Hava	Su
Hava	Toprak

Hava gurubundan olan bir beyinin en bariz özelliği insanlığa yardımı, yararlı olmayı düşünen bir kafa sahibi olmasıdır. Yaşamı oldukça objektif olarak seyredip değerlendirmeye çalışır, hoşgörülüdür. Ancak bütün bunlara rağmen **dışa gelen ateş** bu durumdaki havayı son derece gururlu kendini beğenmiş bir görüntüye sokar.

İç **Kova** ise son derece akıllı ve kendini beğenmiş bir tip; iç **İkizler** ise zeki ve gururlu bir tip oluşur. **Terazi**'deyse doğru bildiğini dom dom söyleyen, kimseden çekintisi olmayan bir tip ortaya çıkar. İç havaların genel bir diğer karakteristiği, zaman zaman kendilerini sanki bu Dünya'nın değil de başka bir dünyanın insanı imiş gibi hissetmeleridir.

Şayet **iç hava**ya karşılık **dışa** bir **su** gelirse görüntü hayli farklı olur. Zira, kafadaki özgür düşünce, dıştaki duygusal ve bağımlı bir karakter ile kayıtlanmış olur. Özgür kafa, dış **Yengeç** ise evine, ailesine bağımlı, onlar için kendini harcayan bir tip oluşturur. Dış **Akrep** olursa bu defa duygusal davranışlardan kurtulamayan fakat oldukça özgür davranışlar ortaya koyabilen, iradeli ve tahakkümcü bir tip düşer. Bunu ancak kararsız eden içe düşecek bir **İkizler**dir. Dışa düşen bir **Balık** ise özgürce yaşamın zevklerine yönelebilen bir tip oluşturur.

Hava grubu burçlar içinde **akıllı olan Kova, zeki olan İkizler, sevgi dolu olan da Terazidir.**

Esasen burçlar içinde en güçlü akıl, Kova insanında mevcuttur.

Dışa düşen **toprağa** gelince. Şayet **Boğa** düşerse, yeme - içme ve sohbet zevklerine düşkün, kazanca yönelik hırsı fazla bir tip çıkar. **Başak** düşerse hırslı, hareketli, düzenli kazanca dönük araştırmalar içinde bir kişi olur. Ama ne yapsa bir **Boğa** gibi para yönünden şanslı olamaz; zaman zaman eline para geçer fakat arkasından büyük miktarlarda kaybeder. **Oğlak**ta ise kararlı, olgun, hoşgörülü, yardımsever fakat parasına da çok bağlı bir tip oluşur. Eğer **Oğlak**'ın içine **Kova** düşmezse, **Oğlak** karakteristiği hemen bütün burçlara hâkim duruma geçer.

İç burcu	**Dış burcu**
Su	Ateş
Su	Hava
Su	Su
Su	Toprak

Su grubunun genel karakteristiği son derece duygusallıktır. Bu duygusallık **dış**a rastlayan bir **ateş**le birlikte genellikle kontrol edilemeyen taşkın davranışlara kadar uzanır. Meczup yapılı denen kişilerin yüzde 90'ı, iç burcu su, dış burcu ateş grubu olanlardan çıkar. Bu kişiler hayatta en çok pişmanlık duyan kişilerdir. Çok defa duygusallıkları yüzünden ve kendilerini kontrol edememeleri yüzünden istemedikleri davranışları ortaya koyup, sonra da bundan büyük pişmanlık duyarlar. Tam anlamıyla taşkın tiplerdir. Esasen iç dünyalarında son derece merhametli, müşfik kimselerdir.

İç suya isâbet eden bir **dış hava** ise en büyük hayırseverlerin ortaya çıkmasına sebep olur. Zira hava grubu eli açıklığı verir, buna bir de son derece merhametli düşünce gelirse eşittir hayırseverliliktir. **Toprak dış**a gelince ise... Duygusal ama kendi menfaatine dönük; son derece mütevazi, fakat menfaatine halel gelme ihtimali karşısında da kaplan kesilen bir tip ortaya çıkar. Yeni şartlara adapte olması son

derece güçtür. Bu adaptasyona zorlanması hâlinde ise istemeyerek nahoş olaylar meydana getirebilir.

İç burcu	**Dış burcu**
Toprak	Ateş
Toprak	Hava
Toprak	Su
Toprak	Toprak

Toprak grubuna bir **dış ateş**in gelmesi genellikle gene taşkın bir tipin ortaya çıkmasına yol açar. Ancak bu tip su grubundaki kadar kontrolsuz değildir. Ayrıca su grubundaki taşkınlıkların kökeninde duygusallık olmasına karşılık; toprak grubunun kökeninde ise menfaatler yatar genellikle.

Havanın **dış**a gelmesi hâlinde ise, kafadaki maddecilik ele kadar uzanmaz ve **"sanki eli açık"** bir görüntü ortaya çıkar. Oysa esasen bu kişi kafaca hayli maddecidir.

Dış suda ise merhametli, acıyan ama yardımları küçük miktarları geçmeyen tipler görülür.

Toprağa rast gelen **dış toprağa** gelince... Son derece mütevazi ama âdeta **"varyemez"** tipleri görürsünüz. Genellikle de zenginlerdir.

Astroloji ilmine vâkıf olanlara göre son derece yetersiz olan bu bilgileri, kitabımızın ana konusu başka olması hasebiyle böyle kısa kısa vermekten başka çaremiz yok. Esasen bu konuda daha yazılacak pek çok şey mevcut...

Şimdi görüldü ki **dört iç**e düşen **dört** ayrı **dış** yapı itibarıyla toplam **16 grup insan** çıktı. Bunu biraz daha detaylandırmak gerektiğinde, ikinci basamakta **144 ana grup** ile karşılaşırız ki **her insan bu 144 gruptan birindedir.**

Mesela iç Koç'tur, dış Aslan'dır, yani ateşe ateş; veya iç Kova'dır, dış Yay, yani havaya ateş; yahut iç Yengeç'tir, dış Oğlak, yani suya toprak vesaire gibi...

Demek ki herkesin **"iki ana burç grubu"** vardır.

"İç" burç kişinin **İSTİDADINI** gösterir.

"Dış" burç kişinin **KABİLİYETİNİ** gösterir.

Beyin, kişinin **"Levhi mahfuzu"**dur!..

Beyin cevherinin **120. günde** almış olduğu tesirler de, kişinin kendindeki **"ayânı sâbitesi"!..**

Dünya yaşamı ve tüm insanlar, ilâhî takdir ve tedbir gereği, tamamıyla burçların ve onlardaki güçleri ulaştıran meleklerin hükmü altında olduğu gibi; berzah âleminde olanlar, yani ölümü tadıp fizik bedeni terk ettikten sonra kıyamete kadar olan devrede yaşamını sürdüren tüm insanlar ve cennetler ile cehennem dahi bu burçlardan gelen tesirlerin hükmü altındadır!..

Ve bu hususta **Muhyiddini Arabî**'nin keşfi son derece isâbetlidir!..

Böyle olunca insanlardan kimler birbirlerini severler ve kimler de birbirlerine yaklaşamazlar, iterler.

İki insanın... Şayet;

"İç" burçları **aynı** gruptan, **"dış"** burçları **aynı** gruptan ise birbirlerine sempati duyarlar.

"İç" burçları **aynı, "dış"** burçları **ayrı**, biri ateş öteki hava ise, yahut biri su diğeri toprak ise birbirlerini çekerler.

"İç" burçları biri **ateş** diğeri **su** ya da **toprak** ise bir araya kolay kolay gelemezler kafaca. Hele dışları da ateşe karşı su ise âdeta iterler birbirlerini.

"İç" burçları birbirine **yakın** fakat **"dış"** burçlar **ters** ise beraber arkadaşlık etmeleri zordur. Mesela iç hava-suya; dış ateş- su. Ya da iç hava-ateşe; dış ateş-toprak, dış ateş-su...

Bir de şu husus vardır... Çaprazlama bakış açıları...

Mesela siz **"düşünce"** yapınızla yani **"iç"** burcunuzla karşınızdakinin davranışsal yani **"dış"** burcuna bakarsınız ve beğenirsiniz, ama kafaca uyuşamazsınız... Sebep..?

Çünkü sizin **içinizle - dışınız çaprazdır.** Yani iç burcunuz hava ya da ateş, yahut bunun aksi su veya toprak; buna mukabil karşınızdakinin de bunun gibi zıt bir durumdur. Diyelim ki sizin içiniz hava, dışınız sudur, onun da dışı ateş, içi topraktır. Şimdi siz hava grubundan olan kafa yapınız ile onun ateşsel **"dış"**ını seveceksiniz ama konuşup anlaşmaya gelince, sizin kafa yapınız ile onun kafa yapısı da bağdaşmayacaktır. Daima yaşama ve olaylara apayrı pencerelerden bakacaksınız...

Demek ki iki insanın bir aradaki yaşamı, iş ve arkadaşlık ya da evlilik olsun hep bu burçlarının; yani beyin açılımlarının birbirine uyması ve dolayısıyla beyinlerinin yaydığı radyasyonların birbirini en azından itmemesine bağlıdır. **"İç"** ya da **"dış"**ları birbirini çekmeyen insanların ise bir arada bulunmaları imkân dışıdır.

"Dünya'da kim kimle beraber ise ölüm ötesinde de onu arar ve onunla beraber olmak ister" sırrı kısmen bu esasa dayanır. Demek oluyor ki insanların arasındaki münasebetler ve sempati-antipati konusu dahi beyinler arası benzer açılımlar dolayısıyla ortaya çıkmakta... Şimdi bakın, bir kişiyi seviyorsunuz arıyorsunuz, mutlaka burçlarınız arasında benzerliği tespit edeceksiniz. Ki bu daha ziyade dış burçların benzer-yakın karakterli olmasındandır.

Şimdi, belirgin olarak ortaya şu husus çıkmış oldu. İnsanların gerek kendi yapıları ve gerekse birbirleriyle olan ilişkileri hep beyinlerinin burçlar tarafından programlanma biçimine bağlı!.. Öyle ise yaşam içinde oluşan **duygusallıkları** ve tepkileri neye bağlayacağız?.. Duygusal hassasiyetimizi, doğum tarihimizde **Ay**'ın

bulunduğu burca ve hangi sahada daha duygusal olacağımızı da doğum saatimize göre, Ay'ın haritamızda içine düştüğü evin konumuna bağlayacağız!..

Burada üzerinde en önemli bir husus olarak tekrar tekrar durduğumuz husus; kişinin **"yükselen burcudur".** Zira astrolojik tüm olaylar, çoğunlukla yükselen burç yönünden aldığınız tesirlere göre oluşur. Şayet siz **"yükselen"** burcunuzu bilmiyorsanız ve hatta bundan daha ileri olarak, doğum anınıza göre çıkarılmış beyin açılım haritanıza sahip değilseniz, olayların nasıl ve ne şekilde sizi etkilediğini anlamanız mümkün olmaz. Peki, hiç mi anlama yolu yoktur?..

Bir pratik anlama yolunu size gösterebiliriz. Ama bilinmelidir ki bu kesin olmaz. Çünkü bazı hâllerde haritanızda bulunan herhangi bir eve düşen birkaç planet, o evdeki burcun sanki **"yükselen"** burcunuzmuş gibi yapınızı etkilemesine yol açar. Ama gene de pratik olarak dediğimiz yolu deneyebilirsiniz. Alacağınız Astroloji kitabında **"yükselen burçlar"** bölümünü bulun ve **"yükselen"** burca göre verilen fizik yapı tariflerini okuyun. Hangisi sizin fizik yapınıza en çok uyuyorsa muhtemelen **"yükselen burcunuz"** olabilir.[3]

Karşınızdaki bir kişinin ya da kendinizin **"yükselen"** yani **"dış"** burcunuzu anlamanın bir pratik yolunu da kısmen burada özetlemeye çalışalım.

"Yükselen" burç tespitinde önce grubu, sonra da o grup içinde hangi burç olduğunu tespit edeceğiz...

Ateş grubundan işe başlayalım...

Koç elinde parmaklar; ince olmayan uzun ve tırnak uçları, küte yakın kavislidir. Esasen yükselen Koç tipi kişiler güçlü, orta ya da uzun boylu, alnı hafif açık ve çıkık tiplerdir. Eti dolgundur ama toplu denmez.

---

[3] Bu konuda "A'dan Z'ye ASTROLOJİ" kitabını okumanızı tavsiye ederim. Yazarı: Nuran Tuncel...

Bu grubun ikinci burcu **Aslan**lar ise yapılarıyla, saçlarıyla ve elleriyle hemen belli olurlar. Elleri bütün yakışıklı ve gösterişliliklerine rağmen, ister kadın olsun, ister erkek, bir pençe gibidir genelde. Güçlü ellerin parmaklarında eklem yerleri son derece belirgin ve kemiklidir. Su eli ne kadar etli, tombul, yumuşak ise, bu da zıddına o kadar sert, kemikli ve güçlüdür. Geniş omuzlar, kadınsa gür ve havalı saçlar, gösterişli hemen dikkati çeken bir yapı...

Yay'a gelince... Genelde, açık enli ve geniş bir alın, oval ve kemikleri belirsiz kılacak düzeyde bir yüz. Düzgün bir burun, etli olmayan dudaklarıyla konuşkan, iğneleyici ve zaman zaman da alaycı bir tip. Genellikle ince uzun, 35 yaşa kadar zayıf sonra balık etinde ve mide düzeyinde şişkinliği olan bir tip. Umumiyetle girdiği toplumlarda dikkati çeker.

Hava grubundakilere gelince...

İkizlerdekiler... Zayıf, ince, orta ve uzun boylu biri. Eller ince uzun ve kemikli; parmaklar kadınlarda kürdan gibi erkeklerde de son derece ince, tırnaklar ince uzun ve sivri. Kadın yüzünde güzellik, fakat erkekte son derece kemikli, iri bir burun, ufak kulaklar. Mideden şikâyetleri çoğunlukta... Sinir sistemleri hassas, elleri açık! Yerlerinde duramazlar ve sık fikir değiştirirler.

Terazi'ye gelince... Yüz ister kadın olsun ister erkek, son derece güzel. Eller kemikliliğini yitirmiş, fakat tombul da değil; boy orta uzun arası!.. Vücut düzgün. Yanakta ben söz konusu. Konuşkan, canlı, sevecen, hareketli!..

Kova'ya gelince. Hayli az rastlanır. Tıknaz, orta boylu güzel değil sevimli, cana yakın, özellikleri elektrik ve elektronik eşyalar ile ilgilenen, kendini beğenen bir tip. Eller az etli, ince uzun; tırnaklar uzun, ucu sivri.

Su grubundakilere gelince...

Yengeç... İster kadın, ister erkek hemen tanınırlar. Kısa veya orta boy. Etli sayılır bir vücut. Yuvarlak bir baş, üstü kemikli öne sarkık

ucu sivri bir burun. Kadında göğüsler belirgin iri. Eller tombul, parmaklar kısa, etli ve uçları sivriye yakın. Zaman zaman aniden karamsarlığa kapılan bir tip. Çene ufak, nokta tip!..

Akrep de kolay tanınır. Orta veya kısa boy. Belirgin kemikli ucu kesik "V" çene. Bacaklar kısa. Yüz genellikle cazibeli. Ten umumiyetle pembemsi beyaz. Kadında ekstra etki söz konusu değilse, diğer su burçlarında olduğu gibi göğüsler ve kalçalar belirgin. Enerjisi kolay kolay tükenmeyen ve çevresine hükmeden bir tip. Her yerde yönetici tavırlar ve eleştiricilik...

Balık ise son derece toplu. Büyük yuvarlak ya da hafif oval etli yüz, iri burun, iri kulak, Akrep'te olduğu kadar arkaya yapışık değil. Yuvarlak etli çene ve gıdı!..

Evet, buraya kadar anlattıklarımız pratik olarak kişinin **"yükselen"** burcunu tanımak için bir formül; ama asla kesin olarak böyle diyemeyiz; çünkü o kadar sayısız yarattığı oluşumları vardır ki Cenâb-ı Hakk'ın, bunları ancak gruplar içinde mütalaa edebiliriz.

Şimdi biraz da insanların astrolojik etkilerle nasıl etkilendiği üzerinde duralım...

Birinci etki alım şekli. Doğum anınızda Güneş sistemindeki planetler nerelerde ise, onların üzerinde diğer planetler 30-60-90-120-150-180 derecelik açı yapar bir biçimde geçerken, mutlaka geçtikleri evin ihtiva ettiği konuda bir hareket oluşur.

İkinci etki alım şekli. Bu planetler şayet sizin haritanızdaki bir planet ile birbirleri arasında belirttiğim açıları oluşturacak bir biçimde geçerse bu defa gene benzeri türden, fakat daha **sert** etkileşimler meydana getirir. Mesela haritanızdaki Venüs ya da Mars'ınızın üzerinden, bir Güneş'in, bir Satürn veya Uranüs ile 90 ya da 120 derecelik açı yaparak geçmesi gibi.

Üçüncü türden bir etki de **Ay** dolayısıyla oluşan bir etkidir. Ay, **duygularımız** ile son derece yakın ilişki içinde olan bir planettir. Özellikle bizim **"yükselen"** burcumuzdan ve yükselen burcumuzun

mensup olduğu grubun diğer burçlarından geçerken, bizi son derece etkiler ve çoğu zaman tasvip etmeyeceğimiz aşırı duygusal, fevrî davranışlar içine bizi sokar... Şayet o anda **aklımızla içimizde kabaran duygularımızı bastıramazsak**, sonradan **pişmanlık duyacağımız bir fiili ortaya koymamız** ya da sözü sarf etmemiz **mukadder olur.**

Hemen burada şu mânâya gelen hadîs-î şerîfi hatırlatalım:

Enes (radıyallâhu anh) naklediyor:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) buyurdu ki:

"<u>Cenâb-ı Hak bir kazasını yerine getireceği zaman o kulun aklını başından alır, o kul bu hâlde o işi işler; sonra o kulun aklını iade eder de bu defa o kul pişman olup, ben bu işi nasıl yaptım der.</u>" (Deylemî)

Evet, **KADER** nasıl hükmünü yerine getirir?..

Normal akıllı bir insan, ama ne çare ki kaderin hükmü geldi çattı. Mars Güneş'inin üzerinden geçerken, Ay da yükselen burcundaki bir planetin üzerine düştü. İşte o anda ne olduysa oldu, son derece sudan bir sebeple karşısındaki kişiye karşı içinde aniden bir şiddet uyandı ve çekip bıçağını saplamaya başladı!.. Aklı başına geldiği zaman ise karşısındaki 12 yerinden bıçaklanarak ölmüştü!.. Sonra şöyle konuştu: "Bir anda aklım başımdan gitti, vurdum vurdum. Aklım başıma geldiğinde ise iş işten geçmişti!.."

İşte sık sık gazetelerde gördüğünüz bu satırlar bilinçsiz olarak anlatılan **"kader"** hükmünden başka bir şey değildir!..

Nitekim yukarıda nakletmiş olduğumuz hadîs-î şerîf de bu söylediklerimizi aynen teyit etmektedir. Böyle olunca, biz kimseyi

suçlamayacak mıyız?.. Bu sorunun cevabını ileride **“Kadere İman”** bölümünde vermeye çalışacağız.[4]

Şimdi sadece olayın geliş şekline bakalım...

Evet, Allâhû Teâlâ’nın kaderi nasıl yerine gelir... Daha doğrusu her an nasıl uygulanmada..?

Beyinlerimiz her an burçlardan gelen sayısız kozmik ışınların bombardımanı altında!.. Bu ışınım, beyinlerimizin ilk açılışı kadarki kapasitesiyle her an alınıp değerlendirilmede... Bu gelen ışınım, sürekli olarak değişen açılar ve değişen güçlerle, beynimizde çeşitli planetlerin etkisiyle açılmış devreleri etkiliyorlar.

Mesela ilk açılımdaki Mars devresi, bir zaman Jüpiter’in yansıttığı ışınımı alırken bir süre sonra Satürn’ün yansıttığı, bir süre sonra Güneş’in yansıttığı ışınımı alıyor. Ya da ilk açılım ile Ay; sürekli üzerinden geçen çeşitli planetlerin yansıttıkları tesirleri almada; ve gene süratli devriyle çeşitli ilk açılım devrelerini etkilemede...

Böylece bizler sürekli olarak hâlden hâle girmekteyiz...

Bazı kişilerin ilk programlanışları çok sert olur ve bunlar beyin yapıları itibarıyla çok hassas olarak aramızda yaşarlar. En ufak bir etki alımında hemen duygulanırlar, daima meseleleri olduğundan çok büyük olarak görüp değişik hâllere girerler.

Bazıları da son derece ağır kanlı, zor değişen tiplerdir. Gene bazıları dışa dönük, atak, girgin; bazıları da içe dönük, pasif, ilk hareketi hep karşılarından bekleyen tiplerdir.

Bazılarının iç dünyalarında çok büyük hareketler olup bunları bir türlü dışa vuramazlar; bazıları da aksine, çok konuşkan hareketli, etkileyici tiplerdir ama iç dünyaları, dışı yeterli oranda besleyebilecek

---

[4] Ayrıca kader konusunu en kapsamlı şekliyle “AKIL ve İMAN” isimli kitabımızda okuyabilirsiniz.

kapasiteye sahip değildir. Çoğunlukla bundan dolayı iç dünyalarında pişmanlıklar yaşarlar.

Kısacası insanların bütün huyları, karakterleri, mizaçları tamamıyla beyinlerinin ilk açılımında aldıkları açılımlar, programlanma istikametinde oluşur. Ve bu ilk tesirlerde ne kapasitede bir açılım ve yönlenmeye nail olmuşlarsa, artık yaşamlarında da o istikamette bir çalışma içine girerler. Ama bu gene de, nasıl başladılarsa öyle bitecektir demek değildir. Zira ilk açılımdan sonra, bir vesile ile o kişi şayet **zikre başlar ise**, bu defa beyninde yeni açılımlar oluşacağı için, huylarında, davranışlarında bazı değişiklikler olmaya başlar.

Ancak bu değişiklikler, daha ziyade kişinin **"istidat"** yönüyle alâkalı olan, **doğum günleri** ile ilgili olarak aldığı tesirlerde daha çabuk görülür. Kişinin **"kabiliyet"**iyle alâkalı, **doğum saati**yle ilgili devrelerde ise, değişim çok daha yavaş olarak meydana gelir.

Daha önceden de belirtmiş olduğumuz gibi, **120. günde** alınan tesirlerle ilgili hususlarda ise, yani kişideki **"Ayânı sâbite"**de ise asla değişiklik olmamaktadır!.. **"Saîd ana karnında saîddir; şakî ana karnında şakîdir."**

Yani cennete gitmesine yol açacak ekstra **antiçekim dalgalarını** üretme ihsanına beyin daha 120. günde nail olmuştur. Ya da maalesef olmamıştır!..

Muhakkak ki **Allâh dilediğini yapmadadır!..** Ve trilyonlarla Güneş'in içinde yüzdüğü evreni vareden güce **sual sorulmaz yaptığından!..**

Evet, beyin belirli **"zikir"** türleri ile yeni açılımlara kavuşur ve bundan dolayı da kişinin gerek dünya yaşantısı ile alâkalı, gerekse de ölüm ötesi yaşantısını etkileyici bir biçimde sayısız etkiler meydana gelir dedik.

Şimdi hemen burada şu sual akla gelir...

Meditasyonda genellikle kullanılan ve Budizm'de **"mantra"** kelimesiyle tanımlanan özel anahtar kelimeler vardır ki, bunların meditasyonda trans ya da teveccüh ya da yönelim gibi kelimelerle kastedilen hâllerde tekrarı söz konusudur. Bundan başka böyle bir kelime de kendisi bulup; bu kelimeyi tekrar ederek bir şey elde edemez mi insan?..

Bu sualin cevabını tam olarak anlayabilmek için çok geniş boyutlarda meseleye bakmak mecburiyetindeyiz!..

İslâm'daki **"zikir"** kelimeleri olan **Allâh'ın isimleri**, esas olarak varlıkta yürürlükte olan mânâlardır ve beyinde de bu mânâları ortaya çıkartıcı devreler zaten kozmik plandan düzenlenmiştir. Siz bu kelimeleri tekrarlayarak, **beyninizin kozmik plana göre bir tür frekans ayarlarını yaparsınız ve evrensel mânâlar ile iletişim içine girersiniz!.. Meleklerle görüşmeye başlarsınız!..**

Oysa bu anlama gelmeyen **"mantra"**larla sadece beyinde rastgele bir hassasiyet, alıcılık oluşturursunuz ki, bu da sizin **"CİN"** denilen dumansız ateş-manyetik bedenli varlıklarla iletişim kurmanıza yol açar!.. Bunların en iyileri bile pek çok şeyden mahrum kalmanıza yol açar!

Yani özetle, **İslâm**'daki **"Allâh isimleriyle" zikir**, sizde **Allâh'a yaklaşma** ve **O'ndaki sayısız özellikler ile bezenme** hâli oluştururken; **bunun dışındaki kelime tekrarlarının** beyninizde oluşturacağı hassasiyet-alıcılık sadece **"cin"lerle bağlantı kurmanıza sebebiyet verir.** Bu da neticede onların sayısız şekillerde sizi aldatmalarına ve sizin de hiç farkında olmadan onların hükmü altına girmenize yol açar.

Öyle ise her hâli, ilâhî mânâları zâhire çıkarmak suretiyle zikirde olan varlıklar ile oluşturulan bağlantılar, o zikrin bize yansımasına yol açacaktır... Ki bu da canlılar olan yıldızlarla oluşur...

Evrendeki tüm varlıklar, varedenin sayısız özelliklerinin aşikâre çıkmasına vesile olmak gayesiyle ve sanki o özelliklerin yoğunlaşması suretiyle oluşmuştur. Bir diğer ifade ile; **tüm takımyıldızlar, yıldız**

birikimleri olan galaksiler; hep vareden mutlak varlığın sayısız isimlerinin ve vasıflarının yoğunlaşmış hâlleridir gerçekte!.. Ve bunların yaydıkları sayısız kozmik ışınım dahi kendilerini oluşturan mânâların tüm varlığa yayılmasından başka bir şey değildir.

İnsana bakıp, **"Bu etten-kemikten ibaret basit bir hayvandır!.. Ruhu yoktur!!! Ebedî bir hayatı yoktur!.. Değişime girer ve tükenir!.."** demek ne kadar ilkel ve dar görüşlü bir anlayış ise...

Galaksilere, takımyıldızlara, burçlara, Güneş sistemindeki planetlere bakıp da, onlar için; **"Bunlar basit yıldızlardır... Doğar, ölürler... Canlılıkları yoktur, cansızdırlar!.. Laf olsun diye oluşmuş ve oluşmaktadırlar!.. Ne etki alırlar ne de etki verirler..."** demek de o kadar ilkellik ve dar görüşlülüktür!..

"Yedi semâ (yedi bilinç mertebesindeki tüm yaratılmışlar)**, arz** (bedenler) **ve onların içindekiler O'nu tespih eder** (Esmâ'sının özelliklerini açığa çıkaran işlevleriyle her an hâlden hâle dönüp dururlar)**! Hiçbir şey yok ki, O'nun Hamdı olarak, tespih etmesin! Fakat siz onların işlevini anlamıyorsunuz! Muhakkak ki O, Haliym'dir, Ğafûr'dur."** (17.İsra': 44)

Âyeti dahi onların canlılığına ve bir görev ifa etmekte olduğuna işaret etmektedir.

Böylece olayı izah şartlarından mahrum olan eski kemâl ehli de, bu yıldızlarda yaşayan meleklerden söz etmişlerdir, ki esasen aynı şeydir. Bir kısmı da yıldızların ruhunu ifadeye çalışmıştır, ki bu da aynı şeydir.

Nahl Sûresi'nin 16'ncı âyetinde;

"...Necm (yıldız - hakikat ehli {ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir... hadisi}) **olarak hakikate erdirir!"** denmektedir.

Bu apaçık bir gerçeğe işarettir!.. Ancak ne var ki, sürekli olarak tapınma duygusu ile gözünün gördüğü birtakım şeylere tapınma arzusu içinde olan insan, yıldızlarda takılıp kalmasın ve onlara tapınmasın diye bu gerçek örtülmüştür.

"Onlar yıldızla yollarını bulurlar" şeklinde anlatılmak istenmiştir, ki âyetin sadece bu mânâsına şartlanmış olan kişiler bizim bahsettiğimiz yönünü şimdi inkâr etmeye çalışacaklardır.

Oysa yıldızların yaydığı kozmik ışınımlar, onların beyne ulaşması, hidâyet dediğimiz olaya yol açan beyin devrelerini açması ve o **kişinin takdiri hüda ile böylece hidâyet bulması** hiç de yadırganacak bir olay değildir!..

"Allâh'ım beni doyuran sensin" dediğin zaman, yediğin gıdaların çeşitli organların tarafından değerlendirilerek enerjiye çevrilmesi olayı nasıl ana mânâyı değiştirmiyor ve ortadan kaldırmıyor ise; burada da olay aynıdır!..

Burada anlaşılması gereken en önemli olay şudur:

Bedene nispetle yenen yemeğin, içilen suyun, teneffüs edilen havanın yeri ne ise, yıldızlardan beyne ulaşan ışınımın yeri dahi odur!..

Nasıl ekmeğe suya havaya tapınılmıyorsa, böyle bir şey ilkellik ise, aynı şekilde yıldızlara tapınmak da o derece ilkelliktir!..

Varlıkta mutlak hüküm süren tasarruf eden **Allâh Azze ve Celle'dir!..**

Dilemiş ve her şeyi bir vesile ile meydana getirmiştir.

Eğer biz aklımızı kullanır, kâinatın nasıl tümüyle bir mekanizma şeklinde işlediğini idrak edebilirsek; **Allâh**'a karşı kulluk görevimizi çok daha geniş boyutlarda ifa etmiş oluruz!.. Elimizden gelmiyorsa... Muhakkak ki kişi kapasitesi dışında kalandan mesûl değildir!..

"Geceyi, gündüzü, Güneş'i (enerji kaynağı olması) **ve Ay'ı** (çekim gücüyle hormonları harekete geçirip tüm duyularınızı etkilemesi ile) **size hizmet veren kıldı... Yıldızlar da** (yaydıkları dalgalarla) **O'nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir... Muhakkak ki bunda aklını kullanabilen topluluk için bir işaret vardır!"** (16.Nahl: 12)

Allâh yeryüzünde **"Halife"** olarak insanı meydana getirmek istedi. Onda, kendi özelliklerini izhar etmeyi diledi. Ve onu meydana getirecek muhteşem kozmik fabrikayı, yani kâinatı yarattı!.. Sonra onun içinde, kudretiyle insanı yarattı ve nihayet onu kendine ayna kıldı!.. Tâ ki sayısız özellikleri onlarda her birinde ayrı ayrı yansısın!..

"ALLÂHÛ TEÂLÂ YARATIKLARINI KARANLIK İÇERSİNDE YARATTI VE SONRA ONLARA NÛRUNDAN SAÇTI. O NÛRDAN KİME İSÂBET EDERSE HİDÂYET BULUR. VE HER KİME İSÂBET ETMEZSE DALÂLETTE KALIR." (Tırmizî)

"...NECM (yıldız - hakikat ehli {ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir... hadisi}) **OLARAK HAKİKATE ERDİRİR!"** (16.Nahl: 16)

Bu anlayışla, eğer araştırırsak, bu hususa işaret eden daha nice âyet buluruz.

Evet, **"Yıldız olarak hakikate erdirir"...** Kim?.. Hidâyet bulanların tümü.

Çünkü, âyeti kerîmede sınırlayıcı hiçbir hüküm yok!..

Oysa, maalesef bu yönünden haberdar olmayanlar tarafından, âyetin mânâsı son derece dar kapsamlar içinde mütalaa edilmiş ve kısmen de âdeta zorlanarak; "Çölde yollarını kaybedenler, yıldızlara bakarak yollarını bulurlar" şeklinde bir mânâ ile sınırlanmıştır!..

Evet... **"HÂDİY"**, Cenâb-ı Hakk'tır!.. Dilediğine hidâyet eder, dilediğini dalâlette bırakır!.. Dilediğine nûrunu isâbet ettirir, hidâyet

denilen çalışma ile o yönde onu çalışmaya kolaylaştırır. Dilediğine de isâbet ettirmez!..

Diğer taraftan **"YILDIZLAR DA ONUN EMRİNDEDİRLER. AKLI OLAN İÇİN BUNDA İBRET VARDIR"** şeklindeki açıklama dahi, yıldızların **O**'nun emri ile birtakım işler yapmak üzere var edildiğini; cansız, işe yaramaz, süs olsun diye yaratılmış şeyler olmadığını anlatmaktadır.

Ancak bütün bunları değerlendirebilmek için **"AKLI OLANLARDAN"** olmak lazımdır... Ki geniş boyutlarda konuyu ihâta edip; bütün sistemi tüm ihtişamıyla kavrasın ve **Allâhû Teâlâ**'nın azametine birazcık olsun yaklaşabilsin!..

Peki, akıl sahipleri nasıl birbirlerine yaklaşıp ilimlerini paylaşabilir?..

Sade akıl sahipleri değil bütün insanların birbirlerine yaklaşımı nasıl olur?..

Ruhları birbirine çeken ya da iten nedir?..

İnsanların, şu yaşam sırasında birbirlerine olan sempatilerinin ve antipatilerinin altında tamamıyla burçlarının birbiriyle uyuşup uyuşmaması hususu yatar. Halk arasında **"Yıldızı barışmadı"** ya da **"yıldızı uydu"** denilen tâbirlerin kökeninde, o kişilerin burçlarının etkileri ile birbirleri arasındaki ya çekim ya da itiş kastedilir.

Bu husus Müslim'deki bir hadîs-î şerîf'te, Ebu Hüreyre (radıyallâhu anh) tarafından şöyle nakledilir:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

"Ruhlar (âhirette sınıf sınıf)**, toplanmış cemaatlerdir. Bundan ötürü, içlerinden birbirleri ile tanışanlar, sevişip anlaşmışlardır. Birbirleriyle birleşmeyenler ise ihtilafa düşmüşler, anlaşamamışlardır"!..**

Evet burada, **“RUH”**ların oluşması hususu üzerinde bilvesile bir nebze daha durmak zarureti hâsıl oluyor...

27

ÂLEMLERİN ORİJİNİ "HAYAL"DİR

Esasen âlemde **"TEK"** bir **"RUH"** vardır ki, buna tasavvuf lisanı ile **"RUH-U Â'ZÂM"** denilir. Evrende var olan her şey bu **"Ruh-u Â'zâm"**ın varığından meydana gelmiştir.

"Ruh-u Â'zâm", bugünkü ifade ile anlatmak gerekirse, varlığın özündeki **kudret - ilim boyutudur.** Bu diğer ifade ile **Allâh'ın ilk tecellisidir!..**

Gene Müslim isimli Hadis kitabında Ebu Hureyre (radıyallâhu anh)'ın naklettiği şu **hadîs-î kudsî**'de, **Allâhû Teâlâ**'nın şöyle buyurduğunu naklediyor **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem):

"Âdemoğlu DEHR'e sövüyor. Şüphesiz ki DEHR BENİM!.. Gece ve gündüzü değiştiren benim."

Bir başka defasında da şöyle buyuruyor:

"İnsanoğlu bana eziyet eder!.. Ey kahpe dehr (zaman), der. Kimse, ey kahpe DEHR, demesin. Şüphesiz ki BEN DEHR'im!.. Geceyi gündüze çevirenim."

DEHR, "an" kelimesinin karşılığıdır. Ancak burada, **"an"**ı şartlanma yollu kabullendiğimiz izafî, yani nesneye göre **"zaman"** olarak anlamamak gerekir.

Bize göre, Dünya'nın kendi çevresindeki bir dönüşü bir günü, 365 dönüşü bir seneyi, 365x100 dönüşü de yüzyılı, asrı oluşturur. Bunlar insanın hükümlerine göre kabullenilmiş, **"göresel-izafî zaman"**dır.

Gerçekte ise **ZAMAN, "tek"**tir.

Ezel-Ebed tümüyle Allâh katında tek bir "an", "DEHR" kelimesiyle ifade bulmuştur.

Göresel zaman, yani izafî zaman, bizim **"vehim"** yollu var kabullendiğimiz bir ölçüdür. Bu süreç ise, içinde yaşadığımız ortama, hıza, bir diğer ifade ile boyuta göre değişir.

Madde boyutundan yola çıkıp, salt şuur boyutuna doğru ilerledikçe izafî zaman birimi de sürekli olarak değişir ve kapsamı genişler.

Esasen **DEHR** kelimesiyle anlatılmak istenen boyut, tüm varlığın kendisinden oluştuğu bir tür **evrensel enerjidir**, (kudret sıfatıdır) eğer tâbiri câizse...

Normal günlük zaman birimiyle şartlanmış ve kayıtlanmış beyinlerin bu zaman birimini anlaması elbette ki imkânsızdır!..

İşte bu gerçek dolayısıyladır ki, **Kur'ân-ı Kerîm**'de ileriye dönük olarak gerçekleşeceği bildirilen pek çok olay olmuş-bitmiş şeyler olarak **"geçmiş"** zaman ifadesiyle anlatılmıştır.

Zira, ezel-ebed esasen "Tek" bir varlık olması itibarıyla, ilâhî bakış boyutunda; ya da eski ifade tarzı ile **"İlmi ilâhî"**de, tek bir bakıştır!..

Ehli hakikatin tasavvufta bildirmiş olduğu şu sır da buradan kaynaklanmaktadır:

"Esasen tecelli tek bir tecellidir!.. "Tecelli-i Vâhid"tir!.. İkinci bir tecelli olmamıştır!.. Görülen, yaşanan, hissedilen, idrak edilen,

tahayyül ve tefekkür edilen her şey bu Tecelli-i Vâhid'in tafsilinden ibarettir!..”

İşte bu anlatılan husus tasavvufta **“An-ı daim”** tâbiri ile dile getirilmeye çalışılmıştır.

Aslında işin orijinine ulaşabilen **“Zâtiyûn”** için bu **“An-ı daim”** dahi bir **“An-ı muhayyel”** diye izaha çalışabileceğimiz, **“İlmi Allâh”**tan başka bir şey değildir.

Ve varlığın tümü, **Allâh** katında bir ilmî hükümden başka bir şey değildir!.. Yani, o boyut itibarıyla âlemin bir varlığı söz konusu değildir!..

Bu sebepledir ki, bu hakikate işaret etmek isteyen ehlullâh; **“ÂLEMLER TÜMÜYLE HAYALDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR!..”** demişlerdir.

Bunu kavrayabilmek, tamamıyla bir **“zevk”** işidir. Yani sezgi yoluyla bu gerçeği algılayıp, bunu yaşayabilme işidir. Bu dahi ancak **“İLMİ LEDÜNN”** denilen ilâhî bir ilim türünün kişide izharı ile mümkündür.

Demek ki...

Gerçekliği itibarıyla, kâinat tek bir zaman boyutundan ibarettir!.. Algılayabilene!.. Bu zaman boyutu içinde, hükmü ilâhî ile sayısız boyut yoğunlaşmaları gerçekleşmiş algılayıcısına göre ve bundan da sayısız isimlerle anılan varlıklar meydana gelmiştir.

Bu noktada, çok büyük bir yanılgıyı da bu kitapta yazmış olmak için, şunu ifadeye çalışalım...

Âlemde mevcut varlıkların tümünün, ilmi ilâhîde mevcut bulunması hükmünün, yanlış anlaşılması dolayısıyla, şu yanlış kanaate varılmıştır:

“İlim malûma tâbidir!..”

Yani, bilinen tüm varlıklar, ezelde, ilmi ilâhîde mevcut olduğu için, **Allâh** onların neler yapabilme kabiliyet ve kapasitesinde olduğunu biliyordu; ve bu yüzden de onların kaderlerini, bu istidat ve kabiliyetlerine göre yazdı!..

Bu aslında, **"Allâh yarattıklarına zulmetmiyor, bu onların ilmi ezelîde görülen durumlarına göre verilen bir hükümdür. Dolayısıyla da Allâh kimseyi zorla cehenneme atıp zulmetmiyor"** diyebilmek için icat edilmiştir.

Bir hadîs-î şerîfte **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur:

"ALLÂH VAR İDİ. VE ONUNLA BERABER HİÇBİR ŞEY YOK İDİ!.."

Bu açıklaması Hz. **Âli**'ye ulaştığı zaman, O da bu ifadeye şu şekilde bir açıklık getirmiştir:

"'AN', O 'AN'DIR!.." (El ân kemâ kân!)

Yani, içinde bulunduğumuz **"An"**, o anlatılan **"An"**dır. Bu konuyu daha tafsilâtlı olarak **"KENDİNİ TANI"** isimli kitabımızda izah ettik.

Evet... **"An", Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın bahsetmiş olduğu o **"An"**dır!.. Yani, tüm varlık O tek **"An"** içinde yerleşiktir!.. **Tecelli, tek bir tecelliden ibarettir!..**

Ve...

İlmi ilâhîde mevcut olan, sayısız isimlerle isimlendirilmiş bütün varlıklar ilim yolu ile, **"kendini seyretme"** gayesine matuf olarak **"yoktan var edilmiş"** yani **"yaratılmış"** varlıklardır!..

"HAYY" vasfıyla kastedilen mânâda hayat sıfatı sahibi varlık, **"İlim"** sıfatıyla kendinde seyretmek istediği mânâları o mânâlara uygun sûretler ile müşahedeyi **"MÜRİYD"** ismince irade etmiş; **"Kudret"** sıfatıyla onlara birimsel görüntüler ve izhar etmek istediği

mânâlara uygun **“akıl”** hibe etmiş; kendi ilminden var etmesi dolayısıyla onlara ve onlardan her an bir bakış açısı oluşturmuş, böylece **“SEMİ”** ve **“BASIYR”** isimlerinin mânâları ortaya çıkmış; birimsellikleri daha önce **“KELÂM”** vasfından **“kelime”**ler şeklinde oluşmuş; ve nihayet **“TEKVİN”** vasfıyla da Efâl âleminde yaşam oluşmuştur.

Buna rağmen...

“ALLÂH” İsmiyle İşaret Edilen indînde...

“An”, tek bir andır. **DEHR’dir!..** Her şey, bu boyut itibarıyla olup bitmiştir!.. Gerisi ise, suya atılan bir taşın etrafında oluşan küre halkalar gibi sayısız boyutlardaki oluşlardan başka bir şey değildir.

Bir boyutta yaşanmakta olan, bir önceki boyutta yaşanmış olaydan başka bir şey değildir!..

Beynin üst düzeylerdeki çalışma kapasitesine ulaşması sonucu, yapabildiği **“şuur sıçramaları”** ise, o birimin bir üst boyuttaki yaşama ve gerçeklere erişebilmesi anlamını doğurur.

Hakikat ehli olan **“tahkik ehli”** zevât, bu **“şuur sıçramaları”** ile bir üst boyutlara intikâl ederek; içinde bulunduğu boyutta oluşagelen şeylerin, nasıl, neden ve hangi gayeye dönük olarak gerçekleştiğini lütfu ilâhî yollu seyredebilir.

Evet gene dönelim **“ruhlar”**ın oluşmasına...

Tek **“RUH”**tan sayısız enerji yayılmış ve onlardan sayısız mânâları hâvî olan **“melek”**ler oluşmuştur. Çeşitli mânâlar ihtiva eden bu melekler çeşitli şekillerde ve boyutlarda yoğunlaşarak kâh bir tür bedenleri olan yıldızları oluşturmuşlar; kâh da ışın - beden düzeyinde **“şuur”** varlıklar olarak yaşamalarına devam etmişler ve etmededirler.

“Yıldız” şeklinde bedenlenmiş **“şuur birikimleri”** olan **“melek”**ler, kendi varoluş gayelerine uygun olarak, varlığa sayısız mânâlar-ışınlar yaymaktadırlar.

Nihayet en son olarak, bu sayısız mânâları değerlendirebilecek bir beyin kapasitesi ile **insan** yaratılmıştır.

İnsan daha ilk yaratılışı anında, yani 120. günde bu beyin **"melek"**ler tarafından ya da diğer bir ifade ile **"burçlar"** diye kastedilen sayısız aynı gruptaki **"meleklerin"** oluşturduğu **"yıldızlar"** tarafından yayılan bir tür ışınlar ile çeşitli hususlarda programlanmalara tâbi olurlar.

Kimde hangi mânâları izhar etmeyi dilemiş ise, ona uygun olarak **"melek"**ler tarafından programlanır. Bu programlanış;

"O ki seni yarattı (izhar etti)**, seni tesviye etti** (beynini, bilincini ve ruhunu oluşturacak şekilde meydana getirdi)**, seni tam dengeli yaptı! Hangi sûrette olmanı diledi ise öylece terkibini - bileşimini oluşturdu!"** (82.İnfitâr: 7-8)

Âyetinde anlatılır...

İşte birimsel **"ruh"**lar, ölüm ötesinde ebedî yaşama devam edecek olan **"kişilik ruhları"**, böylece bu beyinler tarafından bu Dünya'da ilmi ilâhî iktizasınca oluşturulurlar.

Benzer burçların ışınlarıyla programlanmış olan beyinler ve bu beyinlerin oluşturduğu ruhlar birbirlerini çeker, anlaşırlar. Birbirlerini daha önce hiç tanımasalar bile, daha ilk görüştükleri anda aralarında bu çekicilik oluşur. Ya da benzemeyen türden açılımlarla oluşan ruhlar oldukları için, birbirlerini bir türlü çekemeyip, iterler.

Kimlerin birbirini çekip, kimlerin birbirlerini ittiklerini ise ateş - hava - su - toprak isimleriyle gruplanmış olan türleri izah ederken kısmen anlatmıştık.

Evet... Bu konuyu burada daha fazla detaylandırmak istemiyorum. Çünkü şu andaki, bu kitabı yazmaktaki gayemiz, bir astroloji kitabı meydana getirmek değil!..

Biz sadece insanın yapısının nerelerden ne şekilde etkilenip, neleri nasıl meydana getirmekte olduğunu, insanın hâlinin ve geleceğinin nasıl bir sistem içine oturtulduğunu ve tüm varlığın nasıl bir mekanizma gibi çalışmakta olduğunu anlatmaya çalışıyoruz.

Şayet **Allâh** nasip etmiş ise, daha sonra bu kitaptaki her bölümü, çok daha detaylarıyla da anlatmaya çalışan, bazı yeni kitaplar kaleme alırız.

Şimdi geldik **"İNSAN"** bahsine... Bu bölümde de çeşitli yönleriyle insandan söz etmeye çalışalım.

28

TÜRLÜ YÖNLERİYLE İNSAN

İnsan diyoruz...

Bu insan kelimesinin mânâsı olan varlığı evvela **“beden”** adı altında duyulara hitap eder şekliyle görüyoruz. Beş duyuya hitap eder şekliyle gördüğümüz bedendeki özellikler; yeme, içme, uyuma, seks ve bedenin rahatı istikametinde davranışlar... Bunun ötesinde ikinci olarak, eskilerin insanın **“nefsi”** dediği mânâda bir özellikler grubu var. Bu gruba da **“nefs”** diyoruz; **akıl, fikir, idrak, vehim, musavvire** (veya buna şekillendirme diyelim), **hayal** ve **hafıza.** Bu yedi şeyi sayıyoruz... Birisine insanın zâhiri diyelim, ötekine de bâtını!..

“Tabiat” kelimesiyle işaret edilen, insanın bu **zâhir** yapısıdır. **Beden** adını verdiğimiz zâhir yapısının maddesel terkip adı, **“tabiat”** diye nitelendirilir. Yani bedenin oluşumunun, o kişiyi sürüklediği, iteklediği özellikler bütünü!.. Buna kişinin tabiatı diyoruz. Yani, bedenini meydana getiren unsurların, tabii olarak iteklediği biçim... Bu tabiat dediğimiz şeyin ortadan kalkması ise muhaldir!..

Başka bir tanımlama ile, biyolojik bedenin özelliklerine tabiat diyebiliriz. Fizik ölümle ölüp, bu beden dağılana kadar tabiat ortadan kalkmaz...

Huy, karakter gibi kelimelerle tarife çalıştığımız özelliklerse; nefs, akıl, fikir, idrak, vehim, musavvire yani şekillendirme, hayal ve hafıza dediğimiz özelliklerle alâkalıdır.

"Nefs"ten, murat **"ben"** duygusudur!.. Yani, kişinin kendisini nasıl hissettiği, kendisini ne şekilde hissettiği, kendini ne olarak kabul ettiği anlamına gelir. Bu saydığımız özellikler **nefs, akıl, fikir, idrak, musavvire, hayal, hafıza; kişinin 9. ay içinde almış olduğu tesirlerle meydana gelir** ve aldığı tesirlerin şiddet durumuna göre etkilenir.

Mesela kişinin **fikir** dediğimiz düzeyi, aynı zamanda **zekâ** ile de alâkalıdır, bu **Merkür**'ün tesirleri ile oluşur. **Akıl** dediğimiz, **Uranüs**'ün ve **Satürn**'ün etkileri ile oluşur. **İdrak** dediğimiz **Güneş**'in etkileri ile oluşur. **Vehim** dediğimiz, **Mars**'ın etkisindendir. **Musavvire, Venüs**'ün etkisidir. **Hayal, Ay**'ın ve aynı zamanda **Neptün**'ün ortak etkileridir.

Bunlardan **"Ben"** dediğimiz **"nefs", Dünya** tesirlerindendir. İşte bu kişinin kendini bir birim kabulü, Dünya'nın etkisiyledir. Bu tesirlerle, beyinde bu tip işlemler oluşur...

Bunların ötesinde bu kişi çeşitli **şartlanmalar**la belli bir yaşama girer. Ancak bu şartlanmaların yansıdığı mahal, şu saydığımız özelliklerdir. Şartlanmaların etkisi altına kişi, şu saydığımız özelliklerinin gücüne göre ağırlıklı olarak girer veya girmez!..

Mesela o kişide **idrak** gücü güçlüyse veya **akıl güçlüyse**, o kişi **şartlanmalara fazla tâbi olmaz.** Buna mukabil **vehim** ağır basıyorsa, o kişi büyük ölçüde **şartlanmaların etkisinden kolay kolay kurtulamaz!..**

Yapılacak işlerde, bedene hâkim olan ya akıldır ya vehimdir!.. Yaptığın bütün işlerin bedenden çıkış noktasında çıkış kaynağı, bu

ikisinden biridir. Ya **"akıl"** hâkimdir orada ya **"vehim"** hâkim durumdadır!.. **"Vehim" hâkimse**, bedenden çıkan iş, mutlaka kişinin **kendini beden kabul etmesi** istikametinde, tasavvuf lisanıyla **"nefse dönük"** bir iştir. Eğer o anda **"akıl"** hâkimse, bu defa çıkacak olan davranış kişinin "nefsine dönük" değil, çevresine veya **"aslına dönük"** bir davranıştır!

Fikir, idrak, musavvire, hayal... Bunlar daima ya **vehmin** hükmü altında hareket eder, ya da **aklın hükmü altında!..** Mesela kişi, benlik kabulü içinde herhangi bir olayda, herhangi bir menfaat görür. O menfaati elde etmek gereğini duyar. Benliği dolayısıyla veya şartlanması dolayısıyla, o şeyi elde etmezse ya kendisi o zevki tadamayacağından üzülür veya çevrenin gözünde kınanacağını düşünür!.. İşte bu düşüncede bu faktörü meydana getiren nesne, vehim gücüdür!.. Vehim tasarrufunda olduğu içindir!..

Eğer **akıl** orada hâkim olursa "yahu kim ne derse desin vız gelir, n'olacak o da olmayıversin" der ve geçer!.. Ve deyip geçmesiyle de o şeyi elde etmemenin ıstırabından, azabından, çilelerinden kurtulur. İkinci olarak, o şey dolayısıyla çevresindekilerin ne diyeceği yolundaki düşüncelerin meydana getireceği duygulardan kendini kurtarır. Ahbabım ne diyecek, akrabam ne diyecek, çocuklarım ne diyecek, karım ne diyecek gibi...

Bir anda bunlara bir sünger çeker, ne derlerse desinler der, aklının istikametinde hareket eder... Bu işin ikinci safhası...

Hafıza dediğimiz özellik, kişinin **bâtını** dediğimiz **"ruh"**una aittir.

Hafıza fonksiyonu gerçekte, ruhta mevcuttur!.. Beyin tüm oluşumları ruha yansıtır ve gerektiği zaman ruhtan o konuyu tekrar elde eder. Beynini çarptı, hafızası kayboldu deriz, hafızası silindi deriz!..

Hafızada silinme yoktur!.. Silinme denen olay, beyinle ruh arasındaki ilişkiyi sağlayan merkezin arızalanarak, ruha yüklemiş olduğu bilgiyi, göndermiş olduğu bilgiyi, geri alıp dışarıya

çıkartamamamasıdır! Ruhtan okuyup dışarıya çıkartma devresinde arıza vardır. İşte bu, hafızanın silinmesi dedikleri konudur.

Ruha yazılmış olan hiçbir şey, yani günlük yaşamın **bilgi** yönleri **ruhtan silinmez...** Ancak ruhta silinme de söz konusu!.. Af dediğimiz olay var!..

Hac diyoruz!.. Hacda toplanan milyonlarla insanın bir mânâya ve bir noktaya kendilerini yöneltmeleri ve teksif etmeleri... Bu mânâda yaydıkları radyasyon, o kişilerin günah adını alan eksi mahiyetteki band kayıtlarını imha eder, yok eder; ve böylece, hacdan gelen kişi sıfır günahla döner. Bu, **ruha yazılmış olan manyetik yazının silinmesi** hükmüdür.

Çünkü **Hac** dediğimiz olay bütün Dünya'yı saran bir anlamda, büyük bir yöneliştir. Milyonları içine alan ve bütün velîleri içine alan bir olaydır. Yüksek kemâlât sahibi velîler mânen hazır bulunur hacda, maddeten gitmese dahi... Veya vekâleten birini yollar yerine!.. Vekâleten oraya birini yollaması ne demektir? Kendi nâmına oraya öyle birini yollar ki, o yolladığı beyin üzerinde kendinin tasarrufu vardır!.. Onun vasıtasıyla, oradan yayın yapar!..

29

“RUH” HAKKINDA KONUŞULUR MU?

İnsanı incelerken **“beden”** dedik, **“nefis”** dedik, **“RUH”** kelimesiyle kastedilen mânâ üzerinde, daha evvelki konuşmalarımızda durmuştuk.

“Ruh bilinmez” şeklindeki yanlış düşünceler dolayısıyla **“Ruh”** hakkında konuşmayı yasaklayanlara karşı şu açıklamayı yapalım. Önce şu olayı görelim:

Abdullah ibni Mesûd (radıyallâhu anh) naklediyor:

Ben Rasûlullâh’ın mâiyetinde bir tarlada yürüyordum. O da hurma dalından bir değneğe dayanıyordu. Derken birkaç Yahudiye tesadüf ettik.

Bir kısmı diğer kısmına:

– O’na RUH’tan sorun!.. dediler. Buna karşılık diğerleri de:

– Sizleri hoşlanmayacağınız bir cevapla karşıladığı takdirde, âkıbetinden korkacağınız böyle bir suale niye gerek duyarsınız ki?.. dediler. Diğerleri ısrar etti.

Bunun üzerine birisi kalkıp Hz. Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem)’e RUH’tan sordu.

Hz. Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) ona hiç cevap vermeyip sükûta daldı!..

Ben derhal bildim ki, vahiy olunuyordu. Olduğum yerde dikildim. Vahiy nâzil olunca şöyle buyurdu:

“(Yahudiler) **SANA RUH’TAN SORUYORLAR... DE Kİ: ‘RUH, RABBİMİN HÜKMÜNDENDİR. İLİMDEN SİZLERE** (ONLARA) **PEK AZ VERİLMİŞTİR** (bu soruyu soran Yahudilere cevaptır bu)**!’”** (17.İsra’: 85) (Hadis: Müslim)

Evet, görüldüğü üzere âyette ki **“sizlere”** kelimesi, **“<u>Yahudi</u>”** anlayışını muhatap olarak almaktadır!..

Hadîs-î şerîfte; bu âyetin **“Yahudilere”** geldiğini de bir diğer nakildeki, **“ONLARA”** ifadesi son derece açık bir şekilde göstermektedir. Zira o okunuşa göre âyette **“SİZLERE”** yerine **“ONLARA”** kelimesi yer almaktadır. (Bakınız: Müslim)

Esasen **“Vahdet sırrı”**, İslâm ümmeti için **“RUH”un hakikatinin anlaşılması** esasına dayanmaktadır. Bu sebepledir ki, İslâm’da sayısız evliya bu sırra ulaşarak **“vahdet”** kemâlini yaşamışlardır.

Zaten... Temelde, **bâtın** kapısı kapanmış olan **<u>yahudi anlayışı “RUH” meselesini kavrayamaz.</u>** Kavradığı zaman ise, zaten yahudilikten çıkmış ve İslâm itikadını kabul etmek mecburiyetinde kalmış olur.

Evet, şimdi bu açıklamadan sonra **“RUH”** hakkında izahlarımıza devam edelim...

Kişinin ruhunu **“beyin”** meydana getiriyor! Ruhu beynin meydana getirmesi hasebiyle, nasıl oluyor da cevher oluyor ve yoğunlaşarak ölüm ötesi bedeni meydana getiriyor?..

“RUH”, esas itibarıyla, kâinatta var olan **mutlak enerji ve “ŞUUR”**un, o günkü adıdır. Kâinatta var olan mutlak enerjinin eski dildeki adıdır. Dolayısıyla kâinatta var olmuş olan her şey, bu **“Ruh”**la ve **“Ruh”**tan meydana gelmiştir!..

Mutlak mânâda **“RUH”** kelimesiyle kastedilen kavram, **“Kâinatın Ruhu”**dur. Bu Ruh, bütün **ilâhî isimler** diye kastedilen mânâları kendinde toplamıştır. Daha doğrusu bu isimler, ondaki mânâları tarif sadedinde kullanılmıştır!.. Buna **“Ruh-u Â’zâm”** da derler, **“Hakikat-i Muhammediye”** de derler, **“Akl-ı evvel”** de derler!

Hayatiyetin menşei ve cevheri olması itibarıyla, **“Ruh”, “Ruh-u Â’zâm”** derler. **İlâhî isimler** diye kastedilen mânâları hâvî olması itibarıyla **“Hakikat-i Muhammediye”** derler. Bu mânâları **müşahede etmesi ve kendini tanıması, bilmesi** itibarıyla da **“Akl-ı evvel”** derler.

RUH’un, tasavvufî deyişle, tecellileri veya bugünkü dille yaydığı enerji, yoğunluk kazanmak suretiyle galaksiler, yıldızlar, gezegenler dediğimiz sistemleri meydana getirmiş... Bu yıldızlarda, çeşitli mânâlar istikametinde radyasyonlar yaymış ve bu yayılan radyasyonlarda, ilâhî isimlerin mânâları tecelli etmiş... Nihayet bu mânâları ortaya çıkarabilecek mahiyette **beyin** oluşmuş ve her beyin kuvveden fiile çıkarabildiği mânâlar nispetinde de **kayıtlılık veya kayıtsızlık hükmüyle kendini seyredebilmiştir.**

Bu mânâda Mutlak Ruh, beyni oluşturmuş, beyin de kişilik ruhunu meydana getirmiştir!

Ruh-u Â’zâm, en alt noktada beyni meydana getirmiş ve en alt noktadaki beyin, **“insan ruhu”**nu meydana getirerek; bu ruhun istidatı nispetinde, **“Ruh-u Â’zâm”**daki mânâları yüklenmesini sağlamıştır. (Ruh-u Â’zâm en üst noktada diye tarif edilir.)

Böylece cüz’i mânâdaki **insan**, teklik anlamındaki **“Ruh-u Â’zâm”** veya **“Akl-ı Evvel”** veya **“Hakikat-i Muhammediye”** denilen varlığa, tüme **ayna olmuştur!..** Ancak ayna olan varlık,

aynada boy gösteren varlıktan mahiyet olarak veya mânâ olarak ayrı bir şey değildir!..

Bakın **İMAM GAZÂLİ**, ruhun bedenle yaratılması hakkında ne diyor:

“Denirse ki: Ruhlar bedenlerle beraber yaratıldığı hâlde, Rasûlullâh’ın:

“*Allâh ruhları, cesetlerin yaratılmasından iki bin yıl önce yaratmıştır****” sözü ile, “****Ben yaratılışta Rasûllerin ilkiyim. Nebilikçe de sonuncusuyum. Ben Nebiyken, Âdem, su ile çamur arasında bir hâlde bulunmaktaydı****” sözünün mânâsı nedir?***

Hakikat şu ki: Bunların hiçbirisinde ruhun Kadim olduğuna dair bir delil yoktur. Fakat, “*Ben yaratılışça Rasûllerin ilkiyim...****” sözünün zâhirî mânâsına göre, O’nun varlığının cesedinden önce yaratıldığına delalet ihtimal mevcuttur. Zâhirî olmayan mânâsı ile bellidir. Tevili, açıklaması da mümkündür. Fakat kati delil, zâhire meyletmez. Bilakis zâhirin teviline hükmetmede kullanılır. Nitekim, Allâhû Teâlâ hakkında teşbihin zâhirlerinde olduğu gibi.***

“*Allâhû Teâlâ ruhları cesedlerden iki bin sene önce yarattı...****” sözüne gelince:***

Buradaki ruhlardan maksat, melâikenin ruhlarıdır. Cesedlerden maksat da Arş, Kürsî, semâvat yıldızlar topluluğu, hava, su, yeryüzü gibi âlemlerin cesedi, bünyesidir.

“*Ben yaratılışça Rasûllerin ilkiyim...****” sözüne gelince: Buradaki yaradılışça (halkça) kelimesi takdir mânâsınadır. İcat (yaratıp vücut verme) mânâsına değildir. Çünkü Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem, anneleri tarafından dünyaya getirilmeden önce mevcut ve yaratılmış değildi. Fakat gayeler ve kemâller takdir hususunda önce, varlık hususunda sonradır. Zira Allâhû Teâlâ ilâhî meseleleri, hadisleri, kendi ilmine uygun olarak önce*** *Levhi Mahfuz****’da takdir eder, şeklindedir.***

Buraya kadar şayet varlığın iki şeklini de anladıysan Rasûlullâh'ın varlığının Âdem'in varlığından önce, yani gözle görülen varlık değil de ilk takdir edilen varlıktan önce olduğunu da anlamış olursun.

Bu, ruh hakkındaki son sözdür.

Bu mevzuda doğruyu bilen Allâh'tır." (İmam Gazâli, Hz. Ravzatüt Talibin: Tasavvufun Esasları'ndan)

30

"İNSAN RUHU" ÜZERİNE AÇIKLAMALAR

İnsanın, ölüm ötesi yaşamda devamını sağlayan yapısı, bilindiği gibi **"RUHU"**dur.

"RUH" nedir?.. Elbette ki, burada sorulan ve açıklanmak istenen **"RUH"**, bireysel ruh yani **"insan ruhu"**dur.

Peki, **"İnsan Ruhu"** nasıl meydana gelmektedir ve özellikleri nelerdir?..

Ana rahmindeki 120. günde cenine **"ruh üflenmesi"** diye anlatılan olay tamamıyla mecazî bir anlatımdır. Elbette ki **Allâh, "üflemekten"**, hele hele **"kendi ruhunu üflemekten"** tamamıyla münezzehtir!..

Nitekim bu durumu yaklaşık 1000 sene evvel yaşamış olan büyük tasavvuf ehli **Gavs-ı Â'zâm Abdülkâdir GEYLÂNÎ, "Kaside-i Ayniyye"** isimli eserinde açıklamış ve özetle şöyle demiştir:

"*Bu bir kinayedir!.. RUH, O'nun kendisi değil midir ki?..*"

Evet, **burası SON DERECE ÖNEMLİ**, üzerinde son derece geniş ve peşin hükümsüz tefekkür edilmesi zorunlu bir husustur.

İmam GAZÂLİ'nin de işaret ettiği gibi, **"İnsan Ruhu"** dışarıdan gelip insan bedenine giren bir şey değildir.[5]

Cenin 120. günde, beyin çekirdeğiyle ilk kozmik ışınları değerlendirecek düzeye ulaşır.

Ulaşmış olduğu bu kapasitede, **"bir melek gelir ve ruhu üfler"** yani gelen kozmik ışınlar bu beyinde **"kişilik ruhu"** veya **"insan ruhu"** denilen dalga üretimini başlatan ilk hareketi meydana getirir.

Beynin 120. günde ulaştığı bu kapasite ile, kozmik ışınların etkisi sonucu ölüm ötesi yaşamda devamını sağlayacak olan dalga bedeni üretmeye başlaması olayına, din terminolojisinde **"bedene ruh üflenmesi"** tanımı getirilmiştir!..

Beynin ürettiği bu **"RUH"** adı verilen **dalga beden**, dört veya üç katlı olarak incelenebilir.

Bizim araştırma ve tetkiklerimize göre, kısaca **"RUH"** denilen **"insan ruhu"**, üç veya dört kısımda meydana gelmektedir.

1. Taşıyıcı dalgalar (Ruh)... Holografik görüntülü dalga beden.

2. "Antiçekim" özellikli dalgalardan oluşan yük.

3. Pozitif enerji yükü (enerji dalgası - Nûr).

4. Bellek dalgaları.

1. TAŞIYICI DALGALAR (RUH)

Taşıyıcı ruh; insanın sonsuza dek yaşamını, varlığını sürdürmesine sebep olan esas dalga hammaddeli yapıdır. Görüntüsü **"holografik"**

---

[5] Bu konuyu detayla bir şekilde "RUH İNSAN CİN" isimli kitabımızda açıkladık.

bir şekildir. Çeşitli sebeplerle ve şekillerde deforme olsa dahi, daha sonraki aşamada tekrar eski hâline dönebilme özelliklerine sahiptir.

Esas itibarıyla, fizik bedenin karşılığıdır. Şekli, görünüşü, ayrıldığı andaki fizik bedenin aynıdır. Ancak, fizik bedende bir kaza ile mesela bir kol veya bacak kesilmiş ise, o kol veya bacak daha önceden var olduğu ve bu durum da ruha yansıdığı için, bu kesilmeden dolayı ruh bedende böyle bir eksiklik görülmez.

Günümüz modasıyla **"uzaylı"** varlıklar denilen **"cin"**lerin bedeniyle insanın bu taşıyıcı ruhu, aynı yapısal özelliklere sahiptir.

2. "ANTİÇEKİM" DALGALARI

Bugüne kadar genelde hep kapalı geçilen bir husustur... Bu konuyla ilgili Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın açıklamalarını ileride **"KADER"** bölümünde anlatacağız.

Cenindeki beyin çekirdeği 120. günde çok çok önemli bir tesir ile karşı karşıyadır. Hatta bir insan için varlığın en önemli olayı bu anda cereyan etmektedir, cümlesini çok rahatlıkla söyleyebilirim.

Zira...

O anda beyin çekirdeğine isâbet eden kozmik ışınlar, şayet beyinde bir devreyi faaliyete geçirirse, bu takdirde beyin **"ANTİÇEKİM"** dalgaları üretmeye başlayacaktır.

Beynin ürettiği bu **"antiçekim"** dalgaları, **"taşıyıcı ruh"** dediğimiz dalga yapı üzerine yüklenmiş olarak üretilir.

Bir diğer ifade şekliyle...

Şayet beyinde, 120. günde **"antiçekim"** dalgaları üretim devresi açılmış ise, bu kişinin ruhu dediğimiz taşıyıcı dalgalar, **"antiçekim"** dalgaları ile yüklenmiş olarak beden örgüsünü oluşturur. Yok, eğer **"antiçekim"** dalgaları devresi açılmaz ise, bu defa **"ruh"** dediğimiz **"taşıyıcı dalgalar"** sadece kendi başlarına meydana gelirler.

"Antiçekim" dalgalarının özelliği; yüklenmiş olduğu dalga bedeni, yüklenmiş olduğu ruhu, Dünya'nın ve Güneş'in çekim alanından bağımsız hâle kavuşturmaktır.

Aynı zamanda **"antiçekim"** dalgalarının ikinci bir özelliği de, ruha **"pozitif enerji"** sağlayan dalgaları yüklenmektir. Yani, üçüncü tür dalgalar, bu ikinci tür dalgalara yüklenmektedir. Şayet beyin, ikinci tür dalgaları üretmiyorsa, bu takdirde, üçüncü tür dalgalar yüklenecek mahal bulamayacakları için, üreten birime hiçbir fayda sağlamayacaktır ölüm ötesi yaşantısında!..

"Antiçekim" dalgalarının üretilmesi konusunda insanın kesinlikle hiçbir dahli yoktur!..

Nasıl, 120. günde beyin çekirdeği, ulaştığı kapasite sonucu, aldığı kozmik ışınım ile otomatik olarak ruhu üretmeye başlıyorsa; insan bilincinin bunda hiçbir katkısı yok ise; aynı şekilde, **"antiçekim"** dalgalarının üretilmesini sağlayan devrenin açılıp açılmaması konusunda da kişinin hiçbir dahli mevcut değildir!.. Bu açılımı sağlayacak kozmik ışınım ya o anda, o birimin beynine ulaşır ve o devre açılarak **"antiçekim"** dalgası yüklenmiş, **"ruh"** üretilmeye başlanır; ya da o açılımı sağlayacak ışınımdan mahrum kalan beyin, **"antiçekim"** dalgalarını üretmeksizin **"ruhunu"** üretir!

Bu durumda da, **"antiçekim"** dalgasından mahrum olarak **"var olan"** ruhun, kesin olarak âkıbeti, ebedî bir şekilde **"cehennem"** diye tasvir edilen Güneş'in içinde kayıtlı yaşamdır.

İşte İslâm Dini'nde bu olaydan Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm), **"KADER"** ile ilgili hadislerinde özetle ve meâlen şöyle bahseder:

"Allâh bir mahlûk hükmedip yaratmak istediği zaman Melek; 'Ey Rabbim, erkek midir, dişi midir; SAÎD midir, ŞAKÎ midir; rızkı nedir, eceli nedir?' diye sorar. BUNLAR ANASININ KARNINDA İKEN BÖYLECE YAZILIR."

İşte bu ve **"KADER"** bölümünde naklettiğimiz diğer hadislerde bahsedilen **"SAÎD"**lik ve **"ŞAKÎ"**lik kelimeleriyle anlatılan olay budur!..

Bahsettiğimiz **"antiçekim"** dalgalarını üreten beyinler **"SAÎD"** kelimesiyle, yani **"saadete ermiş"** anlamında anlatılmaktadır!.. Buna karşılık **"antiçekim"** dalgalarından mahrum olarak meydana gelen insan ruhlarına ise **"ŞAKÎ"** denilmektedir!.. Yani, şekavet hâlinde olan!..

Ne **"SAÎD"**, ameliyle **"saîd"** olmuştur; ne de **"ŞAKÎ"**, amelsizliğiyle **"şakî"** olmuştur!.. Hiçbiri yaptıklarıyla veya yapacaklarıyla diğer bir hâle dönüşmez!..

Bu olay 120. günde bir anda olup biten bir iştir!..

"Antiçekim" dalgalarıyla güçlendirilmiş ruh anlamına, **"SAÎD"** kelimesiyle işaret edilir ki; bu kişinin ruhu, neticede kesinlikle **"cennet"** ortamına ulaşacaktır!..

"Antiçekim" dalgalarından mahrum ruh anlamına, **"ŞAKÎ"** kelimesiyle işaret edilir ki, bu kişinin ruhu ebedî olarak **"cehennem"** diye tavsif edilen Güneş içinde mahsur kalacaktır!..

Bu durumun, kişinin ameline bağlı olarak meydana gelmediğine Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) şu kelâmıyla işaret eder:

– Muhakkak ki hiçbiriniz amelinizle cennete giremezsiniz!..

– Sen de mi yâ Rasûlullâh?..

– Evet, ben de!.. Ne var ki Allâh'ın rahmeti beni kuşatmıştır!..

Evet, burada da işaret edildiği gibi, kişinin cennete girmesi, görüldüğü gibi ameline değil, **Allâh'ın rahmetine** bağlanmıştır; ki, bu tariften murat da, **"takdir gereği olarak"** kişinin beyninin **"antiçekim"** dalgaları üretmesine bağlanmıştır!..

Şayet izah edebildiysek, şimdi geçelim **"ruh"**a yüklenen üçüncü kat dalgalara...

3. POZİTİF ENERJİ YÜKÜ

Pozitif enerji adını verdiğimiz bu dalgalar beynin **"verici"** mahiyetteki düşünce ve fiillerinden oluşan bir enerji türüdür!.. Dindeki adı **"sevap"**tır!..

Pozitif enerjinin karşıtı olan **"negatif enerji"** adını verdiğimiz dalgalar ise, beynin **"alıcı", "birimsel menfaate dönük"** davranışlarından oluşur. Dindeki adı **"günah"**tır!..

Pozitif enerji dalgalarının yükleneceği dalga türü **"antiçekim"** dalgalarıdır. Şayet, **"antiçekim"** dalgaları üretilmiyorsa, pozitif enerji dalgaları üretilse bile yüklenecek mahal olmadığı için, ölüm ötesi yaşamda kişiye bir yarar sağlamaz. Ancak bu dünyada yaşanırken, kazanılan bu dalgaların getireceği olumlu sonuçlar söz konusudur!..

Negatif enerji dalgaları ise yüklenmek için **"antiçekim"** dalgalarına ihtiyaç duymaz!.. Direkt olarak **taşıyıcı ruh** dediğimiz ana bedeni oluşturan dalga bedene yüklenir.

Pozitif enerji dalgaları (sevap), kişinin ilk şuur hâllerinden itibaren üretilir. Bu sebepten 5-6 yaşından itibaren çocuğa müsbet çalışmalar tavsiye edilir ve bu istikamete yönlendirilir.

Negatif enerji dalgalarını (günah) ise beyin **"büluğa ermek"** diye tanımlanan cinsiyet hormonlarının salgılanmasından sonra üretmeye başlar! Zira bu dalgalar, beynin biyokimyasının seks hormonlarıyla etkilenmesinden sonra beyin tarafından üretilebilmektedir. Bunun için de, büluğdan evvel kişinin günahları yazılmaz, diye mecazî bir şekilde anlatılır bu durum...

"...Kesinlikle, eğer şirk koşarsan, mutlaka yaptıkların boşa gidecek; muhakkak hüsrana uğrayanlardan olacaksın!" (39.Zümer: 65)

Âyetinde işaret edilen şirk koşularak ölme hâli, **"şakî"** olma sonucu beyinde **"antiçekim"** dalgası üretilmeme hâlidir ki, bu yüzden pozitif enerji dalgaları ruha yüklenemez ve bunun da sonucu olarak kişinin amelleri boşa gitmiş olur!..

4. BELLEK DALGALARI

Bellek dalgaları kişinin tüm düşüncelerini, duygularını, arzu ve isteklerini; kısacası kişiyi başkalarından ayıran tüm zihinsel verilerini ihtiva eder!.. Bunlar, aynen televizyon dalgaları misali, ses - görüntü yüklenmiş bir biçimde **holografik bedene** eklenir.

Ölüm ötesi kişilik, bu bellek dalgalarının muhtevası olarak sonsuza dek devam eder.

Beyindeki tüm zihinsel faaliyet, hiçbiri kaybolmaksızın, her an ruha yüklenir. Yüklendiği dalgalar dediğimiz holografik dalga bedendir ki; ikinci ve üçüncü sırada saydığımız dalgalarla bir bağlantısı yoktur. Yani, ikinci ve üçüncü sırada anlattığımız dalgalar olmasa dahi direkt olarak sürekli bir biçimde, birinci anlattığımız bedene yüklenmektedir.

Bilinç (şuur) dediğimiz şey, bu bellek dalgaları şeklinde ruhta yerini alır. Bir diğer ifade ile, **bilincin bedenidir bellek dalgaları!..**

Evet... **İNSAN denildiği zaman, ölüm ötesi yapısı itibarıyla bu dört ayrı dalga boyundan oluşan holografik dalga bedenli varlık anlaşılır!**

31

İNSANIN OLUŞUMU

İnsanı bu yönleriyle tanıdıktan sonra **bedenin özellikleri** ve **insanın özellikleri** diye ikiye ayırabileceğimiz özelliklerin devamına bakalım.

Dünya'da insan, tabiatının gerektirdiği bir biçimde mutlaka yiyecektir, içecektir, seks yapacaktır, uyuyacaktır. Normal sıhhatli bir beden için bunlar zaruri gereksinimlerdir... Bazı beyin rahatsızlıkları uyku olayını kısmen kaldırabilir, ama bu kişi çabuk yıpranır. Ayrıca bir de beyindeki uyku olayı dışarda normal bildiğimiz uyku şeklinde gözükmez, fakat o kişideki yine bir uyuma hâli söz konusudur. Başka türlü mümkün değil...

Seks mutlaka olacaktır. Bu kişi hiç evlenmesin, onda yine seks fiili vardır! O kişide, ama uykuda ama uykusuz, ama idrar arasında, mutlaka belli hormonların meydana getirdiği üretim olacak ve bu salgı dışarı atılacaktır.

İçmek, yemek zaruri olarak olacaktır... Çünkü bedenin hammaddesini oluşturan materyal bir yandan alınır, enerji işlenir, ham posası dışarı atılır. Ve beden bu şekilde ayakta durur. Tabii olarak bedende böyle bir olayın olması zaruridir. İşlev bittiği zaman, yani

dışarıdan ham enerjiyi alıp işleyip, posayı dışarı atmak denen olay bittiği zaman, zaten bedenin yaşamı ve fonksiyonu biter!..

Yalnız burada, bu beden düzeyinde tabiatı ne şekilde kullanmak ve yönlendirmek gerekir?.. İşin birinci yönü, bu husus!.. İkinci yönü bu **akıl, fikir, idrak, vehim, şekillendirme, hayal** dediğimiz özellikleri ne yönde kullanmak lazım?

Genelde bu özellikler, **şartlanma** ve **tabiat** istikametinde **vehim hükmü** altında kullanılır!..

Normal olarak bütün insanlardaki bu özellikleri kullanım, **"vehim"** hükmü altında ve **şartlanmalar** istikametindedir. Çevre neyi **"değerli"** diye empoze etmişse, o değerli dediği şeyi elde etmek için çaba sarf eder ve bunu elde etmediği takdirde büyük zarar göreceğini düşünür insan!.. **Vehmin** birinci fonksiyonu, o kişiye kendisini **"kişi"** olarak kabul ettirmesidir!.. Kendini bir kişi, bir beden olarak kabul etmesi ve bu bedeninin ötesinde de başka bir varlığı olmadığını kabul etmesidir!

Psikiyatrik olarak, kişinin kendini beden kabul etmemesi bir **"ruh hastalığı"** olarak nitelendirilir!.. Yalnız bu konunun iyi bir incelemeye tâbi tutulması zaruridir!.. Kendini bir beden, bir insan olarak kabul etmeyip, bir tavuk, bir horoz kabul eden vardır! Bu bir hastalıktır! Yanlış algılama hastalığıdır! Ama bir kişi, eğer temelde maddenin varlığını ve oluşumunu biliyorsa, yani beden denilen varlığın hücrelerden yapıldığını, hücrelerin asitlerden meydana geldiğini, asitlerin atomlardan meydana geldiğini, atomların elektromanyetik dalgalardan meydana geldiğini...

Tabii atomların değişik parçalanma şekilleri var... Elektronlar, nötronlar, nötrünolar, pozitronlar, mezonlar gibi daha bölünmüş parçalar! Bugün henüz Dünya üzerinde atomları görebilecek kapasitede, büyüklükte bir mikroskop daha tam gerçekleştirilemedi. Yapılmasına çalışıyor! Baktığın zaman bu mikroskopla atomları görebileceksin... Böyle bir mikroskop şu anda gerçekleşiyor, ama bunun daha ötesine henüz geçilmedi!

Eğer ki yapılırsa, o zaman **varlık** zaten **tümüyle manyetik dalgalar âlemi olarak** müşahede edilecek!

Şimdi bu müşahede içinde, **"kişinin"**, bir noktada, **"şuur"** dediğimiz nesne olmasının ötesinde bir fonksiyonu, bir varlığı olmadığı görülecek...

Şuur nerede mevcut?.. Bu şuur, akseden bir şuur, yani mutlak **Akl-ı Evvel'den beyne yansıyıp ruhta oluşan bir şuur! "Ruh"**un olmasa, Ziya diye bir şey olmayacak ve Ziya'nın şuuru da var olmayacak!

Şimdi bu silsile içinde, bu ruh oluşmuş ve bu ruhta ya bilinçli olarak, şuur oluşu yolundaki bir bilinç neticesinde, bir varlığı, benliği oluşmuş; veyahut şartlanmalar istikametinde kendini falanca bir kişi olarak kabullenmiş! Ama neticede, ortada bir **kişilik** söz konusu!.. Yalnız birincisindeki kişilik, **"şuursal"** bir kişilik; ötekindeki kişilik, **"bedensel"** bir kişilik!.. Şuursal kişiliğin ortadan kalkması mümkün müdür?.. Veya bedensel kişiliğin ortadan kalkması mümkün müdür?

Birimsel kişilik, sonsuza dek ortadan kalkmaz! Çünkü beynin meydana getirdiği, özel bir ruhtur! **Mahiyet itibarıyla, bu "ruh", kudsî ruhun aynıdır!..** Fakat, hiçbir zaman bu ruhun kendi kendini seyri ve müşahedesi olmaz.

Şuur yönüyle ruhunu bilirsin, fakat "ruhun" ne olduğunu bilemezsin! Göremezsin!.. Ruh yönün, senin zâtına işaret eder... **Akl-ı Evvel**'in karşılığı olan sendeki **akıl** yani **"şuur"** dediğimiz mânâda akıl yönün, senin, **benliğin hakikatini** bilmene yol açar!..

Bu hakikatinde bütün mânâların toplu olduğunu idrak edebilirsin... Hakikati câmia; toplayıcı, bütün mânâları kendinde toplayıcı yönünle... Fakat bütün bununla birlikte sonsuza dek birimsel varlık ortadan kalkmaz... Birinci husus bu!..

Bunu böylece anlattıktan sonra gelelim ikinci bir noktaya... Beden ortadan kalktıktan sonraki ruhun için, nasıl ebediyen ortadan kaybolmak, yok olmak diye bir şey söz konusu değilse, yani ikinci bir

ölüm yoksa; bedenin var olduğu sürece de, bedenin yokmuş gibi, bedenini kâle almayarak yaşamak mümkün değildir!.. Çünkü **beden dediğin şeyin aslı, beyne dayanır! Bedendeki özellikleri yöneten beyindir!..**

Bedendeki tüm özellikleri meydana getiren beyin olduğu gibi, **kişiliğin aslı ve hakikati dediğin "ruh"unu da meydana getiren beyindir!..** Besleyen, büyüten beyindir!

"Biz insanı topraktan ve balçıktan yarattık" âyetlerini anlatırken, **"balçık"** kelimesiyle kastedilen şeyin **"hücre"** olduğunu söyledik... İnsanın hücrelerden meydana gelmiş olduğunu anlatma sadedinde, **"balçık"** kelimesi kullanılmıştır!.. Mecazî olarak!.. Yoksa toprağı suyla karıştırıp bulamaç hâle getirmek, balçık demek değildir...

Buradaki balçıktan kasıt, hücredir. Hücrelerin birleşmesiyle insan meydana gelmiştir; hücrelerin birleşmesiyle beyin meydana gelmiştir... Beyin de hücrelerden müteşekkildir...

On beş milyar hücre var!.. Şimdi bu bedeni yok sayamayacağımıza göre, **beden var olduğu sürece "tabiat" hükümleri vardır** demektir... Yani **bedenin hücresel yapısının tabii dürtüleri!..**

Öyle ise bu tabii dürtülerle yani **"tabiat"**la, bedenin tabiatıyla, terkibî yapıyı karıştırmayalım... Bu ikisi tamamıyla birbirinden ayrı ayrı şeyler...

Senin kendi aslını ve hakikatini anlayabilmen için, beden olduğun yolundaki şartlanmanın kalkması ve daha başka bazı fonksiyonların ortaya çıkması için; bedenin tabiatını kontrol altına almak, bedenin isteklerini yerine getirmemek, beden üzerinde hükmedebilmek gibi konularda bedenin tabiatına karşı mücadele vermek gerekir.

Terkibî tabiat dediğimiz olaysa, kişinin beyninde ışın tesirleriyle meydana gelen açılımlar neticesinde, o beyinde çeşitli mânâların toplanması, değişik nispetlerde, oranlarda bir araya gelmesi; ve

böylece de kişinin **terkibî Esmâ** yapısının oluşmasıdır... Yani, belli ışın tesirleri, beyinde belli devreleri faaliyete geçirir...

Beyinde faaliyete geçen bu belli devrelerin neticesinde de belli isimlerin mânâları değişik ağırlıklarla, senin ana oluşumunu meydana getirir! Bu senin ana oluşumun, ilk oluş itibarıyla **istidat** adını alır! Bir diğer mânâ itibarıyla da senin **ayânı sâbite**ndir. Günlük yaşantıda, sen, **"aklıma şu geldi"** diyorsun... **"İçime şu geldi"** diyorsun... **"Şu anda bu duygum ağır bastı"** diyorsun... Bu, isimlerin mânâlarının tabii olarak senden ortaya çıkışıdır.

Oysa senin, tabiatına hâkim olman, şartlanmalarının tümünden arınman gibi oluşlardan sonra, huy ve tabiatını kontrol altına alarak, kendi huy ve tabiatının ötesindeki mânâlara bürünmek suretiyle ortaya çıkma söz konusudur! Sen zaten daha evvelce de bu tür davranışlar içindeydin, bugün de bu tür davranışlar içindesin; sadece, bu tür davranışların ilâhî isimlerin mânâları olarak çıktığını anladın!.. Bu, seni tabiatına tâbi olmak hükmünden ve cehenneme gitmek hükmünden kurtarmaz!..

İşte, **Abdülkerîm el Ciylî**'nin **"Eflâtun'u cehennemde gördüm, öyle bir mertebesi vardı ki birçok müminlerde ben o mertebeyi göremedim"** demesi, bu hakikati görmesi ve müşahede etmesi yönündendir... Fakat Eflâtun'un terkibini ve tabiatını aşma yolunda bir çalışması olmaması, saadet devresinin açılmamış olması, onu neticede cennete götürmemiş, cehennemde bırakmıştır!..

32

TABİATIN GETİRDİĞİ CEHENNEM

Tabiatını kontrol altına alma ve **terkibini aşma** dediğimiz şeyler ne oluyor? Tabiatını kontrol altına alma demek, senin yeme, içme, seks ve uyku fonksiyonlarını kontrol altına almandır!

Namaz, oruç, zikir gibi ibadetler dahi bir yönden bunlarla alâkalıdır!.. Mesela senin tabiatın!.. Sabahın o saatinde kalkıp abdest alıp, namaz kılmak istemez veya gece yatacaksın, uykun gelmiş, yatsıyı kılmamışsın, o saatte kalkıp abdest alıp o uykulu hâlinle, uykudan vazgeçip namaz kılmak **bedeninin tabiatına ters düşer...**

Bunu yapmak suretiyle önce bedenin tabiatıyla karşı karşıya gelip, tabiatına hükmetmek gerekir! **Bedeninin tabiatına hükmedemediğin zaman, zaten sen kendini bedeninin tabiatına kaptırmış, kaybetmiş durumdasın!.. Kısacası, tabiat bataklığında, tabiat zindanında boğulmuşsun!..**

Tabii yönden mücadele verilecek olan hususlar bunlardır... Ayrıca süslü giyim, seks, yiyip içme zevki, veyahut da bunlar ayarında olan başka bedenî zevkler! Mesela bunları, bedeninin tabiatı istediği tarzda kullanmamak veya o şeylerden vazgeçmek!.. Tâ ki alışkanlığı, bağlılığı terk edesin! Bu; işin birinci, fiil düzeyindeki mücadelesi; bir

de bunun terkip yönündeki yani seni meydana getiren isimlerin mânâlarının, terkibinin seni ittiği düzeydeki mücadelesi var...

Sana kolaylaştırılanlar var! Sana kolaylaştırılan şeyler, senin tabii terkibinin, yani senin varlığını meydana getiren mânâların terkibinin seni ittiği şeylerdir... Sen, bu seni oluşturan mânâların terkibinin ittiği şeyleri değil; onların aksini yaşamaya çalışacaksın! Bir süre için, kendini kontrol altına alana kadar bunu yapmak zorundasın!

Senin terkibin, seni çevrendekilerin herhangi bir konuda yardımına koşmakla zorluyor. Ne kadar ulvî bir duygu!.. Aman onun yardımına koş, ona şunu öğret, ona bunu öğret diyor! Ve sen bunu, bu tabii hâlinle zaten yapıyorsun!.. Bunu bir süre için yapmaman gerekir!.. Bu seni itekleyen şeye hâkim olabilene kadar bunu yapmaman gerekir!..

Bu senin dediğin çok büyük iş Hulûsi, böyle olmaz! Delil göster bize!.. Evet bizim sözümüzün yeterli olmadığı yerde, delil göstermek mecburiyetindeyiz!.. Başta **Abdülkâdir Geylânî** olmak üzere, pek çok zevât uzun seneler, halkın içinden çıkmış, onlarla münasebetlerini kesmişler!.. Bildiklerini idrak ettiklerini onlara anlatmaktan vazgeçmişler; bildiklerini oturtmak ve yaşamak üzere belli bir süre inzivaya çekilmişler. Kendilerini tümüyle tanıyıp, kendilerini tümüyle kontrol altına alıp, ilmiyle tahakkuk ettikten sonra, o insanların içine girerek, tatbikatında onlara yardımcı olmuşlardır...

Daha hiçbir şey bitmeden, idrak etmeden, yaşamadan, ben şuna da yardımcı olayım, ben buna da yardımcı olayım diyerek onlara yardımcı olmakla geçireceğin vakit, senin benliğinin, nefsinin kuvvetlenmesinden başka sana hiçbir şey getirmez!..

Ve nitekim, bu yaptığın çalışmalardan da doğru dürüst hiçbir zaman bir netice alamazsın!.. Ve üstelik, onlarla meşgûl olman, seni esas meşgûl olacağın şeylerden de büyük ölçüde alıkoyar!..

E... Ben şu hareketi yapacağım, benim için bir değeri yok ama karşıma gelecek falanca kişi benim bu hâlimi gördüğü zaman ne der?.. Sonra ben de ona faydalı olamam!.. Doğru, bu düşünce tamamen yerli

yerinde!.. Senin tabii terkibini oluşturan mânâlar yönünden, meydana gelen bir düşünce!..

Ama senin durumun bu değil! Bu çok daha sonra, senin başka bir yapı ile bürünebileceğin bir özellik olabilir... Şu andaki hâlinle, tabii terkip hükmüyle senden çıktığı için; yani sen senliğinle karşındakine yöneldiğin için, zaten netice alamazsın! Senden çıkan beşerî hüküm olur! Ve beşerî hüküm olduğu için, o da hâliyle reddeder!..

Sonra ikinci bir önemli husus; sen varlığın oluşumuna vâkıf değilsin!.. Önce senin hayalinde yarattığın ilâhı, **"Allâh"** diye kabul etme anlayışının senden gitmesi lazım!..

Şu tabiat hükmüyle birlikte, ikinci bir yapı, kişiliğin, dedik ya... Akıl, fikir, idrak, vehim vs... Bunlarda, **şartlanmaların da tesiriyle meydana gelen bir TANRI anlayışı var!..** Senin bu TANRI kabul ettiğin, ilâh dediğin şey;

"Hevâsını tanrı edinen; (bu yüzden) **Allâh'ın onu bilgisi** (kabulü) **doğrultusunda saptırdığı, algılaması ve hakikati hissedişini kilitlediği, görüşüne perde koyduğu kimseyi gördün mü?.."** (45.Câsiye: 23)

Âyetinde kastedilen ilâhtır... **Sen, "Allâh" ismini verdiğin bir ilâh ve onun meydana getirdiği bir âleme iman ediyorsun!.. Bu senin hayaline tapınmadan başka bir şey değildir!..**

Evren dediğimiz, kâinat dediğimiz sonsuz yaşam ve bunun içinde var olan cennet, cehennem **insan faktörü itibarıyla** ilim malûma tâbidir!.. Varlığın aslı, özü, orijinali, **hakikati itibarıyla malûm ilme tâbidir!..** Bu ne demektir? Biraz daha açalım...

Varlığın aslını ve özünü ve **Zâtını müşahede ederek** varlığın oluşu hakkında hüküm vermek gerekirse deriz ki: **Malûm ilme tâbidir.**

Yok eğer **terkibiyetimiz yönünden** sonsuzluğu, kâinatı, geleceği ve varlığın tekliğini müşahede yoluyla, söz edersek bu defa da deriz ki: **İlim malûma tâbidir.**

Artık burada, **malûmun ilme** tâbi olduğu mahalde, boş hayallere, arzulara ve umutlara yer yoktur. **"Canım Allâh nasıl olsa Ğafûr, Afüvv, bunu affeder"; "Allâh nasıl olsa Rahıym, merhamet eder"** gibi boş hayal ve umutlara yer yoktur!..

"Şeytan sizi, 'Allâh, Rahıym'dir, Keriym'dir' diyerek aldatır..."

Şeytan burada vehmi tahrik ederek, sanki **öte galakside yaşayan tonton dede tipi bir tanrı varmış da sen burada ne yaparsan yap o seni affedecekmiş gibi** bir zan oluşmasına yol açar... Ve senin böyle bir görüşe sapmana ve bu yüzden fiziki, fiilî gerçeklerden bîhaber olarak kendi hayatını cehennem etmene yol açar. Nitekim bugün çevrenize baktığınız zaman bunu apaçık görürsünüz.

33

HZ. MUHAMMED, GELECEKTEKİ TEHLİKELERİ HABER VERDİ

Hz. **Rasûlullâh Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm) adıyla bilinen Zât... Terkibi ve yapısı itibarıyla nedir?.. Beşerdir! Beşer kelimesiyle neyi kastediyoruz?..

Beşer, ilâhî isimler terkibi olarak müjdelenmiş anlamında kullanılan bir mânâdır... Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) belli ilâhî isimler terkibi olması hasebiyle, **kendini meydana getiren mânâların hakikati olan varlığı, Allâh'ı müşahede etmiş ve bu yönüyle velâyeti ikmâl olmuştur!..** Bundan sonra, kâinatın, zâhir ve bâtın ilâhî isimlerin mânâlarının aşikâre çıkışından veya seyrinden başka bir şey olmadığını idrak etmiş; kâinatın mahiyetinin değişik, büyük veya küçük çapta terkipler olduğunu müşahede etmiştir.

Daha sonra bu terkiplerin mânâlarının da kesinlikle ortaya çıkma durumunda olduğunu; âdeta bir mekanizma olarak çalıştığını görmüştür... Bunun değiştirilmesinin mümkün olmadığını ve **"İnsan"** adını alan varlığın geleceğinin, bu mekanizma içinde devam edeceğini

fark ettiği için; **Allâh'ın hükümlerini beşere bildirmiş, böylece risâlet görevini yapmıştır...**

Tabiatının kaydından çıkmadıkça insanın cehennemden kurtulamayacağını, tabiatına hükmedebilen insanın ancak cennete gidebileceğini; Allâh'a vâsıl olmak isteyenin ise, terkibinin tabii olarak kendisinde meydana getirdiği mânâların ötesinde bir yaşama geçerek, mânâlar üzerinde tahakkuk eder bir duruma gelmesi gerektiğini bildirmiştir...

Risâlet hükümleri, din hükümleri, sonsuza dek devam edecek Dünya, Berzah, Cennet, Cehennem dediğimiz bütün olaylar "İlim, malûma tâbidir" hükmünden kaynaklanmış olaylardır. Yani ortada olanlar, olacaklar müşahede edilmiş buna göre nasıl tedbir alınması gerekiyorsa ona göre tedbirler ortaya koyulmuştur.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) sonsuza dek olacakları müşahede etmiş ve bunun neticesinde insanları gelecek olan tehlikelerden sakındırmak için bu açıklamaları yapmış, bu bildirimleri getirmiştir. İşte bu yönüyle meseleye bakarsak, "İlim, malûma tâbidir" deriz.

Yok eğer, **varlığın aslı ve özü yönünden bakarsak "Malûm, ilme tâbidir"** deriz. Ama bizim için özellikle elzem olan şey; ilmin malûma tâbi olmasıdır. Ancak böylelikle kendimizi tanıyabilir, hakikatimize vâsıl olabilir ve birimsel yaşamda da hakikatin gereklerini tatbik edebiliriz.

Sen ne kadar, **"Ben vahdet görüşündeyim"** dersen de; bunu hissedersen hisset; günün bilfiil kişilik duyusu içinde geçer!.. Ve bu sonsuza dek, böyle devam eder!..

O, senin özündeki bir duyuştur, bir hissediştir!.. O hissedişin de bazı sırları var, ona daha ileride değineceğim...

Şu anda özellikle anlatmak istediğim şey; **Hz. Rasûlullâh'ın geleceğe dönük tüm olayları müşahede ederek, bunlara karşı ne tedbir almak gerekiyorsa, onları bize bildirmiş olduğu hususudur...** İşte o yüzden, hakikate ermiş, hakikati hissetmiş; taklitle

değil meseleleri inceleyerek, yerli yerinde müşahede ederek yaşamış olan kişiler; tabii mânâda yani bedenin tabiatı istikametinde yapılması gerekli olan şeylere ölene kadar devam etmişler ve mücadelelerine ölene kadar son vermemişlerdir!..

Belli şartlanmaların atılması, belli duygu kayıtlarından çıkılması yolunda yapılan bazı çalışmalar, o çalışmanın gayesi hâsıl olana kadar olması kaydıyladır!.. O kişideki o şartlanma kalkana kadar, o çalışma yapılır!.. Ondan o şartlanma atılır; atıldıktan sonra gene o çalışmaya devam edilir... Kaynağı olan o fiillere gene devam edilir... Çünkü zaruridir! Boşa konmamıştır o!.. O fiilin, mekanizma içindeki yeri tespit edilmiş, tespit edilen yerin gereği olarak o fiil ortaya konmuştur... Yani, bütün ilâhî emirler bu şekilde gelmiştir!.. Her bir ilâhî emrin arkasında, mutlaka malûmda yani bilinen âlemde bir karşılık vardır! O karşılığın zarar vermesi önlenmek üzere, o fiil konulmuştur... Veya erilmesi gereken bir zaruri nokta vardır, asgari taban vardır... Oraya erilmesi için, o fiil zaruri olarak tavsiye edilmiştir.

34

BEYİN-RUH İLİŞKİSİ VE ÖLÜM

Şimdi tekrar beyin ve ruh ilişkisine dönelim...

Beyin, 120. günden itibaren üretmiş olduğu elektromanyetik ışınım ile **holografik bedeni** yani **"insan ruhunu"** meydana getiriyor. Biz buna kısaca **"bir tür holografik ışınsal beden"** veya bir diğer deyişle **"lâtif beden"** de diyebiliriz. Esas itibarıyla **"bir tür holografik ışınsal beden"** kullanmamız bir karışıklığa yol açmaması bakımından da daha yararlı olur. Çünkü daha evvel **"Ruh"**tan söz ettik...

Ruh-u Â'zâm diye bahsedilen **"Ruh"**tan, bütün varlık, bütün mevcudat meydana gelmiştir. Hangi isimle andığımız varlık olursa olsun, o varlığın mânâsı bu **"Ruh"**ta mevcuttur! **"Ruh"ta mevcut olan bu mânâ, belli bir mânâ terkibi şeklinde yoğunlaştığı zaman, o nesnenin ismi altına girer.** O nesne, kendisinde mevcut olan mânânın yoğunlaşması şeklinde var olmuştur... Bu yoğunlaşmasının neticesinde de başka bir nesneyi meydana getirir duruma gelmiştir.

Bu yeni nesneyi meydana getirmesi şeklinden bir tanesi de beyindir... Beyin, çeşitli radyasyonlar yayar.

Beynin yaydığı radyasyonların **birincisi; "bir tür holografik ışınsal beden"** dediğimiz veya **"lâtif beden"** dediğimiz **"kişinin ruhu"**nu oluşturmasıdır. Aynı anda beyindeki tüm faaliyetlerin mânâsı da bu manyetik bedene yüklenir!..

Yani nasıl bir verici radyo istasyonu, elektrik dalgaları yayar ve bu elektrik dalgalarını biz, antenle alır, üstündeki sesi meydana getiren dalgaları çözümleyerek ses olarak algılarız; manyetik beden de, beynin tüm zihinsel faaliyetinin mânâsını, o andaki faaliyetinin neticesinde hâsıl olan mânâyı kendinde taşır.

İşte bu manayı taşıması itibarıyla **"kişisel ruh"**, akıl sahibidir... Bu **"kişilik aklı"**dır. Bu kişilik aklı ne zaman olgunlaşır?.. Kişilik aklı, birinci aşamada kişi olarak kendini kabul ettiği anda, ikinci olarak da eğer belli bir düzeydeki çalışmaları yapmışsa **"hakiki mânâda"** kendini tanıdığı anda oluşur...

Beyin **ikinci** bir özellik olarak, yaydığı radyasyonlar itibarıyla **müspet ya da menfi mânâda iki tür radyasyon olarak, iki tür varlık yaratır!..** İnsana, tabiatına hoş ve sevimli gelecek varlıklar veya ters gelecek varlıklar!..

Kişinin arzu ve istekleri ne yönde ise, beynin o yönde yaydığı dalgalardan, onun seveceği varlıklar meydana gelir; ve gene aynı şekilde, kişinin genel yapısındaki korku ve endişeleri ne yönde ise, o yöndeki menfi dalgalardan birtakım yaratıklar meydana gelir!.. Beyin dalgalarının meydana getirdiği bu varlıklar, kişi öldüğü andan itibaren, kişinin ruh âlemi veya hayal âlemi dediğimiz âlemde, bu kişiden sâdır olan dalgalardan meydana gelmiş olduğu için bu kişiyi sarar; ve kişi bunlardan dolayı ya azap duyar, ya zevk duyar... Âlemi berzahta; kabir âlemi dediğimiz âlemde...

Üçüncü olarak beynin yaydığı **birtakım dalgalar; o kişinin fikirlerinin, düşüncesinin, idrakının Dünya üzerinde yayılmasına yol açar...** Bu dalgalar, o göndericiye, o anlayışa uygun beyinler tarafından alınarak değerlendirilirler ve bu kişiler yeni birtakım şeyleri bulurlar!.. "Aklımıza geldi" derler! İşte beynin yaydığı bu tür

dalgalar; üçüncü bir tür beyin faaliyetinin neticesinde oluşan dalgalardır!

Dördüncü olarak **yönlendirilmiş dalgalar** vardır. Bu yönlendirilen dalgalarla belli bir kişiye, belli bir mânânın aktarılması, iletilmesi ile o kişide belli hususların açılması sağlanır. Üçüncüde bahsettiğimiz dalgalar genel yayın dalgalarıdır. Burada ise yönlendirilmiş dalgalardan söz ediyoruz.

Evet, beyindeki **akıl** dediğimiz özellik, **bellek dalgaları şeklinde ruha yansıtılır.** Akıl gibi; fikir, hayal, şekillendirme, vehmî benlik gibi hususlar da gene beyin faaliyetinin neticesinde, ruha yüklenir.

Bu **"ruh"** dediğimiz yapı, varlığını beyinle güçlendirirken; aynı zamanda beyin, sinir sistemi dediğimiz en uçtaki, en uzak hücrelere kadar yayılan bir elektrikle, **bedende muhafaza edilir!..**

Ne zaman ki bedenin bu biyoelektrik faaliyeti bir anda, bir olayla durur, beyin çalışmasını yitirir; bu beyin çalışması yitirildiği anda da, bedenin en uzaktaki hücreye kadar uzanan elektriği kesildiği için; bedendeki **"ruhu"** kendinde muhafaza eden bir çeşit elektromıknatıs özelliği de kesilir...

Ve **ruh adını verdiğimiz bir tür holografik yapılı ışınsal beden, biyolojik bedenden ayrılır!.. İşte ölüm!..**

Beynin yolladığı biyoelektrik enerji, bedenin en uç noktasından beyne en yakın noktaya doğru bir kesilme gösterdiği için de, bu kişide, en uç noktasından yani ayaklarının ucundan ruh yukarı çekiliyormuş gibi bir mânâ şeklinde yorumlanır. Oysa hücrelerdeki elektriğin kesilmesi sırasında, başa doğru olan o bölümlerdeki hissizliği, kişi fark eder. Esasında, beyindeki biyoelektrik kesilmesi sonucunda bedende de çekicilik kalkar!.. Bedenden çekicilik kalktığı zaman, zaten otomatik olarak kişilik ruhu bedenden ayrılır!.. Bu olay bir anda olur!

35

İNSAN NİÇİN VAR?

Herhangi bir konuda bir **fikir** geliyor aklına... Bu fikir, ya beynin çeşitli konularda dışarıdan aldığı bilgileri değerlendirmesi sonucu ortaya çıkan yeni bir fikirdir, ki bu daha evvelce düşündüğün, "daha evvel düşünmüştüm ben bunu" dediğin bir olaydır... Veya hiç düşünmeden, birdenbire o anda senin beyninde bir lamba yanışı gibi parlayan bir fikirse bu, **Merkür**'ün veya herhangi bir ışınsal etkinin sende meydana getirdiği yeni fikirdir...

Bu **fikir** daha sonra **hayal** yoluyla daha belirgin bir hâle sokulur ve **şekillendirme** özelliği yani **musavvire** gücü ile belli bir şekil içinde düşünülerek daha anlaşılır hâle gelir.

Bundan sonra bunun değerlendirilmesine geçilir...

Değerlendirilmesi, ya **akıl** yoluyla olur, ya da **vehim** yoluyla olur. Eğer bu fikir üzerinde vehim yoluyla bir değerlendirme yapılırsa, bu fikir kişinin **benliğine dönük** bir netice ortaya çıkarır!.. Bu fikrin benliğe dönük bir netice doğurması, o kişinin kendisini, bir beden veya müstakil varlığı olan bir ruh olarak kabulüne yol açar.

Şimdi burada müstakil bir ruh dedik; Hakk'tan ayrı bir ruh, kendine has varlığı olan bir ruh!

Her ne kadar burada; beynin oluşturmuş olduğu bir ruh söz konusu ise de, yüklenişi itibarıyla beyindeki özelliklerin hâsılası olması hasebiyle; ve beynin orijini ve özündeki **kudsî ruhun** hâsılası olması sebebiyle bu ruh, **mutlak "Ruh"tan ayrı bir ruh değildir!..** Fakat beyin vasıtasıyla meydana gelmiş olması hasebiyle de, mutlak **"Ruh"**tan ayrı bir ruh anlamındadır!.. Çünkü **mutlak Ruh'taki mânâlar belli bir terkip hâlinde beyni ve beyindeki mânâları oluşturmuş; beyin bundan sonra, kişilik ruhunu meydana getirmiş ve bu ruhta küllî mânâların belli bir terkipte devamını sağlamıştır!..** Dolayısıyla bir kişinin ruhundaki mânâlar, mutlak Ruh'taki mânâların aynıdır... Mahiyet olarak!.. Fakat **terkip olarak tamamıyla farklı ve ayrıdır.**

İşte aynılığı ve ayrılığı konusu buradan ileri gelmektedir. Ruh'taki özellikler, belli isimlerin mânâlarının beyin tarafından ruha aksettirilmesi ile oluşmuyor mu?.. Beyindeki özelllikler, oluşma sırasında belli isimlerin mânâlarının beyne aksederek kendi türünde mânâları orada aşikâre çıkarmasıyla oluşmadı mı?.. Dolayısıyla beyin, belli isimlerin mânâlarının terkibi olmadı mı?.. Oldu!..

Beyindeki bu terkip de, aynen ruha yansıdı mı?.. Bu sebeple ruhtaki mânâ, bir terkipten başka bir şey değildir!.. Yani, isimlerin mânâlarının bir terkibidir!.. Ayniyet bakımından! Fakat, buradaki bir terkip hükmündedir! Terkiptir!.. **Mutlak Ruh'ta, bunlar bir terkip hükmünde değil, küll olarak mevcut!..**

Birimsel ruh terkibiyeti yönüyle, yaratılmıştır!.. Mahiyeti yönüyle, yaratılmaktan münezzehtir!..

İlâhî isimlerin mânâlarının değişik terkiplerle aşikâre çıktığı, zâhir olduğu mahal, demektir "İnsan"...

Diğer varlıklardan farklı olarak, insan 99 ismin mânâsını aşikâre çıkartabilecek istidat ile yaratılmıştır. Bu 99 ismin mânâsını ortaya koyabilecek istidat, takdir hükmü ile tam olarak kullanılabilirse, bu

isimlerin mânâsı çeşitli yönleriyle aşikâre çıkar... Diğer hiçbir varlıkta, insandaki gibi câmi olarak bütün isimlerin mânâsının ortaya çıkması söz konusu değildir. Bu şekildeki bir ortaya çıkış için, insan meydana getirilmiştir.

İnsan dendiği zaman, bu kelimenin mânâsı, **"bütün isimleri aşikâre çıkartıp seyredebilen"** demektir.

Her ne kadar diğer varlıklarda da ortaya çıkartma durumu söz konusu ise de, bu ortaya çıkartışın tabii sonucu olarak **seyredebilme** hâli, onlarda bu genişliğiyle söz konusu değildir!..

36

İNSAN, MÂNÂLAR TERKİBİDİR!

"Hangi sûrette olmanı diledi ise öylece terkibini - bileşimini oluşturdu!" (82.İnfitâr: 8)

Bir mânânın beş duyuya hitap eder şekilde ortaya çıkışına **"fiil"** diyoruz. Yani beş duyuyla tespit ettiğin her oluş, bir fiildir. Ve bu fiile de bir isim verilir. O isimle bir mânâyı kendi içinde taşır ve dolayısıyla isme bağlanır. Netice olarak isim ve fiil aynı mânâya işaret eder.

Bir fakire merhamet edip, acıyıp, verdiğin sadakada fiili, "sadaka vermek" diye tarif ederiz. Fakat burada sadaka vermek fiili ile merhamet aynı noktadan çıkmaktadır. Çünkü sendeki merhamet duygusu yani merhamet isminin karşılığı olan mânâ, fiil düzeyinde o kişiye o nesneyi verme şeklinde görünür. Yani netice olarak mânânın fiile dönüşmesi belli bir isim olarak sanki fiil mânâdan ayrı bir şeymiş gibi görüntü meydana getirir.

İlâhî isimler konusuna gelince; varlıktaki bütün fiiller doksan dokuz ilâhî isim olarak adlandırılan, mânâ grupları bünyesinde oluşur.

Bu açıdan bakılınca **evren tümüyle bu ilâhî isimlerin mânâlarının kuvveden fiile çıkmış hâlinden başka bir şey olmaz.**

Meseleyi biraz daha açmak gerekirse; ister beş duyuyla tespit sahamız içinde kalsın, isterse de mevcut algılama sistemimizin dışında olsun, bir şey hariç olmamak üzere her şey, bu ilâhî isimlerin mânâlarının kuvveden fiile dönüşmesinden başka bir şey değildir.

Yalnız burada dikkat etmemiz gereken bir konu var... Bu kuvveden fiile çıkış, asla **Allâh**'ın içinde veya dışında gibi bir mânâ kabul etmez. Çünkü böyle bir mânâyı **"Allâh"** ismi ifna eder. Biz, **Allâh**'ın dışında bir nesne mevcut değildir derken, varlığını **Allâh**'tan almayan, varlığı **Allâh**'ın varlığı ile kaîm olmayan, varlığında ilâhî isimlerin mânâ terkiplerinden başka bir şey mevcut olmayan anlamını kastediyoruz...Yoksa **Allâh**'ın içinde veya dışında gibi **Allâh**'a mekân, mahal, şekil, ölçü biçici bir mânâyı kastetmiyoruz!

Aksi takdirde kâinat ve kâinatın dışında bir tanrı; ya da kâinatın içinde yer almış bir tanrı; ya da, kâinatın yer aldığı mahalli paylaşmada olan bir tanrı anlayışı doğar ki, bu üç anlayış da Hz. **Muhammed**'in tebliğ ettiği **"Tevhid"** anlayışına ters düşer.

Mevcut, Vâhid-ül Ahad'dır.

Varlıktaki çokluk, yani ayrı ayrı varlıkların var olduğu görüntüsü ise, kesitsel algılama araçlarının göreceliği dolayısıyladır.

Gözün algılama kapasitesi, normal bir insan görüntüsü imajını meydana getirirken, röntgen ışınlarıyla bakış, bir iskelet yapının varlığını iddia etmemize yol açar; kızıl ötesi ışınlarla bakışımız ise ışınsal yapıdan müteşekkil varlıklar müşahede etmemize yol açar.

Oysa varlık tümüyle, gerçekte bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılması söz konusu olmayan, başından ve sonundan söz edilemeyen bir varlıktır.

Çokluk gözüyle, daha açık bir ifadeyle; beş duyu kaydında olarak varlığını tespit ettiğimiz her nesne, esas oluşu itibarıyla ilâhî isimlerin mânâlarının değişik terkipler şeklinde yoğunlaşmasından başka bir şey değildir. Bu varlığın benliğini büründüğü sayısız mânâlar, ilâhî isimler olarak tarif edilmiş...

Burada dikkat edilecek nokta **"benliğini bürüdüğü"** kelimeleridir. Her ne kadar büründüğü mânâlar, kendinde ve kendinden ise de, kendisi o mânâlarla kayıtlı olmadığı için, **"bürünme"** tâbirini kullanmak zorunda kalıyoruz. Fiiller diye anlatılan bütün oluşlar, mânâların yoğunluk kazanmış bir hâlde duyulara hitabından başka bir şey olmadığından ve duyular dahi, bu mânâlardan meydana geldiğinden; varlık tümüyle bu mânâlardan başka bir şey değildir!

Kısacası **âlemler, bürünülmüş mânâlardan başka bir şey değildir.**

"Duygular" dediğimiz şey, ilâhî isimlerin mânâlarının duyuları ve duyguları meydana getirir bir biçimde aşikâre çıkış şeklidir.

Nihayet **"İnsan"** ismiyle kastedilen varlıkta görülen **huy ve tabiat**, çeşitli **ilâhî isimlerin** mânâlarının **değişik terkiplerle ortaya çıkışıdır.**

Şimdi bu değişik isim terkipleri konusu üzerinde duralım biraz...

Her zerrede Zâtıyla, Sıfatıyla, Esmâsıyla ve aşikâre çıkış şekli olan fiilleriyle Allâh'tan gayrı bir varlık söz konusu değildir. Ancak burada şu noktayı çok iyi anlamak lazımdır... **Zât, sıfat, isim, fiil diye ayrı ayrı şeyler asla söz konusu değildir.**

Fiil dediğimiz şey gerçekte **isim** dediğimiz mânâ **ile aynı şey** ise, **mânâ** da mânâ **sahibinden ayrı bir şey değildir.** Bunların arasındaki fark, mânâ sahibinin sayısız mânâlara bürünüp, sayısız fiilleri ortaya koyabilmesi itibarıyla söz konusudur.

Mânâlar, tümüyle o varlığın benliğinden oluşması, daha açık bir ifadeyle, benliğindeki çeşitli özellikleri seyretmesi gayesiyle meydana

gelmiş olduğu için; o varlığın benliğinden ayrı bir varlığı söz konusu edilemez. İş bu mânâlar, benliğinin büründüğü sûretlerden başka bir şey olmaz. Yani bu ilâhî isimler, benliğinin dışında gayrı olan şeyler değillerdir.

Keza bu isimlerle anılan mânâlar, bu âlemlerin ötesinde var olan, âlemlerden ayrı bir "tanrı"nın isimleri de değildir. Ancak benliği, bu mânâlarla kayıt altına girmekten berîdir!.. Bu mânâlara büründüğü gibi, bu mânâların benzeri veya zıddı sayısız, değişik, birbirine benzemez mânâlara dahi bürünmesi söz konusudur.

Tüm mânâlar, Zât'ındandır; ancak, senin büründüğün mânâlardan bir mânânın, Zât'ını tarif etmesi, tavsif etmesi ise muhaldir. Bu sebeple, **Zât'ı tarif yolunda kullanılan bütün ibareler, hakikatten sapmıştır!..** Bu ibareler Zât'ın hakikatini ifade edemez.

Öyleyse **bu varlıkta, Zât'ıyla kaîm olan varlığın, büründüğü çeşitli mânâlardan başka bir şey söz konusu değildir.** Bu mânâları tarif sadedinde, **Esmâ ül Hüsnâ** denilen ilâhî isimler diye anlatılmaya çalışılan, çeşitli mânâların isimleri dile getirilmiştir... Bunlar toplu olarak 99 rakamı ile ifade olunmuş; tafsilâtında ise sayısız denilmiştir.

Herhangi bir birimsel isim altında, bir Ahmed ismi altında biz hemen hemen bütün bu isimlerin özelliklerini müşahede ederiz.

Mesela **"HASİYB"** ismi, her şeye hesapla itina gösteren diyoruz... Her şeye hesaplı bir biçimde, yani detaylarına kadar değerlendirme yaparak o nesnelerin hakkını veren anlamına geliyor bu isim. Hayatımızda yaptığımız birçok işler vardır böylesine, onu detayları ile inceler ve sonra karar veririz. İşte bu detaylarına kadar inceleyip, ondan sonra karar verme, değerlendirme işi bu **"HASİYB"** isminin mânâsının bizdeki tecellisinden başka bir şey değildir.

Veyahut ta **"HALİYM"** ismi... Zâlime hilmle, yumuşaklıkla, hoşgörüyle sakin bir hâl ile cevap verme... Öyle zaman olur ki, o anda biz, karşımızdaki çok büyük şiddet gösterdiği hâlde, gayet sakin ve rahat bir şekilde kalır, ona yumuşaklıkla cevap veririz. Veya bir

"SEMİ", bir **"BASIYR"** ismi her an bizden sâdır olmada... Şu anda beni görüyorsun, dinliyorsun... **"KELİYM"** ismi; benimle konuşuyorsun... **"HAYY"** ismi ile hayattasın; **"ALİYM"** ismi mânâsınca belli bir ilme sahipsin. **"MÜRİYD"** isminin mânâsı senin beyninde ne güçte açılmış ise o kadar **"irade"** sahibisin. Yerine göre **"ĞAFFAR"** oluyorsun, karşındakinin yaptığını örtüp bağışlıyorsun... Yerine göre karşındakinin rızkını veriyorsun, **"REZZÂK"** oluyorsun... Yani bu isimlerin mânâları çeşitli zamanlarda, kimi sürekli olarak, kimi de zaman zaman senden ortaya çıkmada...

Şimdi senin genelde bir huyun, bir karakterin vardır. Atasay'ı, Ahmed'den ayıran, Ahmed'i Ziya'dan farklı kılan...

Sema dediğimiz zaman hatırımıza gelen bir mânâlar bütünü; Atasay dediğimiz zaman hatıra gelen bir başka mânâlar bütünü... Atasay dendiği zaman bir beden, bir sûret hatırlanır; ayrıca bir de, mevzunun durumuna göre sadece o sûret veya o beden değil, o bedenle müşahede edilen bir mânâlar bütünü... İşte bu Atasay ismi ile kastedilen çeşitli mânâlar bütünündeki mânâların tümü bir terkip şeklinde oluşmuştur. Diyelim ki birinci isim %12 ağırlıkta yapıya hâkim, ikinci isim %30 ağırlıkta hâkim, üçüncü isim %17 ağırlıkta hâkim... İlâ âhir... Yani bu **Esmâ ül Hüsnâ**'daki mânâların değişik ağırlıklarla bileşimi, neticede bizim Atasay ismini verdiğimiz mânâlar bütününü meydana getirir...

Daha da açık bir ifade ile diyelim ki, biz Atasay ismi ile ilâhî isimlerin oluşturduğu bir değişik terkibe hitap ederiz. İlâhî isimlerin bir değişik terkibi dediğimiz zaman, ilâhî isimlerin mânâlarıdır burada esas olan!.. Ve bu mânâlar elbette ki asliyyeti ve ölçüsüz boyutları itibarıyla **Allâh**'a aittir. Dolayısıyla biz, Atasay ismi altında mevcut olan, Hakk'ın terkip hükmü ile aşikâre çıkan isimlerinin mânâlarının, toplu olarak aldığı isimden başka bir şey değildir!.. Yalnız bir isim değil, yani bir mânânın ismi değil, bir mürekkep mânânın ismidir Atasay.

Mesela bir **“Rezzâk”** isminde sırf rızık verme mânâsını anlarken; bir “Atasay” ismi altında, mürekkep mânâyı meydana getirmiş, çeşitli oranlarda çeşitli ağırlıklarla bir araya gelmiş bir mânâlar topluluğunu anlarız.

İşte bu varlıkta, çeşitli isimlerle adlandırdığımız bütün varlıklar, değişik terkiplerle ortaya çıkan ilâhî mânâlardan başka bir şey değildir...

Hangi ismi kullanırsak kullanalım o ismin müsemması, Hakk’ın çeşitli vasıflarının değişik oranlarda bir terkip meydana getirmesi ve bundan doğan mânânın bir fiil şeklinde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir.

Tâc mâ’rifet tâcıdır,
Sanma gayrı tâc ola!..
Taklit ile tok olan,
Hakikatte aç ola!..

Düşe düşüp aldanma,
Kendini hayrete salma;
Hakk’tan gayrı ne vardır
Tâbire muhtaç ola?..

Sana âlem görünen,
Hakikatte Allâh’tır!..
Allâh Bir’dir vallâhi,
Sanma ki birkaç ola!..

Bir ağaçtır bu âlem
Meyvesi olmuş Âdem
Maksut olan meyvedir
Sanma ki ağaç ola!..

Bu Âdem meyvesinin
Çekirdeği özündür...
Sonsuz bu âlem - Âdem
Bir anda tarac ola!..

Bu sözlerin meâli,
Kişi kendin bilmektir...
Kendi kendin bilene
Hakikat mi'râc ola!..

Hak denilen Özündür,
Özündeki sözündür;
Gaybî özün bilene,
Rubûbiyet tâc ola!..

Gaybî Sun'ullah

"Sana âlem görünen Hakikatte Allâh'tır" sözlerinin anlamına geldi sıra...

37

VARLIKTA, O'NDAN GAYRI MEVCUT DEĞİL!

Niyâzi Mısrî'nin şu satırları ile devam edelim...

"Allâh bana açıkça gösterdi ki; kendisinden başkasının ne zâhirde, ne bâtında varlığı yoktur. Yalnız var sanılır! Bana bildirdi ki, ârifin sırrında, vücuddan fakr tamam olmayınca, perdesiz doğrudan doğruya Hakk'ın vechine bakması mümkün olmaz... Nitekim yüce Allâh buyurmuştur;

'O gün bazı yüzler sevinçli, Rabbine nâzırdır.'

Varlığı atmazsa, Allâh'ın göklere ve yere arz ettiği, onların kabulden imtina ettiği, sadece insanın yüklendiği "Vücud" emanetini ödememiş olur! Ve bu suretle büsbütün hıyanetten kurtulamaz! Allâhû Teâlâ;

'Allâh hainleri sevmez!' âyeti ile ifade ettiği üzere onu sevmez...

O'nun gözünden perde nasıl kalksın ve nasıl Allâh'ı görsün ki; O, Hakk'ın olan vücudu kendine mâl etmektedir! Oysa "fakr"ın tanımı, Allâh'tan başka her şeyden varlığı almaktır. Varlıklara ait

vücud kalkınca, Hak görünür ve hiç kaybolmaz!.. Dersen ki vücud, görünürde ve gerçekte Allâhû Teâlâ'nın ise, o hâlde ârif kim?.. O'na bakan kim? O'nu gören kim?.. Derim ki, vücud birdir, amma mertebeleri çoktur! Bir mertebede muhiblikle, bir mertebede de mahbûblukla görünür; bir mertebede gül olur, diğerinde bülbül..."

"Fütûhat-ı Mekkiye"nin başında **Muhyiddini Arabî**'nin şöyle bir şiiri vardır;

Rab Hak'tır, kul Hak'tır;
Ah bileydim, kimdir mükellef?
Kuldur dersem, o ölüdür!..
Rab'dır dersem; o hâlde,
"Rab" nasıl olur mükellef?

Kul **"Hak"tır**, Rab **"Hak"**tır!.. **"Kul"** adıyla kastedilen ve **"Rab"** adıyla kastedilen varlık aynı varlıktır!.. Öyle ise, bu **"mükellefiyet"** denen şey nereden ve nasıl çıkıyor?..

"Hak" ismi ile kastettiğimiz varlık, her zerrede, her **"zerre"** adı altında tümüyle; yani, Zâtıyla, sıfatı dediğimiz benliği Hüviyeti ile; ve bu benliği, hüviyetine ait sayısız mânâlar ve bu mânâların bir kısmının isimleri olan **Esmâ ül Hüsnâ** ile; ve bu mânâların ortaya çıkışı demek olan, Efâl mertebesi hâli ile mevcuttur... Kısacası, her **"zerre" Hakk'ın varlığı dışında hiçbir şeye sahip değildir!..**

Bu böyle olunca tahta, taş, hayvan, nebat, gaz, Dünya, yıldız, galaksi, kara delik veya boşluk gibi hangi isimle neyi kastedersek edelim, bu isimlerin müsemması olan varlık ancak ve ancak **"Hakk"**ın varlığıdır!.. İsimlerin müsemmasında, **Hakk'tan** gayrına ait hiçbir varlık kesinlikle mevcut değildir.

Bunu böylece anladıktan sonra, yani varlığın tamamıyla ilâhî isimler diye kastettiğimiz mânâların çeşitli terkiplerden başka bir şey olmadığını anladıktan sonra, yapılacak iş nedir?

Eğer bunu anladıysak, bundan sonraki ilk aşamada, kendimize ait olarak zannettiğimiz varlığımızın, var olmadığını idrak etmek gerekir.

Yani, Hilmi ismi ile kastedilen müsemma, **Allâh**'ın çeşitli vasıflarının terkip hükmü ile zuhurundan başka bir şey olmadığına göre; artık burada "Hilmi" diye **Allâh'tan gayrı bir varlığın varlığı söz konusu olamaz...** Hilmi ismi ile işaret edilen varlık bir ilâhî mânâlar terkibi olduğuna göre, bu ilâhî mânâların da, o ilâhın varlığından ayrı bir yere ait olması söz konusu olamayacağından, benliğinin özünün, **"Hakk"**ın benliği olduğunu müşahede durumuna girersin...

Herhangi bir mahalde herhangi bir sebeple **Hak** ismi geçtiğinde bu isimden muradın kendi aslın olduğunu hisseder ve yaşarsın... Bunu yaşamanın, müşahedenin neticesinde ise kendi hakikatini tespit etmeye çalışırsın.

Neydi Hakikatin?..

38

SENİ DİLEDİĞİNCE O TERKİP ETMEDİ Mİ?

Senin varlığın, vasıfların ve özelliklerin değişik terkiplerle meydana gelen **Hakk**'ın isimlerinden ve mânâlarından başka bir şey değildi ya!.. İşte bundan sonra... Bu terkiplerin aslı olan mânâları gerçek boyutlarıyla tanıyıp, **Hak** isminin mânâsına yakışır bir biçimde aşikâre çıkmalarını temin yoluna gidersin...

Hz. **Rasûlullâh**'ın 1400 sene evvelinden tarif ettiği biçimdeki mânâyı, kendi özünde aynen bulup, Hakk'ın şehâdetiyle şehâdet edersin ki; **Allâh'tan gayrı, âlemde mevcut değildir.** Ama âlemle de kayıtlamaksızın!..

Bir **Âyet'el Kürsî**'yi okuduğun zaman, **Allâh**'ı tarif eden; **Allâh "Hayy"**dır, diridir; **"Kayyum"**dur, kendi Zât'ıyla kendi varlığını var etmesine, O'nun varlığını desteklemesine ihtiyacı yoktur, gibi mânâları **"özünde"** bulur; fiil olarak ayakta durmakla oturmanın senin benliğini değiştirmeyeceği gibi, yaşamakla ölmenin veya daha değişik fiilerin senin **senliğinde** hiçbir değişiklik meydana getirmeyeceğini; ancak bütün fiillerin, bilinçli olarak büründüğün mânâlar dolayısıyla

ya da fıtrî-tabii bir şekilde bilincin dışı meydana geldiğini fark edersin.

Bu müşahedeler, sonra daha da ileriye gider ve **"Allâh dilediğine hidâyet eder, dilediğini dalâlette bırakır"** hükmüyle aşikâr olan mânâları müşahede etmeye başlarsın... **"Dilediğinin rızkını arttırır, dilediğinin rızkını kısar"** hükmünün mânâsını yaşarsın.

Bütün bunlardan sonra Esmâ perdesi kalkarsa **"Vitriyet"**ini, **"Ferdiyet"**ini, **"Vâhidiyet"**ini müşahede edersin...

Çeşitli isimlerin mânâlarını ortaya koyarken de, artık hakikatinden perdelenmen diye bir şeyin söz konusu olmadığı ortaya çıkar. Senin, senden perden, Atasay **"ismi"** ve bu ismin karşılığında var olan **"vehmî benlik"** idi... Oysa sendeki bu **"vehmî benlik"** ve onu besleyen şartlanmalar kalktığı anda, basîret gözünde Atasay **"ismi"** de düşer...

Bu müşahedenin sonunda da emanet sahibine iade olunur!..

O emanet, sendeki ilâhî mânâların, Atasay **"ismine"** ödünç verilmesiydi(!)... Atasay isminin müsemması kabul edilen, **vehimden oluşmuş varlık** ortadan kalktığı anda, emanet sahibine döner; ve bütün isimleriyle tecelli eden **Hak, âlem adı altında, kendi isimlerinin mânâlarını seyre başlar!.. Senden!..**

Bu çeşitli fiiller, ilâhî isimlerin mânâlarının ortaya çıkışından başka bir şey değildir, dedik...

Esasen bütün fiiller, Hakk'ın isimlerine dayanmasına rağmen, senin, o isimlerin mânâlarını müşahede edememen ve bunlardan perdelenmen **"gaflet"** denilen hâli doğurmaktadır. Fiillerde ve âlemde perde diye bir şey söz konusu değildir!..

Kendindeki, şartlanmadan doğan ismini ve vehminde var olan **"izafî varlığını"** ortadan kaldırdığın zaman; Hakk'ın çeşitli isimlerinin mânâlarının, terkip hükmüyle zuhurundan başka bir şey kalmaz!..

Sen, mânen ölmüş olursun!.. Zaten sonradan yaratılmıştın!..

"Her şey fenaya uğrar, Bakıy Allâh'tır!" hükmünce anlaşıldığı bir biçimde, senin varlığının ortadan kalkması ancak **"Ölmeden önce ölmen"**le mümkündür!.. **Ölmen** de, **"vehminde var olan"** izafî **kişiliğinin** kalkarak, **âlemde Hakk'ın isimlerinin mânâlarından başka bir şey olmadığını müşahede etmen ile olur!..** Kendini sadece **fiil mertebesinde**, var sandığı bir kişilikle bulan **şirktedir.** Kendini sadece **isim mertebesinde** bulan dahi **şirktedir!..** Kendini sadece **sıfat mertebesinde** bulan dahi **şirktedir, "şirki hafî"** denilen cinsten... Kendini sadece **zât mertebesinde** bulan dahi **aynı hükümde kalır!..**

Burada hemen **"şirki hafî"** denen **"gizli şirk"**e işaret eden şu hadîs-î şerîfi hatırlayalım:

İbn-i Cerir (radıyallâhu anh) diyor ki, **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) buyurdu;

– Yâ Ebu Bekr... Şirk sizde karıncanın ayak sesinden daha gizlidir!.. Bir adamın: "Allâh diledi de ben diledim" **demesi şirktir!..**

Bir de: "Falan kişi olmasaydı, falan adam beni öldürecekti!.." **diye bir kimsenin konuşması Allâh'a şirk koşmasıdır...**

Şirkin büyüğünü ve küçüğünü, Allâh'ın senden kendisiyle gidereceği bir duayı sana göstereyim mi?..

"<u>Allâhümme inniy euzuBike en üşrike bike şey'en ve ene â'lemu ve estağfiruke limâ lâ âlem!..</u>"

Yani varlığında **Allâh**'ı göremeyip, o fiili **Allâh**'a değil, olmayan benliğine bağlarsan bu **gizli şirk** olur. Zira ister fiil ister mânâ boyutu olsun varlık hep O'na aittir.

Âfakta yani dış dünyada milyarlarla yıldızların içinde kaybolduğu evrende, bir mekânı olmayan **"Allâh"**ı bulmak, ermek mümkün olmadığına göre O'nu nerede ve nasıl bulacaksın?..

İbn-i Ömer (radıyallâhu anh) naklediyor:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem)**'e sordular:**

– Allâh nerededir?.. Yerde veya gökte midir?..

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

– Mümin kullarının kalbindedir!.. (Gazâli - İhya)

Öyle ise Allâh'ı zâtında, özünde, gönlünde, şuurunda, ilimde bulup, O'nu bir mânâ ile kayıt altına almaktan kaçınacaksın...

Esasen Zât, Sıfat, Esmâ ve Efâl dediğimiz bu dört mertebe gerçekte tek bir boyut, tek bir mertebedir. Ve bu tek mertebede kendini bulan, dördüyle birlikte bulmuş olur... Bunlardan sadece herhangi birinde kendini bulma ve ötekilerini öteye atma, sendeki **"ikilik"** anlayışının ortadan kalkmamasındandır.

Diyelim ki ben sıfat mertebesinde kendimi buldum... Kendi tekliğimi yaşıyorum... Ama isimlerin mânâlarından geçtim, öyle bir şey yok(!)... Fiilleri görüyorsun, fiiller beni ilgilendirmez(!) diyorsun!.. Bu durumda sen hâlâ şirktesin ve hâlâ kendini tanıyamamışsın!.. Çünkü, fiil aynen isimdir, ismin mânâsı da aynen senin benliğinin mânâsıdır...

Dolayısıyla, kendini bu şekilde bir soyutlamaya gitmen, hâlâ bir **"öte ilâh"** mevhumundan kurtulamadığını ortaya koyar.

Fiillerin, isimlerden gelen bir biçimde oluştuğunu konuştuk... Şimdi, fiil adı verilen şeyin, belli isimlerin mânâlarının terkip hükmüyle aşikâre çıkışından başka bir şey olmadığını öğrendik... Yani, fiil eşittir isim dedik!..

Şimdi de fiil ile isim mânâları arasındaki fark noktası üzerinde duralım ve **"fiil"** dediğimiz şeylerin neden bu adı aldığını görelim...

Fiil, mânâların terkibinden meydana gelir... "Esmâ" denince, salt mânâlar kastedilir... Yani hangi isim söylenirse, o isimle kastedilen mânâ akla gelir... Oysa fiil mertebesinde, bir fiil

denildiğinde, o fiili meydana getiren mânâlar terkibi söz konusudur. Her fiil, fiil adı altında çeşitli mânâları değişik nispetlerde toplamıştır. Yani, birkaç ismin mânâsının, bir terkip şeklinde birleşerek ortaya çıkmasının aldığı isme **"fiil"** deriz. Fiil mertebesi denmesinin sebebi, birkaç ismin mânâsının sayısız terkipler şeklinde ortaya çıkmasıdır.

İsim mertebesinde ise, isimler, yani bu isimlerle kastedilen mânâlar, sadece o ismin müsemması olan bir mânâ olarak, tüm hâldedir!.. Bu mertebede mânâ terkipleri söz konusu değildir. O isimle, salt o mânâ kastedilir.

Mesela bir **Ziya** ismi altında, kaç tane ilâhî ismin mânâsı bir terkip hükmüyle aşikâre çıkarır ve karşımızda gördüğümüz o şeyin varlığını meydana getirir!.. Yani, **Efâl mertebesi** dediğimiz, **değişik isimlerin mânâlarının terkipler hâlindeki görüntüsüdür.**

Sıfat mertebesi ise, salt benliği biliş mertebesidir... Tabii buradaki **benlik**ten murat, **izafî benlik değildir!.. Esmâ mertebesi ise, benliğindeki mânâları buluştur...** Benliğindeki çeşitli mânâların, değişik şekiller ve oranlarla terkibi Efâl mertebesini meydana getirir. Efâl mertebesindeki değişik terkipler, yani mânâ terkipleri de senin mutlak varlığınla, yani zâtınla kaîmdir... Zâtın olmasa, o mânâlar hiç olmaz. Dolayısıyla, Zât aynen Efâl mertebesinde mevcuttur!..

Bu sebeple, **Efâl mertebesinde müşahede edilen, gerçekte aynen Zât'tır; ancak, herhangi bir kayıt veya sınırlama söz konusu olmaksızın, kendi boyutunda!..**

39

VAR OLMAYAN BENLİĞİN NASIL YOK OLUR?

Senin, **vehmî senliğinden kurtulman; var ZANnettiğin kişiliğinden çıkman nasıl olur?..**

Önce senin **"benliğin"** dediğimiz şey nedir?..

Ahmed'in; daha doğrusu bu isimle işaret edilen müsemmanın, belli bir terkibi var... A isminden %23, B isminden %2, C isminden %7, D isminden %18 vs... Böylece çeşitli mânâların terkip hükmüyle bir bedende çıkışına, Ahmed demişiz... Bu terkibin başka bir tarifi de, belli huylar ve tabiatlardır!.. Yani Ahmed'in huyu budur, şunu yapar; Atasay'ın tabiatı budur, şöyle yer, içer, uyur gibi sıraladığımız özellikler, bu terkiplerin fiil mertebesinde ortaya çıkışıdır.

Yani huy ve tabiat dediğimiz özellikler bu terkibin mânâsının fiil mertebesinde ortaya çıkışından başka bir şey değildir.

Senin kendini, hakikatinle tanıyabilmen için, zâtının tekliği yönünden harekete geçmen gerekir... Zira, sadece tekliğini bilip, mânâları kendinde bulamaman, senin ancak, hayalini kendine TANRI

seçmiş olduğunu gösterir. Bu huylarını, **Allâh'ın ahlâkı** ile genişletmedikçe; yani sen **"Allâh'ın ahlâkı ile ahlâklanmadıkça", Allâh'ı tanıyamazsın!..** Tanıdığını iddia ediyorsan, bu tanıdığın ancak belli ölçülerle kayıtlı bir ilâh olur. **Allâh**'ın bir yönü olur!..

Hz. **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) ne diyor:

"Allâh'ın ahlâkı ile ahlâklanınız!.."

Tevhid esasındaki görüşe göre, sendeki ahlâk, **Allâh'ın ahlâkı** değil mi?.. Evet, ama o sendeki ahlâk, senin **terkibiyetin** dolayısıyla oluşmuş bir ahlâk!.. Yani, sınırsız ve ölçüsüz mahiyetleri ve asliyyeti itibarıyla **Allâh'ın ahlâkı** olan o husus; Ahmed ismi altında, **terkip hükmüyle** müşahede edildiği zaman, tamamen ölçülü, sınırlı, kayıtlı bir hâl alır ki, bu hâliyle görünüşü itibarıyla, **Allâh'ın ahlâkı olduğu iddia edilemez artık!..**

Evet, sana düşen **"Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmak"** olduğuna göre, bunu nasıl başarabilirsin?..

Allâh'ın ahlâkı ile ahlâklanmak nedir ve nasıl olur?..

Daima **"LAFI"** edilegelir... **Allâh** zamandan ve mekândan münezzehtir, **Allâh**'ın yeri, yurdu, maddesi, mekânı olmaz diye... Oysa genel yaşantımızda bu asla böyle değildir!.. Sanki Dünya'dan belli bir uzaklıkta oturmakta olup, oradan Dünya'yı idare etmekte olan; kimi işlerimizi düzenleyip, kiminin de düzenlenişini bize bırakan; kâh müşfik, kâh celâlli bir **"İlâh-diktatör"** anlayışı içinde günümüzü geçirir ve bu zannımızda yarattığımız varlığa da **"Allâh"** adını yakıştırırız!!!

Hüviyet kağıdında dini ne olarak yazılmış olursa olsun, bu tür bir düşünce içinde olan kişinin, gerçekte inandığı varlık, asla **"Allâh"** olmayıp, kendi hayalinde yaratmış olduğu bir totemdir! İlâhtır!.. Tanrısıdır!..

Ya **"Allâh"** ismiyle anlatılmaya çalışılan varlık..?

Burada, mecburen öncelikle kendini nasıl tanımladığına bakacağız... Zira bizim O'nu tahayyül ederek bulmamız muhaldir!

"O'dur EVVEL, ÂHİR, ZÂHİR, BÂTIN..." (57.Hadiyd: 3)

"O'NUN BENZERİ BİR ŞEY YOKTUR!.." (42.Şûrâ: 11)

"DE Kİ, ALLÂH AHAD'DIR; ALLÂH SAMED'DİR; DOĞURMAMIŞ VE DOĞURULMAMIŞTIR VE DENGİ OLAN BİR ŞEY DE YOKTUR!" (112.İhlâs Sûresi)

Sadece bu yukarıda verilmiş hükümler dahi, eğer dikkatli olarak incelenip, tefekkür edilirse, **"diktatör-TANRI"** tipinde bir **mabud**dan söz edilmediğini çok açık bir şekilde anlatır.

Yani, **Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın** kelimeleriyle kastedilen hep **O**'dur! Yani, **aynı şeydir!..** Ki **O**'nun, bir misli, benzeri, yakını, diye bir şey de söz konusu değildir!.. Ve nihayet **O**, cüzlere ayrılması, bölünmesi, ya da cüzlerin birleşmesi gibi hususlar söz konusu edilmeden; **TEK**'tir!.. Öyle bir **AHAD** ki, **AHAD**'ın varlığı dışında hiçbir şeyden söz edilemez... Hatta **AHAD oluşu dolayısıyla, "şey" kelimesiyle kastedilen mânâyı dahi kabul etmez.** Evet, sözü fazla derinlere daldırıp, akılları hayrete salmayalım, zira daha bize çok lazım akıl!..

Kısaca üzerinde durduğumuz bu husus dolayısıyla, anladık ki, varlıkta **"TEK"** saltanatını sürmektedir!.. Her şey, **O**'nun bir kemâlinden başka bir şey değildir...

Şimdi bu açıdan sorarsak, **O**'nun **ahlâkıyla ahlâklanmak** ne demektir; zira, **O**'ndan gayrı yoksa, **O**'nun ahlâkı dışında da bir şey söz konusu değildir... **Sendeki, RABBİNİN ahlâkıdır!..** Oysa, senden **istenen Allâh'ın Ahlâkıyla ahlâklanmandır!..**

Geldik şimdi **"RABBİNİN AHLÂKI"** ile **"ALLÂH'IN AHLÂKI"** ifadelerinin anlatmak istediği mânâ farkına...

Şimdi önce **Allâh** hakkında, sonra da geniş şekilde **Rab** ve **Rubûbiyet** konuları üzerinde duralım... **İnsanın Rabbini tanıması, bilmesi** arasında ne tür ilişki olduğu hususlarını inceleyelim...

40

ALLÂH'IN VARLIĞI HAKKINDA

Allâh, insanı yaratmıştır!..

"DEHR'DE İNSANIN ANILMADIĞI BİR SÜREÇ YOK MUYDU?" (76.İnsan: 1)

İnsanın yaratılmasından mânâ; Esmâ âleminin mânâlarının, terkibiyet hükmüyle, **Allâh**'ın kendi kendini seyri olmasıdır! Bunu daha iyi anlamak için yeniden meseleye, Zât, Sıfat yönlerini de ele alarak bakalım...

Zâtı itibarıyla, yani mahiyeti itibarıyla, söz edilmesi veya fikir yoluyla yaklaşılması mümkün değil!.. Var olması zorunlu! Yokluğundan söz edilemez!.. Zâtı itibarıyla!.. Niye? Çünkü belli bir benliği söz konusudur!.. Benliği olan, yani kendini bilme hâlinde olan her varlığın, mutlaka bir Zâtı vardır... Zâtı, o şeyin varlığını teşkil eder!.. Hakikati, özü mânâsınadır!.. Bir şeyin hakikati, özü, varlığı olmazsa kendi kendini nasıl bilebilir?..

Bu yön itibarıyla, Zâtının varlığı zorunludur!.. Ama bu zorunlu olan Zâtının mahiyeti hakkında, herhangi bir yaklaşımda bulunabilmek muhaldir**.**

Çünkü yaklaşım yapacak şey, sonradan yaratılan sonradan meydana gelen bir şeydir... Sonradan meydana gelen bir şeyle, Zâta yaklaşabilmek muhaldir!..

Sıfat mertebesi dediğimiz mertebede **"kendini bilen bir varlık"** kastedilir. Kendi varlığının var olduğunu, kendisinin olmaması diye bir şeyin söz konusu olamayacağını bilmesi hâlidir!..

Kendisinin var olduğunu bilmesi onun **"Hayat"** sıfatıdır. Kendisinin var olduğunu bilmesi, kendisinde, **"ben varım"** mânâsının hâsıl olması ki; bu bizim avamî mânâda kastettiğimiz şekilde değil... Yani, hiçbir zaman bir insan kendi kendine "ben varım" demez!.. Ama kendinin varlığını bilir. İşte bu kendi varlığını biliş hâli, **"varım"** diyebilmesi evvela varlığı, onun hayat cevherine sahip olması, hayatta olması yönüdür ki, bu da **"Hayat sıfatı"**dır.

Bu var olduğunu biliş hâli; kendisinin var olduğunu ve ne olduğunu bilmesi hâli, **"İlim"** sıfatı ile tarif edilmiştir!

Bu varoluşunu bilişinin devamı olarak; her var olan ve kendini bilen varlığın, arzusu ve iradesi, dilemesi söz konusudur. **Dilemesi** yani o şeyi **irade** etmesi demektir ki, öncesinde **"irade"** sıfatı yani **"MÜRİYD"** isminin mânâsı ortaya çıkar.

Bu iradesini, yani arzusunu, isteğini tahakkuk ettirme, **"kudreti"** zaruri kılar. Kudret olmazsa, irade tahakkuk etmez. Tahakkuk etmeyen bir irade de eksik ve noksan kalır. Eksik ve noksanlık söz konusu olamayacağına göre, **"irade"**nin tabii sonucu olarak **"kudret"** sıfatı ortaya çıkar.

Kendini tafsili ile bilmesi **"Semi"** ve **"Basıyr"** sıfatlarının kaynağını teşkil eder! Kendini bilişinin sonucu olarak bu vukufiyeti, bunun tafsilâtının müşahedesi **"Keliym"** oluşudur. Bütün bunların

sonunda, bir de **“Tekvin”** yani meydana getirme; yani kâinatı meydana getirme denilen hâl, sıfat söz konusudur.

İşte bu sıfatlarla yani bu vasıflarla kendini bilmesi hâli **Sıfat mertebesini** teşkil eder. Bu Sıfat mertebesi dediğimiz, kendini bilme hâlinin tabii sonucu olarak; bu varlığın kendindeki çeşitli mânâları müşahede etmesi oluşur.

Bu mânâlar bir kısmıyla, kendini müşahede yönüyle; bir kısmıyla da, kendindeki özellikleri ortaya koyma, onları seyretme hâliyledir.

Kendinde görmeyi murat ettiği mânâları, tarif etme, kendini tanımlama sadedinde olanlara, **“Hakk’a ait isimler”**; özelliklerini, mânâlarını, terkipler hâlinde seyretme sadedinde olan isimlere de **“Halka ait isimler”** denir!.. **Halk kelimesinin mânâsını meydana getiren isimler**, demektir!.. Mesela **“Rezzâk”** ismi, halkın varlığını gerektirir... Halkı zaruri kılar! Çünkü rızk verilecek bir varlık olmazsa, rezzâklık, rızk vericilik söz konusu olmaz! Öyleyse bir varlık olacak, rızka ihtiyacı olacak, ki rezzâklık yani rızk vericilik mânâsı ortaya çıksın. Bunun gibi!

Bütün isimlerin mânâlarının müşahedesi ortamı Efâl âlemidir. Fiiller âlemidir!..

Bu dört âlemi birbirinden ayrı ayrı düşünmek, en büyük gaflet ve hata olur! Perdelenme olur! Hicap olur!..

“Kâinat” ismi altında Zâtından başka bir varlık yoktur!.. Kâinatın ardında, özünde, zâhirinde veya bâtınında, Zâtından gayrı bir varlık yoktur!.. Kısacası, **kâinatın hüviyeti O’dur!** Kâinatın benliği, **O**’na aittir!.. **O**’na ait mânâlar, değişik terkipler şeklinde, değişik isimler olarak, kesret dediğimiz görüntüyü meydana getirir!

Kesret; ilâhî isimlerin mânâlarının değişik terkiplerle aşikâre çıkmasından başka bir şey değildir!.. Ve bu terkiplere göre seyredilen âlem, fiiller âlemi dediğimiz, **Efâl âlemi** dediğimiz âlemdir!.. Kısacası, **fiiller âlemi** denilen âlem, ilâhî isimlerin mânâlarının, terkipler şeklinde, bir terkibin diğer terkibe bakışından başka bir şey

değildir!.. Bu açıdan bakarsan, ortada Efâl âlemi diye bir âlemin olmadığını da müşahede edersin!.. Bu defa bakarsın ki, fiil dediğin şeyler, aslında fiil olmayıp, terkibiyet hükümlerinin ortaya çıkışıdır! Ama sen buna, fiil diyebilirsin, "fiiller âlemi" de diyebilirsin! Ama fiil veya fiiller âlemi diye kastettiğin şey, ilâhî isimlerin terkibiyet hâliyle ortaya çıkışından başka bir şey değildir!

Evet, şimdi de **Esmâ âlemi** denilen Efâl âleminin de kaynağını meydana getiren ilâhî isimler üzerinde biraz duralım ve isimlerden çeşitli uyumlu ve zıt mânâların nasıl oluştuğunu görelim...

41

ALLÂH'TA İLÂHÎ İSİMLERİN ZITLARI VAR MIDIR?

İlâhî isimlerin mânâlarının aşikâr olmaması hâlinden doğan veya algılayacağımız kuvvetle zâhir olamamasından doğan tarifleri, tâbirleri nereye ve neye bağlayacağız, nasıl bunlar meydana gelmiş olacak?

Bu ilâhî isimler **"Esmâ ül Hüsnâ"**da da görüldüğü gibi belli ana mânâları mutlak varlığa lâyık olan bir biçimde ve şekilde ortaya koyar, tarif eder. Bunun zıddı olan mânâlar, mesela **NÛR**'un zıddı olan zulmet; veya **İLİM**'in zıddı olan cehalet gibi vasıflar aslında var olmayıp, ilâhî murat gereği olarak; tecellilerin, veyahut ta ilâhî isimlerin terkipleri dolayısıyla varmış gibi görünen algılamalardır, mânâlardır... Ve bu mânâlar dahi birer hikmettir!..

Herhangi bir hâlin, noksan olarak kabul edilmesi, terkibe göredir!.. **Allâh'a göre** ise, her fiil mutlak kemâlinden ibarettir!.. Zulmet dediğimiz şey dahil!.. **"Zulmet"** adını verdiğimiz, **Nûr'un aşikâr olmaması hâli** dahi, bir ilâhî kemâlden başka bir şey değildir!.. Çünkü her kemâl, onun zıddı olan bir başka kemâl ile ortaya çıkar.

Eğer zulmet dediğimiz, Nûr'un aşikâre çıkmama hâli olmasaydı, Nûr'un nûrâniyeti müşahede edilemezdi!.. Nûr'un nûrluğu, kemâli seyredilemezdi.

Eğer ki; **Aliym** ismi ile kastettiğimiz ilim sahibi mânâsı zâhir olmasaydı, **"cahillik"** dediğimiz **"ilimsizlik"** bilinmeyecekti... İlimsizlik hâli bilinmeyince ilmin kemâli anlaşılmayacaktı.

Mevcut olan bütün ilâhî isimlerin mânâlarının zıdları, o isimlerin kemâlâtının müşahede edilebilmesi için; o isimlerin mânâlarının ortaya çıkmaması suretiyle meydana gelir!.. Ve, o hâl de, gene **"Hakiym"** isminin gereğince, bir hikmete dayanmaktadır. Ve o hâl dahi bir kemâldir!..

Ayrıca, bu gibi isimlerin mânâlarının aşikâre çıkmaması hâli, aslında söz konusu değildir.

Burası ince bir nokta, buraya dikkat edin... İlâhî isimlerin mânâsının aşikâre çıkmaması hâli söz konusu değildir!.. **Nûr** ismi, nûr mânâsı; ezelden ebede, bâtından zâhire, tam bir ihâta ile yaygındır!.. Ancak, o nûr isminin **mânâsının yokluğunu müşahede etmek, müşahede eden mahaldeki isim terkibinden dolayıdır!..** Yani kişi dediğimiz, birim dediğimiz yapıyı meydana getiren, isimlerin bir terkibi değil mi, mânâların bir terkibi değil mi? O terkipte, o ismin mânâsı zayıftır!.. O ismin mânâsının zayıf olduğu terkip, o mânâyı dışarıda göremez!.. Yoksa o mânâ dışarda zayıftır, zayıf tecelli ediyordur değil!.. Kendi terkibinde o mânâ az olduğu için, zayıf olduğu için, dışarda o mânânın karşıtı olan asıl mânâyı müşahede edemez...

42

“HAK” ve “HALK” HAKKINDA

İşte bu terkibiyet hâli **“halk”** ismiyle kastedilmiştir. **“Hak”** ve **“Halk”** diyoruz ya... **HÂLIK** isminden **Halk** meydana gelmiştir. **Halk olmuş** dediğimiz şey bu terkiplerdir.

Halk etmek, var olmayan bir şeyi var kılmaktır. **“Halk”** diye bir şey yok!.. İşte yok olan bir şeyi, var kılıyor!.. Ama neyle var kılıyor, gene kendi mânâlarıyla!.. Mânâları değişik terkipler şeklinde meydana getirerek, her bir terkipte değişik oranlarda aşikâre çıkartmak suretiyle, halk ismi müsemması meydana geliyor. **“Halk”** ismi ile işaret ediliyor. Ama **“halk”** isminin müsemması, Hakk’ın mahiyeti itibarıyla **Hakk’ın kendisidir!..** Ancak biz **“Hak”** kelimesiyle bu **Esmâ ül Hüsnâ**’yı, bu **Esmâ ül Hüsnâ’ya sahip olan varlığı kastederiz.** Yani, bu isimlerin mânâlarının tümünün sahibini!..

Eğer bir terkip durumuyla bu isimlerin mânâları bir mahalde toplanmışsa, o zaman ona **“Hak”** değil **“halk”** adını veririz!..

Dolayısıyla, **terkibiyetten doğan tâbirler**, **“halk”** adına **bağlanır, “Hak”** adına **bağlanmaz! “Hak”** dediğimiz zaman, bu **isimlerin mânâlarının sahibi olan varlığı** kastederiz. **Halk veya mahlûk** dediğimiz zaman da bu **terkibi** kastederiz!

“Mahlûkta” ve “halkta” dediğimiz hâller, halk olarak müşahede edilmesi dolayısıyla, geçerli olan tâbirlerdir. Eğer aynı hâllerde o isim terkibinin mânâsının **aslı olan Hakkaniyetini müşahede edersen**; terkibiyet yönünü değil de, o ismin aslını; mânâdaki asliyyetini müşahede edersen, o zaman **“Hak”** adını verirsin!

Bu neye benzer; akvaryuma bakıyorsun, akvaryumda suyu görüyorsun. Ama, balıkları gösterip akvaryumda yaşıyorlar, diyoruz. Akvaryumda yaşıyorlar, derken akvaryumdaki “suda” demek istiyoruz. Ama konuşmada, akvaryumdaki “suda” demeden, sadece kısaca akvaryumda diyoruz. Hâlbuki balık akvaryumda değil, suyun içinde yaşıyor!.. Akvaryumdaki suyun içinde yaşıyor!..

Eğer burada sen, akvaryumdaki suyun denizdeki su olduğunu veya göldeki su olduğunu, göldeki sudan farklı bir şey olmadığını müşahede ediyorsan, o suyun göldeki su olduğunu müşahede ettiğin gibi; herhangi bir terkipte ortaya çıkan mânânın sahibi olan, ana varlığı müşahede ederek **“Hak”** diyebilirsin!..

Fakat o mahalde, bir isimler terkibi olduğunu ve bu isimlerin değişik oranlarda bir araya gelmiş olduğunu müşahede ettiğin zaman, ona “Hak” değil **“halk”** dersin; ve o noksan olarak nitelendirilen hâli ona bağlayabilirsin.

Zaten noksanlık denilen hâllerin oluşması zaruridir ve elzemdir!.. Çünkü o noksan denilen hâller olmasa, kemâl denilen mânâ anlaşılmaz, müşahede edilemez!.. Her bir noksanlık, bir kemâlin ortaya çıkmasına vesiledir. İlâhî isimlerin, bu terkiplerle, çeşitli noksanlıklar şeklinde müşahede edilmesi gereklidir ki, o isimlerin kemâl yönleri de neticede müşahede edilebilsin, seyredilebilsin!..

Sınırlı müşahedede, müşahede edilecek mahale verilecek isim, **“halk”** ismi olur!.. **Sınırsız müşahede** söz konusu ise, bu defa müşahede edilene verilecek isim **“Hak”** olur. **Zâhir gözüyle, “Hakk”ı görmek muhaldir!** Çünkü zâhir gözü, mutlak olarak sınırlı görür! Zâhir gözü mutlak olarak sınırlı gördüğü için, zâhir gözüyle gördüğüne **“Hak”** diyemezsin, **“halk”** demek mecburiyetindesin!..

Çünkü, **sınırlı olarak müşahede ettiğin her şey terkiptir ve "halk" ismine bağlanır!..**

Allâh'ı, ancak bâtın gözü ile müşahede edebilirsin. Bâtın gözü ile müşahede edebilirsin derken, ne demek istediğim anlaşıldı mı?

Zâhir isminin de mânâsı, Bâtın isminin de mânâsı Allâh'a aittir!.. Fakat **Allâh**'ı zâhirde görüyorum diyemezsin! Çünkü zâhir dediğin âlem, kısıtlılık âlemidir! Neye göre?.. Senin görme boyutuna, görme işlevini yapan nesnene göre!.. Nitekim görme dediğin fiil, göz aracına bağlı değil mi; beyne bağlı değil mi?

Dolayısıyla, bu mahaller de, **Hakk'ın zâhir ismi yönünden**, her ne kadar **Hak** ise de; nihayet belli bir **terkip**, belli bir kabiliyet ile kayıtlıdır. **Kayıtlı varlık, kayıtsız varlığı göremez!..** Kayıtlı varlık, kayıtlı varlığı görebilir!

Kayıtlı varlığın, kayıtlı varlığı müşahedesi dolayısıyla da ben **"Allâh'ı görüyorum"** diyemezsin! **"Ben Allâh'taki mânâlardan meydana gelen âlemi müşahede ediyorum"** diyebilirsin!

Allâh'ı neyle seyredebilirsin, Allâh'ı neyle görebilirsin?..

Allâh'ı görmek denen şey nedir?..

Allâh'ı görme, bir kere senin anladığın, benim anladığım mânâda **"görme" fiili değildir! Allâh**'ı görmek denen şey, "görme" fiili değildir!..

Çünkü, **Allâh**'ı görüyorum, dediğin zaman; **Allâh** isminin mânâsı; daha ilk sohbetlerimizde konuştuk ki, Zâtı, Sıfatı, İsimleri ve Efâliyle tüm kâinat bunun içine girer!.. Ve bu kâinatın Esmâsı, Sıfatı ve Zâtını da ihâta etmesi şart!..

Böyle bir varlık!.. Hâlbuki, sendeki görme hâli, **"görüyorum"** dediğin hâl, eğer fiil mertebesindeki göz dediğimiz noktayı da kaldırırsak ortadan, bir **idraktır. Bir ilimdir!..** Peki..?

İdrak, Allâh'ı idrak edebilir mi?..

“EBSAR (görme - değerlendirme organları) **O’NU İDRAK EDEMEZ; O, EBSARI İDRAK EDER** (değerlendirir)**!..”** (6.En’am: 103)

İdrak... Zâtı itibarıyla Allâh’ı idrak edemez, çünkü idrak dediğin şey, İsim mertebesinde meydana gelmiş bir mânânın, Fiil mertebesindeki ifadesidir!.. İdrak, müdrikeye dayanır, idrak gücüne dayanır! Bu idrak gücü de Esmâ mertebesinde meydana gelir. **İlim** sıfatının Esmâ mertebesindeki mânâsı, Efâl âlemine yansır, idrakı oluşturur. İlim, Sıfat mertebesindeki varoluştur.

Öyleyse sen bunların hangi düzeyinden bakarsan bak, neticede **Allâh isminin mânâsını senin görebilmen muhaldir!..** Ama şu da bir gerçek ki; “Allâh’tan başka bir varlığı görüyorum” dersen, o da yalandır, iftiradır!..

43

"RAB" NE DEMEKTİR?

Efâl mertebesi dediğimiz mertebede tasarruf eden, Efâl mertebesini meydana getiren, mutlak varlıktır... **Allâh**'tır!.. Efâl mertebesini meydana getirmesi ve Efâl mertebesinde mutlak mutasarrıf olması hasebiyle **"Rab"** ismiyle anılır.

Evet... **"RAB"**; terbiye edici, mürebbi anlamındadır. Ancak, bir annenin çocuğunu, bir öğreticinin öğrenciyi terbiyesi gibi bir terbiye asla anlaşılmamalıdır; çünkü bu tür anlayış, tam bir bataklığa saplar insanı!.. Bu anlayış, neticede bir sen ve bir de seni terbiye eden, senden ayrı, yukarıda ikinci bir **TANRI anlayışına** sürükler seni!..

"RAB" kelimesindeki terbiyeyi nasıl anlayacağız öyle ise?..

"RAB", Rubûbiyet mertebesi sahibi olan anlamındadır. **Rubûbiyet** ise ilâhî isimler diye bildiğimiz **Esmâ ül Hüsnâ'nın hükümlerini aşikâre çıkartma özelliği**dir.

Meseleyi bu şekilde anladığımız zaman, görürüz ki, **senin Rabbin, varlığında bulunan, varlığını meydana getiren ilâhî isimlerden başka bir şey değildir!..** Ancak bu ilâhî isimler, sende **bir terkip**

hükmüyle ve boyutlarıyla aşikâre çıkar ki; bu çıkış da, senin birimsel mânâdaki varlığının kaynağı ve ta kendisidir.

Evet sen, terkibin hükmüyle; terkibini meydana getiren isimler ve bunların ağırlık oranları itibarıyla, **Rabbinin kulusun** ve varlığının sıfatları ve zâtı itibarıyla da **Allâh**’tan gayrı bir varlık değilsin.

Zâtını ve sıfatlarını tanıdıktan sonra, senden zuhur eden tüm mânâların da ilâhî isimlerin neticesi oluştuğunu müşahede edebilirsen, işte o zaman, sana hakikati tanıma yolu açılır. Ve sen, kendini, benliğin itibarıyla, tüm varlıkta çeşitli sûretler ve mânâlar şeklinde tanırsın.

İnsanın **“Rabbini”** bilmesi; **“insan”** ismiyle kastedilen varlığın, **“İlâhî isimlerin bir terkibi”** olduğunu bilmesidir!..

Her **“insan**” ismi altında, mutlak olarak hükmünü yerine getiren **Hakk**’tır!

Senin Rabbin, sendeki mânâların, Allâh isimlerinin terkibiyet hâlidir!..

Senin Rabbinle, Ahmed’in Rabbi hem ayrıdır, hem aynıdır!.. **Terkibiyetleri yönüyle** ayrıdır; **terkiplerin mahiyeti yönüyle** aynıdır!..

Rabbini bilen, isimleri yönüyle, Allâh’ı bilmiş olur. Yani, isimlerin mânâları yönüyle **Allâh**’ı bilmiş olur!.. Yani İsimler mertebesinde, **Allâh**’ı bilmiş olur!.. Hâlbuki, **“Allâh”** ismi, Zât, Sıfat, Esmâ ve Efâl mertebelerinin tümünü içine alan bir isimdir. Oysa burada **“Rabbi”** bildiğin zaman, Esmâ mertebesi itibarıyla bilmiş oluyorsun! İsimleri bilmek hasebiyle, **Allâh**’ı bilmiş oluyorsun!

Her ne kadar isimlerin mânâları, o benliğe, o hüviyete ait ise de; o benliği ve hüviyeti, isimler perdesi arkasından müşahede edebiliyorsun!..

Peki, isimler perdesi arkasından değil de, bizâtihi Sıfat mertebesiyle bilmek nasıl olur?

Terkibiyetin; terkibiyetinden doğan huy ve karakterin, tabiatın; tabiat kaydı altında bulunman söz konusu olduğu sürece, Sıfat mertebesindeki benliğini bilebilirsin fakat bu, bilgiden öteye geçmez!..

İşte bu sebepledir ki, **"Rabbini bilen, ALLÂH'ı bilmiş" olmaz!**

Rabbini bilmesi, bir kişinin cehennemden kurtulmasına yol açmaz! Rabbini bilmesinin ötesinde; kendi Rabbinin hükmü altından çıkabilmesi zarureti söz konusudur!..

Rabbinin hükmü altından çıkabilmesi de, Rabbini bilmesi, Rabbinin ötesinde **Allâh** adıyla işaret edileni bilmesi; ve **Allâh**'ın hükümleri gereğince, Rabbinin kaydından kurtulması gerekir!..

Demek ki **"Allâh ahlâkıyla ahlâklanmak"**, zâtında ve benliğinde **Allâh**'tan gayrının var olmadığını müşahede etmekle ve Efâl mertebesinde bütün ilâhî isimlerin dengeli, ölçülü, kontrollü ve bürünme hükmüyle ortaya çıkışını seyretmekle mümkün olur.

Bütün bunlar ancak ve ancak, **kendinde vehmettiğin**, birimsel, izafî, şartlanmadan doğan **"kişisel benlik"** duygusunun ortadan kalkmasından sonra oluşan yaşam şekilleridir.

Varlıkta, **Allâh'tan gayrının mevcut olmadığına şahit olacaksın...** Artık vehmî, şartlanmadan ve beş duyunun aldatmacalarından ileri gelen varlıklar zannı senden kalkacak!..

Bütün varlığın, küll hâlinde, tek bir varlık olduğunu müşahede edeceksin. Hakk'tan söz edildiği zaman, **"Hak"** isminin mânâsını **Zâtında göreceksin**, müşahede edeceksin; ondan sonradır ki, bu söylenilenler sende yaşanacak!.. Ondan evvelki biliş, sadece öğreniş, kabulleniş, iman, **takliden** tasdiktir!.. Yaşama olmaz!..

İşte bunu yaşayabilmek, bunu hissedebilmek, bunu fiiller düzeyinde müşahede edebilmek için, **izafî varlığa ait**, izafî (göresel) benliğin ortadan kalkması için, buna ait huyların ortadan kalkması lazımdır, zaruridir!

İzafî varlığın **"yokluğu"** konusundaki şüphe ve endişeler gittikten sonra; şuurunda, izafî varlık hükmünü doğuran huyların, davranışların, şartlanmaların, tabiatların da ortadan kalkması söz konusudur.

Bunlar kalkmadan, **TEK**'liği yaşayabilmek gene mümkün olmaz. Evvela bunlar kalkacak, sonra gereken isimlerin mânâlarına bürünmüş olarak fiilleri ortaya koyacaksın.

Kaldırmaktan kasıt ne?..

Kaldırılacak, ortadan yok edilecek bir şey, gerçekte yoktur!..

Öyle ise kaldırmaktan murat, sende zuhur eden mânâları dengelemek; ağır basan mânâların kaydından çıkarak, hafif kalan mânâları ağırlaştırmak şeklinde değiştirme, demektir. Böylece eski ağırlıklarla oluşan mânâ ya da fiiller sende ortadan kalkmış ve yerine başka mânâlar ve fiiller gelmiş olur!..

Mesela cimrilik dediğimiz haslet, sendeki bir ismin mânâsının yeterli ağırlıkta zuhur etmemesine bağlı olarak ortaya çıkmış bir haslettir!.. Şayet, bu ismin mânâsı sende ağırlık kazanırsa, cimrilik özelliği sende hükmünü yitirir ve el açıklığı, hatta daha da ileri özellikler ortaya çıkar. Bu da **zikir yoluyla** beyin programında **meydana gelecek değişiklik** sonucu ortaya çıkar ancak...

Öyle ise, kendinde mevcut olup, ancak belli programlanma dolayısıyla bir kısmı ortaya çıkabilen, çeşitli mânâların keşfolunması ve dengeli bir biçimde ortaya çıkışı nasıl olacaktır?..

Yani, **Allâh'ın ahlâkıyla nasıl ahlâklanacaksın?..**

Bütün bunların gerçekleşmesi için iki yol vardır:

a - Dıştan içe gidiş.

b - İçten dışa geliş.

Birinci şıkkın gerçekleşmesi nispeten daha kolaydır. **Dıştan içe** gidiş dediğimiz şeklin gerçekleşmesi, daha önce o hedefe ulaşmış bir

kişiyi bulup; onun, senin tabiatına, huylarına, istek ve arzularına **ters düşen** emirlerine körü körüne sürekli tâbi olarak; yeni bir şekle, tarza, mânâya geçiş yoluyla mümkün olur!..

Daha sonra da bu mânâları kavramaya çalışırsın!..

"ALLÂH BOYASI! ALLÂH BOYASI İLE BOYANMIŞ OLMAKTAN GÜZEL NE OLABİLİR!.." (2.Bakara: 138)

İkinci şıkkın, yani **içten dışa** gelişin gerçekleşmesi ise bir ölçüde daha zordur. Bunun için geniş tefekkür yeteneğine sahip akla ihtiyaç vardır!.. Tâ ki yapılan çalışma ve araştırmalar sonucunda, kendinde mevcut tüm mânâları keşfedebilesin, sonra onlarla boyanabilesin. Böylece **Allâh**'ın boyasıyla boyanmış olasın!..

Allâh'ın; önce bilinen tüm isimlerinin mânâlarını, sonra da bilinmeyen sayısız isimlerin mânâlarını kendinde keşfedip, kendini tanıyasın. Zira...

Neyi, niye, nasıl, hangi hedefe yönelik olarak yaptığını bilmeden ortaya koyduğun her hareket **"tabii"**dir. Yani, tabiatının gerektirdiği bir biçimde!.. Tabiatının gereği olarak ortaya koyduğun her hareketin karşıtı hareket de, senin azap duymana yol açan şey olur!.. Zaten **cehennem de, senin tabiat, huy, benlik kayıtlarında kalmanın mânâsından başka bir şey değildir, manevî yönü itibarıyla!..**

Tabiatlar, huylar, benlik; **cehennem ateşi** olduğuna göre, karşındakinin huyuna, tabiatına, benliğine uygun olarak yaptığın her hareket ve konuşma, gerçekte, onun cehennem ateşini arttırmaktan, alevlerini körüklemekten başka bir şey sağlamaz!..

Oysa, bu hareket ona, şu tabii yaşantısı gereği, sanki nimetmiş gibi tad vermektedir!..

Diğer taraftan, onu, tabiatının, huyunun, benliğinin zıddına davet ettiğin, hoşlanmadığı hareketleri yaptığın ve bunlara katlanmasına; nihayet bunları hoşgörü ile karşılamasına yol açtığın zaman ise, ona cennete davet elini uzatmış olursun!.. Çünkü, bu davranışları kabulü

neticesinde, bir süre sonra ona azap verecek herhangi bir davranış ya da olay kalmaz olur!..

Kişinin üzülmesine, sıkılmasına, azap duymasına, bunalmasına yol açan her şeyin kökeninde kesinlikle mevcut olan şey, ya benliği, ya tabiatı, ya huyları; yani bunlarla **kendi hakikatini kayıt altına alması** yatmaktadır!.. Bu kayıtları kırabilirse, kendine azap veren tüm nesnelerden de arınmış olacak; **Dünya'da yaşarken cehennemden azât edilmişlerden**, diye tarif edilenlerden olacaktır!.. Aksi takdirde, Dünya'da yaşadığı sürece de, öldükten sonra da çektiği azaplar çok çok uzun bir süre son bulmayacaktır.

Hakk'ın rahmetinden, Rasûlullâh'ın şefaatinden murat, kişiyi **“Rabbinin kulu”** olma kayıtlılığından, **“Allâh'ın kulu”** olma genişliğine geçirmedir. Yani tabiat, huy, benlik gibi terkibiyetinin sonucu oluşan, kabulüne bağlı kişiliğinden bâkî benliğine ulaştırmadır. Bağlarından kurtarıp özgün hakikatini yaşamaya davettir.

Şayet **Hak, bir kuluna sonsuz nimetinden içirmeyi murat ederse, onu kendi huylarının, tabiatının, benliğinin esiri olmaktan kurtarıp; yani ölmeden evvel bu saydığımız özelliklerinden, dolayısıyla kişiliğinden öldürüp, aslına ve hakikatine kavuşturur!.. Böylece o kul, Allâh'a vâsıl olur!..**

44

DİKKAT EDİLMESİ ZORUNLU BİR İNCELİK

Benliğinin izafî bir benlik olmayıp, mutlak benliğin ta kendisi olduğunu müşahede edenlerin karşılaştığı en büyük varta, en önemli hakikatten sapma noktası, işte burada karşıya çıkmaktadır...

Müşahede sahibi, bakar ki **varlıkta mevcut tek bir "nefs" vardır**; ve o da kendi benliğidir, ama bunu bireysellik **"ben"**i olarak sakın algılamayın!..

Ki bu **"Nefs", RUBÛBİYET ZÂTINDAN** meydana gelmiştir. Öyle ise dilediğini yapar!

Ancak ne var ki, burada hatırlanması gereken bir büyük incelik daha vardır...

Tabiatın iktizası olup, kayıtlılığa girmeyi oluşturan fiilleri meydana getirmek, mutlak benliğini yaşamayı engelleyen en önemli perdeleri oluşturur. **Zatî tenzih ve takdis, izafî benliği oluşturan ve bunun içinde kaybolmayı sağlayan tabii davranışlardan, huylarla**

kayıtlı kalmaktan, âdetlere tâbi olmaktan kaçınmayı zaruri kılar!..

İsterse bu davranışlar, kökeni itibarıyla Rubûbiyet hakikatine dayansın!..

Nitekim **Rubûbiyet sırrına** erdikten sonra, dinî yasakları yasak olarak kabul etmeyip, emirleri tutmayanların bu yanlışı yapmaları, mutlak mânâda benliklerini tanıyamamış olmalarından; ya da yol arkadaşlarının kendilerini uyaracak düzeyde olmamasından ileri gelmektedir...

Hâlbuki, mutlak mânâda benliğini bulanlar, yani **Rubûbiyet sırrından** sonra, **Vâhidiyet ve Ulûhiyet tecellisine de nail olanlar**, artık kendi hakikatlerini Esmâ, Sıfat ve Zât mertebesinden müşahede ettikleri için; **fiil düzeyinde Rubûbiyetlerini ispat endişesinden kurtulmuşlardır.** Her mertebenin hakkını verecek kemâl onlardan zâhir olur!..

45

VARLIĞIN HAKİKATİ

Şimdi yukarıda anlattığımız hususu bir başka yönüyle yeniden ele alalım önemine binâen...

Beyin, yapısı ve terkibi itibarıyla zerrelerden oluşmuştur. Yani hücrelerden, hücrelerin özüne inersek moleküllerden, atomlardan... Buna işaret bâbında da **"zerre"** tâbiri kullanılıyor, en küçük nesne mânâsına... Düşünülebilen en küçük nesne mânâsına...

Her zerrenin, Zâtıyla, Sıfatıyla, Esmâsıyla ve Efâliyle Hakk'tan gayrı bir şey olmaması hasebiyle, **"beyin" ismi altında da, Zâtıyla, Sıfatıyla, Esmâsı ve Efâliyle Hakk'tan gayrı bir şey mevcut değildir.** Çeşitli ilâhî isimlerin mânâlarına karşılık olan beyin devrelerinin açılışı ve faaliyete geçirilişi, ancak beynin ilk oluşum devresi için söz konusu... Az önce dedik ki, taş, yıldız, hayvan gibi isimlerin ardında, Hakk'ın varlığından başka bir şey mevcut değildir!.. Bir yıldız ya da takımyıldız, burç dediğimiz sistemler dahi belirli mânâları ihtiva eden yoğunlaşmış kitleler...

Böyle olunca, belirli bir mânâyı hâvî olan kitlelerin yaydığı radyasyon, oluşması devresinde beyinde, kendi yapısına uygun mânâların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Bu radyasyonlar beyne

ulaştığı zaman, kendi anlamı türünden bir çalışma tarzını beyinde meydana getirir. Ve beyinde oluşturduğu mânânın neticesini de biz fiil ya da düşünce şeklinde o birimde müşahede ederiz!..

Hangi türden mânâlar, o beynin oluşumunda ağır basmış ise, daha sonraki yaşamında, artık o beyinden, oluşumuna uygun davranışlar çokça meydana gelir; ki bunun anlamı da **"o kişiye o tür işlerin kolaylaştırılması"** olur!..

Doğum tarihine kadar olan süre ve doğum saati itibarıyla, beyin bu tesirleri aldı va almasıyla birlikte de bu tesirlerin mânâlarını ortaya çıkarabilecek **kabiliyeti** elde etti.

Esas itibarıyla, bütün insanlardaki beyinler, ana yapı olarak birbirine benzer! Ancak, aldıkları tesirler ve bu tesirlerin beyinlerde çalıştırdıkları bölümlerin farklı oluşu, genelde, insan kelimesiyle tanımlanan bu birimlerdeki farklı davranış ve düşünüş şekillerini meydana getirir...

"ALIN YAZISI" denilen şey, bu tesirlerden başka bir şey değildir!.. Keza, kişinin kendisinde mevcut olan **"LEVHİ MAHFUZ"**u dahi, onun **istidat ve kabiliyeti** böylece tespit edilmiş olan, **beyin**den başka bir şey değildir!..

Evrende oluşan her şey, tamamıyla **"Fizik-Şimik-Kozmik"** diye tanımlamaya çalıştığım sebepler-sonuçlar dizisinden başka bir şey değildir! Ki bu da:

"...SÜNNETULLÂH'TA BİR DEĞİŞME ASLA BULAMAZSIN!" (35.Fâtır: 43) hükmüyle açıklığa kavuşturulmuştur.

Mucize denilen, olağandışı kabul edilen olaylar dahi, **Allâh**'ın sistem ve düzeni içinde gelişir. Kısacası, **kâinatta sihirbaz değneğine yer yoktur!..** Bizim, o olayı oluşturan sebeplerden habersiz olmamız, o olayın bir sihirbazlık ya da hokkabazlıkla oluştuğuna delalet etmez!..

Evet, beyin temel yapısı itibarıyla, aslının yani varlığının **"Hak"** oluşu itibarıyla, kendisindeki 99 ismin mânâsını ortaya çıkarmaya istidatlıdır. Bu 99 ismin mânâlarının değişik şiddetlerde ve değişik tertipler hâlinde ortaya çıkışı, birimler arası farkları doğurmaktadır. Bu arada kişiden beş-on, ya da kırk beş ismin ortaya çıkışı gibi anlatımlar, izah sadedinde ve teşbih yolludur.

Esas mânâda her beyinde bu 99 ismin mânâsı ortaya çıkmaktadır. Ancak bu ortaya çıkış **değişik kuvvetlerde ve belirli bir terkip hâlinde** oluştuğu için, sayısız farklılıkta insan meydana gelir.

Bütün bunlar da, bahsettiğimiz radyasyonların beyinde meydana getirdiği tesirler ile, ve o kişide soyu yolundan oluşan genler vasıtasıyla meydana gelmekte...

Biraz **genler** hususuna işaret edelim... Ana-babadan intikâl eden genler, ana-baba ve daha önceki cedlerden alınan tüm kayıtları beyne ulaştırırken; bu kayıtlar, ancak kendi özelliklerini ortaya çıkarabilecek kabiliyette bir devrenin açılması hâlinde o beyinden dışa yansır!..

Bir misalle açmaya çalışalım bu konuyu...

Anne **Koç** burcundan bir kafaya, baba **Kova** burcundan bir kafa yapısına sahip ise, çocuk kafa olarak **Kova** ise baba özelliklerini, **Koç** ise anne özelliklerini düşünce planında ortaya koyar. Ya da çocuk diyelim ki bir **Oğlak** ise, bu defa dede veya ninenin Oğlak özelliklerinin görülmesine vesile olur ki, bu yüzden nineye çekmiş denilir. Ya da halaya çekmiş denilir...

İşte bu durum, genlerle intikâl eden bilgilerden, çocuğun ancak kendi açılışı istikametinde yararlanabileceğini göstermektedir. Esasen bu konu çok geniş olmasına rağmen, bu kitapta daha fazla bu hususa yer veremiyoruz.

Evet, terkipten gelen mânâların kişide hissedilir hâle gelmesi, belirli ana duyguları meydana getirir. Mesela hoşlanma, kızma, üzülme, sahip çıkma ve bunun gibi... Duygular ise, şartlanmaları

istikametinde ortaya çıkar, o anda aldığı tesirlerin, kozmik tesirlerin gücü oranında...

"Allâh, kazasını yerine getirmek istediği zaman kişinin aklını başından alır ve o kişi bu hâlde iken, o işi işler. Sonra Allâh aklını iade eder ve bu defa kişi yaptığına pişman olur ve "Niye ben bunu yaptım" der. Böylece Allâh'ın kazası yerine gelmiş olur." (Deylemî)

Bu açıklamadaki **"akıl alınma"** olayı, o anda, o kişinin gelen astrolojik tesirler altında, aklî fonksiyonlarını yeterince kullanamaması ve bunun neticesinde **duyguları veya içgüdüleri doğrultusunda** o fiili ortaya koyması ve daha sonra, o tesirin hükmü geçince de aklının normal çalışmasıyla, yaptığından pişman olmasıdır!..

Bu gibi durumlar genellikle, yükselen burcuna sert gelen Mars radyasyonu ve onu aniden birkaç katı şiddetlendiren Ay transiti anında olur. Genellikle 24 saat içinde her şey gelişir, oluşur, biter!..

Beyinde, belirli tesirlerin gelişiyle birlikte, belirli bir çalışma başlar. Bunun sonunda da mânâ, fiil şeklinde ortaya çıkmış olur!.. Yani gelen ışınım beyinde meydana getirdiği kendi mânâsına uyan çalışmayla, kendi anlamında olan bir fiilin ortaya çıkmasına sebep olur. Hangi tür mânâ, oluş sırasında beyne gelmişse, beyin daha sonraki yaşamında, faaliyetinde ona uygun mânâları ortaya çıkarır.

Doğum tarihi ve saati itibarıyla beyin ilk tesirleri aldı... Böylece bu tesirlerin mânâları istikametinde beyinde aşikâre çıkacak kabiliyet oluştu. Bu kabiliyet ile o beyin de Hakk'ın isimlerinin anlamlarını andıran mânâları, fiile dönüştürmeye başlar. Yani, o beyinden sâdır olan fiiller, o isimlerin mânâlarının, geliş kuvvetine göre o mahalden çıkışından başka bir şey değildir!

Böylece falanca kişinin **"kişiliği"** dediğimiz şey meydana gelir.

Beyin, temel kabiliyeti itibarıyla aslının, zâtının yani kendinin Hakk'tan olması dolayısıyla 99 ismin mânâsına sahip... Bu 99 ismin

mânâlarının ise değişik kuvvetlerde ortaya çıkışı söz konusu... Esas mânâda, her beyinde genellikle bu 99 isim ortaya çıkar. Fakat değişik kuvvetlerle ve belli bir terkip hâlinde. Bu terkibi de, bahsettiğimiz doğum sırasındaki oluşum meydana getirir!

Bu terkibin hissedilişi, "duygu" adını alır...

Bedende belli **fiilleri** oluşturması, **huylar** dediğimiz, **karakter** dediğimiz yapıyı meydana getirir.

Bu isimlerin terkibinin bedene yansıması, bedenin **tabiatı** dediğimiz şeyi meydana getirir.

Yani, **"tabiat", "huy", "duygu"** dediğimiz şeyler **bedene** nispetle, **karaktere** nispetle, **duygulara nispetle terkibin mânâlarıdır.** Bu terkip, **kişiliğe nispetle** anlatıldığı zaman **huy, karakter, tabiat** adlarını alır.

Bu terkip, senin Rabbin olur. Yani bedende hükmeden, bedeni yürüten, bedeni götüren **Rab, bu ilâhî isim terkibidir.**

Her birim için Rabbine tâbi olmak, mutlaktır!.. Rabbine tâbi olmayan, hiçbir zerre yoktur!.. **Her zerre Rabbinin hükmünü yerine getirir.**

Hûd Sûresi'nin 56. âyetinde de Hud (aleyhisselâm)'ın ağzından bu mânâ şöyle ifade edilir!..

"...HAREKET EDEN HİÇBİR CANLI YOKTUR Kİ ONUN 'Bİ'NASİYESİNDE (alnında-beyninde var olarak/beyninden) **TUTMUŞ OLMASIN** (Fâtır'ın beyni programlaması)**..."** (11.Hûd: 56)

Yani, Rubûbiyet mertebesinde, bu ilâhî isimlerin mânâlarının ortaya çıkması, o mahalde Rabbin hükmünün yerine gelmesidir.

Bütün isimlerin mânâları, kuvvede, sende mevcut!.. Ama senin terkibin bu isimlerin değişik kuvvetlerde, fiil mertebesinde, fiiller olarak ortaya çıkışına yol açıyor.

Hadis olduğu rivayet edilen, bazılarınca da Hz. **Âli**'ye aittir denilen; **"Men arefe nefsehu fakad arefe Rabbehu"** şeklinde arapçası ifade edilen sözün, kısacası **"men arefe"** lafzının sırrı nedir?..

İşte **"men arefe"** sırrı, bu anlattığımız sırdır! **"Men"**; kim ki veya kişi, **"arefe nefsehu"**; nefsine ârif olursa, yani **"nefsinin ne olduğuna"** irfanı olursa; ancak dikkat edin, başında kişi var, kim ki var! Kişi veya kim ki denmesinin sebebi şu; henüz burada kişilik kalkmış değil!..

Belli bir terkip var, bu terkiple, terkibinin ne olduğuna vukufu söz konusu... Kendi mevcut terkibi ile, kişiliğiyle, kişiliğinin ne olduğuna, **"nefis"** adıyla kastedilen benliğinin ne olduğuna irfan sahibi oluyor...

"Nefsi" dediği şey, ilâhî isimlerden başka bir şey değil; **ilâhî isimlerin terkibi!..** İşte, **"nefis"** dediği bu benliğine ârif olduğu zaman, **Rabbine ârif** olmuş oluyor! Ki **Rabbi** de kendisinin **kişiliği** diye isimlendirilen, varlığını oluşturan **ilâhî isimlerdir!** Bu Esmâ terkibidir ve bu da **"Hakk"**tan başka bir şey değildir!..

46

MÜKELLEFİYET NEDİR, NEDENDİR?

Mükellefiyet nedir?..

Mükellefiyetin çeşitleri nelerdir?..

Mükellef kimdir?..

Bunların üstünde duralım...

Mükellefiyet nedir? Teklif olunan şeyi, yerine getirme mecburiyetidir. Yani, sana bir şey teklif edilecek ve sen o şeyi yerine getirmek zorunluğunda olacaksın. İşte, senin bu hâline mükellefiyet denir. Şimdi **varlığının** bu **Esmâ terkibinden** başka bir şey olmadığını idrak ettiğin anda, **Rabbi müşahede ediyorsun!..** Bu Rab'dır! Peki, **"Rab"** nasıl mükellef olur? Rab bir şeyi yerine getirmekle nasıl mükellef olur?..

O takdirde, kendi varlığının ve aslının **"Hak"** olduğunu anladığın için mükellefiyet hâli kalkıyor üzerinden(!)... Hak mükellef olur mu?.. Olmaz(!) diyorsun, kalkıyor!.. Fakat gerçekte kalkar mı, kalkmaz mı?

İşin önemli yanı burası! Eğer, bunu anlamakla kalkacak bir nesne olsa; bunu anladığın zaman, bütün mükellefiyet kalkar, denir; din bu noktaya kadar olup, bundan sonra geçerli olmaması lazım gelirdi!..

Hâlbuki geçerli!..

Geçerliyse, nasıl ve neden geçerli? İşte bu noktaya geldik...

Senin belli bir Esmâ terkibi olarak, belli fiilleri ortaya koyuşunun neticesinde, beşeriyet yönünden, **belli huy, tabiat, karakter** diye adlandırdığımız yönlerin vardır.

Rabbinin hükmü olan bu **Esmâ terkibi olarak** yaşadığın sürece, sen **zaten Rabbinin zikrindesin** ve **hakiki mânâda ibadetini yapmadasın**; varoluşunun hakkı yerine gelmede! Ama bir ince nokta var!

Zâhir yönünden sen, bu terkip olarak yaşadığın sürece, bu terkibin ortaya koyduğu fiil (zâhir yönünden konuşuyorum); belli bir enerjinin, **"ruhaniyet"** dediğimiz radyasyonun, ruhta oluşmasını sağlayamıyor!.. Sadece, normal hayvanın yaşadığı gibi yiyor, içiyor, görüyor, biliyor; fakat ekstra bir enerji üretimine geçerek bu radyasyonla ruhaniyetini kuvvetlendiremiyorsun!.. Bu ruhaniyetin kuvvetlenememesi dolayısıyla da öldükten sonra cehennemden kendini kolaylıkla kurtarıp, sırattan kolayca geçip, cennete varamıyorsun!.. İşin zâhir yönünden sebebi bu...

Bâtın yönünden sebebi; senin varlığının **Hak** olmasına ve sen **Rabbinin kulu** olmana rağmen, Rabbinin kayıtlarından, Rabbanî kayıtlardan kendini kurtarıp, **Allâh** ismiyle işaret edileni tanıyamıyorsun ve **Allâh**'tan mahrum kalıyorsun!

Allâh ismi, 99 isim diye tarif edilen isimlerin ve daha nice sayısız isimlerin mânâlarının karşılığıdır. Hâlbuki sen, bu terkip olarak kaldığın sürece, her ne kadar bu isimler senden çıksa da, kendi tabii hâliyle senden çıkar!.. Yani terkip oluş şekliyle!.. Tabii hâliyle, senden çıktığı için de, senin **"senliğini"** oluşturur ve **"senliğinde"** tahakküm eder!.. Yani hüküm altındasın!..

Burada bu isimler bunu meydana getirdiği gibi, tabii olarak daha sonra da yani biyolojik bedenin terkinden sonraki hayatta da, gene aynı tabii akış içinde gider ve bu tabii akışları meydana getirir!.. Bu da cehennemin manevî azap yönü!

Bunun dışında, **Allâh'ı tanımaktan mahrum kalmak** en büyük azap!.. Niye?.. Çünkü sen kayıtlı, sınırlı, ölçülü, tahditli bir biçimde yaşama durumundasın!.. Kendi hakikatinin genişliğinden mahrumsun! Rabbinin hükmünden çıkamıyorsun!..

Rabbinin hükmünden çıkamaman, Allâh'ı tanımaman demektir!..

Hâlbuki, **Allâh'a vâsıl olmanın üç şartı vardır...**

Birincisi; "Men arefe" sırrı **"Men arefe Nefsehu fakad arefe Rabbehu."** Yani, nefsine ârif olacaksın ki; Rabbine ârif olabilesin! Rab kelimesiyle kastedilen şeye ârif olman, nefsine ârif olmanla mümkündür!.. Bu birinci aşama!..

İkinci aşama; "Mübdî marifet" sırrı denilen Rabbinin, yani seni meydana getiren Esmâ terkibinin sınırlarını genişleterek, kaldırarak; **Allâh**'ı tanıyacaksın.

Allâh'ı tanıman ancak senin terkibinde, cüzi miktarda olan isimlerin mânâlarını diğerleriyle eş ağırlığa, eş düzeye getirmekle mümkündür. Ve bu isimlerin tabii olarak sende hükmetmesi değil; senin bu hakikati idrak ederek, bu isimlerin mânâlarını dilediğin anda, dilediğin mahalde, dilediğin şekilde kendinden ortaya koymanla mümkün olur.

Yani **"Rabbanî sınırlardan", "İlâhî genişliğe"** yayılabilmek, bu **ilâhî isimlerin tümünü eşit ağırlıklı olarak yerine ve hâline göre ortaya koymak ile mümkündür.**

Bu terkip dışı mânâları ortaya koyabilmek de ancak fiille mümkündür. Çünkü isim eşittir fiil dedik!.. Fiil isimdir, isim fiildir! Dolayısıyla sen o fiili ortaya koymadıkça, o ismin mânâsını ortaya

koymuş olmazsın. Fiili ortaya koymak ismin mânâsını ortaya koymaktır.

İsmin mânâsını müşahede etmek, onu fiil düzeyinde görmektir. İkisi aynı şeydir. Sen terkibinin dışında olan fiilleri ortaya koyacaksın ve bu fiillerin neticesi olan mânâlar sende kuvveden fiile çıkmış olacak.

Âhirette saadet ehli iki grubtur:

1. Cennet ehli (**bühl** sınıfı),

2. Allâh ehli (**irfan** ehli).

Temelde bütün cehenneme gitmeyenler, bu ikiye girer. Cennet ehli, İslâm Dini'nin, yani şeriat denilen zâhir emirlerini yerine getirmekle cehennemden kurtulurlar, cennete giderler. Nasıl?

Onların belli bir terkipleri var mı? Var! Bu terkiplerine zor gelecek bir biçimde, şeriatın zâhirde koyduğu emirler var. Namaz var, oruç var, abdest var, sadaka var, zekât var, hac var ve birçok böyle emirler var. Bu emirler, zaten onların tabiatlarına, huylarına ters düşen şeyler, ama **Allâh** korkusuyla bunları yapıyorlar mı, yapıyorlar!..

Bunları yapmakla, kendilerinde hiç olmazsa asgari düzeyde terkip değişikliği meydana getirirler! Bu terkip değişikliği yapmaları hasebiyle, asgari ölçüde belli isimlerin mânâları onlarda zuhura gelmiş olur! Zorlanarak kendi terkibinin dışında, belli mânâları ortaya koyar! Cehennemden kendini kurtarmış olur bir diğer mânâda. Biraz evvel, ruhaniyet yönünden söyledik, şimdi ise **isim terkibi yönünden** söylüyoruz. Avamın cennete gidişinin durumu böyle...

Bir de **Allâh ehlinin Allâh'ı bulması** söz konusu...

Kişi, kendisinde kuvvede kalan isimlerin mânâlarını bilfiil tatbik edip ortaya koymak suretiyle bu isimleri tanıyıp bulmaya çalışır; bunun neticesinde Allâh'ı isimleri yönüyle bilir. **"Men arefe sırrı"** ile Rabbini bildiğin zaman, şu hakikati idrak ettiğin, müşahede ettiğin zaman **"İlm-el yakîn"** düzeyine gelmiş olursun.

Rabbinin sınırlarından **Allâh**'ın genişliğine yayılmaya başladığın zaman ki; bu genişlemenin yayılmanın nasıl olacağını izah ettik; **"Ayn-el yakîn"** düzeyine gelirsin.

Üçüncü şart; bu yayılmanın nihayetinde, **"Mûtu kablel ente mût"** hükmü ile senin şuurunda terkip sınırlarının ortadan kalkıp da sen; yerine, hâline ve şanına göre, dilediğin gibi bu isimlerin mânâlarına bürünebilip, ortaya bu mânâları çıkarttığın zaman; **"ölmeden evvel ölmüş"** olursun!..

"Ölmeden evvel ölmek" demek, senin şuurunda, terkibinin hükmünü ortadan kaldırarak, dilediğin isme dilediğin anda ve şanda bürünerek, o ismin mânâsı olan fiili ortaya koyman demektir. Şimdi burada konu şuraya geliyor...

47

“RUBÛBİYET”E GELİNCE

Peki Rubûbiyet mertebesi neresidir?.. Nerede, Rab hükmünü icra eder?..

Şehâdet âlemi dendiği zaman, bazılarının anladığı gibi, biz sadece madde âlemini anlamayız!.. Melekût âlemi denen melekler âlemi de gene bu Efâl âlemi içine girer. Yani **Esmâ âlemi dışında kalan âlem, Efâl âlemidir!..**

Bu şehâdet âlemine, **ruhlar âlemi** denilen âlem, **melekler âlemi** denilen âlem, **cinler âlemi** denilen âlem girer; **hepsi de Efâl âlemi hükmündedir!..**

Efâl âlemi içinde mevcut bulunan varlıkların hepsinin, **Rabbi Allâh’tır!..**

Kısacası **âlemlerin Rabbi, Allâh ismiyle işaret edilendir! Allâh, Rabb-ül âlemîndir!..** Bütün âlemleri meydana getiren, yöneten, bütün âleme tasarruf eden, bütün bu varlıkların varlığını meydana getiren **“Rab”**dır. **Rubûbiyet mertebesidir!..**

Buradaki **“Rab”**lık kavramı... **“Rab”**lıkla kasıt nedir? **“Rab”**lığı meydana getiren, **“Rab”**lık mefhumunu meydana getiren şey, Esmâ mertebesidir; yani **Rubûbiyet mertebesi dediğimiz mertebe, Esmâ mertebesidir.** İlâhî isimler diye bilinen, **Esmâ ül Hüsnâ** diye bilinen isimlerin müsemması, **Rubûbiyet mertebesidir!..**

Bütün âlemler, ilâhî isimlerin mânâlarının aşikâre çıkışından başka bir şey değildir; ve âlemlerde, ilâhî isimlerin mânâlarından başka bir şey yoktur.

Ancak bu aşikâre çıkış, bütün isimlerin mânâlarının bir terkip hükmüyle aşikâre çıkışıdır.

Fiiller mertebesinde, mânâlar mertebesinin aşikâre çıkışı, terkibiyet hükmüyledir. Burayı iyi anlamak lazım...

İsimler mertebesi dediğimiz mertebede, bütün isimler tüm hâldedir. Bir bütün hâlindedir!.. Yani, isimler arasında bir tefrik yoktur. Esmâ mertebesinde, tarif sadedinde, varlık **“Tek”**tir denir. **Bütün mânâlar kendinde mündemiç olan tek bir varlık!.. Bu tek bir varlıkta, bütün mânâlar, tek bir mânâ hâlinde mevcuttur.**

Bu mânâlar aşikâre çıktığı zaman, çıkış şekline göre terkipler hükmüyle ortaya çıkar! İşte bu terkipler hükmüyle aşikâre çıkışı da çokluk kavramını meydana getirir!.. Çokluğu meydana getirir ama, **kesretin aslı, vahdettir!..** Yani, çokluğu meydana getiren isimler ayrı ayrı isimler olmasına rağmen, aynı varlığın isimleri olması hasebiyle aynı, **tek** bir varlıktır.

Şimdi burada bir misal verelim. Mesela bir kişiyi ele alalım; bu kişide çeşitli vasıflar var, diyoruz. Cömertlik, zekâ, korkaklık, asabiyet vs... Bu ayrı isimlerle kastettiğimiz vasıflar hep aynı kişiye ait mânâlar değil mi?.. Bu mânâların çokluğu o kişinin çokluğuna mı delalet eder?.. Hayır, bilakis tekliğine delalet eder; aynı kişinin değişik yönleridir! Kendinde mevcut bulunan değişik mânâlarıdır!

Bunun gibi, isimler, değişik isimler olmasına rağmen, tek bir mânâ ve tek bir varlıktır! İşte Esmâ mertebesi dediğimiz mertebede, bu isimlerin mânâları tek bir mânâ olarak mevcuttur! Efâl mertebesi dediğimiz mertebede -ki bu mertebeye dediğimiz gibi melek, cin, insan ve diğer bütün mahlûkat girer- varlıklar bu isimlerin, yani bu mânâların değişik ölçülerle bir araya gelişiyle ortaya çıkar.

Mesela insan dediğimiz varlıkta, bu 99 ismin mânâsını çeşitli zamanlarda çeşitli ölçülerde görebiliriz. Bir hayvan dediğimizde 99 ismin mânâsını değil de 70 ismin mânâsını veya bir maden dediğimizde 30 ismin mânâsını görebiliriz.

Fakat her insanın, bir diğerinden farklı olması; her birinin terkibinin, değişik isimlerin, değişik ağırlıklarla ortaya çıkmasından dolayıdır. İşte bu isimler, mânâlar o kişinin Rabbidir ve bu mânâların **Allâh'a ait** olması hasebiyle de **o kişinin Rabbi Allâh'tır!..**

Kişinin Rabbi, o kişinin kişiliğini meydana getiren ilâhî isimler terkibidir!.. Bu ilâhî isimlerin mânâlarının **Allâh**'a ait olması hasebiyle de kişinin Rabbi **Allâh**'tır!..

Yani **"Rab"** ayrı, **"Allâh"** ayrı gibi, iki ayrı şeyden kesinlikle söz etmiyoruz; böyle bir şeyi kesinlikle anlamayalım!..

Allâh'ın isimlerinin mânâlarının müşahede edildiği mertebe, Rubûbiyet mertebesidir ve bu mânâların neticelerinin Efâl âleminde ortaya çıkışını sağlamakta olan da Rab'dır!..

Bu arada bu konu ile ilgili olarak, **Hak ve halk, Rab ve abd** gibi tâbirler üzerinde de duralım bilvesile, yeniden... Bir başka yönüyle...

"Hak" nedir?.. İlâhî isimlerin bütünü olan mertebenin adıdır! Yani bütün isimlerin küll hâlinde bulunması hasebiyle, yani **Esmâ mertebesi itibarıyla Allâh'a "Hak"** ismiyle de hitap edilir. Zaten bizim genel olarak din hakkındaki bütün konuşmalarımız ya **Efâl** mertebesindendir, **"Rabbanî"** bir konuşmadır; veyahut **Esmâ**

mertebesinden olur, **"Hakkanî"** bir konuşma olur!.. Bunun ötesindeki konuşmalarımız zaten çok çok enderdir!

Esmâ mertebesinden olan konuşma nasıl olur? İlâhî isimlerin mânâları hakkında olan konuşmalar, **"Hakk"**a ait Hakkanî konuşmalardır!.. İlâhî isimlerin mânâları konuşulduğu zaman **Hakk'tan** söz edilmiş olur.

"Halk"; bir mânâda halkolmuş, yaratılmış, eskiden yokken, sonradan var edilmiş mânâsınadır. Yani netice olarak, ilâhî isimlerin terkibiyet hükmüyle aşikâre çıktığı andaki hâlin adı "halk" olur.

"Abd"; "varoluşunun gereği olan kulluğu yerine getiren" demektir. Genel mânâda **"kul", "köle"** anlamınadır. Bu kul, köleden kasıt da; bağlı olduğu yere karşı, bağlı olduğu yerin istek ve arzularını yerine getiren demektir. Dolayısıyla **"Rab"** varsa, bu Rabbin Rubûbiyetinin gereği olarak, muhakkak **"abd"** da olacaktır!.. **"Abd"** varsa muhakkak ki bunun bir **"Rab"**bi vardır.

"ALLÂH ismiyle işaret edilen nedir?" sualinin cevabına geldiğimiz zaman...

Zâtı itibarıyla her türlü fikir, düşünce, idrak, tahayyül gibi konuların hepsinden münezzeh olan; benliği itibarıyla kendinden gayrının varlığı söz konusu olmayan; kendi bildirdiği isimlere müsemma olan ve nihayet bütün âlemleri yoktan vareden ve o âlemleri kendisiyle kaîm kılan...

Bu sualin en güzel cevabı **Kur'ân-ı Kerîm**'de **"İhlâs"** Sûresi'ndedir.[6]

Şimdi Zât, Sıfat, Esmâ ve Efâl mertebeleri yönüyle tarif yaptık. Bunlardan birini söylemediğin zaman, mutlaka bir eksiklik vardır tarifte!..

---

[6] Bunun ile ilgili açıklamayı "Hz. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH" isimli kitabımızda bulabilirsiniz.

Her an, bu dört mertebesiyle müşahedeye devam etmek zorundadır kişi!.. Hangi mertebeyi inkâr edersen, o mertebenin varlığı ve hakikati, **O** olması hasebiyle, **O**'nu inkâr etmiş olursun!

Veya hangi mertebesi itibarıyla, sadece o mertebeyi ele alırsan, o yönü ile **O**'nu kayıt altına almış olursun!.. Ya öteye atmak veya sadece buraya has kılmak gibi bir durum çıkar!..

Ama sende, eğer belli bir şartlanma hâli, belli bir terkibiyet hâli söz konusu ise, mutlaka, bu tarifte sana göre, öteye atma veya buraya hazır kılma gibi bir anlam çıkar. **O ise hiçbir mahalde, mekânla kayıtlı olmaz!**

48

BEŞER NEDİR?

Beşer; ilâhî isimlerin tamamını ortaya çıkarma istidadına sahip olan varlığın adıdır. Çünkü bütün varlıklar, hayvanat da dahil, bir terkiptir ama **"Halifetullâh"** olabilme özelliği **"insan"**a hastır.

İnsanın **terkibiyet yönüyle**, terkip oluşu yönüyle aldığı isim **"beşer"**dir.

"Ene beşerün mislüküm"; "Ben de sizin misliniz olarak beşerim"...

Benim varlığım da sizler gibi, ilâhî isimlerin bir terkibinden başka bir şey değildir, demektir bu!..

49

RAB VE RUBÛBİYET HÜKÜMLERİ ÜZERİNE...

Rabbim, beni terbiye eden, yönlendiren, belli bir olgunluğa, kemâle sürükleyendir. Rabbimden çıkan kemâldir!.. Ancak, Rabbimden çıkan mutlak kemâl, Rabbimin kemâlidir!..

Benim Rabbimin kemâli ile senin Rabbinin kemâli birbirlerinden farklıdır ve icabında birbirine ters görünür!.. Fakat Rabbimin kemâli, Rabbinin kemâli hep gene **Allâh'ın kemâlidir.**

Şimdi, **"Rabbim"** kelimesiyle kastetdiğim şey, **benim varlığımı meydana getiren, ilâhî isimlerin mânâlarının herhangi bir terkibidir.**

"Ben" diyen bir kişi, bu **"ben"** kelimesiyle **"kendi isimler terkibini"** söyler. Bu terkibi, mahiyet itibarıyla ilâhî isimlerin mânâlarından başka bir şey değildir. Bu ilâhî isimlerin de **Allâh'a ait** olması hasebiyle **senin varlığın Allâh'a aittir!..**

Ancak burada isimlerin mânâları, bir mahalde değişik bir terkiple, bir diğer mahalde de daha değişik bir terkiple meydana gelmiştir.

Bu yüzden dolayıdır ki **"A"** kişisi **Allâh'tandır, "B"** kişisinin de **Rabbi Allâh'tır!.. "A"** kişisi de **"kesinlikle Rabbim kemâl üzeredir"** der!.. **"B"** kişisi de **"muhakkak ki Rabbim kemâl üzeredir"** der!..

Fakat ikisinden çıkan davranışlar, **birbirine zıttır!..** Bu zıddiyeti meydana getiren şey, birindeki ilâhî mânâların değişik bir terkiple meydana çıkması, ötekinde ise daha değişik bir terkiple meydana çıkmasıdır.

Peki herkes, her varlık böylece Rabbinin hükmünü yerine getiriyorsa, her varlık cehenneme mi gidecektir?.. Veya Rabbin hükmünü yerine getirmek, niçin cehennemi meydana getirir?.. Her varlık cehenneme gidecek mi; ikincisi, cehenneme niçin gidecek? Üçüncü bir şık, daha önemli bir soru, insan niçin cehenneme gidecek?..

Her varlık, Rabbinin hükmünü yerine getirdiği hâlde cehenneme gitmeyecek!.. Bunlardan sadece **insan**, cehenneme gidecek!.. Her varlık cehenneme gitmeyecek, çünkü her varlık Rabbinin hükmünü yerine getirme durumundadır; ancak bunun ötesinde, **Allâh'ı bilme özelliği onlarda yoktur!..** Yani, ilâhî isimlerin mânâlarının o mahaldeki oluşumu anında, Allâh'ı bilme özelliği dediğimiz özellik, o **mânâ terkiplerinin oluşumunda mevcut değildir!..** Bu mevcut olmayışı sebebiyle de, o Rabbinin hükmünü yerine getirir ve böylece de kemâlini ortaya koymuş olur, geçer gider!..

İnsan ise cehenneme uğrar!.. Cehenneme uğramasının, cehennemde olmasının veya cehennemde sürekli kalacak olmasının sebebi nedir?.. İnsan, her varlık gibi, Rabbinin hükmüne uymak üzere meydana gelmiştir. Ancak, bu meydana gelişinde, diğer varlıklardan farklı olarak, **kendisinde Allâh'ı bilebilme özelliği de mevcuttur!.. Terkibi itibarıyla!..**

"Her insan öldüğü zaman hakikati görür"den murat, **"kendindeki ilâhî varlığı müşahede eder"** demektir!.. Kendindeki ilâhî varlığı müşahede etmesine rağmen, Dünya'daki yaşantısında, o

ilâhî varlığa ulaşamamış olduğu için; kendi Rabbi hükmü altında kayıtlı kaldığı için, **manevî cehennem** meydana gelir.

Cehennem zindandır!.. Siccîndir... Manevî cehennem, kişinin, kendini meydana getiren ilâhî isimlerin terkibi olarak kalması ve bu terkibin özünde bulunan **kendini bilebilme hasletini ortaya koyamamasındandır!..** Azabının, yanmasının sebebi de kendisinde mevcut olan bu haslettir. **Terkibinin oluşturduğu huy, tabiat ve şartlanmalardan kendini, Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmak suretiyle kurtaramaması, neticede cehenneme gidişine yol açar!..**

Kişi terkibiyetinin hükmünden çıkarsa, manevî mânâda cehennem diye bir şey kalmaz. Dünya'da iken cennete girmişlerden olur. Terkibiyetinin hükmünden çıkması lazım!.. Çünkü terkibiyeti onun Rabbidir! Terkibiyetinden doğan huylarla, karakterle, tabiatla var olduğu sürece, Rabbin hükmündedir! Rabbine tâbidir!.. "Benim huyum bu, benim yapım bu" gibi görüşlerin ifadesi "benim Rabbim böyle emrediyor" demektir.

Bu konuya tasavvufta şöyle değinirler...

Nefsin hakikati, Rubûbiyettir!.. Nefis, Rubûbiyet mayasından meydana gelmiştir. Nefsin Rubûbiyet hakikatinden meydana gelmiş olması demek, ilâhî isimlerin mânâsının oluşturduğu terkiple, senin **"nefsim"** dediğin şeyin aynı olması demektir.

Esasen "Ben nefsimin istediklerini yapıyorum" demen, senin, **"Benim terkibimin gereği olan fiilleri ortaya çıkartıyorum"** demendir. "Ben nefsimin istediklerine karşı çıkamıyorum, reddedemiyorum, mücadele edemiyorum" demek, **"Ben terkibimin gerektirdiği gibi yaşıyorum"** demektir ki, bunun tabii sonucu cehennemdir!..

Terkibinin kaydı altında olduğun için üzüleceksin, sıkılacaksın, karşılaştığın olaylar sana azap verecek! Başka türlü değişmesine imkân yok!.. Dışardaki ikinci bir varlığın da seni affetmesi, bağışlaması diye bir şey söz konusu değil!.. Çünkü suç böyle bir varlığa karşı işlenen bir suç değil!.. Suç, **senin kendi nefsine**

zulmetmen!.. Kendi nefsine zulmetmen de nefsinin hakikati olan Rubûbiyet kemâlini, Ulûhiyet kemâline tebdil etmemen!..

Nefse zulmetmenin mânâsı; nefsinin hakikati olan Rubûbiyet kemâlini, Ulûhiyet kemâline genişletmemendir.

Bu noktaya işaret eden Hz. **Rasûlullâh**, bunun için:

"ALLÂH ahlâkıyla ahlâklanın" demiştir.

Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmaktan mânâ; Rubûbiyetin meydana getirdiği, sendeki Rubûbiyet sırlarından, Rubûbiyet kemâlinden oluşan, **"nefis"** adını verdiğin nesnede, ilâhî hükümlerin mânâsını aşikâre çıkartman demektir!.. Değişik ilâhî isimlerin mânâsını aşikâre çıkartmak, **"Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmak"** demektir.

Kişi, Allâh'a vâsıl olamaz, nefsine taptığı sürece!.. **Kişi, Allâh'a vâsıl olamaz, Rabbinin kulu olduğu sürece!..** Falanca Rabbanîdir derler!.. Falanca Rabbanî değil, her kişi zaten Rabbanîdir!.. **Her varlık, her zerre Rabbanîdir!..**

Ancak **Rabbanî olmaktan çıkıp da ilâhî olabilirsen**, işte o zaman, **Allâh'a vâsıl olmuşlardan olabilirsin!..** İşte o yüzden de Allâh'a vâsıl olan bu kişiler, **"ehlullâh"** diye isimlendirilir. Yani **Allâh ehli!..**

Genelde, zaten herkes Rabbanîdir! Rab ehlidir!.. Yani, terkibiyetinin gerektirdiği, verdiği mânâyı ortaya koymaktadır!.. Rabbim Allâh'tır, diyebildiğin anda, Allâh'a vâsıl olmuşundur. Aksi takdirde Rabbin, ilâhî isimlerin meydana getirdiği terkibindir.

"Rabbim Allâh'tır" diyebilmek için kendi terkibin olan isimlerin kaydından çıkıp, **Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanman** gerekir. Ondan sonra senden çıkacak mânâlar senin Rabbinin **Allâh** olduğuna işaret eder!.. Aksi takdirde, Rabbim **Allâh**'tır, demen senin **Allâh**'a vâsıl olmanı sağlamaz!.. Ve sen, **"Allâh ahlâkıyla ahlâklanmadığın" sürece, ne kadar kendini Vahdette, Vâhidiyette, Hakikatte bilirsen bil, bu sadece aldanıştır!..**

Gerçekte sen, **zannında ilâhınlasındır; zannındaki Tanrı da Allâh değil, senin Rabbinin meydana getirdiği şeydir!..**

İlâhî ve Rabbanî arasındaki fark budur...

Yalnız **ilâhî** deyince, orada sanmayalım ki isimlerin mânâları yok! Orada da isimlerin mânâları var, ilâhî dediğimizde gene isimlerin mânâları ile zâhir olur. Zâhir olur ama, bu zâhir oluş, isimlerin mânâlarının oluşturduğu terkibin zaruri olarak ortaya çıkarttığı oluş değil, oradaki **Akl-ı küll'ün, ilâhî mânâlardan dilediğine bürünmesi suretiyle, dilediği mânâ ile aşikâre çıkması** hükmündedir. Bu iki olay birbirinden çok çok farklı olan bir olaydır!

Rabbanî olan, kendi varlığını meydana getiren isimlerin mânâlarının oluşturduğu bir **terkip hükmü ile** ve bu terkibin tabii olarak kendisinden ortaya koyduğu davranışlarla zâhir olmadadır!..

İlâhî dediğimiz ise, kendi varlığını meydana getiren, kendi varlığının hakikati olan isimlerin mânâlarından, **dilediği mânâya dilediği şekilde bürünüp, o mânâ ile aşikâr olandır!..**

"Bürünme" hükmü **olmadığı takdirde**, o **Rabbanî** bir yaşamdır!

Bu **Rabbanî yaşam içinde**, eğer genel ilâhî emirlere ve yasaklara uyma hâlinde ise kişi; bunun neticesi cennettir!.. **Cennet ehli** olur, ancak bu terkibiyet hükmünden kendini kurtarır, **Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanırsa**, bütün ilâhî isimlerin mânâsını kendisinde bulur, bunların hükmü, kaydında değil; bunlara **bürünme** suretiyle yaşarsa, işte o zaman **Allâh'a vâsıl olur** ve bu vâsıl oluşunun sonunda da **ilâhî** olur. Sûret olarak da adı **"abd"**dır. **"ABDULLÂH"**tır!.. **Allâh'ın kuludur!** Diğerleri ise Abd-ür Rahıym'dir. Abd-ül Keriym'dir, Abd-ül Vehhâb'dır, Abd-üs Samed'dir. Sadece, ilâhî olan **"Abdullâh"**tır!..

Şimdi ikinci ve ince bir husus daha var.

İlâhî oldun, Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklandın...

"Ben Rabbimin hükümlerinden çıktım, yani Rabbanî kayıtlardan çıktım, Allâh'ın genişliğinde yayıldım... Bütün isimler

müşahede edildi... Tespit edildi... Bunun neticesinde artık dilediğim anda dilediğim fiili ortaya koyarım. Diler o fiili yaparım, diler bu fiili yaparım."

Böyle bir şey söz konusu mudur, değil midir?..

İlâhî isimleri tümüyle kendinde bulduktan sonra, senden artık belli fiilleri yapma yolunda belli istek ve arzular sâdır olmaz!.. Eskiden, senden o istek ve arzuların sâdır olmasının sebebi, sende bu mânâların terkip hükmüyle mevcut olması ve ağırlıklı olan isimlerin neticesinde de belli fiillerin tabii olarak oluşması idi!.. Bütün bu isimlerin mânâları dengeli olarak sende bulununca, bu dengenin tabii sonucu olarak **beşerî** istek ve arzular dediğimiz, **istek ve arzular senden meydana gelmez!..** Çünkü beşerî istek ve arzuların temelinde, terkibinin özellikleri yatar! Terkibinin özellikleri de ilâhî isimlerin bir kısmının ağırlıklı olarak sendeki mevcudiyetidir. Ama sen belli bir faaliyetle, belli bir çalışma ile belli bir irfanla, bu terkibiyetinin hükmünden çıkıp, bu ilâhî isimler sende dengeli olarak zâhir olmaya başlayınca, bu tür istek ve arzular senden meydana gelmez!..

Bu defa sen, **ilâhî hükümler** dediğimiz hükümlerin meydana gelmesi istikametinde davranışlar ortaya koyarsın! Fiiliyatta!.. Yani karşındakinin ebedî saadete kavuşması yolunda fiilleri ortaya koyarsın.

Karşındakinin ilâhî saadete kavuşmasından mânâ neydi?..

Onun, kendi kayıtlarından çıkıp, Allâh'a vâsıl olması idi! İşte onun, kendi terkibiyet hükümlerinden, kendi kayıtlarından çıkmasını kolaylaştırıcı davranışlar ortaya koyarsın sen, onun için!..

İşte bu davranışları ortaya koyman da **Kurân**'da; **"HAKK'I TAVSİYE ETMEK"** anlamına gelen âyet ile tarif olmuştur.

Hakk'ı tavsiye etmekten mânâ; senin karşındakine, bütün isimlerin hakkını dengeli olarak zâhire çıkarmasını tavsiye etmektir!.. Yani, senin tavsiye edeceğin fiiller, neticede onu, bu dengeli ortaya koyma hâline sürükleyecektir.

Bir başka mânâya işaretle de **"BilHak"** diyor. Bu **"BilHak"** sözünün, bir anlamı da; **"Hak olarak"** tavsiyede bulunurlar demektir.

Hakk'ı tavsiye edenlerden öte, bir de **"Ve tava sav Bilhak"** diyor. **"BilHak"** demek; **"Hak olarak"** tavsiyede bulunurlar demektir. Hak olarak tavsiyede bulunmak, **Esmâ mertebesinden tavsiyede bulunmak** demektir. Esmâ mertebesinden tavsiyede bulunmanın mânâsı, ona kendi Rabbini idrak ettirip bu idrakının neticesi olan fiilleri ortaya koymasını söylemek demektir!..

Nübüvvetin özünde yatan sırlardan bir tanesi de budur!.. Hak olarak tavsiye etmek!.. **"Senin üzerine, Hakk'ı tavsiye etmekten başka bir vazife yoktur"** hükmü; **"Din nasihattır, tavsiyedir"** hükmü bu noktalardan gelir!.. Demek ki ilâhî olduktan sonraki durum, Rabbanî olduğun anlamda anladığın gibi değil!

Evet, mâdemki bütün isimlerle ahlâklandın, bütün isimler sende; yeryüzündeki bütün fiiller de dolayısıyla senin fiilin; öyleyse dilediğin fiili ortaya koy!.. İş öyle değil!.. Yeryüzündeki bütün fiillerin, Allâh'ın fiili olması, o fiillerin meydana getiricisi olan isimlerin, Allâh'a ait olması hasebiyledir!

Ama **o fiiller Allâh'a ait değildir!..** O fiiller, **fâilin Rabbine aittir!..**

Burası çok ince bir noktadır, burayı çok iyi anlamak lazım. O terk dediğimiz fiilin sahibi **hem Allâh'tır, hem değildir!**

Allâh'tır; çünkü **o fiili meydana getiren isimler Allâh'a aittir.** Fakat, o fiilin **fâili Allâh değildir!..** O mânâların, o mahalde, öyle bir **terkip hükmüyle** var olması neticesinde o fiil meydana gelir; eğer o **terkibiyet hükmü olmasa**, o terkip şekli olmasa, o fiil meydana gelmeyecek! Dolayısıyla bu açıdan bakarsan, o fiil **senin nefsindendi** veya onun nefsindendir!..

50

“ALLÂH”TAN, “NEFS”İNDEN...

“Hayr Allâh’tan, şerr nefsindendir” âyetinde anlatıldığı üzere, ismin mânâsını oluşturması sebebiyle o fiil hayırdır, **Allâh**’a aittir; fakat **terkibiyet hükmünden çıkması dolayısıyla nefse bağlıdır!.. O fiilin çıktığı fâile bağlıdır!..** O fiilin çıktığı fâile bağlı olması hasebiyle de, o fâilde terkibiyet hükmü dolayısı ile var olduğu için; yani o fâile, yani onun nefsine aittir! **Allâh’a ait değildir!..**

Nefis, tümüyle Rabbin zuhuru!

Daha evvel anlattık!.. Dedik ki:

“Nefis” dediğimiz, **“nefs”** kelimesiyle kastedilen şey, sende mevcut olan **“Rubûbiyet”** hükmü olan **“Esmâ terkibin”**dir!

Yani, terkibin mahiyetinin ve hakikatinin Hak olması; ve birimsel mânâda da bu Hakk’tan terkip oluşu dolayısıyla **“nefs”** adıyla kastedilmesidir dedik. **“Nefs”**ten murat Rab’dır. Nefsine tâbi olan Rabbine tâbi olmuş olur!.. Ki bu da onun tabii zikri olur. Demek ki bir fiil gördüğümüzde, bu fiil, terkibiyet hükmünden çıkıyorsa ki; genellikle böyledir, dolayısıyla o fiil nefsten gelmektedir!..

Eğer herhangi bir fiil terkibiyet **“hükmünden”** çıkmıyorsa, ki **Nebi ve Rasûllerden** meydana gelen bütün fiiller, terkibiyet hükmünden çıkmaz, çünkü velâyette **“ölmeden önce ölme”** dediğimiz hâl var; **“ölmeden evvel ölmek”** dediğimiz hâl ile birlikte **fiil, artık kişiye bağlanmaz, Allâh’a bağlanır!..**

“Ölmeden evvel ölmek” ne demek?..

Onun ilminde terkibiyet hükmünün kalkması demektir!.. Terkibiyet hükmünden doğan fiil kalkıp da, o fiil Allâh’a bağlanırsa velâyette; bir Nebi’deki fiil nefse mi bağlanır?.. Ama buna rağmen bir Nebi, herhangi bir fiili edep olarak nefsine bağlar. Çünkü gerçekte, terkip hükmü kalkmaz! Terkip hükmü ebedî olarak kalkmaz!

Terkibiyet kaydından kendini kurtarmandan murat; Esmâ mertebesinde isimlerin hakikatiyle yaşaman; Sıfat mertebesinde **Allâh**’ı müşahede etmen ve bunun neticesinde de **“Allâh’ın kulu”** olmandır.

Ama buna rağmen, fiilin çıktığı mahal, gene de terkip hükmündedir. Çünkü bir fiil varsa ortada, mutlaka o fiili meydana getiren bir terkip de söz konusudur! Bir terkip oluşmuştur, vardır, var olacaktır, olmamasına imkân yoktur!.. Dolayısıyla terkibiyet hükmü ebediyen yok olmaz!..

İşte, vahdeti yanlış anlayanların hataları, **Allâh’tan geldim, Allâh’a dönüyorum** gibi mânâları yanlış anlamalarından dolayıdır. Bu yanlış anlamadan dolayı, **cennet ve cehennemi de inkâr ederler!..** Tamamıyla bir yanlış anlayıştır, başka bir şey değil!..

İlâhî, şer’i emirler dediğimiz emirleri fiiliyat sahasında tutuyorsa, bu yanlış anlamaya rağmen cennette olabilir, ama yanlış anlamasından dolayı kemâlâta sahip değildir. Fiil düzeyinde belli fiillere, emirlere riayet ediyorsa, bu yanlış anlamasıyla beraber ölüm ötesinde bu yanlış anladığı hususların doğrularını fark eder.

Kemâlât olarak ileri kemâlâta gidemez!.. Bu yanlış olarak değerlendirdiği hususların doğrusunu orada müşahede eder.

Ancak her hâlükârda, ilâhî emirler dediğimiz yasaklar ve emirlere uyması şartıyla!.. Çünkü bu emirlere ve yasaklara uymak şartıyla kişi lütfu ilâhî ile kendisini cehennemden kurtarır!..

51

TEVHİD ve VAHDET ÜZERİNE

Şimdi biraz da **"TEK"**lik konusu üstünde duralım...

Bir yanda **cennet-cehennem var, bu yaşadığımız Dünya, ortada görülen bu bedenler var**, belli bir fiiller âlemi söz konusu!

Bir yanda da biz, vahdeti anlatmaya çalışıyoruz, **varlığın tekliğini** anlatmaya çalışıyoruz. Ve vahdetin çeşitli kademelerinden, mertebelerinden söz ediyoruz; tevhidin derecelerinden söz ediyoruz.

Şimdi varlık tek ise, bu fiiller nereden, nasıl meydana geliyor?.. Birtakım fiillere ne gerek var?.. Yok varlık tek değilse çoksa, çok olan bir varlıkta, tek varlıktan nasıl söz ediliyor?

Vahdet, Tevhid ne demektir, ne demek değildir? Bunların üzerinde duralım biraz...

Tevhid, senin Allâh'ın birliğini müşahede etmen ve buna şehâdet etmendir.

Vahdet ise, Allâh'ın kendi TEK'liğine şehâdetidir.

Eğer ki sen kaba mânâda bu varlığın tek bir asıldan geldiğini ve bu aslı meydana getiren varlığın da **"ALLÂH"** olduğunu kabullenmediğin takdirde; mutlaka, bu âlemin bu varlığın ötesinde, bir **"Tanrı"** kabul etme durumuna girersin!..

Bu varlığın **ötesinde, ÖTENDE** ayrı bir **Tanrı** kabul etme durumuna girdiğin anda da, böyle bir varlık gerçekte olmadığı için; bu yanlış netice de, anlayışına uygun vasıflara sahip bir Tanrı kavramına götürecektir seni!..

Böylece, sen, kendi kafanda, kendi anlayışında, kendi yapına göre bir Tanrı yaratmış olacaksın!.. Kabullenmiş olacaksın!..

Böyle bir tanrıyı kabullenmenin sonucunda da, kendi elinle yarattığın **"Tanrı"**nın kölesi olmuş olacaksın!.. Kulu olmuş olacaksın!.. Kul, köle mânâsındadır.

Dolayısıyla, insanlar genellikle, kendi hayallerinde yarattıkları **"tanrı"**ya **"Allâh"** adını takarlar; duymaları yoluyla, şartlanmaları yoluyla; kendi yapılarına uygun, kendi yapılarının gerektirdiği mânâlarla onu bezerler ve ondan sonra da **"Allâh"** şöyledir, **"Allâh"** böyledir diyerek, kendi düşünce yapılarının şekillendirdiği **"tanrı"**yı, **"Allâh"** diye bir başkasına tarif ederler!..[7]

İşte bunu bilme sadedinde varlığın yapısı, evrenin yapısı, insanın yapısı gibi konuları konuştuk. Bunların neticesinde görülür ki; bütün bu çokluk olarak görülen âlemdeki birçok varlık, çeşitli isimlerle anılan birçok varlık, aslında tek bir cevherden, tek bir nesneden meydana gelmiştir!..

O bir tek nesneden, tek bir özden, **dışta** ayrı ayrı birçok varlıklar mı meydana gelmiş? Hayır!..

---

[7] Bu konuyu anlamak için "Hz. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH" isimli kitabımızı okumanızı tavsiye ederiz.

Şimdi bunun misalini şöyle verelim: Bir tohum düşünün, bu tohumu ekiyorsun, bir çekirdek ve bundan koskoca bir ağaç çıkıyor, meyvalar çıkıyor! O çekirdek, o ağacın her meyvesinde mevcuttur! O ağaçta, o çekirdekte mevcut olandan başka bir şey yoktur!.. Tabii, bu çokluk âleminin bir misali, hakikate tam uygun değil! Ama meseleye yaklaştırma bâbında yardımcı olur.

52

"ZERRE, TÜMÜN AYNASIDIR"

Bu, varlık dediğimiz âlem, her zerresi itibarıyla, orijinali itibarıyla, ilk andaki özelliklerinden kopmuş değildir. İlk andaki özellikleri bu âlemin her zerresinde, aynısı ile mevcuttur! Yalnız bu mevcut olan özelliklere bakan mahal, bu özellikleri göremez!.. Görememesi dolayısıyla da ayrı ayrı varlıklar varmış **"vehmi"** doğar!

Varlığın aslında ve özünde mevcut olan bütün özellikler, her mahalde aynıyla mevcut olmasına rağmen; bakan mahal, terkibiyeti hükmü, en kaba mânâda beş duyusu dolayısıyla ve kendi eksik özelliklerinden dolayı; yani kısacası kendisinde kuvvede kalmış, fiile çıkartamadığı özellikleri dolayısıyla; baktığı mahalde bunu müşahede edemez!.. Dolayısıyla varlığın tekliğini müşahede edemez!

Kesitsel algılama araçlarına -beş duyuya- bağımlı düşünce sistemi dolayısıyla varlığın tekliğini müşahede edemeyince de, çok varlıklar var sanıp; **çok varlığın ötesinde bir tek varlık vardır**, diye tahayyül eder!.. Böylece de bir **"Tanrı"** yaratma yoluna gider!

İşte böylesine çok varlıklar ve çok varlıkların ötesinde de var kabul edilecek tek bir **"Tanrı"** yanılgısı ortadan kalksın diye, varlığın **"TEKLİĞİ"** anlatılmıştır!..

Bu tek varlığın, var kabul edilen her zerrede olması sebebiyle, kendinde mevcut olduğunu; bunun neticesinde de, artık tapınmadan çok, "Varlığı tanı!.. Varoluş şeklinin icabı olarak meydana gelecek neticelere göre bilerek adımını at!" esası getirilmiştir.

İşte İslâm Dini'nin Vahdet Dini olması, Tevhid Dini olması bu esasları kapsamıştır...

Sen bu anlayışla varlığa bakarak, her gördüğün fiilin birtakım ilâhî mânâların ortaya çıkmasından başka bir şey olmadığını gör!.. Ancak o mânâların, oradaki terkibin yapısı itibarıyla ortaya çıktığını da idrak et!..

Bunun neticesinde, "Niye böyle oluyor?" demene gerek kalmaz... Ama onun nasıl olması yolunda da gereken tavsiyede bulun!..

İşte bu açıdan meseleye yaklaşabilmen için, İslâm'ın ışığına, dinin ışığına ihtiyacın var. Artık dini anladığın andan itibaren, sende **tapınma olmaz, kulluğunu ifa olur!**

53

RABBİNİ FARK EDİP, ALLÂH'I BİLEMEZSE...

Bilgi yoluyla Rabbini bilir. Bilgi yoluyla Rabbini bilmesi sebebiyle de tasavvuftaki, tarikattaki **"küfür hâli"** dediğimiz hâl meydana gelir!.. Fakat Rabbini bilmesine rağmen, Rabbinin hükmüyle hareket etmesi, onu cehennemden kurtarmaz ve bu küfür hâliyle giderse cehennemi kalkmaz!..

Çünkü Rabbini bilir ama ilâhî hükümleri kabullenmez! İlâhî hükümleri yerine getirmediği için de, kendi geleceğini elleriyle hazırlar ve bu hâlden dolayı da neticede cehennemde duraklar!..

Ama o, Rabbini bilmenin ötesinde **Allâh**'ı da kabul ederse; **Allâh**'ı tasdik etmenin neticesi olarak da kendindeki hükümlere rağmen, ilâhî hükümlerle hareket ederse; ki o ilâhî hükümlerle hareket etmek suretiyle, kendini ancak Rabbanî kayıtlardan kurtacaktır. İşte ancak bu takdirde, neticede cennete gidebilir!.. Aksi takdirde, mutlaka ve mutlaka cehenneme uğrayacaktır!.. Başka türlü meselenin çözülmesine imkân yoktur.

Bize zaruri ve elzem olan iki önemli husus var. Bu mevzuları düşünürken, her an bu iki hususu kesinlikle nazarımızdan uzak etmeyeceğiz. Bir an için dahi bu şuuru kaybetmeyeceğiz...

Birincisi; bu varlık bir bütündür, bir tümdür, bir mekanizma gibi işlemektedir. Her mahalde kendi konumuna göre hükmünü icra etmektedir.

Dışardan buraya müdahele eden bir ikinci varlık söz konusu değildir.

İkinci ana husus; bu âlemde, kâinatta hangi isimle isimlenirse isimlensin, isimlerin müsemması olan varlık, ilâhî isimlerin mânâlarının yoğunlaşmasından, mânâların kuvveden fiile çıkmasından başka bir şey değildir. Bu kuvveden fiile çıkış dolayısıyla da hangi nesneye bakarsak bakalım, biz o baktığımız nesnede, ilâhî isimler ve bu ilâhî isimlerin mânâları olması sebebiyle de **Allâh'ın "VECH"ini** görmek durumundayız!..

"Vechullâh" demek, yani **"Allâh'ın vechi"** demek, **Allâh'ın isimlerinin mânâları** demektir. **"Yüz"**den murat, ilâhî isimlerin mânâlarıdır. Yani, **Allâh'ta mevcut bulunan mânâları müşahede etmek** demektir; **"Vechullâhı görmek"** demek!..

Esmâ ül Hüsnâ'da bildirilen isimler veya bunun dışında, ismi o sıralamada sayılmamış olan isimler kuvveden fiile çıktığı anda, **"Vechullâh"** adıyla anılır.

Yani, **Allâh'ın yüzü!.. "Allâh'ın yüzü"**, isim mertebesidir. İlâhî mânâlar, Esmâ mertebesidir, ki **şuur gözüyle** görülür.

İdrak; fiil değil, bir mânâdır!.. İdrak denen şeyi, ne elle tutabilirsin ne gözle görebilirsin. Kısacası, idrakın beş duyu ile tespiti mümkün değildir. İdrak bir mânâdır. Mânâdır, ki mânâyı görür! **Mânâ olan idrakın gördüğü de mânâdır!..** Yani, ilâhî isimlerin mânâsı!..

Dolayısıyla senin her idrak ettiğin şey, eğer ona sonradan konmuş olan ismi kaldırırsan, ilâhî isimlerin mânâlarından oluşan bir terkibî mânâ olup, onun ötesinde bir varlığı yoktur.

Şimdi bu durumdan ortaya ne çıkar?.. Şu çıkar... **Allâh'ı görmek veya Hakk'ı görmek denen şey, bir idraktan, bir ilimden başka bir şey değildir!..**

İdrak dediğin şeyin aslı, ilimdir!.. Yani, mânâların ne olduğunu bilme, yaşama, hissetme, kendinde bulma ilmi! Yoksa bir nesne, bir cisim değildir ki, bu mânâlar, gözle görülsün!..

Senin, **gözle görüyorum dediğin şey bir hayalden başka bir şey değildir!..**

Şimdi buradan ince bir noktaya daha kayıyoruz...

Evet... Gözle görüyorum dediğin şey, bir hayalden başka bir şey değildir!..

Hakiki görme; idraktır, ilimdir!..

Bunun basit bir misalini verelim. Televizyona bakıyoruz, ekranda çeşitli insanlar veya çeşitli nesneler görüyuruz. Ekranda gördüğümüz şeyler gerçek midir, değil midir?.. Ekranda gördüğümüz şeyler görünüşü itibarıyla gerçektir, aslında öyle bir şey o anda ekranın üstünde var mı, yok!.. Görüntü var... Görüntü, bir başka görüntünün buraya ulaşmasıdır! Yerinde mevcut!.. İşin o tarafını bırakalım. Gördüğümüz üzerine gidelim...

Şimdi bizim "görüyorum" hükmünü verdiğimiz, "görüyoruz" dediğimiz şey, gözün aldığı ışıkları, göz sinirleri dediğimiz sinirler vasıtasıyla beyne ulaştırmasıdır. **Beyne görüntü ulaşmaz!** Beyne bir elektrik mesajı, bir biyoelektrik impuls ulaşır. Beynin bu mesajı çözüp, mânâsını, gördüğünü anlayabilmesi için daha evvel kendisinde o konuda bir bilgi olması gerekir. Aksi takdirde mânâsını anlayamaz. Bir görüntü var der, fakat görüntünün mânâsını anlayamaz.

İşte beyinde oluşan ve neticede ruha da yansıyan, mânâdır. Bilfiil görüntü değildir!.. Dolayısıyla, bir "şey" değildir!..

Temelde, beş duyuya göre madde var kabul edilir ise de, aslında madde, beş duyuya yani kesitsel algılama araçlarının kapasitesine göre vardır. Yani dar bir değerlendirme skalasına göre, madde vardır!

Eğer geniş açıdan bakarsak, geniş bir skala ile bakarsak, geniş bir değerlendirme mekanizmasıyla bakarsak, **"madde"** diye bir şey yoktur!

Sen, bugün, **gözünün kesitsel kapasitesi dolayısıyla** evleri, binaları, dağları vs. görüyorsun. Eğer bundan çok daha hassas bir göze sahip olsaydın, o zaman uzaydaki yıldızları seyrettiğin, aralarındaki boşlukları gördüğün gibi; bu defa atomları görecektin, içindeki boşlukları görecektin; ve senin hissiyatını da o gördüklerin etkileyecekti!.. O gördüklerine göre hüküm verip, değerlendirme yapmak durumuna gidecektin!..

Öyleyse, **âlemlerde mevcut olan şeyler, hakikati ve aslı itibarıyla sadece ve sadece mânâlardır!..** Çeşitli ilâhî isimlerin mânâlarıdır!..

Bu mânâların değişik terkipler almasının sonucunda oluşmuş olan dar skalalar, yani maddesel görüntüyü meydana getiren görüntü araçları, ancak ve ancak **"İnsan"** adıyla anılan varlığın, kendi aslını ve hakikatini anlamasına ve hakiki varlığın özelliklerini seyretmesine vesile olması amacıyla yaratılmış, örnekleme nesnelerdir.

Yani, **gördüğünü değerlendir ve gördüğüne nispetle daha neler olabileceğini düşün, tefekkür et ve buradan da kendini tanıma yoluna git**, denmektedir!..

Kendini derken, hakiki mânâda kendini demek istiyoruz!.. Evvela Rabbini tanı; kendin kabul ettiğin varlığının mahiyetini anla; ne olduğunu, nasıl meydana geldiğini, aslının ve hakikatinin ne olduğunu idrak et! Buradan da küllî mânâda kendini bulma ve tanıma yoluna git!..

Ama mesele bu söylendiği kadar basit değil!.. Bunun için gerçekten kişinin kendini vermesi lazım!.. Gerçekten kendisi için en

değerli şeyin, bu konu olması lazım!.. Sırf bunun için var olması lazım!.. Niye?.. Çünkü bu varlık, tek bir mekanizma ve her dişli, kendi kanununa tâbi!..

Zanna ve hayale yer yok bu mekanizmada!..

Mekanizma dişlilerden, dişlilerden, dişlilerden oluşuyor!.. Arada bir tek hayalî dişli yok!.. Hepsi birbirine bağlı, birbirinin başını ve sonunu meydana getiriyor!..

Mutlak olarak senden ne çıkarsa, o çıkanın bir sonraki neticesi gene dönüp sana gelecek!..

54

HER ŞEY, İBADETTEDİR!

İnsanların ve cinlerin varlığından gaye;

“**<u>BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA</u>** (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **<u>KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!</u>**” (51.Zâriyat: 56)

Âyetinden anlaşıldığı üzere; sadece ve ancak **Allâh**’a ibadet etmeleridir!..

Bu ibadet, bütün insanlarda ve cinlerde, mutlak olarak yerine gelmektedir!..

Bütün insanlar ve cinler **Allâh**’a ibadet durumundadırlar!.. Âyette, bir kısmı ibadet eder veya isteyenler ibadet eder gibi mânâ yok! Tüm insanların ve cinlerin bu ibadet işlemini yerine getirmek için halkedildikleri söyleniyor. **Bu iş için halkedildiklerine göre, bundan çıkan mânâ, hepsinin istisnasız bu işi yerine getirdikleridir!..** Çünkü bir şey, ne için meydana getirilmişse, o işi yapar!..

Öyleyse burada **birinci mânâda**, ilk planda anlaşılan şey, **bütün insanların ve cinlerin Allâh’a ibadet etmek durumunda**

olduklarıdır!.. Bu ibadet de fıtrî ibadettir!.. Nitekim bu âyeti açıklığa kavuşturan iki başka âyet;

“Yedi semâ (yedi bilinç mertebesindeki tüm yaratılmışlar)**, arz** (bedenler) **ve onların içindekiler O’nu tespih eder** (Esmâ’sının özelliklerini açığa çıkaran işlevleriyle her an hâlden hâle dönüp dururlar)**! Hiçbir şey yok ki, O’nun Hamdı olarak, tespih etmesin!..”** (17.İsra’: 44)

“De ki: ‘Herkes yaratılış programı (fıtratı - şâkılesi) **doğrultusunda fiiller ortaya koyar!.. ’”** (17.İsra’: 84)

Her birinin kendi **programlanışı doğrultusunda** fiilleri meydana getirişleri de onların **ibadeti olur!..**

Bu ibadetin neticesinde de onlar, varlıklarının hakkını edâ etmiş olurlar! Bu ibadetleri, yani bu fiilleri de, kendilerinin oluşumunu sağlayan çeşitli ilâhî isimlerin mânâlarının, onlardan aşikâre çıkışıdır!..

Bu mânâ böylece kesin olarak anlaşıldıktan sonra, **ikinci derecede bir mânâ**; insanların ve cinlerin arasında, bir kısım insanların veya cinlerin **Allâh’ı bilmeleri** diye de anlaşılabilir. Çünkü ashabtan bir zât, ashabın âlimlerinden diye bilinen bir zât, buradaki **“liyâbüdûn”** yani **“kulluk etme”** kelimesini **“liyâ’rifûn”** olarak yorumlamış ve bu; **“Allâh’a ârif olma mânâsınadır”** demiştir!..

Elbette bu, insanların içinde, çok az bir bölümün durumuna işaret eder!.. Ve eğer sadece bu mânâsıyla anlarsak âyeti, genel olarak insanların ve cinlerin Allâh’a kulluk etmek için var olmadığı mânâsı çıkar. Şimdi;

“De ki: ‘Herkes yaratılış programı (fıtratı - şâkılesi) **doğrultusunda fiiller ortaya koyar!.. ’”** (17.İsra’: 84)

Âyetiyle yapılan işaret, herbirinin kendi varlığını oluşturan isimlerin mânâlarının; kendilerinde aşikâre çıkışı istikametinde fiilleri ortaya koyarlar, anlayışını doğurur...

Bundan da anlaşılan, senin fiillerinin, kendini oluşturan mânâlar doğrultusunda olmasıdır!.. Öyleyse biz sana Ahmed, Cemile isimlerini verdiğimizde, gerçekte bu ilâhî isimlerinin mânâlarının, o mahaldeki terkipsel zuhurunun çıkış şekline **"isim"** vermiş oluyoruz. Yoksa, bu isimlerin karşılığında, müsemma olarak bu mânâlardan ayrı bir varlık söz konusu değil!

Bu mânâlardan ayrı bir varlık söz konusu olmadığına göre, bu mânâlara biz Ahmed, Cemile isimlerini taktığımıza göre, bu isimler altından sâdır olan tüm fiiller gerçekte bu isimler altındaki mânâların fiile dönüşmesidir.

Öyle ise, o kişinin huyu, o kişinin alışkanlığı, o kişinin tabiatı, o kişinin duyguları dediğimiz şeyler, onun varlığını meydana getiren bu isimlerin, orada aşikâre çıkışından başka bir şey değildir!.. Yani bu durum onun varlığını meydana getiren isimlerin mânâlarının tabii sonucudur!..

İşte bu tabii sonuç ile yaşayan her kişi, Dünya'da varoluşunun gereği olan, **tabii (fıtrî) ibadetini** yerine getirmiş olur!.. Fakat, bu tabii ibadetin sonucu da daha sonraki aşamada cehennemini yaşamasıdır, cehennemidir!..

55

TERKİPSEL DEĞİŞİKLİK

Kur'ân-ı Kerîm'de sürekli olarak;

"Biz size çeşitli misallerle anlatıyoruz, bütün bunları hâlâ tefekkür etmeyecek misiniz, düşünmeyecek misiniz, bunlardan ibret almayacak mısınız?" gibi ikazlar yer almaktadır.

İlâhî isimlerin terkip şekliyle bizde var olması ve bu mânâların, belirli ölçülerle bizde aşikâre çıkması şunu gösterir...

Bizdeki bu isimlerin mânâları, çok daha geniş şekilde ortaya çıkabilir!.. Bu kadarıyla olduğuna göre, bunun çok daha geniş boyutlusu da olabilir!..

Bu isimlerin mânâlarının aşikâre çıktığı her mahalde, **Allâh Zâtı ve Sıfatıyla da mevcuttur!** Ve o mahalden o isimleri izhar ettirirken, dilerse başka isimlerin mânâlarını da aşikâre çıkartır, ortaya koyar!..

Peki, senin aklın, şuurun dediğin şey, netice itibarıyla bu isimlerin mânâlarının dayandığı Zâta gider ise; ve sen bunu idrak eder isen; bu takdirde, kendinde aşikâre çıkmayan isimlerin mânâlarını da aşikâre çıkarmak gücü var mıdır, yok mudur?

Elbette ki vardır!..

Öyle ise, senin, tabii yaşantının meydana getirdiği fiillerin ötesinde; ilâhî hükümler olan Allâh'ın emirlerine ve yasaklara uyman şartı ile **"Allâh'a yakîn"** elde etmen mümkündür!..

Senin tabiatın, duyguların, şartlanmaların, alışkanlıkların diye söylenen şeyler, senden, yapının tabii neticesi olarak ortaya çıkar!.. Bu da belli bazı isimlerin mânâlarının o anda sende fiile dönüşmesi ile oluşur.

Şimdi ise, tabii olarak senden çıkanlara ters düşen başka fiillere yönelirsen, bu fiilleri tatbik etmek suretiyle, bu fiillerin karşılığı olan isimlerin mânâlarını da ortaya çıkartmış olursun! Bunun başka bir yolu yoktur!..

Bir misale girelim burada; herhangi bir yerde oturuyorsun, konuşuyorsun. Oturduğun sırada ezan okunuyor, öğle namazı veya ikindi namazı vakti geldi!.. Senin tabii terkibin ya da şartlanman, o anda seni konuşmaya veya bulunduğun yerde oturmaya sevkeder!.. O anda, kalkıp da namazı kılmak veya camiye gitmek sana ters düşer!.. Oysa, senin terkibine ve tabiatına ters düşen o hareketi yapman, senin tabiatına karşı, tabii terkibinin istek ve arzularına karşı bir irade gücünü ortaya koymanı sağlar!..

İnsanların cehennemde azap çekmelerinde en büyük faktör, kendilerindeki irade gücünü kullanmayışlarıdır!.. Bunun temelini de beyinlerinde **"MÜRİYD"** isminin zayıf açılmış olması teşkil eder. **"MÜRİYD"** isminin zikri, **"irade"** sıfatını güçlendirir. İrade gücünün kullanılması da tatbiki ilme bağlıdır!

İlim, iradeyi tahrik eder; ancak birçok insan, bazı şeyleri bilir, fakat tatbik etmez! İşte bu da kendisindeki irade noksanlığı, irade zafiyetidir!..

"Canım istedi" diyoruz. Canım istedi, kelimelerinin karşılığı olan mânâ; "Benim yapımı meydana getiren terkip, beni bu şekilde

davranmaya itiyor" demektir! Canın öyle istediği için yaptığın her fiil, seni izafî kişiliğin bataklığına bir adım daha batırır!..

Bir fiili yapıyorsun. Ne ile yapıyorsun?.. Bir şartlanma ile yapıyorsun!.. Şuur var mı orada?.. Yok!.. Şuur, derken neyi kastediyoruz?.. **Allâh'a vâsıl olma, Allâh'ı yaşama anlamında bir şuur!..**

Senin davranışının altında böyle bir şey var mı? Yok! Olmadığına göre, sen o anda terkibinin tabiatı istikametinde bir davranış ortaya koyuyorsun; ki bu da senin cehennemde derinliklere doğru bir adım daha atmandır!..

Allâh'ın ahlâkına yönelmeyip, Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmayıp; sende zuhur eden belli isimlerin meydana getirdiği **"hulk"** yani **"huy"** ile ahlâklanmandandır bu!..

Bildin ki, senin varlığın, **"Hakk"**ın varlığıdır!.. Sende ki fiillerin hepsi **"Hakk"**ın fiilleridir!.. Bunu bilmen, seni cennete sokmaz!..

Çünkü;

"İNSAN İÇİN YALNIZCA ÇALIŞMALARININ (kendisinden açığa çıkanların) **SONUCU OLUŞACAKTIR! ONUN ÇALIŞMASININ SONUCU DA YAKINDA GÖRÜLECEKTİR!"** (53.Necm: 39-40) hükmü vardır!..

Şu Dünya'da, nasıl buradan kalkıp, içeri gidip, mutfaktan yiyecek bir nesneyi alıp yemedikçe karnın doymuyorsa; yani bir fiilî işlem olmadıkça, bedenden onun karşılığı olan bir fiilî gelişme hâsıl olmuyorsa; aynen bunun gibi, kişi ölüm ötesi hayatta, aynı şekilde, fiillerinin oluşturduğu neticelerle yaşayacaktır!..

Şu anda burada, **bu Dünya'da Allâh'a vâsıl olamıyorsan, öldükten sonra da Allâh'a vâsıl olman imkânsızdır!..** Dünya'da yaşarken ilâhî hakikatlere erememiş, idrak edememiş isen, bu öldükten sonra da asla mümkün olmaz!.. Çünkü ruhun, Dünya'da beyinle ne kadar yükleme yapılmışsa onunla kalır! **Beyin gittikten sonra ruhunun yeni kayıt alması imkânsızdır.**

İşte ispatı:

"KİM BU DÜNYADA ÂMÂ (hakikati göremeyen) **İSE O, GELECEK SONSUZ YAŞAMDA DA ÂMÂDIR** (kördür)**!.."** (17.İsra': 72)

Bir kişi, iyilik yapar kötülük yapmaz, doğru söyler!.. Ama buna rağmen muhakkak cehenneme uğrayacaktır... Cehennemde uzun bir süre kalacaktır!.. Çünkü bu hareketleri, tabii terkibinin neticesi olarak yapar!.. Şuurlu olarak yapmaz!.. Kendisindeki isimler, zuhura çıkış anında, bu fiilleri meydana getirir!..

Allâh'ı tanıma yolunda bir çalışması yoksa, hâlâ **izafî varlığı** söz konusuysa, onun bu konudaki **"bilgisi"** hiçbir şey sağlamaz ona!..

Bir kişi düşünelim; varlığının **"Allâh"**ın varlığı olduğunu; kendisinden çıkan bütün fiillerin **Allâh**'ın fiilleri olduğunu, varlıkta her şeyin **"Hak"** olduğunu; **"Hakk"**tan gayrı hiçbir şeyin var olmadığını biliyor!..

Öte yandan normal günlük yaşamında, günlük olaylarda fiillerini yaparken, kendini Ziya gibi, rahmetli Ayhan gibi hissediyor!.. Kendini Ayhan olarak hissetme hâli olduğu sürece, o kişi **"gizli şirk"** içindedir!..

Kendini, bir kişi olarak hissettiği sürece; **"TEK"in bakışıyla** varlığı seyredemediği sürece, o kişi **"şirki hafî"** içindedir. Kendini bir kişi olarak hissettiği hâlde işlediği her fiil, bir gâfilin amelinden farksızdır!

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) Hz. **Ebu Bekir** (radıyallâhu anh)'a şöyle açıkladı **"gizli şirk"** mevzunu:

– Yâ Ebu Bekr... Şirk sizde karıncanın ayak sesinden daha gizlidir!.. Bir adamın "Allâh diledi de ben diledim**" demesi şirktir!.. Ve bir adamın "**Falan kişi olmasaydı, filan beni öldürecekti!.."** demesi şirktir.**

Sana şirkin büyüğünü küçüğünü okumamla, Allâh'ın senden gidereceği duayı göstereyim mi?..

Her gün üç defa şöyle dersin:

"Allâhümme inniy eûzü bike en üşrike bike Şey'en ve ene â'lem ve estağfiruke limâle lâ â'lem."

Suyûtî'nin Câmii Kebîr'inde naklettiği bu **Rasûlullâh** uyarısı, bize **"gizli şirk"** ya da diğer deyişle **"şirki hafî"**nin ne olduğunu idrak ettirmesi yönünden çok önemli bir işarettir.

Esasen, **tasavvuf** bütünüyle **"gizli şirk"**in ortadan kalkması; gizli şirki doğuran, zannındaki **"Ben varım"** şartlanmasının kalkması çalışmalarından başka bir şey değildir.

Tevhid ise, senin zannında, şartlanmalardan ve beş duyu kaydından dolayı oluşmuş **"izafî varlıklar"** hayalinden kurtulup, varlıkta **Tek ALLÂH**'tan başka bir şey olmadığına şehâdet etmen ile gerçekleşir...

Birinci cildin sonu...

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan

vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009 (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009 (*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz
5. Beyin, Kuantum Potansiyel ve Kurân'daki İşaretleri
6. Mustafa Ceceli Sordu, Ahmed Hulûsi Yanıtladı (13 bölüm)
7. Beyindeki Evren Gerçeği

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi’nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi’nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ’NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân’ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur’ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur’ân-ı Kerîm’in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ’sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen’in Sesinden Türkçe “Kur’ân-ı Kerîm Çözümü” Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân’ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur’ân ve Yeni Çağ
10. Kur’ân Mucizesi “Ekber”iyet
11. Kur’ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü’ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. “İman” Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. “İlmî Sûret” ve Hologram
18. Niçin “Data”?
19. “Nokta”ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed’in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm’ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. HZ. MUHAMMED NEYİ 'OKU'DU?
İngilizce (Yeni)

7. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

8. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça, Rusça

9. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

10. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

11. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

12. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

13. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

14. MESAJLAR
Fransızca

15. RUH İNSAN CİN
İngilizce

16. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR